

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13548-01-17 אוזטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

לפני כבוד השופט טל חבקין, סגן נשיאה

התובע בתיק 13548-01-17: יעקב אוזטובי

התובע בתיק 52044-05-17: אור בן צבי

התובע בתיק 52079-05-17: ניב אביטל

התובע בתיק 46266-06-17: גיל ראובני

התובע בתיק 40595-07-17: צבי חנוך סמית

התובע בתיק 65075-11-18: יפתח ג'פרי אופיר

התובע בתיק 4023-03-19: אורי בנק

התובע בתיק 3170-08-19: איתן לוי
התובעים כולם על ידי עו"ד גיא צברי

נגד

הנתבע בכל התיקים: אבי רועי דוביצקי (הידוע בארה"ב כ-Roy Miller)

החלטה

תוכן עניינים

1. פתח דבר ורקע דיוני..... 3
2. מתווה ההתדיינות..... 6
3. התיקים הפרטניים: כתבי התביעה, פסקי הדין, בקשות הביטול וטענות הצדדים..... 6
- א. ת"א 13548-01-17 אוזטובי נ' דוביצקי 7
 - (1) כתב התביעה 7
 - (2) היתר המצאה מחוץ לתחום 8
 - (3) פסק דין בהיעדר הגנה 8
 - (4) בקשה לפי פקודת בזיון בית משפט 9
 - (5) בקשת הביטול ולהארכת מועד 11
 - (6) התשובה לבקשת הביטול 13
 - (7) תגובה לתשובה לבקשת הביטול 16
- ב. ת"א 52044-05-17 אור בן צבי נ' דוביצקי 17
 - (1) כתב התביעה 17
 - (2) היתר המצאה מחוץ לתחום 18
 - (3) פסק דין בהיעדר הגנה 18
 - (4) בקשת הביטול ולהארכת מועד 18
 - (5) התשובה לבקשת הביטול 22
 - (6) תגובה לתשובה לבקשת הביטול 24
- ג. ת"א 52079-05-17 ניב אביטל נ' דוביצקי 24
 - (1) כתב התביעה 24
 - (2) היתר המצאה מחוץ לתחום 25
 - (3) פסק דין בהיעדר הגנה 25
 - (4) ההתדיינות מאוחרת בבית משפט השלום בנתניה 25

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

- 26..... (5) בקשת הביטול ולהארכת מועד
- 27..... (6) התשובה לבקשת הביטול
- 29..... (7) תגובה לתשובה לבקשת הביטול
- 29..... ת"א 17-06-46266 גיל ראובני נ' דוביצקי
- 29..... (1) כתב התביעה
- 30..... (2) היתר המצאה מחוץ לתחום
- 30..... (3) בקשה לעיכוב הליכים עקב הליך הפש"ר
- 31..... (4) פסק דין בהיעדר הגנה
- 31..... (5) בקשת הביטול ולהארכת מועד
- 33..... (6) התשובה לבקשת הביטול
- 35..... (7) תגובה לתשובה לבקשת הביטול
- 36..... ת"א 17-07-40595 צבי חנוך סמית נ' דוביצקי
- 36..... (1) כתב התביעה
- 37..... (2) היתר המצאה מחוץ לתחום
- 37..... (3) בקשה לעיכוב הליכים עקב הליך הפש"ר
- 37..... (4) פסק דין בהיעדר הגנה
- 37..... (5) בקשת הביטול ולהארכת מועד
- 40..... (6) תשובה לבקשת הביטול
- 41..... (7) תגובה לתשובה לבקשת הביטול
- 41..... ת"א 18-11-65075 יפתח ג'פרי אופיר נ' דוביצקי
- 41..... (1) כתב התביעה
- 43..... (2) היתר המצאה מחוץ לתחום
- 43..... (3) פסק דין בהיעדר הגנה
- 44..... (4) בקשת הביטול ולהארכת מועד
- 46..... (5) התשובה לבקשת הביטול
- 47..... (6) תגובה לתשובה לבקשת הביטול
- 47..... ת"א 19-03-4023 אורי בנק נ' דוביצקי
- 47..... (1) כתב התביעה
- 48..... (2) היתר המצאה מחוץ לתחום
- 48..... (3) פסק דין בהיעדר הגנה
- 49..... (4) בקשת הביטול ולהארכת מועד
- 50..... (5) התשובה לבקשת הביטול
- 52..... (6) תגובה לתשובה לבקשת הביטול
- 52..... ת"א 19-08-3170 איתן לוי נ' דוביצקי
- 52..... (1) כתב התביעה
- 54..... (2) היתר המצאה מחוץ לתחום
- 54..... (3) פסק דין בהיעדר הגנה
- 54..... (4) בקשת הביטול ולהארכת מועד
- 55..... (5) התשובה לבקשת הביטול
- 56..... (6) תגובה לתשובה לבקשת הביטול
4. **ביטול פסק דין שניתן במעמד צד אחד: המסגרת הנורמטיבית**
- 57..... א. התנאים למתן פסק דין בהיעדר הגנה
- 62..... ב. התנאים לביטול פסק דין שניתן במעמד צד אחד
- 64..... ג. טעמים מיוחדים להארכת מועד
- 68..... ד. כלל המצאה וחריג הידיעה
5. **דיון בנסיבות ובשיקולים המשותפים לתובעים (כולם או חלקם)**
- 68..... א. שיקולים משותפים במישור המשפט הדיוני
- 69..... (1) התדיינות משיקה רלוונטית וחריג הידיעה
- 69..... (2) היעדר תצהיר ערוך כדין לתמיכה בבקשות הביטול
- 71..... (3) המצאת כתבי התביעה
- 73..... (4) המצאת פסקי הדין וחריג הידיעה
- 74..... (5) סיבת המחל להתגונן
- 74..... (6) מועד הגשת בקשות הביטול; משך האיחור וסיבתו
- 74..... (7) הסתמכות על סופיות פסקי הדין
- 75..... (8) שיקולי תום לב
- 75..... (9) אי-קיום פסק הדין והפרתו
- 76..... (10) סירובו של דוביצקי להגיע לישראל להיחקר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13548-01-17 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

76.....	(11) שיקולים הנוגעים לטוהר ההליך השיפוטי
79.....	(12) היעדר ייצוג
79.....	(13) סיכום השיקולים הדיוניים
79.....	ב. סיכויי ההגנה במישור הדין המהותי
80.....	(1) עילת פרסום לשון הרע
80.....	(א) המסגרת הנורמטיבית
82.....	(ב) סיכויי הוכחת עילת פרסום לשון הרע
85.....	(ג) הגנת אמת הפרסום: סיכויי הוכחת היות הפרסומים אמת
86.....	(ד) האם יש אינטרס ציבורי בפרסומים?
98.....	(ה) הגנת תום הלב: חובה חוקית, מוסרית או חברתית לבצע את הפרסום (סעיף 15(2) לחוק)
99.....	(ו) סיכויי ההגנה ביחס לסעד הכספי שנפסק
104.....	(2) עילת פגיעה בפרטיות
104.....	(א) המסגרת הנורמטיבית
106.....	(ב) סיכויי הוכחת עילת פגיעה בפרטיות
106.....	6. דיון והכרעה פרטניים בבקשות הביטול
106.....	א. תביעת אוטובי
110.....	ב. תביעת בן צבי
112.....	ג. תביעת אביטל
113.....	ד. תביעת ראובני
115.....	ה. תביעת סמית
117.....	ו. תביעת אופיר
119.....	ז. תביעת בנק
121.....	ח. תביעת לוי
122.....	7. טרם חתימה
124.....	8. סוף דבר

1. פתח דבר ורקע דיוני

1. המבקש-הנתבע, ששמו במועדים הרלוונטיים היה אבי דוביצקי ("דוביצקי") (כיום שמו, לאחר שינוי שם רשמי בארה"ב, הוא Roy Miller), היה אזרח ותושב ישראל אשר כינה את עצמו "צייד הפדופילים". דוביצקי שם לו למטרה לחשוף פדופילים עברייני מין הפועלים ברחבי המרשתת. הוא נהג לגלוש בפורומים למבוגרים המיועדים להיכרויות; התחזה לקטנים בגילאי 13-14 שנה; וניהל התכתבויות ("צ'ט") בעלות אופי מיני עם גברים בגירים, לטענתו ביוזמתם ובידיעה שהם מתכתבים עם קטינים. עם חלקם נקבעה פגישה פיזית. דוביצקי התלונן במשטרה על תוכן ההתכתבויות; דיווח על מועד הפגישות; וניסה להביא למעצרים באותן פגישות בטענה שהם עברייני מין שהגיעו לבצע את זממם. את המפגש עם המשטרה והובלתם לחקירה דוביצקי תיעד בסרטונים. את פרטי הנחקרים הוא פרסם באתרים שנועדו לשמש "מרשמי פדופילים" שיצר, הציגם כעברייני מין בקטינים, ופרסם את פרטיהם האישיים ואת הסרטונים האמורים.

2. פעילותו של דוביצקי, שנעשתה לדבריו לשם הגשמת אינטרס הציבור במיגור התופעה החמורה של עבריינות מין בקטינים ברשת, סוקרה בידי התקשורת הממוסדת והוא זכה לפרסום. אף המשטרה שיתפה עמו פעולה. ברם בסוף 2014 דוביצקי עזב את ישראל לפלורידה שבארה"ב, שינה את שמו, וויתר על אזרחותו הישראלית. הוא שם את הפרשה מאחוריו, כשהוא מותיר את אותם גברים שהוצגו על ידו (ועודם מוצגים) כעברייני מין פדופילים להתמודד עם תוצאות מעשיו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

3. המשיבים-התובעים הם גברים שדוביצקי פעל בעניינם במתכונת שתוארה לעיל. כולם נחקרו במשטרה על סמך תמלילי הציטים שדוביצקי מסר, ושהציגו אותם כמי שהתכתבו עם קטינים בעניינים מיניים. אחד התובעים נעצר, מעצרו הוארך, אך לא הוגש נגדו כתב אישום. יתר החקירות הסתיימו אף הן בלא כתבי אישום. ממילא איש מהם לא הורשע במעשים שדוביצקי ייחס להם.

4. בשנים 2016 עד 2019 הוגשו נגד דוביצקי תביעות רבות שעילתן לשון הרע ופגיעה בפרטיות בעקבות מעשיו האמורים ועל רקע פרסומים שיוחסו לו, אשר הציגו את התובעים כפדופילים עברייני מין בקטינים, ופרסמו פרטים עליהם לרבות תיעוד של הבאתם לחקירה, פרסום תצלומים אינטימיים של חלקם, וחשיפת שמות בני זוגם.

5. הואיל ודוביצקי עזב את ישראל, שינה את שמו ונעלמו עקבותיו, בשמונה התיקים שלפניי ניתנו היתרי המצאה מחוץ לתחום השיפוט לפי תקנה 500 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 ("התקנות הקודמות"). בהמשך אישר בית המשפט המצאה בדרך של תחליף של כתב התביעה ונספחיו, הזמנה לדין, הבקשה להיתר המצאה וההחלטה בה. בחלק מהתיקים הורה בית המשפט על המצאה בדואר אלקטרוני לכתובת שיוחסה לדוביצקי; בחלקם ליותר מכתובת אחת; בחלקם על דרך של משלוח הודעה לחשבונות Facebook ו-YouTube של דוביצקי נוסף על משלוח בדוא"ל.

6. ההמצאות לפי תנאי התחליף בוצעו להנחת דעת בית המשפט, וניתנו נגד דוביצקי פסקי דין בהיעדר הגנה בסכומים הנעים בין 100,000 ש"ח ל-750,000 ש"ח, וכן צווי מניעה ועשה קבועים המורים לו לחדול מלפרסם פרסומים על התובעים, ולהסיר לאלתר כל פרסום הנוגע להם, לרבות סרטונים ומצגות באתרי אינטרנט וברשתות חברתיות. פסק הדין הראשון ניתן ביום 5.1.2017. האחרון ניתן ביום 24.11.2019.

7. במרץ 2024 החל דוביצקי להגיש בקשות לביטול פסקי הדין שניתנו נגדו בהיעדר הגנה בבית משפט זה. תחילה הוגשו בקשות בתשעה תיקים. בקשה עשירית הוגשה מאוחר יותר. הרקע להגשת הבקשות: ניסיונות לאכוף חלק מפסקי הדין כפסקי חוץ בארה"ב – ניסיונות שדוביצקי התנגד להם שם, ולמיטב הידיעה ההליכים עודם מתנהלים.

8. לאחר שהוגשו בקשות הביטול, התשובות והתגובות לתשובות, הצעתי לצדדים להסכים, באותו שלב, לאיחוד הדיון לצורך קיום ישיבת תזכורת בהיוועדות חזותית בניסיון לגבש הסכמות – באופן כללי או בעניין מתכונת הבירור. הצדדים הסכימו, ובהחלטה מיום 23.6.2024 הוריתי על איחוד הדיון. לפני הדיון הגיש דוביצקי בקשה נוספת לביטול פסק הדין שניתן נגדו בת"א 40595-

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

07-17, שגם אותה ביקש לאחד. לכתחילה דחיתי את בקשתו בשל איחור בהגשה (החלטה מיום 24.6.2024). לאחר שהוחלט על דיון מאוחד, הוריתי לצרף גם אותה (החלטה מיום 21.8.2024).

9. ישיבה ראשונה בהיוועדות חזותית התקיימה ביום 19.9.2024. דוביצקי היה מיוצג במהלכה. בחנתי עם הצדדים אפשרות להגיע להסכמה שתייתר את הצורך בהכרעה. התובעים טענו שהפרסומים עדיין מפורסמים באמצעי מדיה שבשליטת דוביצקי. הצדדים שניהם ביקשו שהות לשקול, ומבוקשם ניתן להם.

10. ביום 24.9.2024 התקיימה ישיבה שנייה בהיוועדות חזותית שבה היה דוביצקי מיוצג בייצוג אחר. שניים מהתובעים הודיעו על הסכמה למתווה הפשרה שהוצע. דוביצקי מצדו ביקש שהות נוספת לשקול. יתר התובעים הודיעו שאין מקום להסכמות, וביקשו לחקור את דוביצקי לגבי טענותיו בבקשות הביטול. הלה הודיע שאין באפשרותו להגיע לישראל על רקע בעיה רפואית. על כן קצבתי לו מועד להגיש בקשה למתן עדות בהיוועדות חזותית, וזו הוגשה ביום 13.10.2024.

11. ביום 30.9.2024 הודיע דוביצקי שהוא מבקש למחוק את בקשות הביטול בשני תיקים. הבקשות נמחקו, ופסקי הדין בתיקים הללו נותרו על כנם כחלוטים. נותרנו עם שמונה בקשות ביטול.

12. ביום 16.12.2024 נדחתה בקשתו של דוביצקי להעיד בהיוועדות חזותית בהחלטה מפורטת. נקבע כי לנוכח אופיין של המחלוקות הנדונות, התנהלותו של דוביצקי בהתדיינות כולה, היעדר תמיכת הבקשה בתצהיר מאומת כדן, והטענות שהועלו כלפיו לאי קיום פסקי הדין וזיוף מסמכים – יש מקום לאפשר לנתבעים לחקור אותו בחקירה נגדית. טענות לקשיים להגיע לישראל מחמת מניעות רפואית נדחו בהיעדר הוכחה באמצעות תיעוד רפואי קביל. ניתנה לדוביצקי שהות של 14 יום להודיע על טווח תאריכים שבמהלכו הוא מתכוון להגיע לישראל להיחקר בחקירה נגדית, ונקבע שאם לא יודיע כאמור בתוך מועד זה, אכריע בבקשה לביטול פסקי הדין על סמך החומר הקיים. בבקשות מספר שהגיש דוביצקי לעיון חוזר בהחלטה בנושא ההיוועדות החזותית נדחו.

13. לאחר מכן הגישו הצדדים שניהם בקשות לצירוף ראיות. התובעים ביקשו לצרף ראיה המעידה שדוביצקי שיגר הודעות מאיימות לגבי מלי קדוש, מומחית שערכה חוות דעת עבורם בעניין מסמכיו הרפואיים של דוביצקי וחיוותה דעתה שהם זויפו. דוביצקי מצדו ביקש לצרף את הודאתו במסמכי הרפואיים של אחד התובעים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

2. מתווה ההתדיינות

14. עסקינן בשמונה בקשות לביטול פסקי דין שניתנו בהיעדר הגנה לפני שנים הרבה. בשלב ראשון ייסקרו העובדות הפרטניות והטענות בכל אחד מהתיקים בנפרד: כתבי התביעה, תחליפי ההמצאה, הבקשות למתן פסקי הדין בהיעדר הגנה ופסקי הדין, בקשות הביטול, התשובות והתגובות לתשובות. בשלב שני תיסקר התשתית הנורמטיבית הרלוונטית להכרעה בבקשות הביטול: שני המסלולים לביטול פסקי דין שניתנו בהיעדר הגנה: הראשון הוא ביטול מחמת פגם בהמצאה ("ביטול מחובת הצדק"); השני הוא ביטול מכוח שיקול דעת בית המשפט על שני שיקולי המשנה שנבחנים בגדרו: סיכויי ההגנה והסיבה למחדל להתגונן. כמו כן תידון מסגרת השיקולים להארכת מועד להגשת בקשת ביטול שהוגשה בחלוף המועד הטעונה "טעמים מיוחדים". בשלב הבא תיושם המסגרת הנורמטיבית. הדיון בשלב זה יחולק לשני חלקים: חלק אחד כולל דיון בהתנהלות של דוביצקי כמכלול, הרלוונטית לכלל התיקים. בחינה כזו חשובה על רקע התנהלות שיטתית העולה כדי דפוס שיש לו השפעה על התוצאה. בשלב הבא יידון כל תיק בנפרד על רקע נסיבותיו הקונקרטיות. נסיבות אלו כוללות, בין היתר, דיון בשאלות אם הייתה המצאה של כתב התביעה לפי הוראות התחליף ומתי; אם הייתה המצאה של פסק הדין ומתי, ולחלופין – אם חל חריג הידיעה וממתי; ככל שיימצא שבקשות הביטול הוגשו באיחור – יש לדון בקשת רחבה של שיקולים הנשקלים במסגרת בקשה להארכת מועד מטעם מיוחד ובהם סיכויי ההגנה, סיבת המחדל להתגונן, התנהלות הצדדים ותום לבם, משך האיחור בהגשת בקשה והסיבה לו ועוד.

3. התיקים הפרטניים: כתבי התביעה, פסקי הדין, בקשות הביטול וטענות הצדדים

15. העובדות המונחות בבסיס בקשות הביטול נחלקות לתקופות ולנסיבות שונות הטעונות פירוט, כשלכל מקרה נסיבות ייחודיות לו לצד נסיבות הרלוונטיות להכרעה בכלל הבקשות. מבנה הדיון בחלק זה יהיה אפוא כדלקמן: בשלב ראשון ייסקרו העובדות הרלוונטיות לכל תיק בנפרד. תפורטנה העובדות שנכללו בכל כתב תביעה; נסיבות ההמצאה; הסעדים שניתנו; אם בוצעה המצאה של פסק הדין ומתי, ולחלופין – אם חל כלל הידיעה וממתי; מועד הגשת בקשת הביטול ביחס למועד המצאת פסק הדין או הידיעה עליו (ככל שחל כלל הידיעה). בשלב שני ייסקרו נסיבות דיוניות רלוונטיות המשותפות לכלל הבקשות ובהן אי-תמיכתן בתצהיר ערוך כדין; העובדה שדוביצקי לא התייצב בישראל להיחקר ושאין בכוונתו להגיע לכאן לצורך בירור התובענות אם פסקי הדין יבוטלו; הטענות המיוחסות לו בדבר זיוף מסמכים; הטענה שהוא לא קיים את פסקי הדין על אף שההליכים לא עוכבו. כמו כן תידונה נסיבות הנוגעות לסיכויי ההגנה המשותפות לכל התובענות. בשלב השלישי תוכרע כל בקשה לגופה על סמך התשתית העובדתית והנורמטיבית הרלוונטית לנסיבותיה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

א. ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי

(1) כתב התביעה

16. ביום 5.1.2017 הגיש התובע בתיק זה ("אוטובי") תביעה נגד דוביצקי לסעד כספי בסך של 400,000 ש"ח, ולצווי מניעה ועשה קבועים המורים לו לחדול מלפרסם פרסומים על אוטובי ולהסיר לאלתר כל פרסום הנוגע לו לרבות פרסומים ומצגות בחמישה אתרי אינטרנט שמנהל דוביצקי (adubi.net, israelsexoffenders.com, pedopo.com, hunpedo.co, huntpedo.com); להלן יחד בתיק זה: "האתרים"), וכל אתר נוסף שמנהל דוביצקי, וכן מהרשתות החברתיות פייסבוק ויוטיוב. התבקש גם להורות לגוגל להסיר את הפרסומים (בלא שגוגל נתבעת).

17. בכתב התביעה נטען כך: אוטובי הוא אדם נורמטיבי, מורה ומחנך בישראל, נעדר עבר פלילי. דוביצקי, המכנה את עצמו "צייד הפדופילים", הוא דמות מוכרת בגופי החקירה השונים והתקשורת, בתחום הרדיפה הפיראטית אחר גברים באתרי היכרויות. הוא יוזם התכתבויות, תוך התחזות ושימוש בשמות בדויים ומשדל גברים להיפגש עמו למטרות מיניות. הוא נוהג לתעד את השיחות, לערוך אותן כראות עיניו ולהפיץ באתרי אינטרנט שונים את שמות קורבנותיו, מספרי הזהות שלהם, מספרי הטלפון שלהם, כתובתם, מקום עבודתם, פרטים אישיים נוספים, תוך הצגתם כפדופילים מסוכנים וקריאה לציבור לערוך בהם משפט שדה, לעתים טרם נחקרו במשטרה ולעתים לאחר שנחקרו ונוקו מכל אשמה. נטען שדוביצקי הקים "אינדקס פדופילים" המרכז את קורבנותיו, ופרסם אותן באתרים האמורים. הוא מקים אתרים חדשים כדי לעקוף צווים שיפוטניים המורים על הסרת הפרסומים. מעבר לפרסום שמות קורבנותיו, דוביצקי מפרסם תמונות וסרטים עליהם, חלקם במצבים אינטימיים, לצד מלל המאשים במעשי פדופיליה אשר לטענת אוטובי לא היו ולא נבראו. במקרים אחרים דוביצקי שם את ידו על חומרי חקירה חסויים בדרך לא דרך, ובמקרים אחרים בדה ראיות ופרסם אותן. במעשיו האמורים הוא יצר מאגר נתונים פרטי ובלתי חוקי לאיתור עברייני מין כביכול, ובכך פגע בקורבנותיו תוך רמיסת שמם, כבודם ופרטיותם.

18. באופן קונקרטי בעניינו של אוטובי נטען שדוביצקי התלונן נגדו במשטרה תלונת כוזב שלפיה הוא הטרד קטין. אף שתיק החקירה נסגר, דוביצקי הכפישו והשמיצו על סמך ראיות שבדה. בין היתר הוא פרסם את שם התובע באתרים האמורים, והזהיר את הציבור מפני התובע שאותו כינה "פדופיל". דוביצקי אף הפיץ סרטון באתרים, וכן בפייסבוק ויוטיוב, שבו נראה התובע במערומו תוך שהוא מציג מצג שווא, פרי יצירתו, שלפיו הם קשורים בדרך זו או אחרת להיותו עברייני מין. כפועל יוצא חיפוש שם התובע במאגר גוגל מוביל לאתרים של דוביצקי ופוגע בשמו הטוב של התובע. דוביצקי פועל באופן שקורבנותיו יופיעו בראש רשימת החיפוש, וגורם להם נזק רב. אוטובי הגיש תלונה במשטרה, אך דוביצקי נמלט מהארץ. אוטובי סובל לטענתו מהכפשות, השמצות, איומים שמתגברים ופוחתים בהתאם לרצון של דוביצקי ופעולותיו. ניסיון לגרום לחברת גוגל להסיר את הפרסומים לא עלה יפה. נטען כי הפרסומים החלו בשנת 2014 ונמשכו עד מועד

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

הגשת התביעה. נטען כי מלבד העלאת הפרסומים לאינטרנט דוביצקי פנה למקורביו של אוטובי והפנה אותם אל הפרסומים, מתוך כוונה מוצהרת לפגוע בשמו הטוב, בקשריו החברתיים, בפרנסתו ובמשפחתו.

19. במישור המשפטי נטען לעוולת פרסום לשון הרע בכוונה לפגוע, ולפיצוי בסך של 140,000 ש"ח ללא הוכחת נזק לפי סעיף 7א(ג) לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965; וכן לפיצוי בסך של 140,000 ש"ח בגין פגיעה בפרטיות ללא הוכחת נזק בכוונה לפגוע לפי סעיף 29א(ב)(2) לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981. נטען שנגרמו לתובע נזקים בדמות סבל נפשי ועגמת נפש; פגיעה בשם הטוב; פגיעה באיכות החיים; ובפגיעה בכבוד האדם.

20. לכתב התביעה לא צורפו נספחים כלשהם. נוסחם המדויק של הפרסומים לא הופיע בו.

(2) היתר המצאה מחוץ לתחום

21. ביום 16.1.2017 אוטובי הגיש בקשה למתן היתר המצאה מחוץ לתחום השיפוט בדרך של תחליף המצאה. בבקשתו הציג אוטובי ניסיונות לאתר את כתובתו של דוביצקי באמצעות פניה למשרד הפנים, אשר מסר לו את כתובת המגורים הרשומה של דוביצקי. צורף תצלום שמעיד כי הבניין שבו דוביצקי רשום נמצא בשיפוצים ונטוש מדיירים. כמו כן צירף אוטובי תעודת בירור פרטים על נוסע מטעם משרד הפנים שממנה עולה כי דוביצקי עזב את הארץ ביום 2.12.2014 ולא שב. התחליף שנתבקש כלל מסירה של מסמכי התיק לשלוש כתובות דוא"ל שדוביצקי מסר לבתי משפט בהליכים אחרים שניהל בעבר ולשני חשבונות פייסבוק המשויכים לו. צוין כי היתרים לפי תנאים אלו ניתנו בארבעה הליכים אחרים שנוהלו נגד דוביצקי. בית המשפט נעתר לבקשה לתחליף ביום 19.1.2017. נקבע כי על אוטובי למסור באמצעים האלקטרוניים שנתבקשו את כתב התביעה על נספחיו, הזמנה לדין, הבקשה להיתר המצאה מחוץ לתחום על כל הכלול בה, והחלטת אישור הבקשה לתחליף המצאה.

(3) פסק דין בהיעדר הגנה

22. ביום 10.3.2017 אוטובי הגיש בקשה למתן פסק דין בהיעדר הגנה. בבקשה ציין שביצע מסירה של מסמכי התיק לפי תנאי תחליף ההמצאה ביום 6.2.2017, צירף נספחים המעידים על המסירה כאמור: תדפיס משלוח דוא"ל לשלוש כתובות ולשני חשבונות הפייסבוק הנדרשים, שצורפו לו מסמכי התיק. כמו כן צירף תדפיס מהתכתבות ווטסאפ מיום 6.3.2017 ממספר טלפון לא מזוהה (נספח 7):

תקשיב טוב אם אתה הולך לתבוע שיהיה לך בהצלחה! קח בחשבון שכל הילדים בבית ספר של הילדים ובכן ושכנים שלך יקבלו את כול חומר ותמונות שלך!! וואלה אתה תשמע עוד ממני ולא תישן לא יהיה לך יום יהיה לך לילה תבדוק שחברים שלך לא עושים עליך סיבוב כי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

כסף אתה לא תראה כי אין מאיפה תחשוב טוב לפני שאתה עושה משהו.

23. אוטובי טען כי קיים יסוד סביר להאמין שדוביצקי שלח את ההודעה; וכי הגיש בעקבותיה תלונה במשטרה, שגם אותה צירף לבקשתו.

24. ביום 13.3.2017 ניתן פסק דין בהיעדר הגנה על יסוד כתב התביעה, קרי: ניתנו צווי עשה ומניעה, ונפסק פיצוי כספי בסך של 400,000 ש"ח והוצאות משפט.

(4) בקשה לפי פקודת בזיון בית משפט

25. ביום 10.9.2017 אוטובי הגיש בקשה לפי פקודת בזיון בית המשפט שבה טען שדוביצקי מפר את הוראות פסק הדין: נמנע מלהסיר את הפרסומים, והמשיך לפרסם פרסומים נוספים באתרים אחרים כמפורט להלן:

26. פרסום שעלה לאתר בכתובת Adubi.net ביום 31.8.2017 (נספח א' לבקשה): כותרת האתר "אבי דוביצקי – צייד הפדופילים: בלוג של צייד הפדופילים אבי דוביצקי". כותרת הפרסום: "21 מורים וגנן אחד שאוהבים ילדים". בתחילתו מופיע התיאור "מורים שנתפסו על חם, חלקם הגיעו למפגש עם קטין או קטינה, חלקם נעצרו ע"י המשטרה לאחר שהיו התכתבויות מפלילות, חלקם ריצו עונש מאסר בפועל, המחנה המשותף, אתם כבר יודעים...". סמוך לכיתוב מופיעות שתי תמונות של אוטובי, אחת מהן עם אשתו, והן מלוות בתיג שמותיהם "יעל אוטובי", "יעקב אוטובי"; לשתי התמונות צורפה תמונה נוספת עם הכיתוב "זהירות! פדופיל לפניך" אשר כוללת הפנייה למספר טלפון ושעליו נכתב "שלחו את שמכם ועיר מגוריכם בהודעת WhatsApp ותקבלו התראה על כל פדופיל שיתגלה באיזורכם". אוטובי ציין כי התכתבות עם מספר הטלפון המצורף מביאה למשלוח קישורית לפרסום באתר (נספח ג' לבקשה).

27. פרסום נוסף על אודות אוטובי עלה באתר שכתובתו pedozvalim.com ביום 27.8.2017 (נספח ה' לבקשה). כותרת האתר: "נתפסו על חם". כותרת הפרסום: "יעקב אוטובי מת"א: יעקב אוטובי מורה מתל אביב נתפס על חם"; האתר כיום אינו פעיל, ובצילום שצורף מופיע סרטון אשר בגדרו טען אוטובי "מנצל המשיב [דוביצקי] להכפשת המבקש [אוטובי] ורעייתו למען מיצוי יכולת הפגיעה בהם" (סעיף 10 לתצהיר).

28. פרסומים נוספים עלו בדף הפייסבוק שבניהולו של דוביצקי שכותרתו "נתפסו על חם" בימים 3.9.2017 ו-4.9.2017. הפרסומים צורפו לבקשה (נספח ו' ונספח ז' לבקשה). על דף הפייסבוק נטען כך: "החוליה העיקרית במערך ההכפשות הוא דף הפייסבוק 'נתפסו על חם', המרכז כיום את

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוזטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

רוב רובה של הפעילות העבריינית שמקיים המשיב [דוביצקי]. הפרסומים בדף הפייסבוק ובאתר מקודמים, בין היתר, באמצעות המסרים המיידיים הנשלחים מקו הטלפון או משיתוף קישורים המוליכות לאתרים שמפעיל המשיב" (סעיף 11 לתצהיר). נטען כי דוביצקי נשא נאום לקהל עוקביו בדף ובו התייחס להליכים המשפטיים המתנהלים נגדו, לרבות התיק של אוזטובי. צורף קישור להקלטת המשדר של הנאום אשר נתבקשה גישה אליו מחשבון Google Drive. אוזטובי טען כי במהלך המשדר דוביצקי הצהיר במפורש שאינו מתכוון לקיים את הוראות פסקי הדין שניתנו נגדו וכן ימשיך בפעילותו האסורה; הובאו ציטוטים מהמשדר (סעיפים 15-16 לתצהיר):

אז תפנימו: כל מי שירצה להתנקות ממני, עדיף שלא ייתפס. לא מוותר לכם. תבעו, תעשו, תשלחו לאנשים שאני פושט רגל, שאין לי כסף [...]. זה שאתם מנצלים את כל מערכת המשפט המטומטמת שלכם, עם כל מיני סוגים של המצאות [...] בגלל זה מערכת המשפט נראית כמו שהיא נראית היום. עמוס בחרא. מדינת ישראל, מיליארדים של שקל חובות בהוצאה לפועל, אף אחד לא אכפת להם משום דבר ורק השופטים מנסים לתקתק תיקים... תק תק תק תק... אין צדק, יש מסחרה. זה מה שקורה בישראל, אז מנצלים את זה. מה אני אתווכח עם המערכת? [...] נשק יום הדין, השתמשותם בזה, אני לא מתכוון לבוא לישראל. אני לא מתכוון לבוא לבקר בישראל. אני לא צריך לשבת בפקקים שמה. אני לא צריך לסבול את השירות הקקי. אני לא צריך להתעצבן, לשמוע את כל הדברים שקורים מתחת לאף שלכם... זה מעצבן אותי, מה לעשות.

29. נוכח פרסומים אלו אוזטובי ביקש לכופ את דוביצקי לקיים את הוראות פסק הדין בהשתתף קנס ומאסר. בנוגע למספר הטלפון המצורף באתרים שבניהולו של דוביצקי, אוזטובי ביקש להורות על ירידה לנכסי דוביצקי בדרך של עיקול זכות השימוש בקו הטלפון. אשר לעיקול, צורפה לבקשתו חברת פרטנר תקשורת בע"מ כ"מחזיקה" במספר הטלפון, וכי היא זו שבידיה להפקיע ממנו את היכולת "להמשיך במעשיו העבריינים" (סעיף 23 לתצהיר המצורף לבקשה).

30. בהחלטה מיום 11.9.2017 הורה בית המשפט (השופט א' צימרמן) לדוביצקי להגיש תשובה לבקשת בזיון בית המשפט. אולם קודם לכן הורה לאוזטובי להמציא לדוביצקי את הבקשה באופן ישיר אל מקום המגורים של דוביצקי, וזה יגיש את תשובתו בתוך 14 ימים מההמצאה. צוין כי נוכח מאפייניו הפליליים של הליך בזיון בית משפט תחליף המצאה אינו מספק ועל כן שהמשך הליך הבזיון, לרבות קביעת דיון בבקשה, מותנה בעדכון מטעם אוזטובי שביצע את ההמצאה ישירות אל דוביצקי. הוראה זוהי ניתנה לאוזטובי ביחס לחברת פרטנר. ביום 1.10.2017, משאוזטובי לא הודיע לבית המשפט על ניסיונות המצאה, ולמעשה לא הגיש התייחסות כלל בנוגע להמשך הליך הבזיון, הוחלט על מחיקת בקשתו תוך שזכויותיו בעניין זה שמורות לו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוזטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

(5) בקשת הביטול ולהארכת מועד

31. ביום 1.4.2024 הגיש דוביצקי בקשה להארכת מועד ולביטול פסק הדין שניתן בהיעדר הגנה. דוביצקי טען כי הוא פועל למעלה מעשור לאיתור ומניעת פגיעות מין בקטינים וכחלק מפעילות זו התנהל ברשתות חברתיות, בשיתוף עם ערוצי תקשורת (אשר סיקרו את פעילותו) ועם מתנדבים שונים; וכי לשם הגשמת יעדיו החברתיים נמצא בקשר עם משטרת ישראל והביא למעצרים של "אלפי אנשים והרשעתם של מאות אנשים". כביסוס לטענות אלו צירף דוביצקי מאמר שפורסם בכתב העת של פרקליטות המדינה (יורם רבין "חוקיותו של צייד עברייני מין פרטי ברשת" **משפט מפתח** 2, 7 (2014)) שסוקר את פעילותו; וכן גזר דין שניתן בעניינו של נאשם אשר נעצר בין היתר בעקבות פעילותו (ת"פ (שלום ת"א) 20795-11-13 **מדינת ישראל נ' שמעון** (19.6.2014)). דוביצקי טען כי אוזטובי נמנע מלתאר את האירועים שקדמו לפרסומים המקימים הגנה טובה מפני התביעה. אלו כוללים את ההתכתבות בין אוזטובי לדוביצקי, המפגש ביניהם והחקירה של אוזטובי במשטרה. לבקשה צורפו תדפיס ההתכתבות ותמליל חקירת אוזטובי במשטרה (נספח 3). דוביצקי לא הסביר כיצד השיג את תמליל החקירה של אוזטובי במשטרה.

32. גרסתו של דוביצקי תוארה כך: באוגוסט 2014 ניהל אוזטובי התכתבות בווטסאפ עם דוביצקי; ההתכתבות נעשתה סמוך להתכתבות קודמת בין השניים בציט באתר "וואלה!". בפתח ההתכתבות בווטסאפ דוביצקי כתב לאוזטובי "אני טל בת 13 מוואלה ציט" (עמ' 27 לבקשה בנספח 3). השיח בין השניים התפתח לשיח בעל אופי מיני, לרבות החלפת תמונות וסרטונים אינטימיים מצד שני הצדדים. התמונות ששלח אוזטובי צורפו לבקשה כנספח, אך אינן ניתנות לזיהוי (עמ' 38-33 לבקשה בנספח 3). מקור התמונות ששלח דוביצקי אינו ברור. התכתבות זו הובילה למעצר ולחקירה של אוזטובי במשטרה. לצד תמליל החקירה צורפה הודעה שמסר דוביצקי במסגרת התלונה שהגיש למשטרה, ובה תיאר את ההתכתבות עם אוזטובי (עמ' 19-20 לבקשה בנספח 3). להשלמת התמונה יובאו עיקר הדברים:

בתאריך 18/8/7014 בשעה 12:42 הייתי באתר וואלה צט [...]. החשוד בעל הכינוי מורה חרמן פנה לכינוי שלי יפה וחכמה, אמרתי לו שאני בת 13 ואמרתי לו שבמידה וירצה לשוחח איתי אני נמצאת ב וואטס אפ ומסרתי לו את המספר שלי [...]. החשוד הוסיף אותי לוואטס אפ שלו והחל להתכתב איתי ממספר טלפון [...]. בחיפוש לפי תוכנת סינק מי עולה שבעל הקו הוא קובי אוזטובי וכן לפי חיפוש בגוגל עולה שמדובר באותו אדם. החשוד סיפר באופן גלוי כי הוא מורה למ[ת]מטיקה בבית הספר הכפר הירוק (ברמת השרון) סיפר כי הוא חולה על תלמידות מיד שאל האם אני חרמנית ביקש להוריד בגדים והפציר מספר פעמים כי מבקש תמונות בעירום שלח תמונות שלו בעירום. על מנת לקשר אותו אדם להתכתבויות ביקשתי ממנו שישלח לי סרטון בו הוא נותן לי דרך לדעת שזה אכן האיש בתמונות והוא שלח סרטון בוא הוא אומר "הי טלי" ורואים את [ה]פנים ואותו ללא חולצה. כך שאין ספק שמדובר באותו איש ולא מישהו למשל שהיה לו נגישה לטלפון שלו. החשוד ביקש שוב ושוב תמונות בעירום למרות שאמרתי לו שאני לו בתור הילדה שאני לא מרגישה בנוח, השיחה הופסקה כאשר אישתו וילדי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

הגיעו הביתה והוא אמר הדריך אותי מה לעשות במידה וישאלו מי אני בואטס אפ ולומר שאני אחד מהתלמידות שלו. אני מצרף 6 עמודי שיחה בואטס אפ וכן תקליטור עם כל התמונות והסרטונים שהוחלפו ביני ולבין החשוד, יודגש כי לא היה כל אלמנט של פיתוי או הדחה מצדי, הוא זה שהוביל את השיחה לכיוון המיני ולא הפסיק. לא נעשה כל שינוי או עריכה בתכנים שאני מצרף לתלונה זו. מאחר ומדובר במורה שעובד עם כיתות י יא יב כפי שתיאר אבקש לתת למקרה זה סדר עדיפות גבוה.

33. **אשר לחקירת אוטובי במשטרה:** דוביצקי טען כי הוא "הודה במשטרה אך ניסה לתרץ את העובדה שחשף את עצמו והטריד מיני[ת] קטינה בתירוצו שהוא סובל מדיכאון קליני כרוני [...]" (סעיף 5 ל"תצהיר" המצורף לבקשה).

34. **אשר לסוגיית ההמצאה:** דוביצקי כפר בתוקפה המשפטי של המצאת מסמכי התביעה. נטען שהמצאה מחוץ לתחום נעשתה שלא לפי הוראות תקנות המצאת מסמכים לפי אמנת האג 1965, התשל"ו-1975. הוא כפר במהימנות התדפיסים של משלוח מסמכי התביעה, כפי שאלו הוצגו ושבגינם ניתן פסק הדין בהיעדר הגנה. נטען כי אין אינדיקציה שהדואר הגיע ליעדו; כי כתובות הדוא"ל אינן בשליטתו, למעט כתובת אחת; וכי "כתובתי לא הוסתרה ולא היה קושי לאתר אותי בחיפוש פשוט בגוגל". מספר שורות לאחר מכן נטען "סביר להניח שאם אכן נשלחו תוכנת הדואר של גוגל העבירה את החומר לתיבת הספאם וחברת פייסבוק לא מעבירה הודעות עם קבצים לאנשים שאינם חברים בפרופיל" (סעיף 8 לתצהיר).

הבסיס הראייתי לטענות אלו הן החלטות של בית המשפט בבקשות הביטול שהגיש בת"א (שלום פ"ת) 17-11-23192 **פלוני נ' דוביצקי** (20.2.2024) ובת"א (שלום פ"ת) 18-01-15187 **פלוני נ' דוביצקי** (20.2.2024) (ההחלטות צורפו כנספח 8 לבקשת הביטול). בית המשפט החליט בהן כי התובעים לא הקפידו על תנאי תחליפי ההמצאה משעה שבמשלוח מסמכי התביעה בדוא"ל לא צורפו הזמנות לדין כנדרש. בשני ההליכים ניתנו לתובעים היתרים לתחליף המצאה שכללו תנאים זהים לתחליפי ההמצאה בהליך דן, קרי משלוח מסמכי התביעה בדוא"ל ובפרט משלוח הזמנה לדין. התובעים שלחו לדוביצקי את מסמכי התביעה בדוא"ל, והודעת הדוא"ל ציינה בהדגשה את נוסח ההזמנה לדין (כפי שקבוע בטופס 2 שבתוספת הראשונה לתקנות הקודמות). ברם התובעים לא צירפו מסמך הזמנה שהפיק בית המשפט ומודפס עליו שמו ותפקידו של פקיד בית המשפט (כנדרש לפי תקנה 522 לתקנות הקודמות). על כן נקבע כי משלוח ההזמנה לדין באופן זה מעלה פגם בהמצאת מסמכי התביעה המצדיק את ביטול פסק הדין, וזאת נוכח נסיבות ההליך הנדון שכוללות המצאה "חריגה באופן משולש" – המצאה מחוץ לתחום, על דרך של תחליף, לצורך מתן פסק דין בהיעדר הגנה. בת"א 18-01-15187 הוחלט שנפל פגם בהמצאה, נוסף על הפגם בהזמנה לדין, שהצדיק את ביטול פסק הדין. אולם פגם זה נוגע לתנאי מסירה לכתובתו של דוביצקי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

בפלורידה, אשר לא נכלל בתנאי התחליף בענייננו של אוטובי ובעניינם של שאר התובעים בהליך דין.

35. **אשר לתצהיר:** בקשת הביטול והארכת המועד של דוביצקי נתמכה ב"תצהיר". הבקשה גופה כללה עמוד אחד והוכתרה "בקשה להארכת מועד לביטול פסק דין וביטול פסק דין". לאחר הכותרת נכתב "מצ"ב תצהיר בתמיכה לביטול פסק דין בתיק 17-01-13548. כל האמור בתצהיר כאילו נאמר בבקשה"; באותו העמוד הובאו הטענות לפגמים בהמצאת מסמכי התביעה (סעיפים 2-1 לבקשה) וטענות לסיכויי ההגנה של דוביצקי, לרבות ספק המוטל בעילת תביעתו של אוטובי והגנות שעומדות לדוביצקי (סעיפים 3-6 לבקשה).

ה"תצהיר" שצורף לבקשה נערך כדלקמן: מסמך בן ארבעה עמודים אשר הוכתר "תצהיר" ותחת כותרתו נכתב "נלווה לבקשת הארכה ובקשה לביטול פס"ד בת"א"; תוכנו נפתח כך: "הנני עושה תצהירי זה בתמיכה לבקשה להארכת מועד ובקשה לביטול פסק הדין בת"א יעקב אוטובי נ' אבי רועי דוביצקי ומבקש מבית המשפט הנכבד להורות על ביטולו של פסק הדין מחמת הדין והצדק, מצהיר זאת כדלהלן [...] "(סעיף 1 לתצהיר בעמ' 2 לבקשה; הדגשות הוסרו). המשכו של התצהיר בטענות עובדתיות ומשפטיות של דוביצקי, ובתמצית נטען לגרסה עובדתית שונה של המפגש בין אוטובי לדוביצקי מזו שהביא אוטובי בתביעתו (סעיפים 3-5 לתצהיר); וטענות הכופרות בהמצאת מסמכי התביעה, כפי שפירטתי לעיל (סעיפים 7-8 לתצהיר). העמוד האחרון של התצהיר נחלק לשניים באופן הבא: חלקו הראשון כולל מלל אשר הובא כחלק מנוסחו של התצהיר, ומסתיים בציון של התאריך 26.3.2024. אימות החתימה נוסח ובוצע באופן הבא [הדגשות במקור]:

זה שמי, זו חתימתי ותוכן תצהירי זלעיל אמת.
[המילים "אבי דוביצקי" נחתמו בכתב יד]
אבי דוביצקי

Avi Dubitzky solemnly affirms that the statement and information provided in this document are true and that making false statements could subject you to the penalties of perjury.

[חותמת נוטריון]

Hayden F Lowrey
Comm. #HH199785
Expires: November 17, 2025
Bonded Thru Huckleberry Notary

(6) התשובה לבקשת הביטול

36. תשובה לבקשת הביטול הוגשה ביום 26.5.2024 ונתמכה בתצהיר של אוטובי. אוטובי כפר ברוב העובדות שנטענו בבקשת הביטול. גרסתו בנוגע להשתלשלות האירועים שקדמה לפרסום היא זו: באוגוסט 2014 הוא גלש בציט של אתר "וואלה!" והחל להתכתב עם דוביצקי לאחר שזה יזם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

אתו שיחה. אוטובי טען שהאמין כי מדובר בבגירה שעמה הוא מתכתב, לנוכח תנאי השימוש של הצ'ט ואופי השיח שהתנהל בו. השיח התפתח למחוזות מיניים, וביוזמת דוביצקי עבר להתכתבות בווטסאפ, שם דוביצקי שלח לו תצלום של אישה שאוטובי העריך את גילה בין 17 ל-18 שנים. אוטובי לא חולק על כך שנשלח לו מסרון שבו נכתב שגיל הנמענת 13 שנים, אך מכחיש שההתכתבות שצירף דוביצקי לבקשתו הן אותנטיות. את הכחשתו ביסס על כך שדוביצקי פרסם את אותן התכתבויות במקומות שונים, וכל פרסום נערך באופן שונה (סעיף 7 לתצהיר ; נספחים 3-1 לתשובה). בעקבות התכתבויות אלו דוביצקי הגיש נגד אוטובי תלונה למשטרה, שבמסגרתה נטען: "[דוביצקי] פעל כדי ליצור סיטואציה דמיונית שתכליתה היחידה היא הניסיון להפיל אותי בפח כ'פדופיל התורף', לצרכי יח"צ והאדרת שמו. אירוע בדיוני זה היה המפגש הראשון והאחרון בחיי עם רשויות אכיפת החוק. המשטרה חקרה לעומק את תלונת המבקש [דוביצקי] ובסיומה הכריעה שלא לקדם נגדי הליך פלילי" (סעיפים 4-5 לתצהיר שצורף לתשובה). אשר לחקירתו במשטרה: אוטובי כפר בפרשנות של דוביצקי לתמליל ובמסקנות שהציג בבקשתו. לטענתו הוא לא היה מודע שההתכתבות נעשית עם קטינה ובחקירה כלל לא הודה בכך, חרף טענותיו של דוביצקי. את גרסתו ביסס על קטעים מתמליל החקירה (נספח 3 לתשובה):

"אני רוצה להגיד שאני מעולם לא דיברתי עם הקטינות או משהו בעל אופן מיני" (גיליון 2, ש' 3).
 "אני לפעמים הולך למחשב ומדבר בצ'טים עם נשים אבל אף פעם לא עם הקטינות" (גיליון 2, ש' 6-7).
 "גם אם קורה לפעמים בצ'טים שפונה אליי איזה מישהי והיא נראית לי לא בגיל המתאים אז אני מיד חותך את זה" (גיליון 2, ש' 9-10).
 "גם כשקיבלתי את התמונות זה נורא החמיאה לי והיא הייתה נראית לי בתמונות משהו כמו בת 17 [...] בתמונה היא הייתה נראית הרבה יותר [מגיל 13] ויותר מאוחר גם חתכתי את זה, בצ'טים ממציאים גילאים" (גיליון 3, ש' 65-70).

37. **אשר להמצאה:** אוטובי טען כי המציא את מסמכי התיק לפי תנאי תחליף ההמצאה, וצירף לתשובתו את התדפיסים המעידים על כך. נטען כי דוביצקי הודה שקיבל לידי את כתב התביעה ופסק הדין בשנת 2019, וזאת במסגרת בקשה שהגיש בהליך פשיטת רגל עקב צו כינוס נכסים שהגיש נגדו אוטובי: "מהתביעות ש[דוביצקי ראה] עולה כי התובעים הסתירו מבית המשפט שהם הודו במשטרה [...] ואחד מהם (מורה במקצועו, יעקב אוטובי) אמר שהוא סובל מדיכאונות ונוטל תרופות פסיכיאטריות [...]". (החלטה מיום 1.4.2019 בפש"ר 30966-04-19). אוטובי חזר על הטענה שהעלה במסגרת התביעה שלפיה דוביצקי שיגר לו הודעת ווטסאפ מיד לאחר שקיבל את כתב התביעה ועיין בו (סעיף 17 לבקשה). נטען כי דוביצקי שלח לאוטובי (ולתובעים נוספים בהליך זה: בן צבי וראובני, שיוצגו אף הם בידי עו"ד אסף דוק) מכתב ביום 24.5.2018 (העתקו צורף לתשובה). המכתב נפתח במענו "From: Avi Dubitzky" בליווי החתימה "A. Dubitzky". כותרתו "Re: Letter of Demand before commencing legal action" ותוכנו הרלוונטי (נספח 8 לתשובה):

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

To clear yourself of any wrong doing you filled a claim against me so you could present it to Google Israel Ltd and have search results removed, and to portray me as an individual who fabricates evidence [...]

Your claims against me, besides being utterly ridiculous [is] False and defamatory and is a reckless account of the events that transpired and a complete disregard for the truth, you didn't bother to serve me them.

All of you chose an attorney (Mr. Assaf Dok) that is being sanctioned by the Israeli Bar Association for explaining clients how to lie to the Police during questioning after being arrested. If you collectively do not retract your claims and your demand for monies I will sue based on the following ground [...]

38. **אשר לתצהיר של דוביצקי:** נטען כי המסמך הנושא את הכותרת "תצהיר" נערך שלא כדין ועל דרך של זיוף. לכן הרכיב העובדתי של בקשתו של דוביצקי נעדר כל משקל ראיתי ותוצאתו המחייבת של מחדל זה היא דחיית הבקשה על הסף. אוטובי סמך את טענתו על כך שהמסמך שהוגש איננו כולל אזהרה כנדרש לפי סעיף 15(א) לפקודת הראיות (נוסח חדש), התשל"א-1971, ודי באי קיום דרישת האזהרה כדי להוכיח את היעדר קבילות המסמך מלשמש תצהיר (סעיף 20 לתשובה). למעלה מן הצורך נטען כי הצהרתו של דוביצקי חתומה לכאורה לפי דין המקום שבו נערכה במדינת פלורידה, אולם אינה נושאת חותמת אפוסטיל (תקנה 1 לתקנות לביצוע אמנת האג (ביטול אימות מסמכי חוץ ציבוריים), התשל"ז-1977; ולשם הוכחת יישומה בהגשת תצהיר לפי דין מדינת פלורידה אזכר את ההחלטה בת"א (מחוזי מר') 51710-04-15 **טל נ' קלמנטי**, פסקה 5 (20.2.2015).

אשר לטענות זיוף התצהיר אוטובי טען כי זיהוי שמו של דוביצקי נעשה בשם "אבי דוביצקי" ו"אבי רועי דוביצקי", אולם "אין ולא יהיה נוטריון או כל גורם רשמי אחר בארצות הברית שיזהה את המבקש [דוביצקי] בשם "אבי דוביצקי" / "אבי רועי דוביצקי". המבקש נמלט מהארץ ב-2014 ובניסיונו להימלט מהדין ומנושיו שינה את שמו ל-ROY MILLER, בפסק דין חלוט מפברואר 2015 הקובע זאת" (סעיף 22 לתשובה. פסק הדין בדבר שינוי השם צורף לתשובה (נספח 9)). הנוטריון Hayden Lowrey, שלכאורה אימת את התצהיר בחתימתו, נחזה להיות דמות פיקטיבית פרי יצירתו של דוביצקי. נטען כי דף הפייסבוק "נתפסו על חם" נוהל על ידי דוביצקי באמצעות משתמש בעל שם זהה (סעיף 23 לבקשה; צילום מסך המתעד את Hayden Lowrey כמנהל דף הפייסבוק צורף כנספח 10); וכי דוביצקי העביר לדמות בעלת שם זהה נכס בבעלותו ללא תמורה ביום 15.6.2023, זאת לאחר ימים ספורים משהוגשו נגד דוביצקי תביעות לאכיפת פסקי הדין כפסקי חוץ בפלורידה. טענה זו נתמכה בשטר העברת בעלות של דוביצקי אל Hayden Lowrey (נספח 11). לבסוף נטען ש"העובדה כי ה'תצהיר' הוא מסמך מזויף ברורה לכל עין, שכן ניכר כי חותמת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

ה'נוטריון' הודבקה באופן מלאכותי על הדף – ר' עמ' 5 לכתב הבקשה" (סעיף 24 לתשובה). לא הוגש מסמך מקורי הכולל חותמת נוטריון ואישור אפוסטיל.

39. **פרסומים נוספים מהעת האחרונה:** לתשובה לבקשת הביטול צירף אוטובי שני פרסומים נוספים המיוחסים לדוביצקי, ואשר נטען כי מפריס את פסק הדין. פרסום באתר Nitfesu.com שעלה ביום 25.9.2023. כותרתו: "צדיקים שנתפסו על חם". הכתובת של הכתבה באתר היא: "יעקב-אוטובי/nitfesu.com", וכותרת הכתבה עצמה: "המורה החרמן על ילדות בנות 13 יעקב אוטובי: יעקב אוטובי מורה מתא שמלמד בביח שניידר". תוכנו כולל סרטון של דוביצקי מתראיין במסגרת תחקיר על פועלו בערוץ חדשות וציין בפרט את התקרית עם אוטובי. הדיווחים בחדשות הוגשו על גבי החסן נייד (סעיף 9 לבקשה). פרסום שני באתר DokCaught.com שעלה ביום 25.9.2023. כותרתו: "אנשים טובים מקומם בגן עדן". כתובת האתר: "יעקב-אוטובי/dokcaught.com/cpt-gallery"; כותרת הפרסום באתר: "יעקב אוטובי מורה מתל אביב ו פתח תקווה למתמטיקה[ה] – רשימת יהודים טובים יעקב אוטובי מורה". תוכן הפרסום כולל תמונה של התובע, תמליל ההתכתבות בצ"ט עם התובע המציג את אופיו המיני, לרבות התייחסות של התובע לתמונות עירום ששלח במהלך ההתכתבות (נספח 2 לתשובה).

(7) תגובה לתשובה לבקשת הביטול

40. ניתנה לדוביצקי זכות תגובה לתשובת אוטובי וזו הוגשה ביום 28.5.2024. מלבד חזרה על הטענות שהובאו בבקשת הביטול והארכת המועד, הגיב דוביצקי לחלק מטענותיו של אוטובי. התגובה נפתחה כך: "להלן התייחסות עניינית לתשובת הנתבע [דוביצקי] לביטול פסק הדין: אין בכוונת הנתבע להתייחס לדברים שאינם נוגעים למקרה שבפנינו ובפרט שאין ממצאים עובדיים לגביהם הנתבע מעולם לא נחקר, הורשע או הואשם באחד הדברים הרבים שמעלה התובע. מדובר בטענות בעלמא שהוא מעלה כבר שבע שנים בשיטת העתק הדבק" (עמ' 1 לתגובה).

41. אשר לטענותיו של אוטובי בכל הנוגע למאורעות אשר קדמו לפרסומים, קרי ההתכתבות בצ"ט ובווטסאפ וחקירת אוטובי במשטרה, נטען כי לא הובאו הוכחות לטענותיו. לא הוכח שדוביצקי יזם את השיחה מלכתחילה ושדוביצקי הוביל אותה למחוזות מיניים (סעיף 2 לבקשה). עוד נטען כי אוטובי הודה בחקירתו במשטרה באותנטיות ההתכתבות בין השניים ושנוסח ההתכתבות המקורי שהוצג לאוטובי בחקירה ו"נמצא בתיק המשטרה" הוא הנוסח שדוביצקי צירף לבקשת הביטול (סעיף 5). טענה נוספת של דוביצקי נוגעת לנסיבות הפרסומים – שבעת ההתכתבות אוטובי הועסק כמורה במשרד החינוך. בנוגע לכך אוטובי טען בתשובתו כי איננו עובד עוד במערכת החינוך. על כן, בתגובתו דוביצקי טען שאוטובי לא הוכיח את מקום עיסוקו הנוכחי, ולטענתו שינה את שמו ועובד תחת שם זה (סעיף 4). כמו כן צוין מקרה אחר משנת 2020 שבגדרו הוחלט על פיטור עובד משרד החינוך בעקבות ההתכתבות עם דוביצקי (בד"ס 45-22) (משמעת של

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוזטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

עובדי המדינה) **נציבות שירות המדינה נ' רוטשילד** (2.1.2023)). תגובת דוביצקי נעדרה התייחסות לטענה שאוזטובי לא היה מודע לכך שההתכתבות נעשית עם קטינה.

42. **אשר לסוגיית ההמצאה:** דוביצקי טען שהתייחסותו לתביעה בהליך הפש"ר נעשתה אך לצורך הספציפי של בדיקה "האם מדובר בתביעות 'כשרות' לצורך הליך פשיטת הרגל" (סעיף 6). נטען כי "הנתבע [דוביצקי] היה רואה את רשימת האנשים שהגישו תביעות ומעדכן את הנאמנת ואת כונס הנכסים ומפציר בהם לבדוק מה עומד מאחורי התביעות שהוגשו להם" (סעיף 7). ביחס למכתב ששוגר לאוזטובי טען שהוא "פונקציה של ההודעות השקריות (גם של יעקב אוזטובי) כאילו יש חוב שלא שנוי במחלוקת והוא דורש שהדבר יחשב כאילו הוא מסר לי את התביעה" (סעיף 8). נטען שהודעת הוואטסאפ ששוגרה לאוזטובי בסמוך להגשת התביעה אינה קשורה לדוביצקי, וכי מספר הטלפון שממנו הודעה נשלחה אינו שייך לו (סעיף 9).

43. **אשר לתצהיר של דוביצקי:** התגובה של דוביצקי לא כוללת התייחסות לטענות בעניין קבילות התצהיר. תגובתו נתמכה במסמך שהוכתר "תצהיר" אשר נערך באופן דומה ל"תצהיר" שצורף לבקשת הביטול (עמ' 46-51 לתגובה).

ב. ת"א 52044-05-17 אור בן צבי נ' דוביצקי

(1) כתב התביעה

44. ביום 24.5.2017 הגיש התובע בתיק זה ("בן צבי") תביעה נגד דוביצקי לסעד כספי בסך של 300,000 ש"ח, ולצווי מניעה ועשה קבועים המורים לו לחדול מפרסם פרסומים על אודות אוזטובי ולהסיר לאלתר כל פרסום הנוגע לו לרבות פרסומים ומצגות בחמישה אתרי אינטרנט שמנהל דוביצקי: adubi.net, israelsexoffenders.com, pedopo.com, hunpedo.co, huntpedo.com (להלן יחד בתיק זה: "**האתרים**"), וכל אתר נוסף שמנהל דוביצקי, וכן מהרשתות החברתיות פייסבוק ויוטיוב. התבקש גם להורות לגוגל להסיר את הפרסומים (בלא שגוגל נתבעה).

45. בכתב התביעה נטען רקע כללי דומה לזה שהובא בעניינו של אוזטובי, ושאינו צורך לחזור עליו כאן.

46. באופן קונקרטי בעניינו של בן צבי נטען שדוביצקי התלונן נגדו במשטרה תלונת כזב שלפיה הוא הטריד קטין. אף שתיק החקירה נסגר, דוביצקי הכפיש והשמיץ אותו על סמך ראיות שבדה. בין היתר פרסם את שמו באתרים האמורים, תייג אותו כפדופיל, הפיץ סרטון באתרים, בפייסבוק וביוטיוב, שבו נראה רכבו של התובע לצד ניידות משטרה ובתחנת המשטרה באופן שמייצר רושם שהוא עבריין מין. חיפוש שם התובע בגוגל מוביל לאתרים ופוגע בשמו הטוב. דוביצקי פועל כך שקורבנותיו יופיעו בראש רשימת החיפוש, וגורם להם נזק רב. בן צבי הגיש תלונה במשטרה נגד

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

דוביצקי, אך הוא נמלט. ניסיון לגרום לחברת גוגל להסיר את הפרסומים לא עלה יפה. נטען כי הפרסומים החלו בשנת 2014 ונמשכו עד מועד הגשת התביעה. מלבד העלאת הפרסומים לאינטרנט הנתבע פנה למקורביו של בן צבי והפנה אותם אל הפרסומים, בכוונה לפגוע בשמו הטוב, בקשריו החברתיים, בפרנסתו ובמשפחתו.

47. במישור המשפטי נטען לעוולת פרסום לשון הרע בכוונה לפגוע, ולפיצוי בסך של 100,000 ש"ח ללא הוכחת נזק לפי סעיף 7א(ג) לחוק איסור לשון הרע; וכן לפיצוי בסך של 100,000 ש"ח בגין פגיעה בפרטיות ללא הוכחת נזק בכוונה לפגוע לפי סעיף 29א(ב)(2) לחוק הגנת הפרטיות. נטען שנגרמו נזקים בדמות סבל נפשי ועגמת נפש; פגיעה בשם הטוב; פגיעה באיכות החיים; ובפגיעה בכבוד האדם.

48. לכתב התביעה לא צורפו נספחים כלשהם. נוסחם המדויק של הפרסומים לא הופיע בו. כתובות האתרים צורפו אך כיום אינם פעילים, ונכתב כי האתרים הוכתרו "האתר הרשמי והלא מצונזר של כל הפדופילים ומטרידי הקטינים למיניהם בישראל" (סעיף 5 לכתב התביעה).

(2) היתר המצאה מחוץ לתחום

49. ביום 24.5.2017 בן צבי הגיש בקשה למתן היתר המצאה מחוץ לתחום בדרך של תחליף המצאה (לפי תקנה 500 לתקנות הקודמות). בקשתו הוגשה ביום שהוגש כתב התביעה, והתצהיר שצורף לכתב התביעה נערך כך שתמך הן בתביעה הן בבקשת היתר המצאה. על כן הורה בית המשפט לבן צבי לתמוך את בקשת היתר המצאה בתצהיר, וזה הוגש ביום 28.5.2017. בן צבי פירט את הניסיונות שעשה להמציא לדוביצקי, הזהים לאלה שנטענו בבקשתו של אוטובי. בית המשפט נעתר לבקשה לתחליף ביום 28.5.2017 והורה לדוביצקי להמציא את המסמכים הרלוונטיים בדרך שביקש.

(3) פסק דין בהיעדר הגנה

50. ביום 13.7.2017 הגיש בן צבי בקשה למתן פסק דין בהיעדר הגנה. בבקשה ציין שביצע מסירה לפי תנאי התחליף ביום 28.5.2017, וצירף נספחים המעידים על כך: תדפיס משלוח מייל לשלוש כתובות הדוא"ל ולשני חשבונות הפייסבוק הנדרשים, שצורפו לו כל המסמכים. ביום 17.5.2017 ניתן פסק דין בהיעדר הגנה על יסוד כתב התביעה, קרי: ניתנו צווי עשה ומניעה, ופסק דין כספי על סך של 300,000 ש"ח והוצאות משפט.

(4) בקשת הביטול ולהארכת מועד

51. ביום 7.4.2024 הגיש דוביצקי בקשה להארכת מועד ולביטול פסק הדין. הוא טען באופן כללי, כרקע, כפי שטען בעניינו של אוטובי. בעניינו של בן צבי נטען כי הוא נמנע מלתאר את

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

האירועים שקדמו לפרסומים, ואילו אלו היו מובאים היה בכך כדי להקים הגנה מפני התביעה. הראיות כוללות את ההתכתבות בין בן צבי לדוביצקי, המפגש ביניהם והחקירה במשטרה. לבקשה צורפו תמליל חקירת בן צבי במשטרה (נספח 1) ותדפיס ההתכתבות (נספח 2). דוביצקי לא ציין את המקור שממנו השיג את תמליל החקירה של בן צבי מהמשטרה.

52. גרסתו של דוביצקי תוארה כך: במאי 2014 ניהל בן צבי התכתבות בווטסאפ עם דוביצקי; קדמה לכך התכתבות בציט באתר ההיכרויות "אטרף". בפתח ההתכתבות בווטסאפ דוביצקי כתב לבן צבי "אני דילן בן 14 מאטרף נראה לי דיברנו כבר" (נספח 2 בעמ' 17 לבקשה). ההתכתבות המשיכה תוך שבן צבי היה מודע לכך שהוא מתכתב עם קטין וסיפר לדוביצקי שהוא נפגש בעבר עם ילד בן 16 והוסיף "בעיקרון עד גיל 16 זה לא בדיוק חוקי לשכב עם מבוגרים ממך גם אם אתה מסכים. מגיל 16 הכל הולך אבל" (הציטוט הובא בגוף הבקשה ונתמך בנספח 2, בעמ' 17). השיח התפתח לאופי מיני וביוזמתו של בן צבי השניים קבעו להיפגש במקלט בביתו. כאמור תדפיס ההתכתבות צורף כנספח לבקשה, ומלבד הציטוטים שפורטו בגוף הבקשה, ושהובאו לעיל, דוביצקי הפנה לחלקים נוספים. עיקרם יובא להלן (נספח 2, בעמ' 17 לבקשה; דוביצקי מכונה בהתכתבות "45", בן צבי מכונה "אור"):

אור: אני אור בן 25
45: מה הכינוי באטרף שאני ידע מי אתה
אור: niebelstriefe
45: <attached> [הקובץ לא מופיע בבקשה ובנספחיה]
45: זה?
אור: כן
[...]
45: מה מחפש באטרף?
אור: סקס ואתה?
45: האמת לא נפגשתי לסקס אבל אם זה לא מפריע לך זה סבבה.
אור: זה בסדר. אתה מגבעתיים?
45: רמת גן
אור: אה מגניב. אני עובד בספריה בגבעתיים ליד בורכוב.
45: ספרנית?
אור: ספרן חח
45: מגניב
אור: אתה כבר סגור על עצמך?
45: נראה לי
אור: אבל לא התנסית או משהו?
45: לא, מפריע?
אור: לא ממש. יש לך אבל תמונה נוספת שאני אדע שאתה לא שוטר או משהו? חח
45: חח בגלל זה עשיתי אימות תמונות באטרף
אור: אה לא ראיתי. תוכל גם לשלוח לי את [התמונות] הפרטיות שלך שם?
45: רק 3
אור: מה שבא לך זה טוב (;
45: זה תמונות פנים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

45 : למה אתה מפחד משוטרים? אתה עברין או משהו?
45 : ??
אור : אתה צעיר וזה... והייתה לי חוויה לא טובה עם צידי "פדופילים"
45 : מה???
אור : מישו עבד עלי שהוא בן 15 שרוצה להיפגש וכשהגעתי לשם
כמעט חטפתי מכות מחבורת ערסים רוסים הומופובים [...]
אור : אז מאז נדלקת לי נורה אדומה מבני נוער חח
45 : אבל מה הקשר לשוטרים?
45 : שוטרים מרביצים להומו?
אור : שוטרים יכולים גם לצוד אנשים שנפגשים עם נערים
אור : זה תחום אפור מבחינת החוק
45 : באמת?
45 : לא שמעתי על כזה דבר אבל אתה בספריה כל יום אז ספרנית יודעת
יותר טוב ממני
אור : חח
אור : בעיקרון עד גיל 16 זה לא בדיוק חוקי לשכב עם מבוגרים ממך גם
אם אתה מסכים. מגיל 16 הכל הולך אבל.
45 : אני 14
אור : כן. אבל אם אתה באמת רוצה וזה יישאר בינינו אין לי בעיה
45 : אני לא מספר

53. **אשר לחקירת בן צבי במשטרה:** כעולה מהבקשה ומהנספחים שצורפו לה, דוביצקי התלונן במשטרה בעקבות התכתבות זו, ועת הגיע בן צבי למפגש הוא הובל למעצר וחקירה. לצד תדפיס ההתכתבות, דוביצקי צירף לבקשה את הודעתו במשטרה ואת תמליל החקירה. נטען שמסמכים אלו תומכים בגרסתו של דוביצקי, אשר בעיקרה נטען בה שכן צבי הגיע למפגש עמו לאחר ששוכנע שהאדם שעמו הוא מתכתב הוא קטין. הודעת דוביצקי ותמליל החקירה צורפו כנספח 1 לבקשה. בהודעתו למשטרה דוביצקי כתב כך (נספח 1 בעמ' 15 לבקשה):

בתאריך 18/5/2014 יצר איתי קשר דרך אתר אטרף דייטינג המיועד לקהילה אדם בשם אור והוא אמר שהוא בן 15 עובד כספרן בעיר גבעתיים. אמרתי לו שאני נער בן 14 ללא ניסיון בתחום ולא פגשתי איש הומוסקסואל מעולם, והחשוד ביקש לאמת שאינני שוטר ופירט שמדובר במעשה לא חוקי במידה ונפגש והוא יקיים איתי אקט מיני. הוא גם סיפר שהבחין בסרטונים שבהם אנשים אחרים נעצרו שהגיעו להיפגש עם קטינים.
החשוד פירט את המעשים שרוצה לבצע בי הכל כמצורף ב[ת]דפיס שיחות [נ]וטסאפ המצורף בזאת 9 עמודים. החשוד אמר שרוצה לנשק אותי לדוק את איבר המין שלי 'ולחלוב' אותי ואגמור לו על הפנים.
הוא גם סיפר שיש לו משיכה לנערים צעירים
אני מצרף תקליטור בו כל השיחה שהיה ב[נ]וטסאפ ללא כל שינוי ועריכה והתמונות שהוחלפו בין הצדדים. במועד המעצר החשוד הודה במעשה כפי שהוסבר לו על ידי השוטר וזה התרחש ברחוב [...]. ברמת גן מקום שאמרתי לו שאני נמצא ב[נ]. המעצר ודברי החשוד צולמו על ידי במכשיר הנייד.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוזטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

54. דוביצקי טוען כי תוכן החקירה במשטרה מלמד שבן צבי הודה שהתכתב עמו כחלק מ"משחק תפקידים" ומפנה בהקשר זה לתמליל החקירה (נספח 1, בעמ' 12-13 לבקשה):

אני התייעצתי עם עו"ד שלי כרגע בשם [...]. אני מבין את החשד ואת האזהרה. זה התחיל באתר הכרויות אטרף ובשביל להיות חבר באתר אתה צריך להסכים ולהצהיר כי אתה בן 18 ומעלה. שלחתי הודעה שהיה כתוב שהוא בן 18 ולא היה לי סיבה לחשוד שהוא בן 14. אחרי שעברנו להתכתב בווטסאפ הוא כתב שהוא בן 14 וחצי ומבחינתי הייתי משוכנע כי הוא בן 18 הוא מתחזה [ל]בן 14 וזה חלק מהפנטזיה שלו. בחלק מהתכתבות ביקשתי הוכחה שהוא לא שוטר או צייד עברייני מין וזה חלק מהפנטזיות בגלל שזה אסור וזה מגרה ואסור ומסוכן. כשקבענו להפגש [הייתי] אחרי עבודה היתי בטוח שאני הולך להפגש עם בגיר ורציתי בפגישה לבקש ממנו ת.ז. לראות שהוא בגיר. ואם היה מתברר בנער בן 14 לא היתי בא לשם. שבאו שוטרים היתי בהלם טוטלי לא יודע איך נפלתי לשם.

55. ההודעה במשטרה שלפיה בן צבי היה מודע שמדובר בבגיר, בהשוואה לתוכן ההתכתבות, מלמדת לגרסתו של דוביצקי על כך שסיכויי הגנתו נגד התביעה של בן צבי גבוהים, וכי עילת התביעה של בן צבי מוטלת בספק מעיקרה, שכן עולים פערים מהותיים בין העובדות שנטענו בכתב התביעה ובין המציאות העובדתית העולה מהחומר הראיתי שצירף.

56. **אשר לסוגיית ההמצאה:** דוביצקי כפר בתוקפה המשפטי של ההמצאה. נטען שהמצאה מחוץ לתחום נעשתה שלא לפי הוראות תקנות המצאת מסמכים לפי אמנת האג. כמו כן דוביצקי כפר במהימנות התדפיסים של משלוח מסמכי התביעה, כפי שאלו הוצגו ושבגינם ניתן פסק הדין בהיעדר הגנה. נטען, בדומה לעניינו של אוזטובי, כי אין אינדיקציה שהדואר הגיע ליעדו; כי בן צבי לא צירף אישור על המצאת המסמכים בטרם נתבקש פסק הדין; כי דבר הדואר לא הגיע לתיבת הדוא"ל של דוביצקי מעולם; וכי "סביר להניח שהועבר כדואר זבל בסינון הקפדני של גוגל מייל ולא הגיע לעמוד הפייסבוק שלו מסמכים משפטיים, ואין אינדיקציה לקבלת מסמכים כפי שהצהיר" (סעיף 16 לבקשה). בדומה לבקשות האחרות שהוגשו, דוביצקי טען שבן צבי מסר את ההזמנה לדין שלא לפי תנאי תחליף ההמצאה, וציין כי די בפגם זה כדי לבטל את פסק הדין, כפי שנקבע בשתי החלטות קודמות בעניינו (ת"א 17-11-23192 ות"א 18-01-15187).

57. **אשר לתצהיר:** בקשת הביטול והארכת המועד של דוביצקי נתמכה ב"תצהיר". נטען בו, נוסף לאמור בבקשה עצמה, כי נודע לדוביצקי על קיומו של התיק לאחר שתחקירן שעבד עמו ושמצלם על אודותיו סדרה תיעודית בנושא "אכיפה וענישה בישראל ככל שזה נוגע לילדים" סיפר לו על פסק הדין שניתן בהיעדר הגנה (סעיף 7 לתצהיר). העמוד האחרון של התצהיר כולל את תוכן התצהיר (סעיפים 8-14) וכן חתימה של דוביצקי ונוטריון. אימות החתימה בוצע באופן דומה לזה שהוצג בעניינו של אוזטובי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

(5) התשובה לבקשת הביטול

58. תשובה לבקשת הביטול הוגשה ביום 28.5.2024 ונתמכה בתצהיר של בן צבי. הלה כפר ברוב העובדות שנטענו בבקשת הביטול. גרסתו בנוגע להשתלשלות האירועים שקדמה לפרסום היא זו: בן צבי התכתב בצ"ט עם משתמש אשר הזדהה כבן 18, ובמהלך ההתכתבות החליפו הצדדים מספרי טלפון והעבירו את ההתכתבות לווטסאפ. בן צבי לא חולק על כך שנשלח לו מסרון המעיד על כך שגיל הנמען 14 שנים וחצי, אך טוען כי מסרון זה נשלח רק לאחר שהחלו להתכתב בווטסאפ, וזאת למרות שהתמונה שעמה הזדהה הייתה של גבר שכן צבי העריך את גילו בין 17-19 שנים, ולכן הוא הופתע מהצהרה זו. בן צבי הבהיר ש"ברור לי כי שגיתי כשהמשכתי בהתכתבות, לאחר שהמבקש טען לראשונה כי הוא בן 14 וחצי" (סעיף 6 לתצהיר). בן צבי מכחיש שההתכתבויות שדוביצקי צירף כנספח לבקשתו הן אותנטיות. את הכחשתו ביסס על כך שדוביצקי פרסם את אותן התכתבויות במקומות שונים, וכל פרסום נערך באופן שונה (סעיף 11 לתצהיר; נספח 5, בעמ' 30-35 לתשובה).

59. בעקבות התכתבויות אלו בן צבי הגיש נגד תלונה למשטרה וטען שדוביצקי הפיל אותו בפח. תמליל החקירה של בן צבי במשטרה צורף לתשובה ותוכנו זהה לתמליל שדוביצקי צירף. כשנחקר, בן צבי הבהיר, בניגוד לגרסתו של דוביצקי, כי לא סבר שהוא מתכתב עם קטין, הניח שמדובר ב"משחק פנטזיה" וכי חלקים שצוטטו מהתמליל מבססים פרשנות זו. יובאו עיקרם (נספח 1, בעמ' 15-17 לתשובה):

ש: המתלונן אמר כי גם באתר הוא כתב על עצמי שהוא בן 14 כלומר ידעת מהתחלה שהוא בן 14?
ת: לא נכון. באתר הוא כתב שהוא בן 18 והתמונות שהוא הציג הוא נראה מעל 18 לערך כי [ה]אתר מקפיד על זה. רק בווטסאפ [פ] הוא כתב את הגיל 14.
[...]

ש: אתה מודע כי להתכתב עם בני 14 בנושא מיני זה גם אסור על פי החוק?
ת: כן הייתי משוכנע [ש]מדובר בבגיר.
[...]

ש: מה שנראה בהתכתבות שלך שאתה מדבר על נושאים מיניים עם נער בן 14 אתה מציע לו סקס, מציצות, לגמור עליך ועוד. זה עבירה פלילית בשל עצמה מה תגובתך?
ת: אני ידעתי כי מדובר באדם בגיר וזה שציפיתי למצוא. בסוף מצאתי שוטרים.

ש: אני אומר לך כי אתה חשבת האמנת כי מדובר בנער בן 14 מה תגובתך?
ת: ממש לא האמנתי שאני אפגוש ילד. אני האמנתי כי מדובר בבגיר. זה הפנטזיות שלי לעשות סקס עם נער אבל לא הייתי עושה את זה עם ילד בן 14.
[...]

ש: יש לך חומר פורנוגרפי במחשב עם קטינים?
ת: לא. יש לי חומר מסחרי של בגירים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13548-01-17 אוזטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

ש : אתה מצטער על מה שעשית?
ת : כן.

60. **אשר לסוגיית ההמצאה:** בן צבי טען כי המציא את מסמכי התיק לפי תנאי תחליף ההמצאה וצירף לתשובתו את התדפיסים המעידים על כך (סעיף 19 לתצהיר; נספח 8). נטען כי בהליך דנן דוביצקי אישר כמענו את כתובת המייל ardubitzky@gmail.com וכי אל אותה הכתובת מסר את מסמכי התביעה במאי 2017. נטען שגרסת דוביצקי באשר למועד בו נודע לו על התביעה היא שקרית. זאת בשל מכתב ששיגר לבן צבי (וכן לאוזטובי ולראובני) ביום 24.5.2018 שבו כתב בפירוש כי הוא מודע לתביעה שהגיש נגדו (סעיף 17 לתצהיר); צילום המכתב צורף לתשובה, ונוסחו זהה למכתב שנשלח לאוזטובי וצוטט לעיל. נוסף על כך דוביצקי התייחס לתביעה במסגרת הליך פש"ר וטען: "מהתביעות שהתובע ראה עולה כי התובעים הסתירו מבית המשפט שהם הודו במשטרה שהגיעו למפגש מיני עם ילדים וילדות [...] חלקם אמרו שמדובר בפנטזיות מיניות (אור בן צבי) אבל לא התכוונו לפגוע בקטינים [...] (סעיף 18 לתצהיר; נספח 7).

61. **אשר לתצהיר של דוביצקי:** נטען כי הוא אינו קביל משום אינו כולל אזהרה כנדרש ונעדר חותמת אפוסטיל; וכי קיים יסוד סביר לכך שזויף על ידי דוביצקי נוכח זיהוי שמו הקודם; ונוכח השימוש בשמו של הנוטריון שמקושר לניהול דפי הפייסבוק ששייכים לדוביצקי ולהעברת נכס שבבעלותו (סעיף 24-25 לתצהיר; נספחים 11-12).

62. **פרסומים נוספים מהעת האחרונה:** בתשובה לבקשת הביטול צירף בן צבי שני פרסומים נוספים המיוחסים לדוביצקי, ואשר נטען כי מפריס את פסק הדין. פרסום באתר Nitfesu.com שעלה ביום 25.9.2023. כותרתו "צדיקים שנתפסו על חם"; כתובת האתר של הכתבה היא "אור-בן-צבי/nitfesu.com", וכותרת הכתבה עצמה: "אור בן צבי מרחובות: גבעתיים שבא לפגוש ילד". תוכנו כולל סרטון שבו נראה בן צבי נחקר ומלווה על ידי המשטרה (נספח 4; הסרטון צורף על גבי החסן נייד). פרסום שני באתר DokCaught.com שעלה במועד לא ידוע. כותרתו: "אנשים טובים מקומם בגן עדן". כותרת הפרסום: "אור בן צבי – רחובות – רשימת יהודים טובים". תוכן הפרסום כולל תמונות המיוחסות לבן צבי, שלוש תמונות פנים, תמונה אחת שבה הוא מוצג עירום למחצה, תמונה אחת של איבר מין מצונזר המיוחס לבן צבי, וכן שני צילומי מסך של בן צבי לצד המשטרה מתוך הסרטון. לתמונות מתלווים הכתובים "אור בן צבי – רחובות", "אור בן צבי מרחובות בעלו של דניאל קפלן נתפס על חם", "אור בן צבי מציג מסמכים בפני שוטר תחנת רמת גן". לאחר פרטים אלו מובאת ההתכתבות המיוחסת לבן צבי ולדוביצקי ששמו "קטיין" (נספח 5 לתשובה).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוזטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

(6) תגובה לתשובה לבקשת הביטול

63. ניתנה לדוביצקי זכות תגובה לתשובת בן צבי וזו הוגשה ביום 5.6.2024. במסגרתה חזר על עיקרי הדברים שהובאו בבקשת הביטול. דוביצקי תיאר את פועלו וכפר באופי המכפיש שיוחס לו כפי שטען בן צבי (עמ' 1-2 לבקשה). תוארה התנהלות בן צבי בהתכתבות (סעיף 1) ובחקירה במשטרה (סעיף 2); זאת תוך שהוסיף כי "אדם סביר שהיה נופל קורבן לתלונת סרק כנטען היה מקים זעקה. [בן צבי] ישב בחיבוק יד[ים] ולא פנה במכתב למשטרה על העוול שנגרם (סעיף 3). נטען שהתנהלותו של בן צבי מעידה על סיכויי הגנה גבוהים; כי העובדות שהובאו מעלות ספק אשר לעילת התביעה של בן צבי (סעיף 8-11); כי זו מקימה לו הגנות מכוח חוק איסור לשון הרע הכוללות הגנה של אמת בפרסום, הבעת דעה ופרסום בתום לב (סעיף 8-אג); נכתב כי "במסגרת הליך סדור ניתן לאחר את אמיתות חומרי החקירה" (סעיף 9); וכי ברשותו של דוביצקי "הקלטה של אור בן צבי לפני המפגש עם מי שחשב שהוא ילד, וזה יוצג כראיה בכתב ההגנה" (סעיף 10-ד); הדגשות הוסרו).

64. **אשר לסוגיית ההמצאה:** דוביצקי טען טענות זהות לאלו שנטענו בעניין אוזטובי. אשר למסירת מסמכי התביעה בדוא"ל דוביצקי טען שאלו נשלחו מכתובת של עורך דין ולא מכתובתו האישית של בן צבי, וחזר על הטענה שהמסירה אינה כללה את כל המסמכים כנדרש בתנאי תחליף ההמצאה (סעיף 7).

65. **אשר לתצהיר של דוביצקי:** תגובת דוביצקי לא נתמכה בתצהיר, ותוכנה חסר התייחסות לטענות של בן צבי כלפי התצהיר שצורף לבקשת הביטול.

ג. ת"א 17-05-52079 ניב אביטל נ' דוביצקי

(1) כתב התביעה

66. ביום 24.5.2017 הגיש התובע בתיק זה ("אביטל") תביעה נגד דוביצקי לסעד כספי בסך של 250,000 ש"ח, ולצווי מניעה ועשה קבועים המורים לו לחדול מלפרסם פרסומים על אודות אביטל ולהסיר לאלתר כל פרסום הנוגע לו לרבות פרסומים ומצגות בחמישה אתרי אינטרנט שמנהל דוביצקי (adubi.net, israelsexoffenders.com, pedopo.com, hunpedo.co, huntpedo.com) (להלן יחד בתביעה זו: "האתרים"), וכל אתר נוסף שמנהל דוביצקי, וכן מהרשתות החברתיות פייסבוק ויוטיוב. התבקש גם להורות לגוגל להסיר את הפרסומים (בלא שגוגל נתבעת).

67. בכתב התביעה נטען, מעבר להקדמה הכללית שנכללה בשני כתבי התביעה הקודמים, שדוביצקי התלונן נגד אביטל במשטרה תלונת כוזב שלפיה הנתבע הטריד קטין, פרסם את שמו באתרים האמורים, הזהיר את הציבור מפניו, כינהו "פדופיל", "עברין מין" ו"מטריד מינית של קטינים". דוביצקי הפיץ סרטון באתרים, בפייסבוק וביוטיוב, שבו נראה רכבו של אביטל לצד ניידות משטרה, בתחנת המשטרה, ויצר מצג שהתשאול קשור להיותו עברין מין. חיפוש שמו בגוגל מוביל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13548-01-17 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

לאתרים של הנתבע ופוגע בשמו הטוב. אביטל הגיש תלונה במשטרה, אך דוביצקי נמלט מהארץ. אביטל סובל לטענתו מהכפשות, השמצות, איומים שמתגברים ופוחתים בהתאם לרצון הנתבע ופעולותיו. ניסיון לגרום לחברת גוגל להסיר את הפרסומים לא עלה יפה. נטען כי הפרסומים החלו בשנת 2014 ונמשכו עד מועד הגשת התביעה. דוביצקי פנה למקורביו והפנה אותם אל הפרסומים על אודותיו, בכוונה לפגוע בו.

68. במישור המשפטי נטען לעוולת פרסום לשון הרע בכוונה לפגוע, ולפיצוי בסך של 100,000 ש"ח ללא הוכחת נזק לפי סעיף 7א(ג) לחוק איסור לשון הרע; וכן לפיצוי בסך של 100,000 ש"ח בגין פגיעה בפרטיות ללא הוכחת נזק בכוונה לפגוע לפי סעיף 29א(ב)(2) לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981. נטען שנגרמו לתובע נזקים בדמות סבל נפשי ועגמת נפש; פגיעה בשם הטוב; פגיעה באיכות החיים; ובפגיעה בכבוד האדם.

69. לכתב התביעה לא צורפו נספחים כלשהם. נוסחם המדויק של הפרסומים לא הופיע בו.

(2) היתר המצאה מחוץ לתחום

70. ביום 24.5.2017 אביטל הגיש בקשה למתן היתר המצאה מחוץ לתחום בדרך של תחליף המצאה, ומאוחר יותר צירף לה תצהיר. תוכנה של הבקשה זהה לאלו שנסקרו עד כה. ביום 28.5.2017 בית המשפט נעתר לבקשה ונתן הוראות בהתאם.

(3) פסק דין בהיעדר הגנה

71. ביום 12.7.2017 אביטל הגיש בקשה למתן פסק דין בהיעדר הגנה. בבקשה ציין שביצע מסירה של מסמכי התיק לפי תנאי תחליף ההמצאה ביום 28.5.2017 וצירף נספחים המעידים על המסירה. ביום 17.5.2017 ניתן פסק דין בהיעדר הגנה על יסוד כתב התביעה, קרי: ניתנו צווי עשה ומניעה, ופסק דין כספי על סך של 250,000 ש"ח והוצאות משפט.

(4) ההתדיינות המאוחרת בבית משפט השלום בנתניה: ת"א (שלום נת') 42937-11-17 אביטל נ' ג'ירו-כהן

72. בנובמבר 2017 הגיש אביטל תובענה נגד דוביצקי וארבעה אחרים שעילתה פרסומים מאוחרים לפסק הדין מיום 17.5.2017. פסק הדין צורף לכתב התביעה. אביטל עתר לפיצויו בסך של מיליון ש"ח, ולצווי עשה להסרת פרסומים ולמניעת פרסומים עתידיים (ת"א (שלום נת') 42937-11-17 אביטל נ' ג'ירו-כהן). נגד דוביצקי ניתן פסק דין בהיעדר הגנה ביום 9.1.2018 הנעתר לסעדים המבוקשים כולם. דוביצקי הגיש בקשה לביטולו והוא אכן בוטל ביום 4.4.2018. דא עקא, בחלוף המועד להגשת הגנתו ניתן נגדו שוב פסק דין בהיעדר הגנה הנעתר לכל הסעדים. פסק דין זה הוא חלוט. דוביצקי העיד בשתי בקשות שהוגשו לבית המשפט בנתניה לפי פקודת בזיון בית המשפט;

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

בבקשות שהתקבלו, נקבע שדוביצקי מפר את פסק הדין, והוטלו עליו עיצומים כספיים כדלקמן: קנס מצטבר בסך של 700 ש"ח לכל יום שבו לא יקיים את הוראות פסק הדין מיום 9.1.2018 שהורה לו בין היתר לסגור את דף הפייסבוק "נתפסו על חס" (ת"א (שלום נת') 42937-11-17 **אביטל נ' דוביצקי**, בעמ' 8 (19.12.2018)); וכן קנס מצטבר זהה על כל יום בו לא יקיים את ההוראות להסיר את הפרסומים על אביטל מכל אתר או שם מתחם שבשליטתו ומכל דף או חשבון שבשליטתו בפייסבוק ולא ימנע מהפצתם בכל אמצעי העברת מסרים או פרסום אחר (ת"א (שלום נת') 42937-11-17 **אביטל נ' דוביצקי**, פסקה 68 (11.11.2020)).

(5) בקשת הביטול ולהארכת מועד

73. ביום 26.3.2024 הגיש דוביצקי בקשה להארכת מועד ולביטול פסק הדין שניתן בהיעדר הגנה. מעבר לרקע הכללי, הוא טען שאביטל הסתיר במכוון אירועים שקדמו לפרסומים המקימים הגנה מפני התביעה (סעיפים 14-17).

74. המסכת העובדתית בבקשת הביטול לא נתמכה בתשתית ראייתית כלשהי. בשונה מהבקשות האחרות, בקשה זו חסרה את ההתכתבות בין הצדדים ואת תמליל החקירה של אביטל במשטרה. על כן יובאו העובדות שטען דוביצקי בגוף הבקשה ללא תימוכין ראייתיים.

75. גרסתו של דוביצקי תוארה כך: במועד שלא צוין ניהל אביטל התכתבות עם דוביצקי בצי"ט. במהלך ההתכתבות הביע אביטל שהוא "מעוניין בקטינה" ועל כן קבע להיפגש עמה: "נסע לרמת גן מנתניה בכדי לפגוש אותה. ברכבו נמצא[ו] קונדומים, סרטי הדבקה [ו]משקאות אלכוהוליים[ו]. כאמור, המשיב נתפס שוב כשהוא מנסה לפתות ילדה בת 13 ולא אישה בגירה" (סעיפים 16-17 לבקשה). בגין התכתבות זו אביטל נחקר במשטרה, ואת העובדות בדבר השיח עם דוביצקי הסתיר במכוון (סעיף 15).

76. **אשר לחקירת אביטל במשטרה:** דוביצקי טוען כי אביטל "לא רק נחקר במשטרה אלה הודה, באותו מעשה. לאחר שהמבקש תיעד אותו" (סעיף 21). הבסיס הראייתי שעליו טענות אלו נשענו הוא תביעה נוספת שהגיש אביטל נגד דוביצקי ואחרים, שהתבססה על מסכת עובדתית זהה ונדחתה נגד אותם אחרים (ת"א (שלום נת') 42937-11-17 **אביטל נ' ג'ירו-כהן** (4.6.2020)). זאת לאחר שנקבע כי אביטל שיקר בגין מעשיו באותו יום שבו נלקח לחקירה על ידי המשטרה (סעיף 2).

77. **אשר לסוגיית ההמצאה:** דוביצקי כפר בתוקפה המשפטית של ההמצאה והעלה גם כאן את אותן טענות שהעלה בבקשות הקודמות. אשר למועד שבו נודע לו על התביעה נטען ששמע על התביעה במועד שאינו זכור לו, אך בוודאות לאחר ניסיון לאכוף את פסק הדין במקום מגוריו (סעיפים 4 ו-1 לבקשה).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13548-01-17 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

78. **אשר לתצהיר:** בקשת הביטול והארכת המועד של דוביצקי נתמכה ב"תצהיר" שלוקה באותם פגמים שיתר התצהירים לקו בהם.

79. תוכן התצהיר חזר בעיקרו על שנטען בבקשה. בתצהיר נכלל פירוט על אודות הליך משמעותי שדוביצקי פתח נגד בא כוח התובעים, עו"ד גיא צברי ונגד עו"ד אסף דוק שייצג תובעים בהליכים אחרים נגד דוביצקי. כמו כן הובאה החלטה אשר לפי הנטען ניתנה בתביעה נגד דוביצקי בפלורידה שעו"ד צברי ייצג בה את התובע; החלטה זו תורגמה לעברית ונפרסת לאורכו של העמוד האחרון בתצהיר (עמ' 9 לבקשה).

(6) התשובה לבקשת הביטול

80. תשובה לבקשת הביטול נתמכה בתצהיר של אביטל. הלה כפר ברוב העובדות שנטענו בבקשת הביטול. גרסתו בנוגע להשתלשלות האירועים שקדמה לפרסום היא זו: דוביצקי הגיש נגדו תלונה במשטרה אשר הובילה לחקירתו במשטרה. זמן קצר לאחר החקירה התיק נסגר. היה זה אירוע חד פעמי טראומתי של אביטל עם רשויות החוק, ונבע אך מהתעמרות של דוביצקי. מלבד הפרסומים של דוביצקי והגשת התלונה איש לא טען כי אביטל פדופיל (סעיף 1 לתצהיר). אביטל כפר ברוב העובדות שבגרסת דוביצקי. כפר בכך שהתכתב עם קטינה; שהודה במשטרה שביקש לבצע עבירת מין; ושהודה שנמשך לילדות.

81. **אשר להליכים אחרים:** נטען כי החלטות אחרות שניתנו בהליכים בין הצדדים אינן קובעות את שטוען לו דוביצקי, אלא ממחישות "באופן הטוב ביותר עד כמה מיותרת הה[ת]דיניות בבקשת הסרק לביטול פסק הדין בתיק זה" (סעיף 9 לתצהיר). אביטל הבהיר שפסק דין מאוחר וחלוט חייב את דוביצקי בפיצוי גבוה, ובסנקציות לפי פקודת בזיון בית המשפט, אך דוביצקי לא קיים את פסקי הדין הללו והסנקציות לא הועילו.

82. **אשר להמצאה:** אביטל טען כי המציא את מסמכי התיק לפי תנאי תחליף ההמצאה, וצירף לתשובתו את התדפיסים המעידים על כך (נספח 11 לתשובה). נטען כי כתובת הדוא"ל שאליה נשלחו מסמכי התביעה הייתה כתובתו העדכנית להמצאת כתבי בי-דין; זאת לפי שתי הצהרות בהליך בת"א 42937-11-17 (סעיף 22 לתצהיר; נספח 13 בעמ' 105-106 לתשובה) עוד נטען כי במסגרת ההליך בת"א 42937-11-17 דוביצקי הצהיר ביום 4.3.2018 כי עיין בתביעת חוב שאביטל הגיש לגביית הסעד הכספי שבפסק הדין שניתן נגדו בהיעדר הגנה; ויתרה מכך דוביצקי הגדיל וטען בהודעתו (סעיף 11 לתצהיר; נספח 6 בעמ' 45 לתשובה):

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

לא מובן מדוע המשיב [אביטל] תובע בשנית על אותו אירוע משנת 2014 הרי שז[ה] [נדון] כבר בבית המשפט לפני שנתיים ולכן מדובר ב-[Res Judicata] ו[ה]שתק פלוגתא [...] לאור האמור מבוקש להורות על מחיקת המבקש כנתבע בתיק או לבטל את פסק הדין במידה ואכן קיים כנגדו פסק דין כזה [ו]מאחר ומדובר לפי מיטב ידיעתו בתביעה שני[ה] בגין אותה עילה ולכן קיים השתק פלוגתא בעניין.

83. ביום 8.6.2023 אביטל הגיש תביעה לאכיפת פסק הדין כפסק חוץ בפלורידה. דוביצקי הגיש התנגדות ביום 21.6.2023. עותק צורף לתשובה (נספח 12). על כן נטען כי מסמכי התביעה ופסק הדין הומצאו לדוביצקי פעם נוספת במועד זה, וחרף זאת הגיש את בקשת הביטול בחלוף שנה. אביטל טען כי גם בהליך בחו"ל דוביצקי מנסה להכשיל ניסיונות המצאה אליו, בגדרו ציין מען למשלוח מסמכים שחזר אל מזכירות בית המשפט במיאמי, ולכן יש לראות בכך דפוס התנהלות המשליך על כפירתו בהמצאה בהליך זה, ועובדה המוכיחה את ידיעתו עליו (נספח 14 לתשובה).

84. **אשר לתצהיר של דוביצקי:** נטען כי המסמך הנושא את הכותרת "תצהיר" נערך שלא כדין ועל דרך של זיוף, כפי שנטען ביחס לכל תצהירו של דוביצקי. יצוין שדוביצקי הגיש ביום 2.6.2024 מסמך שהוכתר "הודעה בדבר צירוף אישור אפוסטיל לתצהיר שהוגש בתמיכה לבקשה לביטול פסק הדין", (עמ' 1 לבקשה) אך האישור שצורף לא היה מקורי.

85. **פרסומים נוספים מהעת האחרונה:** בתשובה לבקשת הביטול צירף אביטל שלושה פרסומים נוספים המיוחסים לדוביצקי, ואשר נטען כי מפרים את פסק הדין. פרסום באתר DjNivAvital.info שעלה ביום 10.11.2023; כותרת הכתבה עצמה היא: "למי ניב אביטל נמשך? זו גרסתו – ניב אביטל הסיוט שלא נגמר". תוכנו כולל כיתוב: "אני עברתי גיה[י]נום מול ניב אביטל השקרן כדי שתכירו את הסיפור" ומלווה בתיעוד מהודעות שאביטל שלח לדוביצקי ובהן ביקש ממנו למחוק פוסט על אודותיו בפייסבוק (נספח 1 בעמ' 14 לתשובה). פרסום שני באתר DokCaught.com שעלה במועד לא ידוע אך לא מאוחר מיום 14.5.2024. כותרתו "אנשים טובים מקומם בגן עדן". כתובת האתר: "ניב-אביטל-נתניה/dokcaught.com/cpt-gallery/"; כותרת הפרסום באתר: "ניב אביטל – נתניה – רשימת יהודים טובים ניב אביטל – נתניה". תוכן הפרסום כולל תמונה של אביטל ואת הכיתוב "ניב אביטל – נתניה: ניב אביטל מחברת גי די קלמנטיין שיושבת בבצרה" (נספח 1 בעמ' 15 לתשובה). פרסום שלישי באתר Nitfesu.com שעלה ביום 25.9.2023. כותרתו "צדיקים שנתפסו על חם". כתובת האתר של הכתבה היא "ניב-אביטל/nitfesu.com/", וכותרת הכתבה עצמה: "ניב אביטל מודה אבל תובע מיליון שקל". תוכנו כולל צילום מסך מהתכתבות בפייסבוק שבמהלכה שלח אביטל לדוביצקי הודעה: "אהלן אבי, דבר שלא נרשם ולא בידיעתך זה שבזמן הנסיעה לרמת גן התקשרתי למשטרת ישראל כדי להודיע להם שאני בדרכי לשם כדי לדבר עם הבחורה ולהסביר לה מה יכול לקרות [עם] מישהו אחר. כשנעצרתי, התיק נפתח בגלל הטעות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13548-01-17 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

שעשיתי וזה ללכת בעצמי". הפרסום מלווה בתגיות "אבי דוביצקי", "ניב אביטל", "dj niv avital", "17-11-42937" (נספח 1 בעמ' 16 לתשובה).

(7) תגובה לתשובה לבקשת הביטול

86. ניתנה לדוביצקי זכות תגובה לתשובת אביטל וזו הוגשה ביום 10.5.2024. התגובה לא נתמכה בתצהיר. בעיקרה חזר דוביצקי על טענותיו שהובאו בבקשת הביטול: נטען שאביטל הסתיר בתביעתו עובדות מהותיות אשר מעלות ספק בנוגע לעילת התביעה (סעיף 2-4 לבקשה); וכן מקנות לדוביצקי הגנות לפי חוק איסור לשון הרע (סעיף 1); עובדות אלו כוללות התכתבות עם דוביצקי והודאתו במשטרה (סעיף 5); דוביצקי חזר וטען שבהחלטות אחרות בעניין נקבע שאין לתת אמון בגרסת אביטל (סעיף 9-12).

87. **אשר להמצאה:** דוביצקי עמד על כך שההמצאה בוצעה שלא כדין, וחזר על הטענות שהובאו בבקשתו (סעיפים 6, 14). אשר לטענות שאביטל העלה בתשובתו, דוביצקי גרס כי אין להכיר בהודאתו בהליך פש"ר כהוכחה לתוקף ההמצאה (סעיף 9). בתגובתו התייחס להליך אכיפת פסק חוץ בפלורידה (סעיף 14; נספח 1): בפן המשפטי, דוביצקי טען כי לפי הדין במדינת פלורידה ההמצאה כפי שאביטל ביצעה אינה קבילה לצורך אכיפת פסק-חוץ; כי ההליך אולם תלוי ועומד, אך בהחלטה שניתנה אביטל נדרש להוכיח שעמד בתקנות ההמצאה לפי אמנת האג, ועל כן אין לקבל את טענותיו של אביטל בהקשר זה.

88. התגובה חסרה התייחסות לשאר הטענות של אביטל, הכוללות את הטענות לפגמים בעריכת התצהיר, מועד הידיעה על התביעה ופסק הדין, והשתלשלות האירועים בת"א 17-11-42937; לרבות התייחסות לבקשות ביזיון בית המשפט שהתקבלו בענייננו.

ד. ת"א 46266-06-17 גיל ראובני נ' דוביצקי

(1) כתב התביעה

89. ביום 20.6.2017 הגיש התובע בתיק זה ("ראובני") תביעה נגד דוביצקי לסעד כספי בסך של 300,000 ש"ח, ולצווי מניעה ועשה קבועים המורים לו לחדול מלפרסם פרסומים על אודות ראובני ולהסיר לאלתר כל פרסום הנוגע לו לרבות פרסומים ומצגות בחמישה אתרי אינטרנט שמנהל דוביצקי (adubi.net, israelsexoffenders.com, pedopo.com, hunpedo.co, huntpedo.com) (להלן יחד בתביעה זו: "האתרים"), וכל אתר נוסף שמנהל דוביצקי, וכן מהרשתות החברתיות פייסבוק ויוטיוב. התבקש גם להורות לגוגל להסיר את הפרסומים (בלא שגוגל נתבע).

90. בכתב התביעה נטען, מעבר לתשתית הכללית כאמור, שדוביצקי התלונן נגד ראובני במשטרה תלונת כזב שלפיה הנתבע הטריד קטין; תיק החקירה נסגר; אך דוביצקי הכפיש את

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

ראובני ופרסם השמצות עליו על סמך ראיות שבדה. בין היתר פרסם הנתבע את שם התובע באתרים האמורים; הזהיר את הציבור מפניו; כינהו "פדופיל"; הפיץ סרטון באתרים, בפייסבוק וביוטיוב, שבו נראה רכבו של התובע לצד ניידות משטרה ובתחנת המשטרה ויצר מצג שהוא עבריין מין. שמו עולה בגוגל באתרים של דוביצקי, בראש רשימת החיפוש. ראובני סובל לטענתו מהכפשות, השמצות, איומים שמתגברים ופוחתים בהתאם לרצון הנתבע ופעולותיו. ניסיון לגרום לחברת גוגל להסיר את הפרסומים לא עלה יפה. נטען כי הפרסומים החלו בשנת 2014 ונמשכו עד מועד הגשת התביעה. מלבד העלאת הפרסומים לאינטרנט דוביצקי פנה למקורביו של ראובני והפנה אותם אל הפרסומים על אודותיו, בכוונה לפגוע בשמו הטוב, בקשריו החברתיים, בפרנסתו ובמשפחתו.

91. במישור המשפטי נטען לעוולת פרסום לשון הרע בכוונה לפגוע, ולפיצוי בסך של 100,000 ש"ח ללא הוכחת נזק לפי סעיף 7א(ג) לחוק איסור לשון הרע; וכן לפיצוי בסך של 100,000 ש"ח בגין פגיעה בפרטיות ללא הוכחת נזק בכוונה לפגוע לפי סעיף 29א(ב)(2) לחוק הגנת הפרטיות. נטען שנגרמו לתובע נזקים בדמות סבל נפשי ועגמת נפש; פגיעה בשם הטוב; פגיעה באיכות החיים; ובפגיעה בכבוד האדם.

92. גם לכתב תביעה זה לא צורפו נספחים. נוסחם המדויק של הפרסומים לא הופיע בו. כתובות האתרים צורפו אך כיום אינם פעילים, ונכתב כי האתרים הוכתרו "האתר הרשמי והלא מצונזר של כל הפדופילים ומטרידי הקטינים למיניהם בישראל" (סעיף 5 לכתב התביעה).

(2) היתר המצאה מחוץ לתחום

93. ביום 20.6.2017 ראובני הגיש בקשה למתן היתר המצאה מחוץ לתחום בדרך של תחליף המצאה. הבקשה נתמכה בתצהיר (עמ' 5 לבקשה). ראובני הציג ניסיונות לאתר את כתובתו של דוביצקי, וביקש היתר להמציא בדוא"ל, בדומה לתביעות האחרות. ביום 25.6.2017 ניתן היתר לבצע תחליף. נקבע כי על ראובני למסור באמצעים האלקטרוניים שנתבקשו את כתב התביעה על נספחיו, הזמנה לדיון, הבקשה להיתר המצאה מחוץ לתחום על כל הכלול בה, והחלטת אישור הבקשה לתחליף המצאה.

(3) בקשה לעיכוב הליכים עקב הליך הפש"ר

94. ביום 14.9.2017 הוגשה בתיק בקשה שהוכתרה "בקשה לעיכוב הליכים משפטיים עקב מתן צו כינוס". זאת בעקבות צו כינוס נכסים שניתן נגד דוביצקי בהליך פש"ר. פרוטוקול ההליך שבגדרו ניתן צו הכינוס צורף לבקשה (עמ' 2-4). נוסח הבקשה כדלקמן:

המבקש: אבי דוביצקי תז 01735074-5
נגד-
המשיב: גיל ראובני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

בקשה לעיכוב הליכים משפטיים עקב מתן צו כינוס נכסים
כבוד בית המשפט מתבקש לעכב את ההליכים המשפטיים בתיק זה
לאור מתן צו כינוס בתיק פש"ר 10966/04/2017 שניתן בתאריך
10/9/2017 ע"י כבוד השופט חגי ברנר
[...]
מצ"ב העתק מצו הכינוס שניתן אשר כולל את תביעתו של המשיב

[חתימת המבקש]

95. ביום 18.9.2017 ראובני הגיש את תשובתו וביקש לדחות את בקשת דוביצקי בעקבות בקשה שראובני הגיש בהליך פש"ר להיתר להמשיך את ההליכים המשפטיים נגד דוביצקי. הבקשה לעיכוב ההליך התקבלה בהחלטה מיום 24.9.2017. נקבע כי על ראובני לעדכן אם תינתן החלטה אחרת בהליך פש"ר. ביום 1.10.2017 ראובני ביקש לחדש את ההליכים בעקבות היתר שניתן בהליך פש"ר. בית המשפט נעתר ביום 2.10.2017, והורה לראובני להמציא לדוביצקי את בקשת חידוש ההליכים ואת ההחלטה על החידוש.

(4) פסק דין בהיעדר הגנה

96. ביום 12.9.2017 ראובני הגיש בקשה למתן פסק דין בהיעדר הגנה. בבקשה ציין שמסר את מסמכי התיק לפי תנאי תחליף ההמצאה ביום 25.6.2017, וצירף נספחים המעידים על המסירה כאמור ושכוללים תדפיס משלוח מייל לשתי כתובות הדוא"ל ולשני חשבונות הפייסבוק הנדרשים, שצורפו לו ארבעת מסמכי התיק. לאחר עיכוב ההליך ראובני הגיש בקשה נוספת למתן פסק דין בהיעדר הגנה, ואליה צירף, נוסף לנספחים שלעיל, נספחים המעידים על המסירה של הבקשה לחידוש ההליך וההחלטה על חידושו ביום 15.10.2017 לפי תנאי תחליף ההמצאה של מסמכי התביעה. בהחלטת חידוש ההליך ניתנה לדוביצקי זכות להגיש את הגנתו בחלוף 30 ימים ממועד המצאת המסמכים המעידים על החידוש. כתב הגנה כאמור לא הוגש. ביום 15.11.2017 ניתן פסק דין בהיעדר הגנה על יסוד כתב התביעה, קרי: ניתנו צווי עשה ומניעה, ופסק דין כספי על סך של 300,000 ש"ח והוצאות משפט.

(5) בקשת הביטול ולהארכת מועד

97. ביום 14.4.2024 הגיש דוביצקי בקשה להארכת מועד ולביטול פסק הדין שניתן בהיעדר הגנה. מעבר לרקע הכללי, דוביצקי טען כי ראובני הציג תשתית עובדתית חלקית בלבד, והתמונה המלאה מלמדת שיש לדוביצקי הגנה טובה מפני התביעה. לבקשה צורפו הודעת דוביצקי במשטרה (נספח 1, בעמ' 11 לבקשה), תמליל החקירה של ראובני (עמ' 12-15), וצילום מסך של ההתכתבות בין השניים (עמ' 16-43). דוביצקי לא ציין כיצד השיג את תמליל החקירה של בן צבי במשטרה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

98. גרסתו של דוביצקי לאירועים תוארה כך: בשנת 2013 ניהל ראובני התכתבות בציט באינטרנט עם דוביצקי. השיח בין השניים התפתח לשיח בעל אופי מיני; במהלך ההתכתבות ראובני יזם להיפגש עם דוביצקי, וזאת במטרה "לדרדר אותה למעשה זנות תמורת תשלום" (סעיף 2 לבקשה). השניים קבעו להיפגש וראובני הגיע למקום המפגש במועד שנקבע. התכתבות זו הובילה למעצר וחקירה של ראובני במשטרה. לצד תמליל החקירה צורפה הודעה שמסר דוביצקי במסגרת התלונה שהגיש למשטרה, ובה תיאר את ההתכתבות עם ראובני (עמ' 16-43 בנספח 1 לבקשה). בצילום המסך שצורף מההתכתבות הכינוי של ראובני בציט הוא "אמיתי וכנה" והכינוי של דוביצקי "יפה* 13". השיח החל בדברים הבאים (עמ' 16-18 בנספח 1 לבקשה; לשם הנוחות הובאו שמותיהם של הצדדים במקום הכינויים):

[ראובני]: חייב שנדבר
[ראובני]: מאמי... בבקשה...
[ראובני]: וואי... יפיופה... דברי איתי
[ראובני]: ילדונת...
[דוביצקי]: היי
[ראובני]: תודה!
[ראובני]: את באמת 13?
[דוביצקי]: 13
[ראובני]: חייב להציע לך משהו... למה סגרת
[ראובני]: מאמי... חייב להציע לך משהו... בבקשה
[ראובני]: [א]ל תעלמי לי...
[דוביצקי]: שומעת
[ראובני]: אני גיל ואת?
[דוביצקי]: טל
[ראובני]: מחפש נערה בגילך שזקוקה לכסף... לא סקס!!!! ומוכן לשלם הרבה... יכול לעניין אותך?
[דוביצקי]: כן
[דוביצקי]: במידה ואתה רוצה] להמשיך לדבר איתי תשלח הודעה [ב]ווטסאפ ל 0584343214
[ראובני]: טל... לא שולח הודעה... מסוכן את קטינה
[ראובני]: יש לי רעיון
[ראובני]: אם את צריכה [א]ת [ה]כסף שווה לך [...]
[דוביצקי]: כן
[ראובני]: אני מתקשר לרגע... רק שומע שאת אמיתית וזה לא חירטוט... או אמבוש... ואז נדבר בהודעות
[ראובני]: או יש עוד אופציה...
[ראובני]: קובעים במקום שאת אומרת לי להגיע מקום מדויק ושעה... ואני מגיע [...]
[ראובני]: אז מסכימה שאני [א]ת[קשר לרגע]?
[ראובני]: 600 ש"ח לא שווה לך... אם את זקוקה לכסף...
[ראובני]: למה לא עונה מחסוי... זה נשמע מלחיץ... תעני רק [ל]רגע ואני אשמע שאת אמיתית
[דוביצקי]: אבל יש כל מיני מגעילים שמתקשרים
[ראובני]: אני לא מגעיל! אני איכותי ואמיתי... שווה לך! מבטיח שלא תתאכזבי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

לבסוף השניים קבעו להיפגש. לפני הפגישה ראובני מסר תיאור מדויק של הרכב שבו ייסע.

99. **אשר לחקירת ראובני במשטרה:** ביום 22.12.2013 ראובני נחקר במשטרה בעקבות התלונה שהגיש נגדו דוביצקי. לבקשה צורפה הודעת העדות של דוביצקי מהמפגש עם ראובני (עמ' 11) ותמליל של חקירת ראובני. בתביעה של ראובני נטען כי תיק החקירה נגדו נסגר. על כך טען דוביצקי "טרם תבע המשיב [ראובני] את המבקש [דוביצקי] הוא אף פנה בניסיון להביא לסגירת תיק החקירה בענייניו בהיעדר אשמה, אך ז[ה] נדח[ה] והתיק נסגר בהיעדר ראיות" (סעיף 22).

100. **אשר לסוגיית ההמצאה:** דוביצקי כפר בתוקפה המשפטי של המצאת מסמכי התביעה. נטען שדוביצקי עזב את הארץ; כי ראובני היה מודע לכך ולכן היה עליו להמציא את מסמכי התביעה לפי תקנות המצאת מסמכים לפי אמנת האג (סעיף 15 לבקשה). כמו כן דוביצקי כפר במהימנות התדפיסים של משלוח מסמכי התביעה, כפי שאלו הוצגו ושבגינם ניתן פסק הדין בהיעדר הגנה. נטען כי אין אינדיקציה שהדואר הגיע ליעדו; ושסביר להניח שהדואר הועבר לתיבת דואר זבל בסיון הקפדני של גוגל; כי התדפיס שהציג ראובני לא מלמד על תוכן הקבצים ששלח בדוא"ל; כי היה על ראובני למסור את מסמכי התביעה מכתובתו הפרטית, אולם אלו נמסרו מהכתובת של בא כוח ראובני. בדומה לבקשות האחרות דוביצקי טען לפגם ספציפי בהמצאת מסמכי התביעה, הוא מסירת ההזמנה לדין שלא לפי תנאי תחליף ההמצאה. צוינו הליכים אחרים בענייניו, אשר נסיבותיהם דומות לתביעה זו, ושבגדרן התקבלה בקשתו לביטול פסק הדין בהיעדר הגנה בשל פגם זהה בהזמנה לדין (ת"א 17-11-23192 ות"א 18-01-15187).

101. הבקשה נעדרה הסבר לסיבה שבגינה נודע לו על התביעה ופסק הדין. מועד הידיעה לא פורט.

102. **אשר לתצהיר:** בקשת הביטול והארכת המועד של דוביצקי נתמכה ב"תצהיר" הלוקה באותם פגמים שיתר התצהירים לקו בהם. תוכן התצהיר חוזר בעיקרו על שנטען בגוף הבקשה.

(6) התשובה לבקשת הביטול

103. תשובה לבקשת הביטול הוגשה ביום 28.5.2024 ונתמכה בתצהיר של ראובני. הלה כפר ברוב העובדות שנטענו בבקשת הביטול. גרסתו בנוגע להשתלשלות האירועים שקדמה לפרסום היא זו: בשנת 2013 ראובני גלש בציט של אתר "תפוז" והחל להתכתב עם דוביצקי לאחר שזה הציג את עצמו כילדה במצוקה בת 13 שנים וחצי, על סף חרפת רעב, שזקוקה לכסף ולמזון; ההתכתבות בין השניים לא הפליגה למחוזות מיניים; כך גם שיחת טלפון שניהלו. ראובני לא חולק על כך שקבע להיפגש, אך לטענתו התרשם שהוא נפגש עם נערה במצוקה כדי לתת לה כסף ולעזור לה בפנייה לקבלת סיוע מרשויות הרווחה. טרם המפגש ראובני הציע לסייע ברכישת מזון. השניים קבעו להיפגש במקום

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

ציבורי, בצמוד לתחנת המשטרה בעיר רמת גן. ראובני הגיע למפגש ושם חיכו לו שוטרים שהמתינו לו בעקבות תלונת כזב שהגיש נגדו דוביצקי, כאשר האחרון שהה באותו הזמן בקרבת מקום והסריט את האירוע המשפיל שיצר (סעיפים 3-5 לתצהיר שצורף לבקשה בעמ' 8-11). על כן נטען שהתיאור של דוביצקי על אודות ראובני אינו אלא שקר. ראובני מכחיש כי ההתכתבויות שצירף דוביצקי לבקשתו הן אותנטיות וטען: "לא קיימתי את ההתכתבות הזאת, שמורכבת מצילומי מסך חתוכים, כשאין כל אינדיקציה לתאריך שבו נערכה". כמו כן נטען כי הכינוי של ראובני בציט שונה מהכינוי שהובא בצילומי המסך של ההתכתבות. על הבדלים אלה הצהיר גם בחקירתו במשטרה (סעיפים 7-8 לתצהיר). תמליל החקירה צורף לתשובה והוא זהה לתמליל שצירף דוביצקי לבקשתו (נספח 1 בעמ' 15-18 לבקשה). ראובני טען כי התיאור העובדתי של האירועים אשר הובא בתשובתו ובתצהיר התומך בה תואם במדויק את הגרסה שמסר בחקירה במשטרה. ראובני שוחרר מיד בתום החקירה והמשטרה החליטה על סגירת התיק מבלי לקדם נגדו הליך פלילי (סעיפים 8-9 לתצהיר).

104. **אשר להמצאה:** ראובני טען כי המציא את מסמכי התיק לפי תנאי תחליף ההמצאה, וצירף לתשובתו את התדפיסים המעידים על כך. נטען כי דוביצקי אישר את כתובת הדוא"ל שאליה הומצאו מסמכי התביעה ככתובת מענו בהליך דנן. הודגש כי דוביצקי הגיש בקשה לעיכוב ההליך ביום 14.9.2017 כחודשיים לפני שניתן פסק הדין. בפן המשפטי נטען כי יש לראות במועד זה את מועד המצאת מסמכי התביעה לדוביצקי. נטען כי דוביצקי שלח לראובני (כמו גם לאוטובי ולבן צבי) מכתב ביום 24.5.2018 (העתקו צורף לתשובה) שממנו עולה ידיעה ברורה על התביעה שהגיש נגדו ראובני, וקרא לו לחזור בו. נטען כי דוביצקי צפה בכתב התביעה במערכת "נט המשפט" ביום 3.3.2023, יותר משנה לפני שהגיש את בקשתו (תיעוד הצפייה צורף לתשובה כנספח 9).

105. **אשר לתצהיר של דוביצקי:** נטען כי המסמך הנושא את הכותרת "תצהיר" נערך שלא כדין ועל דרך של זיוף. לכן הרכיב העובדתי של בקשתו של דוביצקי נעדר כל משקל ותוצאתו המחייבת של מחדל זה היא דחיית הבקשה על הסף. ראובני טען שהמסמך שהוגש אינו כולל אזהרה כנדרש ואינו נושא חותמת אפוסטיל. נטען כי קיים יסוד סביר לכך שהמסמך זויף נוכח זיהוי שמו בחתימה כ"אבי דוביצקי" חרף שינוי שמו ל-Roy Miller, וזאת על ידי נוטריון שנושא שם פיקטיבי אשר שימש את דוביצקי בעבר לניהול דף פייסבוק ולהעברת נכס בבעלותו (סעיפים 18-19 לתצהיר). טענות אלו נתמכו בראיות שצורפו כנספחים לבקשה, הכוללים את פסק הדין בדבר שינוי השם (נספח 10), צילום מסך המתעד את שמו של הנוטריון כמנהל דף הפייסבוק (נספח 11) ושטר העברת בעלות לאדם בעל שם זה (נספח 12).

106. **פרסומים נוספים מהעת האחרונה:** לתשובה לבקשת הביטול צירף ראובני שלושה פרסומים נוספים המיוחסים לדוביצקי, ואשר נטען כי מפרים את פסק הדין. פרסום אחד באתר שכתובתו Dokcaught.com שעלה במועד לא ידוע. כותרתו "אנשים טובים שמקומם בגן עדן". כתובת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

האתר: "גיל-ראובני-תל-אביב-חיפה/dokcaught.com/cpt-gallery", וכותרת הכתבה עצמה: "גיל ראובני – תל אביב חיפה". תוכנו כולל תמונה של ראובני, והכיתוב: "גיל ראובני נעצר שבא לפגוש ילדה הוא הציע לשלם לילדה כסף תמורת יחסי מין. ההתכ[ת]בות וסרטון[ן] המעצר יהיו זמינים כאן בעוד מספר ימים"; וכן צילום מסך מהתכתבות עם חשבון בשם "יפה 13", לאחריה מובא הכיתוב "אבי דוביצקי מתכתב עם גיל ראובני", ותוכן ההתכתבות מציג הצעה של ראובני ל"יפה 13": "תעני לי... ההצעה שלי מתאימה לך? [...] 500 שח... רק ליטופים ונגיעות... והכל מעל הבגדים... זהו" (נספח 2 בעמ' 20-21 לתשובה). פרסום שני באתר Nitfesu.com שעלה ביום 25.9.2023. כותרתו "צדיקים שנתפסו על חם", וכותרת הכתבה עצמה: "סרטון מעצר גיל ראובני". תוכנו כולל סרטון המראה את ראובני מובל לחקירה במשטרה (נספח 3, בעמ' 23-25 לבקשה). פרסום שלישי עלה בערוץ טלגרם בניהול דוביצקי. כותרתו "נתפסו על חם! תמונות של אנשים שנתפסו על חם!", ותוכנו כולל את הסרטון של ראובני מובל לחקירה (נספח 4, בעמ' 26 לבקשה). לבסוף נטען כי על דוביצקי פורסמו דיווחים בתקשורת החושפים אותו כ"עבריין מסוכן וכפדופיל שהחזיק חומר תועבה של קטינים והפיץ אותו" (סעיף 10 לתצהיר). דיווחים אלו הוגשו על גבי החסן נייד.

(7) תגובה לתשובה לבקשת הביטול

107. ניתנה לדוביצקי זכות תגובה וזו הוגשה ביום 2.6.2024. בעיקרה חזר דוביצקי על שנטען בבקשת הביטול: שראובני הסתיר עובדות מכתב התביעה אשר מטילות בספק את עילתה, לרבות נסיבות ההתכתבות עם דוביצקי בציט וחקירתו במשטרה (סעיפים 1-4). אשר לאירועים אלה דוביצקי התנגד לטענות של ראובני בתשובה. הוא טען שראובני לא התכוון לסייע לנערה במצוקה, ואילו היה מתכוון לעשות זאת היה פונה לגורמי סיוע, אך במקום זאת קבע להיפגש אתה. בנוגע למפגש הדגיש דוביצקי כי הוא זה שיזם להיפגש במיקום הקרוב לתחנת המשטרה, וזאת בתיאום של דוביצקי ו"בלשי המשטרה" (סעיף 3).

108. **לגבי סוגיית ההמצאה:** דוביצקי כפר בכך שהגיש את בקשת העיכוב וטען כי "הקשקוש שמופיע במקום החתימה איננו חתימתו". אשר למכתב ששיגר לראובני שממנו עולה שהאחרון ידע על התביעה, דוביצקי איננו חולק על כך שהמכתב אכן נשלח על ידו, אולם טוען שמדובר בידיעה שטחית בעקבות הליך פש"ר, ואלו נוהלו על ידי הנאמנת וכונה הנכסים, בהם דוביצקי היה מפציר "לבדוק מה עומד מאחורי התביעות שהוגשו להם" (סעיף 8-9). בפן המשפטי טען דוביצקי כי אין לראות בצפייתו בנט המשפט כקבילה לצורך המצאת כתבי התביעה (סעיף 10 לתגובה).

109. **אשר לתצהיר של דוביצקי:** לתגובת דוביצקי צורף מסמך שהוכתר "תצהיר" וחזר על שנאמר בתגובה. התצהיר אחרי מכלול מסמכי התגובה לרבות נספחיה, התפרס על שישה עמודים, ונתחם באותו האופן שנחתם התצהיר שצורף לבקשת הביטול, מלבד תאריך האישור של הנוטריון, ביום 29.5.2024.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

ה. ת"א 17-07-40595 צבי חנוך סמית נ' דוביצקי

(1) כתב התביעה

110. ביום 18.7.2017 הגיש התובע בתיק זה ("סמית") תביעה נגד דוביצקי לסעד כספי בסך של 250,000 ש"ח, ולצווי מניעה ועשה קבועים המורים לו לחדול מלפרסם פרסומים על אודות אוטובי ולהסיר לאלתר כל פרסום הנוגע לו לרבות פרסומים ומצגות בחמישה אתרי אינטרנט שמנהל דוביצקי (huntpedo.com, hunpedo.co, pedopo.com, israelsexoffenders.com, adubi.net) (להלן יחד בתביעה זו: "האתרים"), וכל אתר נוסף שמנהל דוביצקי, וכן מהרשתות החברתיות פייסבוק ויוטיוב. התבקש גם להורות לגוגל להסיר את הפרסומים (בלא שגוגל נתבעה).

111. בכתב התביעה נטען, מעבר לתשתית הכללית המשותפת לכלל התובעים, שדוביצקי התלונן נגד סמית במשטרה תלונת כזב שלפיה סמית הטריד קטין. תיק החקירה נסגר, אך דוביצקי הכפיש, השמיץ, פרסם את שמו של סמית באתרים האמורים, הזהיר את הציבור מפניו בהיותו "פדופיל". כתובות האתרים צורפו אך כיום אינם פעילים. הפרסומים כוללים את פרטיו האישיים של סמית ואזהרות לציבור מפניו בשל מעשי פדופיליה שיוחסו לו. דוביצקי הפיץ סרטון באתרים, בפייסבוק וביוטיוב שבו: "נראה התובע יושב ברכבו כאשר ניגשים אליו שוטרים שהוזמנו על ידי הנתבע ומתשאלים אותו, הכל על מנת ליצור מצג שווא, פרי יצירתו הזדונית של הנתבע, לפיו התשאול קשור באופן כזה או אחר להיותו עבריין מין" (סעיף 15). נטען כי פרסומים אלו נמשכו החל משנת 2014 ועד מועד הגשת התביעה, וכי הם כללו איומים מפורשים בעקבות התביעות שהגישו סמית ותובעים נוספים, כגון: "לקוחותיו של עו"ד אסף דוק אשר ינסו (ללא הצלחה) להפסיק את פעילות האתר יזכו לקידום והדגשת מעשיהם באופן יחודי" (סעיף 19). כפועל יוצא, חיפוש שם התובע בגוגל מוביל לאתרים של דוביצקי ופוגע בשמו הטוב של סמית. דוביצקי פועל כך שקורבנותיו יופיעו בראש רשימת החיפוש, וגורם להם נזק רב. סמית הגיש תלונה במשטרה. דוביצקי נמלט מהארץ. סמית סובל לטענתו מהכפשות, השמצות, איומים שמתגברים ופוחתים בהתאם לרצון הנתבע ופעולותיו. ניסיון לגרום לחברת גוגל להסיר את הפרסומים לא עלה יפה. נטען כי הפרסומים החלו בשנת 2014 ונמשכו עד מועד הגשת התביעה. מלבד העלאת הפרסומים לאינטרנט דוביצקי פנה למקורביו של סמית והפנה אותם אל הפרסומים על אודותיו, בכוונה לפגוע בשמו הטוב, בקשריו החברתיים, בפרנסתו ובמשפחתו.

112. במישור המשפטי נטען לעוולת פרסום לשון הרע בכוונה לפגוע, ולפיצוי בסך של 100,000 ש"ח ללא הוכחת נזק לפי סעיף 7א(ג) לחוק איסור לשון הרע; וכן לפיצוי בסך של 100,000 ש"ח בגין פגיעה בפרטיות ללא הוכחת נזק בכוונה לפגוע לפי סעיף 29א(ב)(2) לחוק הגנת הפרטיות. נטען שנגרמו לתובע נזקים בדמות סבל נפשי ועגמת נפש; פגיעה בשם הטוב; פגיעה באיכות החיים; ובפגיעה בכבוד האדם.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

113. לכתב התביעה לא צורפו נספחים כלשהם. נוסחם המדויק של הפרסומים לא הופיע בו. כתובות האתרים צורפו אך כיום אינם פעילים, ונכתב כי האתרים הוכתרו "האתר הרשמי והלא מצונזר של כל הפדופילים ומטרידי הקטינים למיניהם בישראל" (סעיף 5 לכתב התביעה).

(2) היתר המצאה מחוץ לתחום

114. ביום 18.7.2017 הגיש סמית בקשה למתן היתר המצאה מחוץ לתחום בדרך של תחליף. הבקשה נתמכה בתצהיר, פירטה תשתית דומה לקודמותיה. היתר המצאה ניתן ביום 20.7.2017 במתכונת דומה.

(3) בקשה לעיכוב הליכים עקב הליך הפש"ר

115. ביום 14.9.2017 הוגשה בקשה לעיכוב ההליך לנוכח הליך הפש"ר, בדומה לתביעה של ראובני. סמית הגיש את תשובתו ביום 18.9.2017. הוא התנגד לעיכוב ההליך וטען כי נדונה בקשה שלו בהליך פש"ר למתן היתר המשך ההליך, חרף צו הכינוס. בית המשפט של פש"ר התיר להמשיך בניהול ההליך, וסמית הודיע על כך לבית המשפט. עוד הודיע סמית שהמציא את כתבי הטענות לדוביצקי ביום 5.9.2017, וביקש מבית המשפט לקצוב מועד מעודכן להגשת כתב הגנה. הבקשה לעיכוב ההליך נדחתה בהחלטה מיום 15.10.2017, ונקצבו לדוביצקי 15 ימים להגיש כתב הגנה. כתב הגנה לא הוגש.

(4) פסק דין בהיעדר הגנה

116. ביום 1.11.2017 סמית הגיש בקשה למתן פסק דין בהיעדר הגנה. הוא טען שהמציא לפי תנאי התחליף, וצירף אסמכתאות. ביום 9.11.2017 ניתן פסק דין בהיעדר הגנה על יסוד כתב התביעה, קרי: ניתנו צווי עשה ומניעה, ופסק דין כספי על סך של 250,000 ש"ח והוצאות משפט.

(5) בקשת הביטול והארכת מועד

117. ביום 9.6.2024 הגיש דוביצקי בקשה להארכת מועד ולביטול פסק הדין. דוביצקי טען כי יש לו הגנה טובה מפני התביעה. הוא צירף את ההתכתבות עם סמית, תיעוד של המפגש ביניהם והחקירה של סמית במשטרה (תמליל צורף; נספח 1 בעמ' 10-30 לבקשה). שוב, דוביצקי לא פירט כיצד השיג את התמליל.

118. גרסתו של דוביצקי תוארה כך: כחלק מפעילותו החברתית הקים דף פייסבוק שמטרתו לאתר אנשים ש"מחפשים היכרות עם קטיין" ובו התכתב עם משתמשים תוך שהוא מתחזה לקטיין. סמית יזם התכתבות עם דוביצקי בשנת 2016. בראשיתה כתב לו דוביצקי שהוא בן 14 והתפתחה שיחה תוך שסמית "מוביל את השיח לתוכן אינטימי מיני, היה אגרסיבי באופן יוצא דופן" (סעיפים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13548-01-17 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

3-1 לבקשה). דוביצקי גרס שצירף את ההתכתבות כנספח, אולם זו לא צורפה (סעיף 4). בהמשך ולאחר השיחות בין הצדדים סמית נחקר במשטרה פעמיים, וזאת לטענת דוביצקי "לאחר שידור כתבה בטלוויזיה בו הוא הודה בהטרדה מינית של קטינים נוספים במסגרת תפקידו כחובש בתיכון [...] (סעיף 2 לבקשה).

119. בתביעות אחרות דוביצקי צירף כנספח תדפיס התכתבות שלו עם התובעים. בתיק זה לא הוגש תדפיס כאמור, אולם דוביצקי טען כי "יש לי סיכויי הגנה מצוינים ברשותי התכתבות [ע]ם המשיב בו הוא מטריד מינית ילד בן 14 ושיחות מוקלטות שבו הוא מספר ומספר על מעשים מגונים שביצע בתלמידים במסגרת עבודתו כחובש" (סעיף 12 ל"תצהיר" שצורף לבקשה).

120. **אשר לחקירת סמית במשטרה:** בבקשה הובאו 20 עמודים של תמליל חקירות סמית במשטרה. עולה מהן כי הוגשו נגדו תלונות על בסיס שני אירועים שונים: התכתבות עם דוביצקי בפייסבוק, ומעשיו במסגרת תפקידו כחובש בתיכון. סמית נשאל על שני האירועים יחד לסירוגין בשתי חקירותיו מיום 21.6.2016 ("החקירה הראשונה") ומיום 29.6.2016 ("החקירה השנייה"). תמליל החקירה הראשונה נפתח בחשד שיוחס לסמית במסגרת התלונה: "מודיעך כי הנך חשוד ב[...]הטרדות מיניות בקטינים ומעשים מגונים. בכך שביצעת מעשים מגונים בקטינים וכן אתה מטריד מינית קטינים" (עמ' 1 לתמליל החקירה הראשונה). חשדות דומות הועלו בפתח החקירה השנייה: "מודיעך כי הנך חשוד ב[...]מעשים מגונים והטרדות מיניות של קטינים באמצעות הפייסבוק ו[כ]יום מגעים בעלי אופי מיני עם קטינים בבית ספר הרצוג בהיותך חובש בבית ספר במהלך עבודתך" (עמ' 1 לתמליל החקירה השנייה). בתמליל החקירה הראשונה השיח עם דוביצקי תואר כך (ש' 2-15 לתמליל החקירה הראשונה):

מה שקרה בשבוע שעבר ביום שלישי אם אני לא טועה בתאריך 14/6/2016 בפייסבוק מישו בשם מני מנשה התחיל לדבר איתי ואני אמרתי לו היי והוא אמר הי, אחרי זה הוא רשם שהוא בן 14 ואני אמרתי לו אני בן 29 ואז הוא התחיל לדבר איתי על תכנים מיניים כי הוא ראה בפרופיל שלי שאני חובש. אני לא מכיר את הבן הזה, ואני הבאתי לו [...] את מס' הטלפון שלי ואם הוא רוצה לדבר [...] וככה הוא התחיל לשאול אותי שאלות על תכנים מיניים ואני עניתי לו ממה שידעתי.

לא לא היה לי את מס' הטלפון שלו. הוא התקשר אליי והוא שאל אותי שאלות ואני עניתי כמו על [ש]הוא אמר שהוא הומו ומה קורה אם הוא עושה משהו מה יכול לקרות ואני עניתי לו לפי הידע שלי מה שאני יודע הוא שאל מה קורה אם כואב במקום מסוים באיבר המין ואני הסברתי לו איך בודקים שזה לא [...] [ש]נשאר שום זרע בתוך איבר המין להשתמש באמצעי מניעה. הוא ביקש להיפגש ואני אמרתי לו שאני לא הולך לשום בית ואם הוא רוצה אני עושה הליכות ספורט ואם הוא רוצה הוא יכול להיפגש איתי ברחוב ויצמן כי הוא אמר שהוא גר ברח[וב] ויצמן ואני אמרתי רח[וב] ויצמן כי זה רחוב ציבורי פתוח שתמיד יש שם אנשים. הוא שאל אותי במה אני עובד ואיפה ואמרתי לו שאני עובד כחובש בתיכון הרצוג ב[כפר סבא] ואחרי זה הוא אמר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

שהוא קופץ כיתה ששנה הבאה יהיה בכיתה י' והוא שאלת אותי איך להיפגש איתי ואמרתי לו שאני לא מסתובב הין בתי הספר אני חובש בתוך ביי"ס אחד.

לשאלה "מתי ידעת שהוא בן 14?" ענה סמית "בהתחלה הוא כבר רשם. הסתכלתי לו בפרופיל וראיתי את התמונות שלו ובתמונה אחת היה לו זקן צרפתי ומזה חששתי שהוא לא בן 14 וזה למה דיברתי איתו" (ש' 42-44 לתמליל). בהמשך החקירה נשאל על חלק מסוים מההתכתבות והודה כי ביוזמתו שאל שאלות בעלות אופי מיני על אודות ה"קטין" ואקטים מיניים שהוא מבצע עם חבר שלו (ש' 226-229 לתמליל). סמית נשאל על שימוע שנערך במקום עבודתו לפני החקירה במשטרה, ותיאר כי בעקבות כתבה ששודרה בחדשות בנוגע להטרדה מינית בבית ספר הוא הוזמן לשימוע והושעה מעבודתו. סמית נשאל כיצד בית הספר ידע על הכתבה וענה: "אבי דובי[צ]קי אמר למח[לקת] החינוך או העירייה" ולשאלה "מי זה אבי דוביצקי?" ענה "צייד פדופילים" (ש' 312-334 לתמליל). בתמליל החקירה השנייה נשאל על ההתכתבות עם דוביצקי שהתחזה לבן 14, ואמר כי במהלך ההתכתבות עם דוביצקי הוא נכנס לתמונות המופיעות בחשבון והעריך את גילו כמעל 18 שנים (ש' 167-179 לתמליל החקירה השנייה). סמית נשאל מדוע דיבר עם דוביצקי בטלפון והסביר "גם כדי לשמוע שזה לא סתם מישהו מבוגר ואם זה מישהו מבוגר או ילד" (ש' 241-248 לתמליל). עד כאן גרסתו של דוביצקי וחלקי החקירה הרלוונטיים לעניינו.

121. **אשר לסוגיית ההמצאה:** דוביצקי כפר בתוקפה המשפטי של המצאת מסמכי התביעה, וטען את אותן טענות שהעלה בתיקים האחרים: ההמצאה לא עומדת בדרישות הדין, הוא לא קיבל את כתב התביעה, וכולי.

דוביצקי גרס שנודע לו על התביעה ופסק הדין סמוך למועד שהגיש את הבקשה, וזאת בעקבות שיחה עם תחקירן שצילם סדרה תיעודית על פעילותו. נאמר כי "העיכוב בהגשת בקשה זו הינו בעיקר מאחר ולא מצאתי את החומרים המקוריים שהובילו לחשיפת המקרה ולא רציתי להגיש בקשה סתמית ללא הוכחות של ממש" (סעיף 7 ל"תצהיר"). לבקשה צורף תצהיר התחקירן, מר יונתן קאפח (עמ' 35 לבקשה).

122. **אשר לתצהיר:** בקשת הביטול והארכת המועד של דוביצקי נתמכה ב"תצהיר" שנערך כדלקמן: מסמך בן שלושה עמודים שהוכתר "תצהיר" ולאחר הכותרת נכתב (עמ' 7 לבקשה):

הנני הח"מ אבי דוביצקי אזרח ישראל לשעבר בעל תז 017350745 עושה תצהירי זה בתמיכה לבקשה להארכת מועד לביטול פסק הדין בתי סמית נ' דוביצקי, ומבקש מבית המשפט הנכבד להורות על ביטולו של פסק הדין מחמת הדין והצדק, מצהיר לאחר שהוזהרתי לומר את האמת ורק האמת וכי אני יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק מצהיר כדלקמן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

123. אימות החתימה בוצע באופן דומה לזה שהוצג בעניינו של אוטובי, אך הפעם נכתב: "אבי דוביצקי Avi Dubitzky Aka Roy Miller". כלומר, הוסף שמו החדש של דוביצקי בארה"ב.

(6) תשובה לבקשת הביטול

124. תשובה לבקשת הביטול הוגשה ביום 23.7.2024 ונתמכה בתצהיר של סמית. סמית כפר ברוב העובדות שנטענו בבקשת הביטול. הוא מתאר כי הוא בעל מוגבלויות פיזיות וקוגניטיביות ומטופל זה 22 שנים במרכז רפואי לטיפול במחלה נדירה שממנה הוא סובל הגורמת לו בעיות נוירולוגיות חמורות שבאות לידי ביטוי בחשיבה איטית, הפרעה בזיכרון, שינויים קוגניטיביים קשים ובעקבותיהם פגיעה בתפקוד המנטלי. את מצבו הרפואי תמך בחוות דעת מומחה של פרופ' חיים קפלינסקי, מומחה להמטולוגיה ואונקולוגיה ילדים, בחודש יוני 2016. בחוות הדעת מתואר שסמית מטופל מאז שהיה בן 15-16 שנים; ובמסגרת בירור "נצפה ממצא רדיולוגי תוך מוחי ממוקם בהיפותלמוס. בשל המיקום המסוכן לא בוצעה ביופסיה". בעקבות ממצאים אלו החל טיפול של כימותרפיה שהוביל לתופעות נוירולוגיות (עמ' 1 לחוות הדעת).

125. לאחר שסמית נחקר במשטרה הוא נעצר. סמית טען שהמשטרה קיפחה בחקירתה את זכויותיו; לא קיימה את הוראות חוק הליכי חקירה והעדה (התאמה לאנשים עם מוגבלויות שכלית או נפשית), התשס"ו-2005; וכי החקירה שעבר הייתה "אגרסיבית" למדי, ללא כל התאמה למוגבלויות שמהן הוא סובל ולכן הוא הודה במעשים שלא עשה (סעיף 7 לתצהיר). בקשה ראשונה להארכת מעצר התקבלה בחלקה (מ"י (שלום פ"ת) 43665-06-16 **מדינת ישראל נ' סמית** (22.6.2016)). סמית הגיש ערר על ההחלטה וצירף את חוות דעת המומחה. הערר התקבל חלקית כך שמעצרו קוצר ביום ובית המשפט הורה ליחידה החוקרת להציג תוכנית חקירה בעניינו, בהתחשב בלקות שממנה הוא סובל (עמ"י (מחוזי מר') 47310-06-16 **סמית נ' מדינת ישראל** (23.6.2016)). בקשה שניה להארכת מעצרו התקבלה באופן חלקי, וצוין שהיחידה החוקרת לא נתנה דעתה למוגבלויות של סמית והשפעתה על חקירתו (מ"י (שלום פ"ת) 43665-06-16 **מדינת ישראל נ' סמית** (26.6.2016)). בקשה שלישית להארכת המעצר נדחתה ובית המשפט הורה על שחרורו למעצר בית של שבוע בפיקוח הוריו (מ"י (שלום פ"ת) 43665-06-16 **מדינת ישראל נ' סמית** (27.6.2016)). נטען כי בחלוף זמן מה נסגר תיק החקירה נגדו (סעיף 11 לתצהיר).

126. **אשר לסוגיית ההמצאה:** סמית טען כי המציא את מסמכי התיק לפי תנאי תחליף ההמצאה. הוא הצביע על כך שדוביצקי כלל איננו טוען שלא קיבל את התביעה ואינו מכחיש שהגיש בקשה בתיק לפני שניתן פסק הדין. נטען כי דוביצקי נוקט בדרכים שונות להכשיל המצאת מסמכים אליו בהליכים שונים, אולם נוכח הבקשה שהגיש לעיכוב ההליך ביום 14.9.2017 בעקבות צו הכינוס שניתן נגדו, יש ללמוד על כך שתחליף ההמצאה הוכח כאפקטיבי. עוד נטען כי דוביצקי צפה בכתב התביעה ביום 13.7.2023 במערכת "נט המשפט". תיעוד של הצפייה הובא בתשובה (סעיף 24

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

לבקשה). נטען כי בהליכים אחרים, חרף טענותיו של דוביצקי, נדחתה בקשתו לביטול פסק הדין וכי נסיבות ההליכים הללו זהות לתביעת סמית (סעיף 27 לבקשה המפנה לת"א 17-11-42937).

127. **אשר לתצהיר של דוביצקי:** הועלו טענות המשותפות לכל התצהירים בדבר אי-קבילותם לנוכח היעדר אזהרה, שימוש בשם לא נכון, זיוף חתימת הנוטריון והיעדר אישור אפוסטיל מקורי.

128. **פרסומים נוספים מהעת האחרונה:** לתשובה לבקשת הביטול צירף סמית פרסום נוסף המיוחס לדוביצקי על אודותיו ואשר נטען כי מפר את הוראות פסק הדין. פרסום באתר DokCaught.com שעלה במועד לא ידוע. כותרתו: "אנשים טובים שמקומם בגן עדן". כתובת האתר של הכתבה היא "חונך-סמית-כפר-סבא/dokcaught.com/cpt-gallery", וכותרת הכתבה עצמה: "חונך סמית – כפר סבא – רשימת יהודים טובים חונך סמית – כפר סבא". תוכנו כולל תמונה של סמית, שמו ועיר מגוריו ומלווה בכיתוב: "חונך סמית שנתפס היה חוב בבית ספר כפר סבא, היה מטריד מינית קטינים בפייסבוק, היום יש לו עסק לקריוקי למסיבות יום הולדת. פרטים נוספים בהמשך" (נספח 3 בעמ' 43 לתשובה). בפן המשפטי נטען שבהליך אחר ניתנה החלטה הקובעת כי דוביצקי הוא האחראי לפרסומים באתר זה (ת"א 17-11-42937 **אביטל נ' דוביצקי**, פסקה 44 (11.11.2020)).

(7) תגובה לתשובה לבקשת הביטול

129. ניתנה לדוביצקי זכות תגובה לתשובת סמית וזו הוגשה ביום 20.8.2024. התגובה לא נתמכה בתצהיר. בעיקרה חזר דוביצקי על הטענות שהובאו בבקשת הביטול. אשר לבקשת עיכוב ההליך דוביצקי כפר בכך שהגיש אותה, והעלה כי קיים חשד סביר שבא כוחו של סמית זייף את חתימתו בגדרה (סעיף 7 לתגובה); זאת נוכח החלטות שניתנו בהליך בארה"ב "בעניין התנהגותו הפלילית של ב"כ התובע, עו"ד גיא צברי" (סעיף 13). לתגובה צורף אישור אפוסטיל (לא מקורי) לתצהיר שהוגש בתמיכה לבקשה לביטול פסק הדין (נספח 2 בעמ' 6 לתגובה).

ו. ת"א 18-11-65075 יפתח ג'פרי אופיר נ' דוביצקי

(1) כתב התביעה

130. ביום 28.11.2018 הגיש התובע בתיק זה ("אופיר") תביעה נגד דוביצקי לסעד כספי בסך של 750,000 ש"ח, ולצווי מניעה ועשה קבועים המורים לו לחדול מלפרסם פרסומים על אודות אופיר ולהסיר לאלתר כל פרסום הנוגע לו לרבות פרסומים ומצגות בחמישה אתרי אינטרנט שמנהל דוביצקי pedofilim.ru, evilmen.ru, evilmen.net, caughtdok.org, dokcaught.com (להלן יחד: "האתרים"), וכל אתר נוסף שמנהל דוביצקי, וכן מהרשתות החברתיות פייסבוק, יוטיוב, Vimeo. כמו כן ביקש לחייב את דוביצקי בפרסום דברי תיקון והבהרה בעיתונות הכתובה, ובאתרים שבניהולו למשך שנה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

131. בכתב התביעה נטען כך (הרקע הכללי שונה מזה שנטען בתיקים קודמים, ולכן יובא בפירוט): התובע בן 37 ומועסק כשחקן תיאטרון ישראלי. דוביצקי, כך נטען, הוא עבריין ישראלי נמלט וחייב פושט רגל. בשנים 2013 ו-2014 התפרסם דוביצקי בכינוי "צייד הפדופילים", תואר שזקף לעצמו, בניסיון להצדיק פעילות פלילית ענפה שעיקרה רדיפה פיראטית יזומה של גברים ישראלים, בפרט הומוסקסואלים, לצורך הכתמתם כפדופילים וכעברייני מין מסוכנים ותוך שימוש בנטייתם המינית ככלי לניגוח יריביו. דוביצקי נוהג לתעד את השיחות, לערוך אותן כראות עיניו ולהפיץ באתרי אינטרנט שונים את שמות קורבנותיו, מספרי הזהות שלהם, מספרי הטלפון שלהם, כתובתם, מקום עבודתם, פרטים אישיים נוספים, הכול תוך שהוא מציג אותם כפדופילים מסוכנים ובקריאה לציבור לערוך בהם משפט שדה, לעתים טרם נחקרו במשטרה ולעתים לאחר שנחקרו ונוקו מכל אשמה. דוביצקי עזב את הארץ, וזאת לאחר שנטען כי "חש בטבעת החנק של שלטון החוק מתהדקת סביב צווארו" בעקבות פעילותו המפלילה, אשר עומדת בניגוד להוראות שיפוטיות, וכדי להתחמק מהליכי פשיטת רגל. דא עקא, עזיבת דוביצקי את הארץ לא הביאה להפסקת פעילותו העבריינית, ובניסיון להימלט מאימת הדין ונושיו בישראל שינה את שמו בארה"ב ל-Roy Miller. לכתב התביעה צורף פסק הדין בדבר שינוי השם של דוביצקי (נספח 1) והיתר לניהול התביעה בשל קיומו של הליך פשיטת רגל במהלכה (נספח 2).

132. באופן קונקרטי בענייננו של אופיר נטען שבחודש דצמבר 2013 התפתחה בין הצדדים התכתבות ביישומון Grinder המיועד להיכרויות בין גברים, ושקובע בתנאי השימוש הגבלה למשתמשים שמלאו להם 17 שנה. ההתכתבות נמשכה והתפתחה לשיחות טלפוניות ושיחות וידאו שבמהלכן התייצב מול המצלמה אדם בשם ברוך, אשר במועד השיחה גילו היה 17 שנים. בהובלת דוביצקי החלו השיחות לקבל אופי אינטימי ומיני עד שבשלב מסוים דוביצקי הפתיע את אופיר ואמר לו כי הוא בן 14. צורפו קישורים בכתב התביעה לסרטוני וידאו ששיגר ברוך לאופיר בשליחות דוביצקי (סעיף 14 לכתב התביעה). אופיר מעיד כי הטענה בדבר גילו של דוביצקי התקבלה בספקנות, נוכח חזותו, קולו ואופי השיחות שניהלו השניים, ועל כן הביע באחת מהשיחות שדוביצקי נשמע כבן 24 שנים, וצירף קישור להקלטה המעידה על כך (סעיף 15). בשלב מסוים דוביצקי "התוודה" בפני אופיר שהוא נעדר ניסיון מיני, ביקש הסברים על יחסי מין בין גברים והביע עניין לקיים אתו יחסי מין לכשיפגשו. כך רקם דוביצקי תכנית זדונית להוליכו שולל ולטמון לו פח שבאמצעותו יטען שאופיר הוא פדופיל הפוגע באופן סדרתי בגברים צעירים. בינואר 2014 קבעו השניים להיפגש, ולמקום המפגש הגיעו שוטרים שהובילו את אופיר לחקירה לאחר שדוביצקי התריע עליו כפדופיל שמתכנן לבצע את זממו בקטין. חרף סגירת תיק החקירה, דוביצקי לא החמיץ הזדמנות להתראיין בתקשורת על כך ש"תפס את שחקן הקאמרי" וטען טענות כזב שלפיהן אופיר כבר פגע בעברו בקטינים. לבסוף ציין אופיר כי במהלך שנת 2015 פנה אליו ברוך, והתנצל על כך שסייע לדוביצקי לטמון לו פח ובגין הנזקים האדירים שגרם לו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13548-01-17 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

133. צורפו לתביעה צילומים של הפרסומים שהיו קיימים במועד הגשתה. פרסום באתר יוטיוב של סרטון הכתבה ששודרה בערוץ 10 על התובע. כותרת הסרטון "OMRI MENIV IFTACH OPHIR". פרסום שני באתר Vimeo של סרטון הכתבה. כותרת הסרטון "אבי דוביצקי תופס את שחקן תיאטרון הקאמרי המוכר" (נספח 4 בעמ' 20-21 לכתב התביעה).

134. במישור המשפטי נטען לעוולת פרסום לשון הרע ולפיצויים כאמור בסך של 750,000 ש"ח. לא נטען לפיצויים ללא הוכחת נזק, וכן לא נטען לפיצויים מכוח חוק הגנת הפרטיות. אופיר טען כי בנסיבות העניין מתקיימת חזקה על דוביצקי שעשה את הפרסום שלא בתום לב, וזאת נוכח ידיעתו המובהקת כי טענותיו המכפישות והצגת אופיר כעבריין מין מסוכן ופדופיל אינן אמת (סעיף 16(ב)(1) לחוק איסור לשון הרע), ונוכח תכלית הפרסומים לפגוע באופיר במידה גדולה ככל שאפשר (סעיף 16(ב)(3)). נוסף על הפיצויים, צווי המניעה והעשה, נתבקש סעד של פרסום דברי תיקון והבהרה בעיתונות הכתובה, לפי סעיף 9(א)(2) לחוק איסור לשון הרע בנוסח להלן: "הפרסומים שהפצתי נגד מר יפתח אופיר היו משוללי יסוד וכוזבים; אני מביע צער עמוק על עגמת הנפש שנגרמה לו ומתנצל מעומק הלב על ההאשמות שטפלתי עליו" (סעיף 36 לכתב התביעה).

(2) היתר המצאה מחוץ לתחום

135. ביום 21.2.2020 אופיר הגיש בקשה למתן היתר המצאה מחוץ לתחום בדרך של תחליף. בבקשתו הציג אופיר הליכים אחרים אשר בגדרם דוביצקי התחמק מקבלת כתבי בי-דין ושבגינם ניתנו היתרי המצאה מחוץ לתחום. התבקש היתר לכתובת דוא"ל של דוביצקי, אשר הצהיר עליה בשידור שניהל בדף הפייסבוק שלו, בבאנר המופיע בדף, ובאתר בניהולו של דוביצקי. צילומי מסך התומכים זאת צורפו לבקשה (נספחים 3-5 לבקשה). הבקשה לתחליף המצאה התקבלה ביום 24.2.2020 ונקבע כי על אופיר למסור בכתובת הדוא"ל שנתבקשה את כתב התביעה על נספחיו, הזמנה לדין, הבקשה להיתר המצאה מחוץ לתחום על כל הכלול בה, והחלטת אישור הבקשה לתחליף המצאה.

(3) פסק דין בהיעדר הגנה

136. ביום 13.7.2020 אופיר הגיש בקשה למתן פסק דין בהיעדר הגנה. בבקשה ציין שביצע מסירה של מסמכי התיק לפי תנאי תחליף ההמצאה ביום 12.5.2020, וצירף נספחים המעידים על המסירה כאמור ושכוללים תדפיס משלוח מייל לכתובת הדוא"ל הנדרשת ולכתובת דוא"ל נוספת שאושרה בהיתרי המצאה אחרים, לרבות בתביעות שבהליך דין. ביום 14.7.2020 התקבלה בקשת אופיר, וניתן פסק דין בהיעדר הגנה על יסוד כתב התביעה, קרי: ניתנו צווי עשה ומניעה, לרבות חיוב בפרסום דברי תיקון והבהרה, ופסק דין כספי על סך של 750,000 ש"ח והוצאות משפט.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

(4) בקשת הביטול ולהארכת מועד

137. ביום 17.4.2024 הגיש דוביצקי בקשה להארכת מועד ולביטול פסק הדין שניתן בהיעדר הגנה. דוביצקי טען כי הוא פועל למעלה מעשור לאיתור ומניעת פגיעות מין בקטינים וכחלק מפעילות זו התנהל ברשתות חברתיות, בשיתוף עם ערוצי תקשורת (אשר סיקרו את פעילותו) ועם מתנדבים שונים; וכי לשם הגשמת יעדיו החברתיים נמצא בקשר עם משטרת ישראל והביא להצפה של אלפי מקרים. דוביצקי טען כי אופיר נמנע מלתאר את האירועים שקדמו לפרסומים על אודותיו, ואילו אלו היו מובאים היה בכך כדי להקים לו הגנה מפני התביעה. אלו כוללים את ההתכתבות בין אופיר לדוביצקי, המפגש ביניהם והחקירה של אופיר במשטרה. לבקשה צורפו תדפיס ההתכתבות, תלונת דוביצקי ותמליל חקירת אופיר במשטרה (נספח 3; החומרים כאמור מוספרו תחת אותו הנספח). כמו כן צורף דו"ח הפעולה של המשטרה ממעצרו של אופיר במשטרה (נספח 4).

138. גרסתו של דוביצקי תוארה כך: השניים החלו להתכתב בצ'אט בשנת 2014. דוביצקי יזם את השיחה לאחר שנשלחה לו פנייה בדוא"ל מאדם שהוא לא מכיר שבה תיאר שאופיר נפגש עם קטינים למטרות מיניות. ההתכתבות בדוא"ל צורפה לבקשה (נספח 2 בעמ' 16-19 לבקשה). השיח בין הצדדים התפתח למחוזות מיניים. לאורכו האמין אופיר שהוא מדבר עם קטין שגילו 14 שנים, ודרש שהשניים יחליפו סרטונים וינהלו שיחת וידאו לצד ההתכתבות במסרונים, זאת כדי להפיג חשש שמא מדובר בגורם אכיפה המנסה להתחזות לקטין. אופיר יזם פגישה עם אותו משתמש שהאמין שהוא נער בן 14, וציין שמטרתו היא לבצע מעשים מיניים אסורים עם הקטין. זאת אפשר ללמוד מתוכן השיחות שצורפו לבקשה. ביום 10.1.2014 קבעו השניים להיפגש, ובאותו היום הגיש דוביצקי תלונה במשטרה. דוביצקי לא הכחיש שהשניים ניהלו שיחת טלפון ווידאו, וכי לשיחות אלו עלה אדם אחר, כך נאמר בהודעת דוביצקי במשטרה (נספח 2 בעמ' 21):

החשוד הפגין חשש כאילו מדובר במישהו שרוצה להפיל אותו ונהג במשנה זהירות ודרש לקבל תמונות וסרטון וידאו, עם אותו ילד שהוא חשב כמשוחח. שלחתי לו סרטון של חבר משפחה שגר בארה"ב שהוא יודע עברית ונראה בחור צעיר, החשוד דרש את הסרטון בשביל לאמת שהוא אכן משוחח עם נער, ובשיחה טלפונית ראשונה ובמלל [ווטסאפ] אף הקפיד שלא לדבר על מין, אמרתי לו שאני לא מנוסה ולא מבין את מטרת המפגש, וביקשתי שיפרט מה בכוונתו לעשות במפגש, הוא ביקש לא לפרט בכתב ב[ווטסאפ] אף הוא ביקש שנשוחח טלפונית, התקשרתי אליו היום ובשיחה הסביר שהוא רוצה להתנשק ולהתגופף בלי בגדים, לא הבעתי הסכמה אבל הקשבתי לו מה הוא רוצה, בשיחה שאלתי אותו למה אנשים נרתעים מגילי [ה] צעיר הוא הסביר שמדובר בעבירה על החוק [...]

139. **אשר לחקירת אופיר במשטרה:** דוביצקי צירף לבקשת הביטול את דו"ח המשטרה מהמעצר של אופיר שבו פורט שבעקבות פניית דוביצקי נשלחו שוטרים למקום המפגש, איתרו את

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

אופיר שתאם לתיאור של דוביצקי, ועיכבו אותו לחקירה בגין חשד להטרדה מינית ושידול קטינים לזנות. לבקשה צורף גם תמליל החקירה של אופיר. דוביצקי לא הסביר כיצד השיג את החומרים. יובאו עיקר הדברים מהחקירה אשר בגינם טען דוביצקי למודעותו של אופיר על כך שהוא מתכתב עם קטין (נספח 2 בעמ' 23-25 לבקשה):

ש : מה מבנה הקשר ב[נ]ך לבין הקטין?
ת : טלפוני
[...]
ש : חוץ מהשיחות פלאפון היה עוד משהו?
ת : כן היה התכתבויות ב[ווטסאפ]
ש : מה היה תוכן השיחות בינ[נ]כם?
ת : הוא רצה להיפגש להכיר אותי.
[...]
ש : מי היה מתקשר אחד לשני?
ת : הוא בכלל התקשר אלי[נ]י מלכתחילה מפלאפון חסום, ואח"כ אני התקשרתי אליו לפלאפון למס[נ] שהוא נתן לי ב[ווטסאפ].
ש : מה היו ההתכתבויות בינך לבין הקטין?
ת : על מה הוא רוצה לעשות, איפה הוא רוצה להיפגש
ש : אתה ידעת שאתה מדבר עם קטין?
ת : חשדתי שאני מדבר עם המשטרה וכתבתי ששמו עומר מהמשטרה
ש : אבל הוא אמר לך שהוא קטין בן 14 ואתה המשכת לדבר א[נ]י,תו, מה יש [לך] להגיד על זה?
ת : לא יודע מה עלה לי בראש, אין לי מושג
ש : מחומר החקירה אתה ביקשת ממנו שישלח לך תמונות וסרטון שתווד[א] שהוא באמת שתראה עם מי אתה מדבר, מה יש לך להגיד?
ת : כן ביקשתי שאני אדע עם מי אני מדבר, והוא ביקש סרטון שאני אשלח לו וזה היה בהודעה וגם בשיחה טלפונית
[...]
ש : באיז[נ]ו שעה קבעתם להיפגש?
ת : אחרי חצות
ש : אתה ביקשת אחרי חצות או עומר הקטין?
ת : הוא תיאם להיפגש אחרי חצות מאחר שחבר שלו עוזב את הדירה
[...]
ש : מה מטרת הפגישה שלכם?
ת : כתבתי לו שאני רוצה להכיר ונשיקה
ש : זה היה בהודעה או בשיחה?
ת : זה היה בהודעה וגם שיחה טלפונית
[...]
ש : אתה מצטער על מה שעשית?
ת : ברור שאני מצטער
ש : יש לך משהו להוסיף?
ת : אני בחור [אימפוטנט] ואני לא יכול להעמיד את האיבר מין בלי כדורים שאינם נמצאים איתי ולא היו איתי בתיק, למרות שידעתי שזה מדובא במשטרה ואני המשכתי ואני נותן לגיבוי להמשך טיפול עם האנשים האלה ואני מאוד מצטער על מה שעשיתי.

140. אשר לסוגיית ההמצאה: דוביצקי כפר בתוקפה המשפטי של המצאת מסמכי התביעה בדומה ליתר התיקים, ושלא קיבל את המסמכים. נטען כי דוביצקי למד על קיומה של התביעה ופסק הדין כאשר אופיר החל לאכוף את פסק הדין כפסק חוץ בארה"ב.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

141. **אשר לתצהיר:** בקשת הביטול והארכת המועד של דוביצקי נתמכה ב"תצהיר" הדומה לקודמיו. הנתבע זוהה כאבי דוביצקי ולא כרוי מילר.

(5) התשובה לבקשת הביטול

142. תשובה לבקשת הביטול הוגשה ביום 20.5.2024 ונתמכה בתצהיר של אופיר. אופיר כפר ברוב העובדות שנטענו בבקשת הביטול. גרסתו בנוגע להשתלשלות האירועים שקדמה לפרסום זהה לזו שהובאה בכתב התביעה: אופיר לא הורשע מעולם בעבירה כלשהי והפעם היחידה שנחקר הייתה בעקבות תלונת הכזב שהגיש נגדו דוביצקי; צוין כי בכתב התביעה הובאו העובדות בנוגע לחקירתו במשטרה, וזאת בניגוד לטענת דוביצקי. למעשה אופיר הכחיש בתוקף את כלל טענות העובדה והצרופות לבקשת דוביצקי. בפרט, נטען לזיוף ההתכתבות בין השניים ודוא"ל עם האדם שהלך נגד מעשיו של אופיר וכי מדובר בהתכתבות שדוביצקי בדה, וניהל אותה בינו ובין עצמו. לתשובה צירף אופיר צילום מסך מהתכתבות שלו עם דוביצקי ממאי 2020. נספח זה צורף כאסמכתה לטענת אופיר שמסמכי התביעה נמסרו כדין לדוביצקי, והובאו לידיעתו, כיוון שמהצילום עולה כי דוביצקי יזם את השיחה עמו.

143. **אשר להמצאה:** אופיר טען כי המציא את מסמכי התיק לפי תנאי תחליף ההמצאה, וצירף לתשובתו את התדפיסים המעידים על כך (סעיפים 25-27 לתשובה; נספח 12). נטען כי אופיר המציא את מסמכי התביעה לכתובת נוספת משנדרש בהיתר ההמצאה, וכי דוביצקי הודיע בהליך דגן כי כתובת זו היא מענו לקבלת כתבי בי-דין כיום (סעיף 27). המסירה אל כתובת דוא"ל זה כללה מעקב, ולפי הנתונים דוביצקי צפה בה ארבע פעמים; בפעם הראשונה נרשמה צפייה ביום 12.5.2020 בסביבות השעה אחת. תדפיס מעקב משלוח מסמכי התיק לכתובת הדוא"ל ardubitzky@gmail.com צורפה לבקשה (נספח 15). ביום 17.5.2020 נרשמה צפייה בשעה 11:16, ובשעה 17:16 נשלחה לאופיר הודעת ווטסאפ שתוכנה תמליל החקירה של אופיר והכיתוב "מה נעשה איתך? לא הספיק לך?"; צילום מסך של ההודעה צורף לתשובה (נספח 16 בעמ' 89). על כן טוען אופיר שיש יסוד סביר להאמין שמדובר בדוביצקי ששלח את ההודעה, לאחר שצפה במסמכי התביעה בדוא"ל, וכי בפן המשפטי יש לראות במועד זה כמועד להתקיימותו של חריג הידיעה (סעיף 29 לתשובה). אינדיקציה נוספת יסודה בהליך שפתח אופיר לאכיפת פסק הדין כפסק-חוץ ביום 8.6.2023, בגדרו דוביצקי הגיש התנגדות ביום 21.6.2023 (נספח 17). לבסוף נטען כי התנהלות דוביצקי להכשלת ניסיונות המצאה אליו מאפיינת אותו כדפוס בהליכים בארץ ובחו"ל.

144. **אשר לתצהיר של דוביצקי:** נטען כי התצהיר לוקה בפגמים שפורטו לעיל, ולכן אינו קביל.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

145. אופיר לא טען בתשובתו (בשונה מתובעים אחרים בהליך דנן) כי דוביצקי פרסם על אודותיו פרסומים נוספים מלבד אלו שנטענו בכתב התביעה.

(6) תגובה לתשובה לבקשת הביטול

146. ניתנה לדוביצקי זכות תגובה לתשובת אופיר וזו הוגשה ביום 24.5.2024. התגובה נתמכה בתצהיר אשר צורף כנספח 8 לתגובה (בעמ' 38-43). מלבד חזרה על הטענות שהובאו בבקשת הביטול והארכת המועד, הגיב דוביצקי לחלק מטענותיו של אופיר. הודגש כי החומרים שצירף דוביצקי לבקשתו לא הובאו לפני בית המשפט בתביעה המקורית מאחר שמדובר בראיות המערערות את סיכויי תביעתו. כמו כן טען כי אופיר נמנע מלציין, הן בכתב התביעה הן בתשובה לבקשת הביטול, כי תיק המשטרה שנפתח נגדו נסגר "בשל חוסר ראיות ולא חוסר אשמה". אשר לחקירה של אופיר במשטרה, טען דוביצקי כי הוא הודה במיוחס לו, והביע לפני השוטרים כי הוא יודע שהוא עבר על החוק. אשר להתכתבויות, חזר על הטענה בבקשת הביטול לפיה תוכן מעיד על המודעות של אופיר לכך שהוא מדבר עם קטין, ועל כוונתו לבצע עמו "מעשים בלתי כשרים".

ז. ת"א 19-03-4023 אורי בנק נ' דוביצקי

(1) כתב התביעה

147. ביום 4.3.2019 הגיש התובע בתיק זה ("בנק") תביעה נגד דוביצקי לסעד כספי בסך של 100,000 ש"ח, ולצווי מניעה ועשה קבועים המורים לו לחדול מלפרסם פרסומים על אודות בנק ולהסיר לאלתר כל פרסום הנוגע לו לרבות פרסומים ומצגות בחמישה אתרי אינטרנט שמנהל דוביצקי dokcaught.com, caughtdok.org, evilmen.net, evilmen.ru, pedofilim.ru (להלן יחד בתביעה זו: "האתרים"), וכל אתר נוסף שמנהל דוביצקי, וכן מהרשתות החברתיות פייסבוק, יוטיוב, Vimeo. כמו כן נתבקש לחייב את דוביצקי בפרסום דברי תיקון והבהרה בעיתונות הכתובה, ובאתרים שבניהולו למשך שנה.

148. בכתב התביעה נטען, מעבר לרקע כללי שנטען גם בעניינו של אופיר, כדלקמן: התובע בן 36 ומשרת כנגד בצה"ל. ביום 27.9.2013 גלש בציט של אתר "וואלה!" שתנאי השימוש בו הגבילו את הגישה לבגירים בלבד. דוביצקי יזם התכתבות בעלת אופי מיני עמו תוך שהוא מתחזה לאישה. במועד הרלוונטי גילו של דוביצקי היה 44 שנים. בעידוד של דוביצקי עברה ההתכתבות להודעות ווטסאפ ומהרגע שהגיע לידיו של דוביצקי מספר הטלפון של בנק, נפתחה דרכו להשגת מלוא פרטיו המזהים. משעברו הצדדים להתכתב בווטסאפ דוביצקי כתב "אני טלי בת 14 מוואלה ציט". התבטאות זו נראתה מוזרה לבנק, נוכח אופי השיחה עד אותה ההודעה, וטען שלא נותר בעיניו ספק שמדובר בבגירה. על כן בנק המשיך באותה ההתכתבות. על בסיס ההתכתבות זו הגיש דוביצקי תלונה במשטרה נגד בנק, תלונה שבגינה בנק נחקר במשטרה והוחלט על סגירת התיק מחמת חוסר ראיות. ברם ההחלטה שלא להעמידו לדין, דוביצקי מפרסם על אודותיו כי הוא "פדופיל", "מחלל את

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

פרטיותו וחושף את שמו, תמונת פניו, מספר הזהות שלו, מקום מגוריו ומידע אישי נוסף" (סעיף 19 לתשובה).

149. לתביעה צורפו שני פרסומים על אודות בנק. פרסום באתר HuntPedo.com שהוכתר "האתר הרשמי והלא מצונזר של כל הפדופילים ומטרידי הקטינים למיניהם בישראל". תוכנו כולל כיתוב שמזהיר את הציבור מפני רשימת השמות המופיעה באתר, וכן מוצגת תמונה של עורך הדין אסף דוק שעל גביה הכיתוב "עורך הדין אסף דוק המייצג פדופילים נתפס במצלמה נסתרת מייצג בניגוד לחוק להשמיד ראיות". בצד ימין של האתר מובאת רשימת שמות ושמו של בנק מוצג כך: "אורי בנק – מרעננה (קצין צה"ל)" (נספח 3 לכתב התביעה). פרסום באתר DokCaught מיום 29.9.2017. כותרתו "נתפסו על חם: תופסים גברים שמטרידים ילדים וילדות ברשת" ותוכנו כולל תמונה של בנק, שמו ועיר מגוריו, הפנייה לדף הפייסבוק שלו, ולאחריה טקסט של התכתבות בין בנק לדוביצקי (נספח 4). בנק צירף לתביעתו צילום מסך מחיפוש שמו במנוע Google המעלה את התוצאה "אורי בנק – נתפסו על חם" (נספח 5). לכתב התביעה צורף פסק הדין בדבר שינוי השם של דוביצקי (נספח 1) והיתר לניהול התביעה בשל קיומו של הליך פשיטת רגל במהלכה (נספח 2).

150. במישור המשפטי נטען לעוולת פרסום לשון הרע ופגיעה בפרטיות (סעיף 2(3) לחוק הגנת הפרטיות), ובגינן פיצוי בסך של 100,000 ש"ח. בנק טען כי מתקיימת חזקה שדוביצקי שעשה את הפרסום שלא בתום לב, וזאת בשל ידיעתו המובהקת כי טענותיו המכפישות והצגת בנק כעברייך מין מסוכן ופדופיל אינן אמת (סעיף 16(ב)(1) לחוק איסור לשון הרע), ונוכח תכליתו לפגוע בבנק במידה גדולה ככל שאפשר (סעיף 16(ב)(3)). נוסף על הפיצויים, צווי המניעה והעשה, נתבקש סעד של פרסום דברי תיקון והבהרה בעיתונות הכתובה, לפי סעיף 9(א)(2) לחוק איסור לשון הרע בנוסח להלן: "הפרסומים שהפצתי נגד מר יפתח אופיר היו משוללי יסוד וכוזבים; אני מביע צער עמוק על עגמת הנפש שנגרמה לו ומתנצל מעומק הלב על ההאשמות שטפלתי עליו" (סעיף 27 לכתב התביעה).

(2) היתר המצאה מחוץ לתחום

151. לצד כתב התביעה, הגיש בנק בקשה להמצאה מחוץ לתחום בדרך של תחליף באמצעות משלוח מסמכי התיק לחשבון הדוא"ל של דוביצקי, שפורסמה ככתובתו באתרים שניהל, וכן ניתנה בהיתרי המצאה בהליכים אחרים נגדו. בהחלטה מיום 10.3.2019 הבקשה התקבלה, ובית המשפט הורה לבנק למסור בכתובת הדוא"ל, שתכלול את כתב התביעה על נספחיו, ההזמנה לדין, הבקשה להיתר המצאה וההחלטה שאישרה זאת; וכן עותק נוסף של מסמכים אלו בתרגום לאנגלית.

(3) פסק דין בהיעדר הגנה

152. ביום 18.3.2019 בנק הגיש בקשה למתן פסק דין בהיעדר הגנה בטענה שמסמכי התיק הומצאו לדוביצקי ביום 18.3.2019 לפי תנאי היתר תחליף ההמצאה, וצירף לבקשתו אסמכתאות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

לכך. הבקשה התקבלה בהחלטה מיום 16.6.2019, וניתן פסק דין בהיעדר הגנה המורה לדוביצקי לשלם לתובע פיצוי על סך של 100,000 ש"ח, והוצאות על סך של 11,250 ש"ח. כמו כן ניתנו הצווים כמבוקש. עוד יצוין כי בהחלטת בית המשפט (ת"א (שלום ת"א) 3170-08-19 לוי נ' דוביצקי (12.8.2019)) התקבלה בקשתו של בנק למתן צו איסור פרסום בדרך של מתן צו ארעי שאוסר על פרסום פרטים מזהים של בנק, ובית המשפט הורה לבנק להמציא את ההחלטה לדוביצקי (באותה הדרך שניתן היתר תחליף ההמצאה), ואם לא תוגש תשובה בתוך שבעה ימים ממועד ההמצאה, יהפוך הצו לזמני ויעמוד בתוקפו עד להחלטה אחרת בהליך העיקרי.

(4) בקשת הביטול ולהארכת מועד

153. ביום 8.4.2024 הגיש דוביצקי בקשה להארכת מועד ולביטול פסק הדין שניתן בהיעדר הגנה. מעבר לטענות הכלליות שנטענו גם בתיקים אחרים לגבי אופן פעילותו, דוביצקי טען שיש לו סיכויי הגנה טובים. לבקשה צורף תמליל החקירה של בנק במשטרה (נספח 1 בעמ' 13-18 לבקשה), וצילום מהתכתבות בין השניים בווטסאפ שבו נראה בנק שולח לדוביצקי תמונה של איבר מינו (נספח 2, בעמ' 20-21 לבקשה).

154. גרסתו של דוביצקי תוארה כך: בתחילת שנת 2014 בנק נחקר במשטרה לאחר שהתכתב עם דוביצקי בווטסאפ תוך שדוביצקי התחזה לילדה בת 14 שנים. ההתכתבות הפתחה לאופי מיני, בנק שלח תמונה של איבר מינו ושידל את אותה "לילדה" למעשים מיניים.

155. **אשר לחקירת בנק במשטרה:** העולה מתמליל החקירה שצורף לבקשה הוא שבנק הובל לחקירה בגין חשד ל"הטרדה מינית של קטינה ובמעשה מגונה בפני קטינה מתחת לגיל 16 [...] יצ[ו]ת קשר ברשת האינטרנט עם קטינה מתחת לגיל 14, ניהלת איתה שיחות בעלות אופי מיני, הצעת לה הצעות בעלות אופי מיני ואף חשפת בפניה את איבר המין שלך" (נספח 1 בעמ' 14 לבקשה). דוביצקי הפנה בבקשתו לחלקים מתמליל החקירה, יובאו עיקרם:

ש : האם בחלק של השיחות באינטרנט אתה נוהג לחשוף את איבר המין שלך? בפני בעל השיחה?
ת : כן.
ש : האם אתה נוהג להעביר לבעל השיחה צילומים של איבר המין שלך?
ת : כן.
ש : האם אתה נוהג להעביר את הצילומים של איבר המין שלך לקטינים?
ת : לא, אלא אם כן אני לא יודע שהם קטינים, אתה מכיר את העולם הוירטואלי?
ש : מי זאת טלי כהן, מתי ובאילו נסיבות הכרת אותה ומה טיב היחסים ביניכם?
ת : לא יודע מי זאת, או אולי לא זוכר מי זאת
[...]

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

ש: אני מציג בפניך את תמליל השיחה שלך עם טלי ביום 27/09/2013 באמצעות [ווטסאפ] בו אתה מנהל עם טלי שיחה בעלת אופי מיני ושולח לה תמונה של איבר המין שלך וכל זאת בידיעה שמדובר בילדה בת 14 [...] נא התייחסותך? [...]

ת: אני מעיין בתמונות, אני מזהה את התמונות האלה, זה נראה משיחה בווטסאפ עם בחורה ש[ה]שם שלה כנראה טלי, היא שלחה לי תמונה עם של הזה, אני לא מכיר אותה באופן אישי, אני לא זוכר איפה הכרתי אותה כנראה בוואלה צ'אט, אני מזהה את האיבר מין שלי, צילמתי אותו במהלך אותה שיחה ושלחתי לאותה בעלת שיחה כנראה בשם טלי, גבר שבתמונה זה חבר שלי [...]

[...]

ש: האם היא הייתה בגירה או קטינה?

ת: נראה לי שהיא הייתה קטינה, הייתה לי נראה לי שיחה אחת עם [ק]טינה

[...]

ת: כל הסיפור הזה היה בתום לב ולא בזדון, אני לא רוצה לפגוע [ב]אף אחד, אני לא בן אדם כזה, אני בצבא איש קבע ולא מתאים לי ולא באופי שלי זה היה מקרה בודד וחד פעמי, אני בעוד חודשיים מתחתן. אני מעולם לא התעסקתי עם הקטינים ואין לי נטיות או סטיות כלפי קטינים, עשיתי מה שעשיתי כמעשה טיפשי ברגע של שטות ולא בזדון. אני לא בן אדם כזה.

156. **אשר לסוגיית ההמצאה:** דוביצקי כפר בתוקפה המשפטי של המצאת מסמכי התביעה בטענות דומות לאלו שפורטו עד כה. הוא טען שלמד על קיומה של התביעה "רק לאחר זמן במועד מדויק לא ידוע" (סעיף 19 לבקשה).

157. **אשר לתצהיר:** הבקשה נתמכה בתצהיר דומה לאלה שצורפו ליתר בקשות הביטול. אימות החתימה בוצע כפי שתואר בעניינו של אוטובי, כאבי דוביצקי ולא רוי מילר.

(5) התשובה לבקשת הביטול

158. תשובה לבקשת הביטול הוגשה ביום 20.5.2024 ונתמכה בתצהיר של בנק אשר כפר ברוב העובדות שנטענו בבקשת הביטול. גרסתו בנוגע להשתלשלות האירועים שקדמה לפרסום היא זו: במהלך ההתכתבות בצ'אט של אתר "וואלה!" לא עלתה לפניו כל רמיזה כי האדם שמתכתב עמו הוא קטין, וכי עובדה זו עלתה לפניו בהתכתבות בווטסאפ לראשונה, כפי שטען בכתב התביעה. גם לאחר שנאמר לו בהתכתבות כי מדובר בקטינה, לא האמין כי אכן כך הדבר, לנוכח העובדה שאמרה זו עלתה "רגעים ספורים לאחר שניהלה עמו בלהט שיח מיני בוטה" (סעיף 3 לתשובה).

159. **אשר לחקירת בנק במשטרה:** בנק כופר בטענת דוביצקי שלפיה הוא הודה שהפרסומים באתרים של דוביצקי נכונים, ומפנה לתמליל החקירה כאסמכתה. לבסוף מדגיש כי לא בכדי הוחלט במשטרה לסגור את תיק החקירה ולא לקדם נגדו הליך פלילי. יובאו עיקרי הציטוטים של בנק מתמליל החקירה (סעיף 5 לבקשה בעמ' 2; הפניות והדגשות הוסרו):

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

על השאלה: "האם קיבלת או העברת לאחרים באמצעות הווטסאפ תמונות או סרטונים של קטינים בעירום?", ענה בנק: "לא, רק דברים חוקיים שעולים בווטסאפ".
על השאלה: "האם במסגרת צפייה או הורדה של סרטים אלו [...] אתה גם צופה ו/או מוריד סרטי פורנו או תמונות בהם מופיעים ילדים/קטינים?" ענה: "לא".
על השאלה: "האם סרטים ותמונות אלו שמורים אצלך במחשב? אם כן היכן הם ממוקמים?", ענה: "ש בהורדות, במסמכים שלי בכל מיני מקומות אין מקום ספציפי שאני מרכז את הסרטים. כל הסרטים שיש לי רק עם הבגירים ולא עם קטינים".
על השאלה: "האם קיבלת מאחרים סרטים ותמונות פורנו של ילדים? אם כן ממי?" ענה: "לא".
על השאלה: "האם אתה חבר בפורום מסוים שבו אתם משתפים קבצי פורנו ילדים? אם כן מה שמ?" ענה: "לא".
על השאלה: "עם מי אתה נוהג להתכתב או לצ'יט באמצעות תוכנות אלו?", ענה: "כל מיני אנשים. בדרך כלל דברים בעלי אופי מיני. אבל רק עם בגירים".
על השאלה: "האם אתה נוהג לנהל שיחות/לצ'אט עם קטינים/ות?" ענה: לא. רק עם בגירים".

160. **אשר לסוגיית ההמצאה:** בנק טען כי המציא את מסמכי התיק לפי תנאי תחליף ההמצאה, וצירף לתשובתו את התדפיסים המעידים על כך (סעיפים 18-20 לתשובה; נספח 9). נטען כי בנק המציא את מסמכי התביעה לכתובת נוספת משנדרש בהיתר ההמצאה, וכי דוביצקי הודיע בהליך דן כי כתובת זו היא מענו לקבלת כתבי בי-דין כיום (סעיף 20). כך נטען בנוגע לכתב התביעה. אשר להמצאת פסק הדין נטען כי תיעוד צפייה של דוביצקי בפסק הדין במערכת "נט המשפט" נרשם ביום 4.7.2019 (סעיף 28; נספח 14). על כן נטען במישור המשפטי כי יש לראות במועד זה כמועד ההמצאה של פסק הדין לדוביצקי.

161. **אשר לתצהיר של דוביצקי:** נטען כי נפלו בו פגמים כמפורט לעיל.

162. **פרסומים נוספים:** בתשובה לבקשת הביטול טען בנק שדוביצקי ממשיך לפרסם על אודותיו פרסומים המפרים את הוראות פסק הדין. לתשובה צירף צילום של פרסום מאתר שהוכתר "אנשים טובים שמקומם בגן עדן"; האתר כולל פרסום על בנק שכותרתו "אורי בנק – רעננה – רשימת יהודים טובים אורי בנק – רעננה" ובו מוצגת תמונתו של בנק, שמו, מקום מגורים ובגדרו הכיתוב "אורי בנק ההתכתבויות הגרסה שלו למשטרה ועוד" (נספח 4 לתשובה). נטען כי במועד הגשת התשובה הפרסום עדיין היה זמין.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

(6) תגובה לתשובה לבקשת הביטול

163. ניתנה לדוביצקי זכות תגובה לתשובה וזו הוגשה ביום 27.5.2024. התגובה נתמכה בתצהיר אשר צורף כנספח 6 לתגובה (בעמ' 38-43). מלבד חזרה על הטענות שהובאו בבקשת הביטול והארכת המועד, הגיב דוביצקי לחלק מטענותיו של בנק. אשר לטענות הנוגעות להמצאה, נטען כי אין לראות בנתונים ממערכת "נט המשפט" כפי שהובאו בתשובת בנק כקבילים לצורך קביעת מועד ההמצאה (סעיף 5 לתגובה). בהקשר החקירה של בנק במשטרה נטען שתשובתו של בנק מתעלמת בכך שהוא אמר "באופן מפורש" בחקירתו כי הוא מודה במיוחס לו (סעיף 8). תגובת דוביצקי נעדרת התייחסות לטענות ביחס לתצהיר ובנוגע לפרסומים.

ח. ת"א 19-08-3170 איתן לוי נ' דוביצקי

(1) כתב התביעה

164. ביום 2.8.2019 הגיש התובע בתיק זה ("לוי") תביעה נגד דוביצקי לסעד כספי בסך של 300,000 ש"ח, ולצווי מניעה ועשה קבועים המורים לו לחדול מלפרסם פרסומים על אודות לוי ולהסיר לאלתר כל פרסום הנוגע לו לרבות פרסומים ומצגות בחמישה אתרי אינטרנט שמנהל דוביצקי (dokaught.com, caughtdok.org, evilmen.net, evilmen.ru, pedofilim.ru) (להלן יחד: "האתרים"), וכל אתר נוסף שמנהל דוביצקי, וכן מהרשתות החברתיות פייסבוק, יוטיוב, Vimeo. כמו כן נתבקש לחייב את דוביצקי בפרסום דברי תיקון והבהרה בעיתונות הכתובה, ובאתרים שבניהולו למשך שנה.

165. בכתב התביעה נטען כך: התובע בן 29, בעל תואר ראשון בהנדסת תעשייה וניהול, ומתגורר באורנית. דוביצקי הוצג כעברין ישראלי נמלט וחייב פושט רגל. מעבר לרקע כללי שנטען בתיקים של אופיר ובנק, באופן קונקרטי בענייננו של לוי נטען שבשלהי שנת 2017 התפתחה התכתבות בינו ובין דוביצקי באתר ההיכרויות בין גברים "אטרף" שתנאי השימוש בו הגבילו את הגישה לבגירים בני 18 שנה. דוביצקי, כבן 50, יזם עמו התכתבות בעלת אופי מיני. בשלב מסוים דוביצקי הציע ללוי לעבור להתכתב בהודעות ווטסאפ. ביום 28.12.2018, אחרי תקופה ארוכה של נתק, דוביצקי התקשר ללוי, שלא ענה לשיחה. דוביצקי שלח ללוי הודעת ווטסאפ, סיפר לו שנפגש לאחרונה עם גבר בן 27 שנים, ומיד לאחר מכן ציין כי לאותו גבר היה בן זוג שגילו 15 שנים. טענה זו עוררה את חשדו של לוי, כיוון שבהתכתבויות הקודמות דוביצקי טען שהוא בן 18 שנים. תמליל ההתכתבות בין השניים צורפה לכתב התביעה (נספח 4). ככל שנמשכה ההתכתבות בין הצדדים, כך גמלה בלוי ההבנה שמדובר במתחזה. בהמשך דוביצקי שלח ללוי תצלום של צעיר כבן 17 שנים בעירום חלקי וטען כי זו תמונתו (נספח 5). תמונה זו בצירוף התבטאויות מיניות חריגות של דוביצקי הגבירו את חשדותיו והובילו את לוי לדרוש מדוביצקי פעמים חוזרות ונשנות לשוחח בטלפון בתקווה שיתרשם מקולו. דוביצקי מצדו היה ער לחשדות, וידע שלוי עבד במועדים הרלוונטיים כמורה בשיעורים פרטיים וניצל זאת כדי לנהל עמו התכתבות מינית על תלמידיו. דוביצקי ניסה להיפגש עם לוי, מתוך כוונה לטמון לו פח ולהציגו כפדופיל סוטה. מאמציו לא עלו יפה. לוי סרב להצעות הפגישה, ולהצעות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

לקיים עמו מגע מיני. השיח בין הצדדים הסתיים ביום 16.3.2019, כשלוי חתם את השיחה תוך שכינה את דוביצקי "מיסטר משעמם".

166. **אשר לחקירת לוי במשטרה:** בחודש אפריל 2019 החל דוביצקי לפרסם האשמות נגד לוי המתארות אותו כעבריין מין ו"פדופיל" לרבות באתרים בניהולו וברשתות החברתיות, ובפרט בקבוצות המיועדות לתושבי אורנית, היישוב שבו חי וגדל לוי. דוביצקי אף הגיש תלונה במשטרה נגד לוי, שהתייצב לחקירה במאי 2019. לוי טוען כי "בחלוף זמן קצר הבינו החוקרים כי טענות הנתבע אינן אלא עלילת דם מרושעת ושחררו את התובע לביתו" (סעיף 25 לכתב התביעה).

167. כתב התביעה נתמך בצילומים של חלק מהפרסומים: פרסום מדף הפייסבוק ששמו "אבי דוביצקי" אשר פורסם בקבוצה של תושבי אורנית, היישוב שבו התגורר לוי במועד התביעה. בפרסום נכתב: "חדש: אורנית. פרטים השבוע. הגבר שנכנס לבית שלכם מלמד את ילדיכם ו חושק בהם בו זמנית. מי שגר באורנית לפנות בהודעה פרטית" (נספח 7 לכתב התביעה). פרסום בקבוצת הטלגרם שכותרתה "נתפסו על חם" שבמועד התביעה נרשמו 2,600 עוקבים, ובה מוצג שמו של לוי, מקום מגוריו ותמונתו. תיאור קבוצת הטלגרם "ערוץ הטלגרם המקורי של 'צייד הפדופילים' תמונות וסרטונים ללא מחיקות של כל מי שנתפס מתכתב עם ילדים וילדות!" (נספחים 7-8 לכתב התביעה). צורף פרסום מדף הפייסבוק "נתפסו על חם" שבו נכתב "בשנתיים האחרונות אלה האנשים שנתפסו] על חם: האם היישוב שלכם ברשימה?"; צוין שמו של לוי ומקום מגוריו, ובתגובה לפרסום נכתב "מי שרוצה פרטים נוספים יכול לפנות בהודעה פרטית" (נספח 9). לכתב התביעה צורף פסק הדין בדבר שינוי השם של דוביצקי (נספח 1) והיתר לניהול התביעה בשל קיומו של הליך פשיטת רגל במהלכה (נספח 2).

168. קישור לכתובות שני האתרים הנוספים שבהם עלו הפרסומים הנטענים הובאו בכתב התביעה, יחד עם קישורים לפרסומים נוספים בפייסבוק, אולם הגישה אליהם לא זמינה כיום.

169. במישור המשפטי נטען לעוולת פרסום לשון הרע ולפיצויים כאמור בסך של 300,000 ש"ח. לא נטען לפיצויים ללא הוכחת נזק, וכן לא נטען לפיצויים מכוח חוק הגנת הפרטיות. לוי טען כי בנסיבות העניין מתקיימת חזקה על דוביצקי שעשה את הפרסום שלא בתום לב, וזאת נוכח ידיעתו המובהקת כי טענותיו המכפישות והצגת אופיר כעבריין מין מסוכן ופדופיל אינן אמת (סעיף 16(ב)(1) לחוק איסור לשון הרע), ונוכח תכלית הפרסומים לפגוע באופיר במידה גדולה ככל שאפשר (סעיף 16(ב)(3)). נוסף על הפיצויים, צווי המניעה והעשה, נתבקש סעד של פרסום דברי תיקון והבהרה בעיתונות הכתובה, לפי סעיף 9(א)(2) לחוק איסור לשון הרע בנוסח להלן: "הפרסומים שהפצתי נגד מר איתן לוי היו משוללי יסוד וכוזבים; אני מביע צער עמוק על עגמת הנפש שנגרמה לו ומתנצל מעומק הלב על ההאשמות שטפלתי עליו" (סעיף 39 לכתב התביעה).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

(2) היתר המצאה מחוץ לתחום

170. ביום 2.8.2019 לוי הגיש בקשה למתן היתר המצאה מחוץ לתחום בדרך של תחליף המצאה שנתמכה בתצהיר (עמ' 4-6 לבקשה). נטען כי בשלוש החלטות בעניינו של דוביצקי ניתן היתר כאמור, ועולה מהתנהלותו דפוס של הכשלת המצאת כתבי בי-דין. כמו כן נטען שדוביצקי ברח מהארץ כדי להתחמק מתביעות המוגשות נגדו ושינה את שמו. התחליף שנתבקש כלל מסירה של מסמכי התיק לכתובת דוא"ל שדוביצקי מסר לבתי משפט בהליכים אחרים והצהיר עליה ככתובתו במסגרת משדר שצילם בדף הפייסבוק שניהל. הבקשה לתחליף המצאה התקבלה ביום 12.8.2019 ונקבע כי על לוי למסור אל כתובת הדוא"ל שנתבקשה את כתב התביעה על נספחיו, הזמנה לדין, הבקשה להיתר המצאה מחוץ לתחום על כל הכלול בה, והחלטת אישור הבקשה לתחליף המצאה.

(3) פסק דין בהיעדר הגנה

171. ביום 20.11.2019 לוי הגיש בקשה למתן פסק דין בהיעדר הגנה. בבקשה ציין שביצע מסירה של מסמכי התביעה לפי תנאי תחליף ההמצאה ביום 13.8.2019 וצירף נספחים המעידים על המסירה כאמור ושכוללים תדפיס משלוח מייל לכתובת הדוא"ל הנדרשת ולחמש כתובות דוא"ל נוספות שאושרו בהיתרי המצאה אחרים אל דוביצקי, לרבות בתביעות שבהליך דין. ביום 21.11.2019 לוי נתבקש להגיש את בקשתו מחדש, ולהתאים את נוסח פסק הדין לסעדים שפורטו בכתב התביעה. הבקשה הוגשה מחדש וביום 24.11.2019 ניתן פסק דין בהיעדר הגנה על יסוד כתב התביעה, קרי: ניתנו צווי עשה ומניעה, לרבות חיוב בפרסום דברי תיקון והבהרה, ופסק דין כספי על סך של 300,000 ש"ח והוצאות משפט.

(4) בקשת הביטול ולהארכת מועד

172. ביום 21.4.2024 דוביצקי הגיש בקשה לביטול פסק הדין. הוא טען כי מההתכתבויות בין הצדדים, תמונות והקלטות של השיחות ביניהם, וכן מדו"חות המשטרה, עולה כי קיימות "הוכחות חותכות" בדבר סיכויי הגנתו הגבוהים. אשר לטענה שהתיק שנפתח נגד לוי במשטרה נסגר, טוען דוביצקי כי לוי לא צירף אישור לסגירת התיק, ולא הסביר מדוע התיק נסגר. ההגנות שלהן טען בבקשתו הן טענות לפרסום אמת ותום לב בפרסום. לפי גרסתו, משעה שהתובעים אכן פעלו כפי שהוא תיאר בפרסומים על אודותיהם, ומשעה שמדובר בסוגיה של הגנה על קטינים ומניעת עבירות מין, יש להסיק כי פרסומיו זוכים להגנות הקבועות בדין.

173. גרסתו של דוביצקי תוארה כך: בשנת 2018 התכתב לוי עם דוביצקי באתר ההיכרות "אטרף" תוך שלוי האמין כי מדובר בקטין מתחת לגיל 16. תדפיס ההתכתבות בין השניים צורף לבקשה (נספח 1 בעמ' 7-72 לבקשה). לוי הוביל את השיח לתוכן "אינטימי מיני, החליף עם הקטין תמונות אינטימיות ביקש לדעת את גודל איבר המין שלו הפציר בו שוב [ו]שוב לשלוח לו תמונות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

ואמר לו שחפץ לבצע בו מין אור[א]לי שבע פעמים במהלך השיחה והעלה את הנושא מיוזמתו". המשך ההתכתבות התאפיינה בפסים מיניים אינטימיים. לוי יזם שיחת טלפון של השניים, שלאחריה ביקש שישלח תמונה שלו ללא חולצה, ושלח מיוזמתו תמונה של פלג גופו העליון, דיבר עמו על מין אוראלי והדגיש כי אם הם ייפגשו הוא ירצה לבצע בו מין אוראלי. הודגש כי לוי חזר על הצעתו שוב ושוב שישלח לו תמונות אינטימיות שלו. השיחה בין השניים הסתיימה ודוביצקי תיאר את השתלשלות האירועים שלאחר סיומה כך (סעיף 7 לבקשה):

ימים לאחר מכן פסקו ההטרדות והמבקש [דוביצקי] פנה למשיב [לוי] טלפונית ושוחח איתו על המקרה. המשיב הכיר את המבקש בשמו ולא הזכיר בחצי פה שהוא חשב שמדבר עם מתחזה כאשר עלה הנושא של התנהגותו כלפי[נ] קטינים. הדאגה היחידה שלו הייתה שהדבר יגיע לבית המשפט. המבקש שוחח עם כמה אנשים שהכירו את המשיב היכרות מוקדמת והעביר להם את ההתכתבות וההקלטות וא[ל]אמר שיפעלו בעניין. מאז לא שמע[תי] מהם.

174. **אשר לסוגיית ההמצאה:** דוביצקי כפר בתוקפה המשפטית של המצאת מסמכי התביעה בדומה לתיקים האחרים. נטען כי דוביצקי למד על קיומה של התביעה ופסק הדין כאשר החלו התובעים לאכוף את פסק הדין כפסק חוץ בארה"ב.

175. **אשר לתצהיר:** בקשת הביטול והארכת המועד של דוביצקי נתמכה ב"תצהיר" דומה לקודמיו.

(5) התשובה לבקשת הביטול

176. תשובה לבקשת הביטול הוגשה ביום 20.5.2024 ונתמכה בתצהיר. לוי כפר ברוב העובדות שנטענו בבקשת הביטול. גרסתו בנוגע להשתלשלות האירועים שקדמה לפרסום היא זו: דוביצקי יזם עם לוי התכתבות באתר "אטרף" תוך שהוא מתחזה לצעיר בן 18 שנים. במהלך ההתכתבות ציין דוביצקי כי הוא היה בזוגיות עם אדם בגיר, ושלאותו בגיר היה בן זוג שגילו 15 שנים, על כך לוי ענה לו "נו אז אתה יותר גדול מהחבר שלו". לוי צירף את תדפיס ההתכתבות של השניים בווטסאפ (נספח 2 לתשובה בעמ' 27-57). עד כאן גרסתו של לוי כפי שזו הובאה בכתב התביעה. לוי טען בתשובתו כי במהלך ההתכתבות דוביצקי שלח לו תמונה אשר נחזתה להיות תמונתו של אותו קטין שאליו דוביצקי התחזה. לטענתו של לוי מדובר בתמונות של אחיו הקטן של דוביצקי שצולמו כאשר היה קטין. תמונות אלו מתעדות אותו בעירום חלקי. התמונות צורפו (נספח 3), וכן צורף תדפיס חשבון של אחיו של דוביצקי כהשוואה (נספח 4).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

177. אשר לחקירת לוי במשטרה: נטען בתשובה כי בעקבות תלונה שדוביצקי הגיש נגדו, לוי נחקר במשטרה. תיק החקירה נסגר זמן קצר לאחר שנפתח. לוי לא צירף מסמך מחקירת המשטרה, לרבות דו"ח החקירה ותיעוד של סגירת התיק נגדו.

178. אשר לסוגיית ההמצאה: לוי טען כי המציא את מסמכי התיק לפי תנאי תחליף ההמצאה, וצירף לתשובתו את התדפיסים המעידים על כך (סעיף 27 לתצהיר; נספח 9). נטען כי אין בסיס לטענה שתיבת הדוא"ל אינה זמינה, וכן כי מתדפיסי המסירה עולה שהזמנה לדין נשלחה כנדרש. נוסף על כך, נטען שדוביצקי צפה בכתב התביעה במערכת "נט המשפט" ביום 12.1.2022, כשנתיים וחצי לפני שהגיש את בקשתו, ולאחר שניתן פסק הדין בהיעדר הגנה. על כן נטען כי לכל היותר יש לראות במועד זה כמועד המצאת התביעה ופסק הדין. לוי פתח הליך לאכיפת פסק הדין כפסק חוץ בפלורידה. במסגרת ההליך דוביצקי הגיש התנגדות לאכיפת פסק הדין ביום 21.6.2023. ההתנגדות צורפה לתשובה (נספח 11). נטען כי יש לראות במועד זה של התנגדותו של דוביצקי כמועד נוסף להמצאת התביעה ופסק הדין.

179. פרסומים נוספים: לתשובה לבקשת הביטול צירף לוי פרסום נוסף המיוחס לדוביצקי, אשר נטען שמפר את פסק הדין. הפרסום באתר DokCaught.com וכותרתו "אנשים טובים שמקומם בגן עדן". כותרת הכתבה עצמה: "איתן לוי – אורנית (מורה לפיזיקה) – רשימת יהודים טובים". תוכנו כולל תמונה של לוי ותמליל התכתבות המיוחסת לו ולדוביצקי, שכונה בציט "קטיין" (נספח 1 לתשובה).

(6) תגובה לתשובה לבקשת הביטול

180. ניתנה לדוביצקי זכות תגובה לתשובה וזו הוגשה ביום 26.5.2024. בתגובתו חוזר דוביצקי בעיקר על טענותיו בבקשת הביטול, לרבות טענות להסתרת הראיות מבית המשפט בכתב התביעה המקורי, שנעדרו תמונות שלוי שלח במהלך ההתכתבות עם מי, שבאותה העת, כך טען דוביצקי, חשב שמדובר בקטיין. דוביצקי הדגיש כי לוי לא צירף את חומרי החקירה שלו במשטרה, ואת האישור בדבר סגירת התיק. כמו כן חזר על טענותיו הנוגעות לתוכן ההתכתבות בין השניים, לרבות טענות לכך שלוי הוא שהוביל את השיחה לתוכן מיני; ביקש מדוביצקי תמונות של גופו; והביע את מודעותו לכך שמדובר בקטיין.

4. ביטול פסק דין שניתן במעמד צד אחד: המסגרת הנורמטיבית

181. בחלק זה תוצג התשתית הנורמטיבית הצריכה לעניין. תשתית זו נחלקת לשניים. החלק הראשון נוגע למסגרת הדיונית: התנאים למתן פסק דין בהיעדר הגנה, לביטולו, ולהארכת מועד לשם כך. החלק השני נוגע לסיכויי ההגנה מפני התביעות הקונקרטיות, שהוא כידוע אחד משני שיקולים מרכזיים שנשקלים בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר הגנה כשכתב התביעה הומצא

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

כדין; והוא שיקול אחד מני רבים מבין השיקולים שנשקלים בשאלה אם מתקיימים טעמים מיוחדים להאריך מועד להגשת בקשה לביטול שעה שזו הוגשה בחלוף המועד לכך.

א. התנאים למתן פסק דין בהיעדר הגנה

182. כידוע, לאחר הגשת כתב תביעה לבית המשפט, התובע נדרש להמציאו לנתבע בצירוף הזמנה לדין כדי ליידע אותו שעליו להתגונן תוך פרק הזמן הקבוע בהזמנה ובתקנות, ושם לא יעשה כן – בית המשפט יהיה רשאי לתת פסק דין שלא בפניו, בהיעדר הגנה מטעמו. ההמצאה נועדה ליידע את הנתבע על כך שהוגש נגדו הליך משפטי ומפני מה הוא צריך להתגונן, וכשמדובר בכתב תביעה – כתב הטענות הראשון הפותח את ההתדיינות – ההמצאה מקנה לבית המשפט סמכות וכופפת את הנתבע למרותו (תקנה 158(א) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018 ("התקנות החדשות"); לדיון בתכליות ההמצאה ראו עידו באום ואסף טבקה "המצאת כתב הטענות הראשון: עליית ההמצאה, ירידת הידיעה ומעמד הבכורה של עורך הדין בתקנות סדר הדין האזרחי החדשות" **משפטים על אתר** יג 156, 158-160 (התש"פ)).

183. במועד הגשת התביעות חובת ההמצאה של כתב התביעה והזמנה לדין הייתה מעוגנת בתקנות 18-20 לתקנות הקודמות, שזו הייתה לשון:

18. בהגשת תובענה שאינה בסדר דין מקוצר, ימסור התובע עם כתב התביעה מספר הזמנות לדין, כפול ממספר הנתבעים; הזמנה לדין תהא ערוכה לפי טופס 2.	טופס הזמנה
19. בהזמנה לדין יידרש הנתבע להגיש כתב הגנה תוך ארבעים וחמישה ימים לאחר המצאת ההזמנה, או תוך תקופה ארוכה יותר שקבע בית המשפט או הרשם.	תוכן ההזמנה
20. הזמנה לדין חתומה ביד פקיד של בית המשפט תומצא בתכוף לאחר הגשתו של כתב התביעה, לכל נתבע יחד עם עותק ממנו.	המצאת הזמנה וכתב תביעה

184. בפסיקה נקבע שמתן פסק דין בהיעדר הגנה חורג מהכלל שלפיו ראוי לתת לנתבע הזדמנות מלאה לממש את זכות הגישה לערכאות ואת הזכות להליך הוגן, ולהציג את הגנתו בבית המשפט. ההצדקה לתת פסק דין בלא להביא בחשבון את הגנת הנתבע נשענת על ההנחה שניתנה לו ההזדמנות להתגונן, הוא בחר שלא לנצל, ואין מקום לאפשר לו להכשיל את בירור התביעה ומתן סעד שהתובע זכאי לו באמצעות התעלמות מכתב התביעה (רע"א 1473/00 ס.ט.ס. אלקטרוניקה בינלאומית בע"מ נ' BLOMBERG - WERKE GMBH, פסקה 3(ד) (1.8.2000); רע"א 7173/11 קווי אשראי לישראל שירותים פיננסיים משלימים בע"מ (בפירוק) נ' United Kingsway Ltd, פסקה 6 (31.1.2012); רע"א 7653/23 קירש נ' יצחק אמר – חברה לבניה והשקעות בע"מ, פסקות 10-11 (28.1.2024)).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

185. הזכות לקבל פסק דין בהיעדר הגנה עוגנה אותה עת בתקנה 97 לתקנות הקודמות, שזו הייתה לשונה :

97. (א) נתבע שלא הגיש כתב הגנה תוך המועד שנקבע לכך, יתן בית המשפט או הרשם פסק דין שלא בפניו על יסוד כתב התביעה בלבד ; היתה התביעה שלא על סכום כסף קצוב, יהא בית המשפט רשאי, מטעמים מיוחדים שיירשמו, לדרוש מן התובע הוכחה מלאה או חלקית של תביעתו או מקצתה לפני שייתן פסק הדין ; היתה התביעה לפני הרשם והיה הרשם סבור כי אין ליתן פסק דין ללא שמיעת עדות – יעביר את התביעה לבית המשפט.

(ב) הנתבע לא יוזמן לדיון, אף אם נדרש התובע להביא הוכחה, אלא אם כן בית המשפט הורה על כך מטעם מיוחד שרשם.

נתבע שלא הגיש כתב הגנה

186. תקנה 97(א), לפי לשונה, קבעה כי במקרה שנתבע לא הגיש כתב הגנה במועד, בית המשפט ייתן – לכאורה לשון חובה (להבדיל מ"רשאי לתת", נוסח המצביע על שיקול דעת) – פסק דין "על יסוד כתב התביעה בלבד". יישום תקנה זו מעורר שאלות פרשניות. כתב התביעה הרי כולל פירוט של עובדות שעל בסיסן מבוקש סעד קונקרטי. כדי שכתב התביעה יגלה עילה ביחס לסעד הנתבע, על בית המשפט לבחון אם בהנחה שכל העובדות נכונות התובע זכאי לקבל את הסעד הזה. כשנתבע סעד כספי, כתב התביעה מגלה עילה לתתו נגד הנתבע אם בהנחה שכל העובדות נכונות, התובע יהיה זכאי לקבל את הסכום הקונקרטי שתבע. עובדות, כידוע, יש לטעון ברמת הפשטה מספיק נמוכה, ולא ברמת מסקנות גרידא (ערן טאוסיג "הפירוט העובדתי הנדרש בכתבי טענות והסטנדרט הראוי לסילוק תביעה על הסף בהיעדר עילה" **עלי משפט** ט 111, 127 (התשע"א); ראו גם שלמה לוי **תורת הפרוצדורה האזרחית: מבוא ועקרונות יסוד** 167-172 (מהדורה שניה 2008)).

187. השאלה היא אפוא אם בעת שבית המשפט התבקש לתת פסק דין על יסוד כתב התביעה בלבד לפי תקנה 97(א), היה עליו לבחון אם כתב התביעה מגלה עילה ביחס לסעד הקונקרטי שנתבע, ורק אם כן לתת פסק דין ביחס לסעד זה? שמא אין הוא נדרש לבחון את עילת התביעה, ודי בכך שהסעד התבקש בה. אפשרות נוספת היא שבית המשפט נדרש לבחון את עילת התביעה רק בנסיבות מסוימות ; וכן שעליו לבחון אותה בצורה מקלה מהרגיל.

188. תשובה חלקית לשאלה זו הייתה קבועה בתקנה 97(א) עצמה. נקבע בה שאם התביעה היא על "סכום קצוב", נדרשו טעמים מיוחדים שיירשמו כדי לחייב את התובע להוכיח את זכאותו לסעד – מלא או חלקי – לפני שבית המשפט ייתן את פסק הדין. כלומר, לפי לשון התקנה, אם עסקינן בתובענה לסכום קצוב, ככלל בית המשפט לא יבקש מהתובע להוכיח את התביעה. חריג לכלל הוא כשמתקיימים טעמים מיוחדים, שאז בית המשפט רשאי לבקש הוכחה כשהתביעה היא על סכום

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

קצוב. התקנה אינה קובעת כיצד על בית המשפט לנהוג כשעסקין בתביעה שאינה על סכום קצוב. התקנות הקודמות לא הגדירו מה ייחשב לסכום קצוב בהקשר זה, אך הפסיקה המתייחסת לסדר דין מקוצר כמשמעו בתקנות הקודמות נתנה מענה לכך: מדובר בסכום שניתן לחישוב אריתמטי פשוט (ראו למשל ע"א 734/83 חברת החשמל לישראל בע"מ נ' דוביצקי, פ"ד לח(1) 613 (1984)).

189. בע"א 9176/09 הנו נ' רשות הפיתוח, פסקה 31 (27.8.2013) נפסק בסוגיה זו כי "[גם] בהעדר הגנה – אין מדובר בקבלה אוטומטית של התביעה, ואם כתב התביעה איננו מגלה עילה, מטבע הדברים לא ינתן פסק דין לטובת התובע אף משלא הוגש כתב הגנה". ברע"א 8821/09 פרוז'אנסקי נ' חברת לילה טוב הפקות בע"מ, פסקות 12-13 (16.11.2011) נקבעה הלכה דומה בעניין פסק דין בהיעדר הגנה בבית משפט לתביעות קטנות. תקנה 11 רישה לתקנות שיפוט בתביעות קטנות (סדרי דין), התשל"ז-1976 קובעת: "התייצב התובע והנתבע לא התייצב – יתן בית המשפט פסק דין על יסוד כתב התביעה, ובלבד שהתובע הצהיר בפני בית המשפט על אמיתות האמור בכתב תביעתו [...]". בית המשפט העליון (השופט י' דנציגר) פירש תקנה זו בקבעו כי "לבית המשפט לתביעות קטנות הסמכות, ואף החובה, לדחות את התביעה גם כאשר הנתבע לא התייצב לדיון בעניינו אם הוא סבור כי העובדות המתוארות בכתב התביעה שעליהן הצהיר התובע אינן מקימות עילת תביעה" (פסקה 9). בית המשפט העליון הוסיף וקבע באותה פרשה – בעניין תקנה 97 לתקנות הקודמות – כי "מקדמת דנא, ועוד בטרם הותקנו תקנות סדר הדין האזרחי, פורש כלל זה באופן המותיר לבית המשפט שיקול דעת לסרב להיענות למבוקש בכתב התביעה, בין היתר, אם סבור הוא כי כתב התביעה אינו מגלה עילת תביעה" (פסקה 13 והאסמכתאות שהובאו שם).

190. שאלה נפרדת, אך קשורה, היא כיצד בוחן בית המשפט – על יסוד כתב התביעה בלבד – את זכאות התובע לסעד כספי כשכתב התביעה כן מגלה עילה לתשלום סכום כלשהו; ואימתי ידרוש בית המשפט מהתובע להוכיח את תביעתו בראיות. בע"א 6528/99 בנק לאומי לישראל בע"מ נ' עמנואל חברה לסחר, יבוא, יצור ויצוא עצים בע"מ, פ"ד נו(4) 826, 817 (2002) הובעה הערת אגב שלפיה "בתביעה לסכום כסף לא קצוב הנטייה הרווחת היא שלא להסתפק בטענות כתב-התביעה ולדרוש מן התובע להוכיח את תביעתו כולה או מקצתה". הדברים צוטטו ברע"א 8837/15 מוניות קו 51 בע"מ נ' טקסי המרכז בע"מ, פסקה 29 (10.4.2016) תוך שבית המשפט ציין כי גישה מצמצמת יותר הביע השופט זוסמן, אשר כתב בספרו: "אמרת האגב שבפסק הדין, שבדרך כלל הנטייה היא, בתביעה שאינה לסכום קצוב, להורות על הוכחת הנזק, נראית לנו מוטעית ומנוגדת ללשון תקנה 97" (יואל זוסמן סדרי הדין האזרחי 260, ה"ש 11 (מהדורה שביעית, שלמה לוי עורך 1995)).

191. שאלה זו נדונה בע"א (מחוזי ת"א) 49599-10-21 נתניהו נ' אלקלעי, פסקות 32-35, 49-56 (31.7.2022). התובע באותה פרשה תבע את הנתבע, בנו של ראש הממשלה, בעילת פרסום לשון הרע על כך ששיתף ברשתות החברתיות, בחשבון בעל כ-65,000 עוקבים, פרסום שפרסם אדם אחר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

(שנתבע גם הוא). בפרסום האשים האחר את התובע בביצוע עברות פליליות שבעטיין הוגשו כתבי אישום בדו"ס נגד ראש הממשלה, אביו של הנתבע. נתניהו לא התגונן (והאחר כן), וניתן נגדו פסק דין בהיעדר הגנה על יסוד התביעה בלבד על סך של 250,000 ש"ח בתוספת שכר טרחה והוצאות. נתניהו נקט שני הליכים מקבילים בניסיון לבטל את פסק הדין: הראשון הוא בקשה לביטול פסק דין שניתן במעמד צד אחד. הבקשה נדחתה ובקשות רשות ערעור עליה – תחילה לבית המשפט המחוזי ולאחר מכן לבית המשפט העליון – נדחו אף הן (רע"א 6730/22 נתניהו נ' אלקלעי (16.11.2022)). ההליך השני הוא ערעור בזכות על פסק הדין שניתן בהיעדר הגנה. בית המשפט המחוזי שדן בערעור התייחס ל"שאלת-משנה": כיצד תיבחן זכאות התובע לסעד "על יסוד כתב התביעה בלבד" כשמדובר בבחינת הנזק ב"סכום שאינו קצוב" (פסקה 50). באותו מקרה ניתן פסק דין נגד נתניהו בהיעדר הגנה, והתביעה נגד הנתבע האחר (המפרסם), התבררה לגופה. בית המשפט ציטט מפסק הדין בעניין **מוניות 51**, הזכיר את גישתו המצמצמת של השופט זוסמן, והביא מגישתו של יששכר רוזן-צבי, אשר סבור שבמקרה של ריבוי נתבעים אפשר לתת פסק דין בהיעדר הגנה אף שהתביעה נגד הנתבע האחר עודנה מתבררת אם בית המשפט שוכנע שהנתבע שלא התגונן זלזל בהליך, ומשיקולי מדיניות משפטית ראויה (יששכר רוזן-צבי **הרפורמה בסדר הדין האזרחי: מורה נבוכים** 173-170, 778 (מהדורה שלישית דיגיטלית מרץ 2025). בית המשפט המחוזי סיכם וקבע (פסקות 50-51. מספר פסקה הוסר):

אין מחלוקת שתקנה 97 מסמיכה את בית המשפט ליתן פסק דין על יסוד התביעה בלבד, וזאת בין כהודאה ואז נראה בכתב התביעה "אמת", לפי גישת זוסמן, ובין כסנקציה לכך שלא הוגש כתב ההגנה במועד וללא קשר לאמת שבכתב התביעה, לפי גישת רוזן צבי. [...] כעקרון אין בית המשפט נדרש לראיות גם בסכום שאינו קצוב אלא "מטעמים מיוחדים שיירשמו" (תקנה 97). דהיינו כדבר שבשגרה יש מקום לתת פסק דין על מלוא סכום התביעה גם בתביעה לסכום שאינו קצוב. על פי גישת זוסמן, אי הגשת כתב ההגנה מהווה הודאה הכוללת גם את סכום התביעה. אולם גם אם נראה בכך גישה שאינה מקובלת על הכול, הרי שצריכים להיות באמת מקרים מיוחדים, כדי לדרוש הוכחה בהיעדר הגנה לסכום שאינו קצוב.

192. באותה פרשה נתבע סך של 500,000 ש"ח במסלול של הוכחת נזק, ולא כפיצוי ללא הוכחת נזק שניתן לתבוע מכוח סעיף 7א לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965. בית המשפט המחוזי קבע כי בשים לב לאופי הפרסומים וחומרתם, להיקף החשיפה ולסכום שבגינו ניתן פסק דין, לא הייתה חובה לדרוש מהתובע להוכיח את תביעתו אף שמדובר היה בסכום לא קצוב, וזאת משום שהסכום מקיים הלימה לסכום שניתן לפסוק כפיצוי ללא הוכחת נזק בגין פרסום בזדון (פסקה 52).

193. ברע"א (מחוזי חי') 18612-07-21 **בנייב נ' ביטון** (26.10.2021) נדחתה בקשת רשות ערעור על החלטה הדוחה בקשה לביטול פסק דין בהיעדר הגנה על סך 200,000 ש"ח שניתן נגד שלושה נתבעים שפרסמו פרסומי לשון הרע רבים בפייסבוק. הפיצוי באותה פרשה נתבע כפיצוי ללא הוכחת נזק לפי סעיף 7א לחוק איסור לשון הרע (שעמד אותה עת על סך של כ-70,000 ש"ח). בית המשפט

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

המחוזי קבע כי לא היה מקום לדרוש מהתובע להוכיח את נזקו מקום שמדובר בפיצוי שניתן לפסוק אותו ללא הוכחת נזק והוא שרוי בהלימה לסכום הפיצוי שנפסק.

194. פסק דין רלוונטי נוסף הוא רע"א 1990/22 חורי נ' בנאי (9.6.2022) שאלה נסיבותיו: לבית משפט השלום הוגשה תביעה של אישה נגד עורכת הדין שייצגה אותה בעבר, ונטען שעורכת הדין התרשלה מקצועית. התובעת טענה שהנתבעת לא טיפלה עבורה כהלכה בתיק הוצאה לפועל ובהליך פשיטת רגל, וכתוצאה מכך נגרמו נזקים כבדים העולים על מיליון ש"ח. התביעה הועמדה לצרכי אגרה על 600,000 ש"ח, מתוכם 200,000 ש"ח פיצוי על נזק לא ממוני והיתר לא כומת כדבעי. בית משפט השלום נתן פסק דין בהיעדר הגנה על מלוא הסכום. לימים הנתבעת ביקשה הארכת מועד (באיחור של שנתיים) להגיש בקשה לביטול. בית משפט השלום והמחוזי דחו את טענותיה בנימוק שלא הייתה סיבה טובה דיה לכך שלא הגישה את הבקשה במועד, ושאינן "טעמים מיוחדים" להארכתו. בית המשפט העליון (השופט (כתוארו אז) י" עמית בדן יחיד) החליט לתת רשות ערעור ולבטל את פסק הדין. הוטעם שפער גדול בין סכום הפיצוי שנפסק לבין הסכום המגיע בפועל כפיצוי ראלי על הנזק שנגרם לפי הנתען – בהנחה שכל העובדות שנטענו נכונות – עולה כדי עיוות דין המצדיק להידרש לעניין ולבטל את פסק הדין חרף האיחור בהגשת בקשת הביטול, וחרף העובדה שמדובר בבקשת רשות ערעור ב"גלגול שלישי".

195. פסק דין זה משמיע כי מקום שניתן פסק דין בהיעדר הגנה על סכום גבוה משמעותית מזה המגיע בהנחה שכל העובדות שנטענו בכתב התביעה נכונות, הדבר עלול לעלות כדי עיוות דין ולהוביל לביטול פסק הדין כשיקול הנושא עמו משקל מכריע. מכאן שבשוקלו אם לתת פסק דין בהיעדר הגנה בתביעה כספית, אין בית המשפט נדרש לבדוק רק אם כתב התביעה מגלה עילה לסעד באופן כללי, אלא שעליו לבחון אם פסק הדין מגלה עילה לקבל את הסכום הקונקרטי שנתבע. בית המשפט ייתן פסק דין על מלוא סכום התביעה מקום שקיימת הלימה, ולו בקירוב ובסבירות, בין העובדות הנטענות בכתב התביעה, בהנחה שהן נכונות ונטענו ברמת פירוט מספקת, לבין הסעד הכספי הנתבע. לחלופין ידרוש מהתובע לתקן את התביעה ולהמציא מחדש, או יפסוק לתובע את הסכום המגיע לו בלבד.

196. לשון אחר: בית המשפט יפסוק לתובע את הסכום שתבע רק אם בהנחה שכל העובדות שנטענו בכתב התביעה יוכחו כנכונות, התובע יהיה זכאי לסעד שתבע או קרוב לו ברמה של סבירות. מקום שבית המשפט מוצא, על פני הדברים, שגם בהנחה שכל העובדות נכונות התובע אינו זכאי לסעד הכספי שתבע ולו בקירוב, אין מקום לפסוק לו את הסכום שתבע לפני שכתב התביעה יתוקן כך שיגלה עילה לקבל את הסעד שתבע. במצב כזה בית המשפט יכול לפסוק לתובע סכום נמוך יותר, כפי העילה העולה מכתב התביעה שהומצא (למקרים שבהם בוטלו פסקי דין בהיעדר הגנה בשל פערים משמעותיים בין הנזק ובין הסכום שנתבע ונפסק בפועל חרף מחדלים דיוניים מצד בעל דין

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

בהגשת הגנתו ראו למשל רע"א (מחוזי י-ם) 75689-12-24 מעלה רחבעם אגודה שיתופית בע"מ נ' ריינהרץ, פסקות 12-11 (26.2.2025); רת"ק (מחוזי י-ם) 12870-10-24 ליסקאר נ' דוידוב, פסקות 13-11 (3.1.2025); רת"ק (מחוזי חי') 33822-12-22 אברבנאל נ' מזרחי (3.5.2023)). מנגד ראו ע"ר (מחוזי מר') 33832-11-22 איזגילוב נ' לייבמן, פסקה 18 (21.11.2022); ע"ר (מחוזי מר') 12054-05-22 עמרן נ' אריה, פסקה 17 (11.7.2022)).

197. להשלמת התמונה יוער כי הזכות לקבל פסק דין בהיעדר הגנה מעוגנת כיום בתקנה 130 לתקנות החדשות, המנוסחת שונה מתקנה 97 לתקנות הקודמות (לדיון בהבדלים בין התקנות ראו למשל ת"א (מחוזי ת"א) 10603-08-21 בנעזרי נ' קיואן פרויקטים בע"מ, פסקה 25 (16.11.2021); רע"א (מחוזי י-ם) 22707-06-24 שעבאן נ' עבד אללה, פסקות 14-11 (8.9.2024); רוזן צבי, בעמ' 173-170 (77s). עם זאת, אני נוטה לדעה שהניתוח האמור נכון גם ביחס לנוסח התקנה הנוכחית, אך אין צורך להכריע בכך בענייננו.

ב. התנאים לביטול פסק דין שניתן במעמד צד אחד

198. פסק דין בהיעדר הגנה בא בגדר החלטה שניתנה לפי צד אחד, ודרך המלך לבטלה היא להגיש בקשה לביטולה תוך 30 יום ממועד המצאת ההחלטה (תקנה 131 לתקנות החדשות; תקנה 201 לתקנות הקודמות). בקשה לביטול החלטה שניתנה לפי צד אחד נבחנת בשני מסלולים: המסלול הראשון הוא ביטול "מחובת הצדק", כשנפל פגם היורד לשורש העניין בהליך, בדרך כלל כשהמצאת כתב התביעה לנתבע לא נעשתה כדיון, לפי ההוראות הטכניות למדי של המצאת כתב תביעה. המסלול השני, שחל כשלא היה פגם בהמצאה, הוא ביטול לפי שיקול דעת בית המשפט. בעניין זה ישקול בית המשפט את כלל הנסיבות שהעיקריות שבהן הן שתיים אלה: סיבת המחדל להתגונן וסיכויי ההגנה. שיקולים אלה מקיימים ביניהם "מקבילית כוחות" במובן זה שאם המחדל להתגונן גדול יותר ומגיע כדי זלוזל בהליך, כך יוקנה משקל רב יותר לשיקול זה; ואם סיכויי ההגנה גבוהים יותר, כך יינתן משקל רב יותר לשיקול זה (ראו בין רבים רע"א 2875/22 עווד נ' רשות הפיתוח, פסקה 8 (21.9.2023); רע"א 1059/23 חברת אחים משהור בנין ופיתוח בע"מ נ' ארלנגר בע"מ (בהקפאת הליכים), פסקות 21-18 (16.7.2023)). להלן אעמוד בפירוט על השיקולים הנשקלים, האופן שבו פורשו, והמשקל היחסי שניתן להם בפסיקה בהשוואה ליתר השיקולים.

199. **ביטול מחובת הצדק:** פסק דין שניתן בהיעדר הגנה במקרה שבו ההמצאה של התביעה לנתבע הייתה שלא בהתאם לדרישות הפורמליות שבדין הוא ככלל פגום מעיקרו ודינו בטלות מתוך "חובת הצדק" (*ex debito justitiae*). זוהי "נורמה סגורה" מסוג כלל (Rule) שאינה מותירה לבית המשפט שיקול דעת (להבחנה בין נורמה מסוג כלל לנורמה מסוג סטנדרט (Standard) ראו ע"מ 867/11 עיריית תל אביב-יפו נ' אי.בי.סי ניהול ואחזקה בע"מ, פסקה 17 (28.12.2014)). על כך נאמר משכבר הימים: "פסק דין כזה פגום הנהו, ומשום כך אין לקיימו, תהא אשר תהא הגנת הנתבע

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

לגופו של עניין, שכן בידי כל אדם קנויה הזכות שלא יינתן נגדו פסק דין, אפילו פסק דין נכון וצודק, אלא בדרך משפטית תקינה" (ע"א 64/53 כהן נ' יצחקי, פ"ד ח 395, 397 (1954)). משנמצא שההחלטה התקבלה בשל היעדר המצאה כדין, ככלל יורה בית המשפט על ביטולה ללא התייחסות לשיקולים נוספים (רע"א 5736/15 עובד נ' פקיד שומה טבריה, פסקה 5 (8.10.2015)). לכלל זה יש חריג שאעמוד עליו להלן ("חריג הידיעה").

200. **ביטול לפי שיקול דעת בית המשפט:** שני השיקולים המרכזיים המנחים בשאלה אם יש מקום לבטל פסק דין שניתן בהיעדר הגנה – כשהייתה המצאה כדין ובקשת הביטול הוגשה במועד – הם סיכויי ההגנה והסיבה למחדל להתגונן. אשר לשאלת סיכויי ההגנה של מבקש הביטול, נפסק כי אין הוא נדרש להוכיח בשלב זה שעומדת לו הגנה איתנה ודי בכך שיוכיח קיומה של הגנה לכאורה (ראו בין רבים: רע"א 9565/09 מרגוליס נ' גנץ, פסקה 8 (10.8.2010); ע"א 32/83 אפל נ' קפח, פ"ד לז (3) 431, 439 (1983)). ככלל השיקול בדבר סיכויי ההגנה יזכה למשקל רב יותר, אולם האיזון בין השיקולים ייעשה על רקע מכלול נסיבות העניין. במקרה שבו מחדלו הדיוני של בעל דין עולה כדי זלזול או שימוש לרעה בהליך השיפוטי, שיקול זה עשוי להאפיל בחשיבותו ואף להביא לדחיית בקשת הביטול כליל (רע"א 2406/23 פלונית נ' פלוני, פסקות 20-17 (22.6.2023); רע"א 7612/16 עבאס נ' עבאס (21.12.2016); רע"א 706/15 המועצה המקומית באר יעקב נ' שלו (22.4.2015); רע"א 6905/11 גולדנברג נ' רובנר (31.12.2012); רע"א 7657/11 גריסרו נ' ברמן, פסקה 9 (18.6.2012)). על רקע מעמדה הרם של זכות הגישה לערכאות, יבחן בית המשפט אם יש מקום לבטל את פסק הדין ולרפא את הפגם הדיוני על דרך של פסיקת הוצאות (רע"א 640/19 איברהים נ' אלבאחבסה, פסקה 6 (17.4.2019); רע"א 1000/17 פלוני נ' פלוני, פסקה 9 (12.9.2017)). מטבע הדברים, בחינת סיכויי ההגנה נעשית על רקע הסיכוי לקבל את הסעדים הקונקרטיים שנתבעו, ולו בקירוב, בהנחה שכל העובדות שנטענו בכתב התביעה תוכחנה.

201. **הסמכות להתנות את הביטול בתנאים:** בית המשפט מוסמך להתנות את הביטול בתנאים ובכלל זה בהפקדת ערובה או תשלום הוצאות בפועל. זוהי סמכות רחבה והפעלתה נדרשת להיעשות לפי תכלית ההסדרים הקבועים בתקנות הרלוונטיות (רע"א 8194/16 שטנגר נ' סבג, פסקה 7 (2.1.2017)). על בית המשפט להקנות משקל הולם לזכות הגישה לערכאות במובן זה שעל התנאים שיקבע בית המשפט להיות מידתיים לנסיבות המקרה ולחומרת התנהלותו הדיונית של בעל הדין (רע"א 1957/12 חלה נ' כהן, פסקה 11 והאסמכתאות שם (22.5.2012)). כך למשל נקבע כי הפקדת סכום התביעה במלואו כתנאי לביטול פסק הדין הוא סנקציה אפשרית אך בנסיבות מיוחדות וחריגות המצדיקות זאת (רע"א 4838/12 מורדוב נ' טייב, פסקה 9 (13.8.2012); עניין שטנגר נ' סבג, שם)).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

202. **חוסר תום לב דיוני**: תקנה 3(ב) לתקנות החדשות מחילה חובה על בעלי הדין להליך האזרחי לנהוג בתום לב ובהגינות דיונית. חובת תום הלב הדיוני הוכרה ועוצבה בפסיקה עובר לרפורמה בדיון האזרחי, ותכליתה למנוע מבעלי הדין לעשות שימוש בסדרי הדין באופן הפוגע בתכליתם. במישור העקרוני זכאי בעל דין לעמוד על זכויותיו הדיוניות, אך עמידה על זכות דיונית צריכה להיעשות בתום לב ולתכלית ראויה (בר"ע 305/80 **שילה נ' רצקובסקי**, פ"ד לה(3) 449, 461-462 (1980); בש"א 6479/06 **בנק דיסקונט לישראל בע"מ נ' שנפ**, פסקות 4-9 (15.1.2007)). חובת תום הלב נוגעת בין היתר למקרים שבהם בעל דין פועל להטיל עלויות על הצד שכנגד באמצעות שימוש בסדרי הדין באופן שאינו עולה בקנה אחד עם תכליתם (רע"א 8921/20 **SKS Holding LLC נ' אורן**, פסקות 27-29 (13.5.2021); רוזן-צבי, בעמ' 50-61, 14§§-18). התקנות החדשות אינן קובעות מהו הסעד המתאים בגין הפרה של חובת תום הלב, וקביעה זו נותרה לשיקול דעת בית המשפט. על השיקולים במתן סעד כאמור עמדה הנשיאה ביניש בעניין **שנפ** (פסקה 8; הפניות הוסרו):

יודגש כי הפעלת סמכותו של בית-המשפט לשם הגנה על הגינותו של ההליך השיפוטי ומניעת ניצולו לרעה, אינה נעשית בחלל ריק. הגינות ההליך השיפוטי ותקינותו אינם ערכים מוחלטים ויש לאזנם עם זכויות ואינטרסים מתחרים [...]. אל מול האינטרס הציבורי והפרטי בשמירה על תקינות ההליך השיפוטי ובהגנה על התכליות המונחות בבסיס כללי הפרוצדורה האזרחית ובהן – סדר, בהירות, יעילות, וודאות בניהול הליכי המשפט; ניצבים זכויות ואינטרסים נוגדים, ובהם – זכות הגישה לערכאות וזכותו של בעל-דין לקבל הזדמנות מלאה לבירור עניינו בבית-המשפט. [...]

203. שיקולים נוספים רלוונטיים לבחירת הסעד המתאים במקרה של הפרת חובת תום הלב נוגעים לנסיבות העניין שעל הפרק ובגדרן טיב ההתנהגות של בעל הדין; עוצמת הפגיעה בסדרי הדין; וכן מידתיות הסעד להיקף הפגיעה בזכויות הדיוניות של הצד שכנגד (עניין **שנפ**, שם). הפסיקה שהצטברה בנושא יפה גם בעידן התקנות החדשות.

ג. טעמים מיוחדים להארכת מועד להגשת בקשה לביטול פסק דין שניתן במעמד צד אחד
204. תקנה 131 רישה לתקנות החדשות קובעת: "נתן בית המשפט החלטה לפי צד אחד והגיש בעל הדין שנגדו ניתנה ההחלטה בקשת ביטול בתוך שלושים ימים מיום שהומצאה לו ההחלטה, רשאי בית המשפט לבטלה, בתנאים שייראו לו". תקנה 201 לתקנות הקודמות קבעה הסדר דומה.

205. הגשת בקשה לביטול כאמור בתקנה 131 כפופה לשני תנאים מקדימים: היות ההחלטה מושא הבקשה "לפי צד אחד"; והגשת הבקשה במועד הקבוע. כאשר מדובר בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר הגנה, מתקיים התנאי הראשון, ועל כן על המבקש להגיש את בקשתו במסגרת לוח הזמנים הקבוע בתקנה, קרי בתוך שלושים יום מהמועד שבו פסק הדין הומצא לו (ע"א 3255/19 **פבזר נ' שפר**, פסקה 16 (30.5.2021)). בקשה המוגשת בחלוף המועד מצריכה "טעמים מיוחדים"

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

להארכת מועד, כפי שמורה תקנה 176(ב) סיפה לתקנות החדשות. הסדר דומה היה קבוע בתקנה 528 סיפה לתקנות הקודמות.

206. פרשנות המונח "טעם מיוחד" להארכת מועד נדונה על ידי בהרחבה ברע"צ (שלום ת"א) 21215-09-21 **עיריית תל אביב-יפו נ' פלונית**, פסקות 22-34 (23.1.2022)). אחזור על הדברים. השאלה אם יש מקום להאריך מועד לביצוע דבר מה שבדין או שבנוהג מצריכה איזון בין שיקולים מתחרים: השאיפה להכריע במחלוקת לגופה ולאפשר בירור מזה, ואינטרס הצדדים והציבור בסופיות הדין מזה. השאיפה לברר את המחלוקת גופה מטה את הכף להקדיש יותר משאבים לבירור באופן כללי, ובכלל זה לבדיקה אם נפלו טעות או פגם בהחלטה שיפוטית. האפשרות למצות את זכות הביטול של פסק הדין תגדיל את הסיכוי שהתוצאה הסופית תהיה נכונה ומדויקת ושטעויות שנפלו יתוקנו. מנגד, הקדשת משאבים רבים יותר, לרבות לצורך בירור נוסף, מגדילה את עלות ההתדיינות ואת משכה. התדיינות יקרה, מכבידה וארוכה יכולה לגרום לחוסר צדק אף אם התוצאה תהיה נכונה ומדויקת בסופו של דבר. המועדים להגשת הליכים כגון דא נקבעו בחקיקה ונקבע להם סד זמנים קצוב אשר ניתן לבית המשפט שיקול דעת להאריכם. נקודת המוצא היא שיש לפתוח בהליכי השגה בתוך המועד שנקבע בחיקוק, ומשחלף המועד ולא הוגש הליך כאמור, הצד שזכה קנה מעין "חסינות" מפני האפשרות שההתדיינות בעניינו תימשך. "חסינות" זו תורמת לוודאות וליציבות ובעל הדין שזכה רשאי להסתמך עליה ולשנות את מצבו על פיה. כדי לחרוג מאותה "חסינות" לאחר שהמועד חלף, נדרשים טעמים כבדי משקל, הלוא הם "טעמים מיוחדים" להארכת מועד. אין מדובר בטעמים שגורתיים ורגילים, אלא כאלה המגבשים יחד הצדקה מספקת לסטות מהסופיות שהתגבשה ולגרוע מכוחו של הצד שזכה להסתמך על זכייתו ולפעול על פיה.

207. הסתמכות על סופיות פסק הדין לא באה לידי ביטוי רק בפעולות מעשיות או כאלו שיש להן השלכה כלכלית, אלא גם ב"שקט הנפשי" שניתן לאדם, במיוחד אם הוא אדם פרטי, מכך שההתדיינות הסתיימה והוא יכול להניח את הפרק הזה של חייו מאחוריו, בלא צורך לחזור אליו, ולהתחיל לשקם את עצמו מאירועים שליליים, יהא אופיים כאשר יהא. הדבר נכון במיוחד כשמדובר באירועים כואבים שהם בבחינת "פצע מדמם" בנפשו של אדם, וזאת ככל שנסיונות העניין האישיות קשות יותר, לעתים טראומטיות (לדיון בשיקולים אלה ראו, בשינויים המחויבים: חבקין **התיישנות**, בעמ' 24-25).

208. עם השנים חלו תמורות ניכרות בפסיקה הנוגעת להארכת מועדים: מגישה מחמירה וצרה הבוחנת את הסיבה למחדל להגיש את ההליך הערעורי במועד, ואם אפשר היה למנוע את המחדל בזהירות סבירה (ראו למשל ע"א 796/79 **מועלם נ' מטא**, פ"ד לה(1) 375 (1980)), לגישה רחבה הבוחנת את מכלול השיקולים הרלוונטיים (לסקירה ראו טל חבקין **התיישנות** 16-22 (מהדורה שנייה 2021)). כיום פסק הדין המנחה בסוגיה הוא עניין **מדהנה**, שבו נקבעו אמות המידה לקיומו של "טעם מיוחד" להארכת מועד להגשת הליך ערעורי בעידן התקנות הקודמות, אך הן יפות,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

בשינויים המחויבים, גם להארכת מועד להגשת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר הגנה. וכך נקבע (השופט (כתוארו אז) ע' פוגלמן):

"האיזון הראוי בין האינטרס של הפרט והציבור במימוש הזכות להגיש הליך ערעורי מזה לבין אינטרס סופיות הדיון מזה מתבטא בצורך להצביע על 'טעם מיוחד' להגשתו לאחר שחלף המועד שנקבע לכך בחיקוק. דרישה זו מציבה כברירת מחדל את הכלל שלפיו במקום שבו חלף המועד להגיש הליך ערעורי בלא שהוגש הליך כזה, בעל הדין שזכה יהא זכאי להסתמך על סופיות ההחלטה. ככל שהצד שהפסיד מבקש לאפשר לו לנהל הליך ערעורי חרף האיחור בהגשתו, עליו להציג טעמים טובים שיהא במשקלם המצטבר כדי להטות את כף המאזניים ולסוות מן הכלל בדבר סופיות הדיון. על רקע זה נקבע בפסיקה פעמים הרבה כי טעם מיוחד להארכת מועד הוא, ככלל, אירוע שמנע מבעל דין לפתוח בהליך במועד מטעמים שאינם תלויים בו או בבא כוחו. עם זאת, ואף שמדובר בשיקול מרכזי, ניצבים לצידו שיקולים נוספים ובהם, בראש ובראשונה, סיכוייו של ההליך העיקרי (סיכוייו בנסיבות הקונקרטיות ובמקרה שיש קושי להעריכן, סיכוייו לפי סוגו. כך, למשל, סיכוייה של בקשה לדיון נוסף להתקבל פחותים מסיכוייו של ערעור, כשיתר התנאים שווים); וכן שיקולים הנוגעים, בין היתר, לסיבות לאיחור בהגשת ההליך (אם המבקש היה תם לב, התרשל או השתהה – ובאיזו מידה, אם היה מיוצג, אם נפלה טעות שבדין); למידת ההסתמכות של הצד שכנגד על סופיות ההחלטה (אם ידע שבכוונת המבקש להגיש הליך ערעורי, אם שינה מצבו לרעה, אם יש חשיבות מיוחדת בהכרעה מהירה); לאינטרס של הציבור או של צדדים שלישיים בהכרעה בהליך (אם ההליך מעורר שאלה שתפתח את המשפט ויש לציבור אינטרס שתוכרע; אם דחיית הבקשה עלולה לפגוע בצדדים שלישיים); לחשיבות הזכויות הנדונות ולמידת הפגיעה בהן; ולמיהות המבקש (פרט או רשות). ברי כי אין מדובר ברשימה ממצה, והשאלה אם נמצא 'טעם מיוחד' להארכת מועד תוכרע בכל מקרה לפי נסיבותיו, ובהתאם לאיזון הראוי בין שיקולים אלה ואחרים [...] (בר"ם 6094/13 מדהנה נ' המשרד לקליטת עליה, פסקות 9–11 (10.12.2013)).

209. הנה כי כן, בין השיקולים שיש לשקול בבקשה להארכת מועד נמנים בין היתר סיבת האיחור, משך האיחור והסתמכות הצד שכנגד על סופיות פסק הדין. בהקשר זה נקבע בפסיקה ענפה כי ככל שמשך האיחור ארוך יותר, כך יגבר משקלם של הנימוקים הנוטים לדחיית הבקשה להארכת מועד (ראו בין רבים: המ' 513/77 בוסקילה נ' משרד החינוך והתרבות, פ"ד לא (3) 447 (1977); ע"א 796/79 מועלם נ' מטא, פ"ד לה (1) 375 (1980); ב"ש 359/80 נאור נ' נאור, פ"ד לה (2) 223 (1981); ב"ש 1038/85 בנק צפון אמריקה בע"מ נ' עומר גלבע – חברה לבנין ועבודות עפר בע"מ (בפירוק), פ"ד מ (1) 57, 61 (1986); רע"א 3010/18 עביד נ' אינסל, פסקה 10 (7.10.2018); בש"א 1676/20 חננאל נ' עיריית תל אביב, פסקה 5 (15.3.2020)); וככל שמשך האיחור קצר יותר או מזערי כך יגבר משקלם של הנימוקים הנוטים להארכת מועד בדיעבד. עוד נקבע שבית המשפט יבחן את מידת הסתמכותו של הצד שכנגד על סופיות ההתדיינות, ובכלל זה אם הוציא הוצאות לאכיפת פסק הדין או הסתמך על סופו בקבלת החלטותיו ובהתנהלותו באופן שפתיחת העניין שוב תגרום לו נזקים (רע"א 9073/01 פרנקו-סידי נ' הרשות המוסמכת לפי חוק נכי רדיפות הנאצים, פסקה 5

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

; (29.1.2002); בש"מ 1546/10 מורדוב נ' ועדת הערר המחוזית לתכנון ובניה, פסקה 3 (6.4.2010);
רע"א 3776/16 גנים נ' רחל, פסקה י (15.8.2016); בע"מ 6466/20 פלוני נ' פלוני, פסקה 4
(9.12.2020).

210. בשנים האחרונות חל שינוי המשליך על נקודת האיזון בין השיקולים המתחרים, הלוא הוא כניסתה לתוקף של הרפורמה בדיון האזרחי. התקנות החדשות הסיטו את נקודת האיזון אל עבר גישה מחמירה יותר קמעה, ומשקלו של אינטרס הציבור בניצול יעיל של משאבי השיפוט המעוגן כיום בחלק עקרונות היסוד גדל ביחס לעבר, כפי שעולה מתקנה 5 לתקנות החדשות:

איזון אינטרסים 5. בית המשפט יאזן, לפי הצורך, בין האינטרס של בעלי הדין ובין האינטרס הציבורי; לעניין זה, "אינטרס ציבורי" – נגישות הציבור למערכת בתי המשפט לרבות קיומו של דיון משפטי צודק, מהיר ויעיל, חיסכון במשאבי זמן ועלויות, מניעת הכרעות סותרות ומניעת שימוש לרעה בהליך השיפוט.

211. החובה לאזן אינטרסים כאמור בתקנה 5 מחייבת את בית המשפט לשקול, בכל החלטה דיונית שהוא נותן, ובכלל זה בשאלה אם יש מקום להתיר תיקון של מחדל דיוני או להתיר בירור נוסף (לרבות הארכת מועד להגשת בקשת ביטול), גם את אינטרס הציבור בניצול יעיל של משאבי השיפוט.

212. תכליות התקנות הקבועות בתקנה 1 ו-2 לתקנות החדשות מצויות תדיר במתח זו עם זו; ובענייננו, ביחס לשאלת הארכת המועד, אפשר להצביע על מתח אינהרנטי בין התכליות להגיע לחקר האמת ולדייק את התוצאה השיפוטית, ובין העלויות הכרוכות בבירור נוסף והגנה על אינטרס ההסתמכות והוודאות שההליך האזרחי נועד להגשים.

213. על רקע המתח בין השיקולים והאינטרסים המתחרים המובאים בתקנות, פרק עקרונות היסוד משמיע שכדי להכריע בשאלה אם יש מקום להקדיש משאבים נוספים לבירור, לתיקון של מחדל דיוני או להאריך מועד שחלף, על בית המשפט לקבוע אם מידתי לעשות כן מתוך התחשבות בכלל נסיבות העניין ובשיקולים אלו (מבלי למצות): שוויה הראלי של המחלוקת; חשיבות העניין העומד לבירור; פערי הכוחות בין בעלי הדין; התנהלות הצדדים ותום לבם; חומרת המחדל והצדקתו; השפעת האיחור על התארכות הבירור ועל עלויותיו; והמשקל שיש לייחס לסופיות הדיון, להסתמכות עליו, ולאינטרס הציבור בניצול יעיל של משאבי השיפוט (ת"א (שלום ת"א) 28490-11-12 פלוני נ' המאגר הישראלי לביטוח רכב – "הפול", פסקה 61 (22.10.2017)). על בית המשפט לקבוע את המשקל שיש לייחס לכל שיקול לפי מכלול נסיבות העניין. לאף אחד מהשיקולים אין משקל מכריע כשלעצמו. כאשר נסיבותיו של כל שיקול הן "בקצוות" (כשהמחדל יותר חמור ונטול

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

הצדקה, האיחור גדול יותר, סיכויי ההליך יותר גבוהים, פערי הכוחות בין הצדדים יותר גדולים וכיוצא באלה), כך גובר המשקל שיש לייחס לאותו שיקול ביחס לשיקולים האחרים.

ד. כלל ההמצאה וחריג הידיעה

214. אף שככלל מניין הימים להגיש בקשה לביטול פסק דין מתחיל להימנות ממועד המצאת פסק הדין, הפסיקה הכירה ב"חריג הידיעה" לכלל ההמצאה. זאת במקרים שבהם הוכח שבעל דין ידע על אודות פסק הדין על אף היעדר המצאתו כדן, ואף על פי כן השתהה בהגשת בקשת הביטול באופן שעולה כדי חוסר תום לב דיוני. בנסיבות אלו יראו את מועד הידיעה על פסק הדין כמועד ההמצאה גם אם פסק הדין לא הומצא לו כדן, לפי התנאים הטכניים הקבועים בתקנות. בכלל זה נפסק כי צפייה יזומה במערכת "נט המשפט" מעבירה את הנטל לצופה להסביר מדוע אין לראות בו כמי שפסק הדין הומצא לו (רע"א 6648/20 גבעון נ' ון-אמנדן, פסקות 1-2, 6-12, 18-19 (21.12.2020)). עוד נפסק כי מקום שהוכח שהנתבע ניסה להתחמק מהליכי המצאה, אפשר יהיה לקבוע שכתב התביעה הומצא לו מחמת חוסר תום לב מצדו בניהול הליכי משפט (רע"א 1056/10 קווי אשראי לישראל שירותים פיננסיים משלימים בע"מ נ' אליעד, פסקות 26-28 (20.7.2010)). תקנה 158(א) לתקנות החדשות קובעת כי "מטרת ההמצאה היא להביא לידיעת הנמען את תוכנו של מסמך שנדרש שיהיה בידיעתו, ולעניין כתב הטענות הראשון שמוגש – גם להחיל על הנתבע את מרות בית המשפט". כתב הטענות הראשון נבדל משאר מסמכי התיק כיוון שמטענותו רכישת הסמכות של בית המשפט על הנתבע (רע"א 3774/22 תרו תעשייה רוקחת בע"מ נ' הייט, פסקות 11-13 (25.10.2022)). על רקע זה נפסק כי נוכח תכלית רכישת הסמכות של כתב הטענות הראשון ככלל אין להסתפק ב"חריג הידיעה" כדי להוכיח את תקפות ההמצאה, במיוחד המצאה לבעל דין השווה מחוץ לתחום המדינה (רע"א 4625/22 נענה נ' כץ, פסקה 12 לפסק הדין של השופט סולברג והאסמכתאות שם (10.1.2023)).

5. דיון בנסיבות ובשיקולים המשותפים לתובעים (כולם או חלקם)

215. במסגרת החלטה זו מתבררות בצוותא חדא שמונה בקשות לביטול פסקי דין שניתנו בהיעדר הגנה. מעבר ליעילות שבדבר, החוסכת את הצורך בהכרעה נפרדת בשאלות דומות של עובדה ומשפט, יש בכך תועלת מיוחדת משום שהבקשות מגלות תמונה עובדתית רחבה המצביעה על דפוס דומה, לעתים אחיד, בהתנהלותו של דוביצקי המסייע ואף חשוב לצורך גיבוש ממצאים עובדיים ומסקנות משפטיות לגבי כל תיק בנפרד (השוו לת"ק (תביעות קטנות ת"א) 4605-07-14 סיגאוי נ' איקיוטק דיגיטל וויזן בע"מ, פסקה 23 (18.3.2015); ת"א (תביעות קטנות ת"א) 19188-07-14 כהן נ' התעשייה פרסום וטלויזיה בע"מ, פסקה 9 (13.12.2015); אלון קלמנט "התדיינות אגרגטיבית – מודל אלטרנטיבי בהליך האזרחי" מחקרי רגולציה ה' 139, 153, 163-167 (2022)). על רקע הקביעות המשותפות יידונו בהמשך בקשות הביטול הפרטניות בכל תיק ותיק, כל בקשה על רקע נסיבותיה היא. להלן תפורטנה נקודות השקה לכל התיקים או חלקם, וייקבעו ממצאים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוזטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

עובדתיים על בסיסן. חלק זה נחלק לשניים: שיקולים משותפים במישור הדין הדיוני, ושיקולים משותפים המישור הדין המהותי, קרי: התייחסות לסיכויי ההגנה מפני התביעות במישור המשפטי.

א. שיקולים משותפים במישור המשפט הדיוני

(1) התדיינות משיקה רלוונטית וחריג הידיעה: הליך פשיטת הרגל והליכי אכיפה בארה"ב

216. ביום 20.4.2017 הוגשה בקשה לצו כינוס נכסים נגד דוביצקי בגין פסקי דין שניתנו נגדו בהיעדר הגנה. חמישה מהתובעים בהליך שלפניי הצטרפו להליך כנושים (אוזטובי, בן צבי, אביטל, סמית וראובני). שני תובעים-נושים נוספים הם רביב ומירון שדוביצקי הגיש בקשות ביטול של פסקי הדין בתביעותיהם שנדונו לפניי בהתדיינות זו, הודיע על מחיקתן, ופסקי הדין בעניינם חלוטים (הודעתו בת"א 17632-05-16 ובת"א 17986-08-17 מיום 30.9.2024).

217. במסגרת ההליך ניתן צו כינוס נכסים נגד דוביצקי וההליכים נגדו עוכבו (פש"ר (מחוזי ת"א) 30966-04-17 **שבתאי נ' דוביצקי** (10.9.2017)). זאת לאחר שהדיון בבקשה התנהל מבלי שדוביצקי התייצב אליו, וכפי שנכתב בהחלטה: "[...] למרות שהוא יודע על הדיון ועל הבקשות התלויות ועומדות נגדו, כעולה מסרטון שהוא עצמו העלה בעמוד הפייסבוק שלו. למיטב ידיעתם של הנושים, החייב [דוביצקי] מתגורר בפלורידה" (שם, בעמ' 1). מונתה מנהלת מיוחדת לנכסיו.

218. ביום 14.9.2017 דוביצקי הגיש בקשה לעיכוב הליכים בתביעות שהגישו נגדו ראובני וסמית, שהיו אותה עת תלויות ועומדות. משמעות הדבר שדוביצקי ידע על תביעות אלו עוד בשנת 2017. עם זאת, על רקע ההלכה בעניין **נענה נ' כץ** שלפיה ככלל לא יחול חריג הידיעה על כתב טענות ראשון, איני קובע שחל כאן חריג הידיעה המחליף את הצורך להוכיח המצאה כדין של כתבי התביעה.

219. ביום 17.9.2017 ראובני וסמית הגישו בקשה בהליך הפש"ר למתן היתר לניהול ההליכים נגד דוביצקי; וביום 18.9.2017 הגישו את תשובותיהם בתיקי התביעה והתנגדו לעיכוב ההליכים. בקשת דוביצקי לעיכוב ההליכים התקבלה ביום 24.9.2017; וצוין שאם תינתן החלטה אחרת בהליך הפש"ר, יחודשו ההליכים.

220. ביום 30.9.2017 ניתן בהליך הפש"ר היתר להמשיך את ההליכים בתביעות של ראובני וסמית, וביום 2.10.2017 התקבלו בקשותיהם לחידוש ההליכים. באותה ההחלטה הורה בית המשפט לראובני ולסמית להגיש בקשה למתן פסק דין בהיעדר הגנה תוך 30 יום ממועד המצאת הבקשה וההחלטה לחידוש ההליכים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

221. כפי הנראה על רקע ההתדיינות בהליך פשיטת הרגל, דוביצקי שלח (ביום 24.5.2018) לאוטובי, לראובני ולבן צבי, שיוצגו אותה עת בידי עו"ד אסף דוק, מכתב התראה הדורש מהם להסיר פרסומים נגדו ולבטל את התביעות (המכתב צוטט בתיאור ההתדיינות בעניין אוטובי).

222. כמו כן, ביום 1.4.2019 כתב דוביצקי בקשה (שהוכתרה מס' 52) בתיק הפש"ר שבה התייחס באופן קונקרטי לעניינם של אוטובי, בן צבי, אביטל, ראובני וסמית (לצד תובעים נוספים).

223. לבסוף הוחלט בהליך פש"ר על ביטול צו הכינוס וכל הצווים וההחלטות שניתנו מכוחו (פש"ר (מחוזי ת"א) 30966-04-17 **שבתאי נ' דוביצקי** (1.5.2019)). החלטה זו ניתנה לאחר שהמנהלת המיוחדת המליצה על כך בנימוק שאין תועלת לנושים בהמשכו מאחר שדוביצקי אינו מתגורר בארץ ואין לו כוונה לשוב; לא אותרו נכסים השייכים לו; צווים לעיקול חשבונותיו הוטלו אך לא נתפסו כספים; ובקשות של הנושים, לרבות בקשתם להחלפת המנהלת המיוחדת, נבדקו ולא נמצא בהן ממש (שם, פסקות 10-11). כמו כן נקבע כי הנושים יכולים לנהל הליכים נגדו במסגרות אחרות כגון אכיפת פסקי הדין בחו"ל (שם, פסקה 10.5).

224. הנושים בהליך הפש"ר הגישו שני ערעורים על החלטות שניתנו בגדרו. בקשת רשות ערעור על ההחלטה שדחתה בקשה למתן הוראות למנהלת המיוחדת הנוגעות ליחסים בין דוביצקי ובין עורכת דין שייצגה אותו בהליך אחר, ונדחתה (רע"א 6165/18 **שבתאי נ' דוביצקי** (11.10.2018)). ערעור שני הוגש על פסק הדין שהביא לסיום הליך הפש"ר ונדחה גם כן (ע"א 3436/19 **שבתאי נ' דוביצקי** (18.12.2019)).

225. משנכשלו הליכי פשיטת הרגל, אביטל, אופיר ולוי פתחו ביום 8.6.2023 בהליכים בארה"ב לאכיפת פסקי הדין שניתנו לזכותם בישראל. דוביצקי הגיש את התנגדותו בבית המשפט בארה"ב ביום 21.6.2023. משמעות הדבר היא שדוביצקי מודע לפסקי הדין לפחות ממועד זה, כך שחל חריג הידיעה על פסקי הדין לגבי תובעים אלה לכל הפחות מיום 21.6.2023.

226. סיכום ביניים: מההתדיינות בתיק הפש"ר, מהבקשות לעיכוב הליכים שדוביצקי הגיש בתיקים הפרטניים, מהמכתב ששלח ביום 24.5.2018, ההודעה לתיק הפש"ר מיום 1.4.2019, ומההתנגדות שהגיש לבקשת האכיפה של פסקי הדין בחו"ל עולה שדוביצקי ידע שהוגשו נגדו תביעות רבות באופן כללי, וספציפית תביעותיהם של אוטובי, בן צבי, אביטל, ראובני, סמית, אופיר ולוי. אף על פי כן הוא לא התגונן מפני אף אחת מהן. כמו כן, הוא ידע שניתנו נגדו פסקי דין בעניינם של כלל התובעים הללו, ואת בקשות הביטול הגיש תקופות ארוכות לאחר שנודע לו על פסקי הדין, באיחור גדול.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

(2) היעדר תצהיר ערוך כדין לתמיכה בבקשות הביטול

227. תקנה 150(1) לתקנות החדשות ותקנה 241(א) לתקנות הקודמות קובעות שבקשה בכתב תיתמך בתצהיר ערוך כדין להוכחת העובדות המועלות בה. כאשר מדובר בתצהיר שנחתם מחוץ לשטח ישראל, יהא הוא קביל כראיה לאמיתות תוכנו אם אומת לפי אחת משלוש דרכים: (1) נחתם בפני "נציג דיפלומטי או קונסולרי ישראלי, וקויימו בכתב חתום בידו ובחותמתו על גבי המסמך או בנספח אליו"; (2) נחתם בפני "נוטריון ציבורי, וקויימו בכתב חתום בידו ובחותמתו הנוטריונית ואומתו בכתב בידי נציג דיפלומטי או קונסולרי ישראלי ובחותמתו הרשמית על גבי המסמך או בנספח אליו" (סעיף 30 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971); (3) המסמך נחתם ואומת על ידי נוטריון ועל גביו תעודה לפי האמנה המבטלת את דרישת האימות למסמכי חוץ ציבוריים, שנחתמה בהאג ביום 5 באוקטובר 1961 כהגדרתה בתקנה 1 לתקנות לביצוע אמנת האג (ביטול אימות מסמכי חוץ ציבוריים), התשל"ז-1977 ("אפוסטיל") (ע"א 9678/05 חב' בתימו בע"מ נ' ARRABON -HK- limited, פסקה 16 (3.8.2008)).

228. כלל בקשות הביטול נתמכו ב"תצהיר" שנוסח ואומת באופן דומה: המסמך הוכתר כ"תצהיר", לעתים באותו העמוד של הבקשה גופה, לעתים במסמך נפרד ממנה; חולק לפסקות; נוסח בגוף שני; כולל את חתימת המצהיר ואת שמו (אבי דוביצקי, ולא Roy Miller, למעט בעניינו של סמית, שם הוסף השם רוי מילר); ואימות חתימה שנחזה להיות של אדם בשם Hayden F. Lowrey ולצידה חותם אישור נוטריוני ותוארו של הנוטריון: "Bonded Thru Huckleberry Notary". לא הוצגו מסמכים מקוריים של אימות החתימה לפני הנוטריון, ולא צורפה תעודה מקורית לפי האמנה (אפוסטיל). ממילא לא הוגש אימות של החתימה בפני נציג דיפלומטי או קונסולרי ישראלי. יוצא מן הכלל הוא אימות חתימה יחיד שדוביצקי שלח ישירות לבית המשפט המאמת את זהותו כאבי דוביצקי בעבר ו-Roy Miller כיום.

229. התובעים טוענים שחתימת הנוטריון מזויפת בכל התצהירים. נטען כי "אין ולא יהיה נוטריון או כל גורם רשמי אחר בארצות הברית שיזהה את המבקש בשם 'אבי דוביצקי' / 'אבי רועי דוביצקי'. המבקש נמלט מהארץ ב-2014 ובניסיונו להימלט מהדין ומנושיו שינה את שמו ל-ROY MILLER, בפסק דין חלוט מפברואר 2015 הקובע זאת". בעניין זהותו של מאמת התצהיר, התובעים טוענים כי "ב-2019 היה אותו Hayden Lowrey שמו של משתמש פיקטיבי ש[דוביצקי] ניהל באמצעותו את דף הפייסבוק 'נתפסו על חס'. עוד בקשר ל-Hayden Lowrey ומעלליו, יצוין כי המבקש העביר לדמות זו נכס מקרקעין בבעלותו, ללא תמורה, ביום 15/06/2023 – ימים ספורים לאחר שקורבנות אחרים שלו פתחו נגדו תיקים לאכיפת פסקי חוץ בבית המשפט במיאמי. [...] העובדה כי 'התצהיר' הוא מסמך מזויף ברורה לכל עין, שכן ניכר כי חותמת ה'נוטריון' הודבקה באופן מלאכותי על הדף [...]". צורפו אסמכתאות המעידות לכאורה על העברת הנכס (סעיפים 24-22 לתשובה מיום 26.5.2024 בת"א 17-01-13548).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

230. בתגובות לתשובות, אף הן לא נתמכו בתצהיר, התייחס דוביצקי לטענות התובעים באופן חלקי והסביר כי היעדר חותמת האפוסטיל נבע מעיכובים שאינם בשליטתו; האישור נשלח לנוטריון וכאשר יגיע לידי הוא ימציא אותו לתיק בית המשפט (פסקה 1 לתגובתו מיום 26.5.2024 בת"א 19-08-3170). לא נכללה בהן התייחסות לטענות בעניינו של מאמת התצהיר. ביום 2.6.2024 דוביצקי הגיש לבית המשפט "הודעה בדבר צירוף אישור אפוסטיל לתצהיר שהוגש בתמיכה לבקשה לביטול פסק הדין". להודעה צורף נספח שהכיל צילום סרוק של אישור אפוסטיל. לא הוגש עותק מקורי. דוביצקי טען כי במועד הגשת הבקשה לא היה לו אישור אפוסטיל, הוא השיג אותו בדיעבד, ושלח אישורים סרוקים (עמ' 1 לבקשה מיום 2.6.2024 בת"א 19-08-3170). כאמור, אישור האפוסטיל נועד לאמת את האיומות הנוטריוני, אשר אף בגינו עלו טענות לזיוף. דוביצקי התחמק מלהתייחס לטענות זיוף אלו. בכך, ובשים לב לטענות הזיוף, אין להסתפק בעותק סרוק ולא מקורי שהוגש בדיעבד.

231. התנהלות זו המשיכה גם בהתדיינות שבאה בעקבות בקשות הביטול. הבקשה לתת עדות בהיוועדות חזותית לא נתמכה בתצהיר מאומת כדין. דוביצקי טען כי התצהיר שהוגש "אפשר יום קודם לכן בקונסוליה ומרוב התמקדות באישור הרפואי זו לא צורפה לבקשה" (עמ' 2 לתגובה מיום 19.11.2024 בת"א 17-01-13548) וצירף צילום של התצהיר בתגובתו. בקשתו לצירוף ראייה הוגשה בהיעדר תצהיר (בקשתו מיום 1.1.2025) ובשל כך היא נדחתה. דוביצקי הגיש את בקשתו מחדש וצירף לה תצהיר המלווה בחתימת נוטריון, אולם גם הפעם נעדר אישור אפוסטיל. התובעים טענו לזיוף חתימה זו בדומה לחתימת הנוטריון בשאר הבקשות (סעיף 2 לתשובה מיום 20.1.2025 בת"א 17-01-13548).

232. על חשיבותו של תצהיר עמד בית המשפט העליון בע"א 409/13 שידורי קשת בע"מ נ' קופר, פ"ד סו(2) 215, 227-228 (2013):

הטעם לצירוף התצהיר אינו טכני בלבד, אלא הוא בעל משמעות ראייתית חשובה. חשיבותו של התצהיר בכך שהוא הוא שיוצר את התשתית העובדתית שעליה נשענות בקשות בכתב בהליכים אזרחיים [...] בלא תצהירים לתמיכה בבקשה אין בידי בית המשפט לקבוע ממצאים עובדתיים ולהכריע בתיק. [...] הסכנה הנובעת מהכרעה שלא על בסיס תצהירים ותשתית עובדתית מלאה היא שבית המשפט יעשה שימוש ב"ידיעתו הפרטית" על אודות הצדדים או הטענות המועלות לפניו. [...] הרי יש לזכור כי פרט לנתונים בסיסיים שלא הייתה לגביהם מחלוקת, לא הונחה תשתית עובדתית כלשהי לפני בית המשפט.

233. בהיעדר תצהירים ערוכים כדין לפי פקודת הראיות או תצהירים מאומתים לפני נוטריון בצירוף אישור אפוסטיל מקורי, ולנוכח התנגדות התובעים לקבילותם והעלאת טענות המעוררות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

חשש של ממש שאין מדובר בתצהיר שאומת כדין – אין מנוס מהמסקנה שכלל טענותיו העובדתיות של דוביצקי לא בוססו כל אימת שהתובעים טוענים אחרת.

234. למעשה די בהיעדר תצהירים מאומתים כדין כדי לדחות את בקשותיו של דוביצקי לביטול פסקי הדין בהיעדר תשתית עובדתית לתמיכה בהן. אף על פי כן אבחן, מעל הדרוש, את טענותיו של דוביצקי לגופן.

(3) המצאת כתבי התביעה

235. דוביצקי הכחיש באופן גורף, בתשובות לכל בקשות הביטול, שכתבי התביעה הומצאו לו לפי הוראות תחליפי ההמצאה. התובעים הראו שהמציאו את כתבי התביעה לפי הוראות התחליף, וגיבו את טענתם בתצהיר ובאסמכתאות. בית המשפט נתן פסקי דין בהיעדר הגנה לאחר שמצא שהתובעים עמדו בהוראות התחליף.

236. בהיעדר תצהיר לתמיכה בטענה שדוביצקי לא קיבל את כתבי התביעה ואת צרופותיהם כדין, נקבע בזאת שכלל כתבי התביעה הומצאו לדוביצקי כדין באמצעות תחליף ההמצאה. על כן אין צורך לבחון את חריג הידיעה שיש קושי להחילו על כתב טענות הפותח את ההליך.

237. אולם בכך לא סגי, וכאן יש חשיבות להיבט האגרגטיבי. דוביצקי טען כחוט השני שאף אחד מכתבי התביעה לא הומצא לו. זאת על אף שהוכח שהם נשלחו לכתובות הדוא"ל שדוביצקי השתמש בהן בהליכים אחרים; שהן הומצאו לו בפייסבוק וביוטיוב בחשבונות המשמשים אותו; ושלפחות לחלק מההליכים הוא היה מודע בוודאות. אפשר היה אולי לייחס משקל לטענה אם היה מדובר במקרה אחד או שניים, בבחינת צירוף מקרים. אך הסיכוי לכך שכלל התביעות לא הומצאו לדוביצקי; ושהוא לא ידע דבר וחצי דבר על תביעות כה רבות שמתנהלות נגדו בישראל – נחזית להיות לא הגיונית על פניה. קשה לחמוק מהמסקנה שדוביצקי עשה ככל שלא ידו להרחיק את עצמו מהאירועים, ושכפועל היה מודע היטב לכתבי התביעה וקיבל אותם.

238. אני קובע אפוא כממצא עובדתי שכתבי התביעה הומצאו לדוביצקי כדין בדרך של תחליף, לא רק משום שבקשותיו לא נתמכו בתצהיר, אלא גם משום המסקנה המסתברת שהוא היה מודע לתביעות ולהליכים. עצם הטענה שאף אחת מכתובות הדוא"ל שלו לא תפקדו; שכתבי התביעה שנשלחו מתיבות דוא"ל תקניות הגיעו כולן לתיבת ספאם; ושגם המצאות לחשבונותיו הפעילים ברשתות החברתיות לא צלחו – היא טענה לא הגיונית, לא סבירה והיא נדחית בזאת. התנהלות זו של דוביצקי מעידה על ניסיון ברור לחמוק מהליכי משפט, להכביד על התובעים בעת ביצוע המצאה, והיא עולה כשלעצמה כדי חוסר תום לב דיוני ברף גבוה (ראו והשוו לרע"א 6488/19 גרנובסקי נ' בי. אס. די קראון בע"מ, פסקות 8-11 (18.2.2020); רע"א 1056/10 קווי אשראי לישראל שירותים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

פיננסיים משלימים בע"מ נ' אליעד (20.7.2010); ת"א (שלום ת"א) 51406-10-19 הרפז נ' קינג ג'ורג' אינק., פסקות 49-54 (29.11.2021).

(4) המצאת פסקי הדין וחריג הידיעה

239. כעולה מהממצאים עד כה, דוביצקי ידע גם ידע על פסקי הדין שניתנו נגדו בעת פנייתו מיום 1.4.2019 בהליך הפש"ר בעניינם של אוטובי, בן צבי, אביטל, ראובני וסמית. בעניינם של אביטל, אופיר ולוי ידיעתו של דוביצקי על פסקי הדין התגבשה לכל המאוחר ביום 21.6.2023. במועדים אלה לכל המאוחר התגבשה אצל דוביצקי ידיעה מספקת על פסקי הדין, באופן שמקיים את חריג הידיעה גם בהיעדר המצאה.

(5) סיבת המחדל להתגונן

240. אין לדוביצקי סיבה טובה לכך שלא התגונן מפני התביעות במועד. גרסתו שלפיה לא היה ער להן, והן לא הומצאו לו – לא בוססה, נדחתה בהיעדר הוכחה, וגם בהיותה בלתי הגיונית לגופה. שיקול זה – ביחס לתובעים כולם – מטה את הכף לקבוע שדוביצקי התעלם מההליכים שהוגשו נגדו בכוונה תחילה, באופן שעולה כדי זלזול של ממש בהליכים ואף ניסיון לסכלם. אין מדובר בתביעה אחת ובמקרה אחד, אלא בדפוס ארוך, מתמשך ועקבי העולה כדי חוסר תום לב דיוני ברף גבוה.

(6) מועד הגשת בקשות הביטול; משך האיחור וסיבתו

241. בקשות הביטול הוגשו כולן באיחור ארוך ומשמעותי – חלקן (אוטובי, בן צבי, אביטל, ראובני, סמית) הוגשו כחמש שנים (אם לא למעלה מכך) לאחר שדוביצקי ידע על פסקי הדין (בקשתו בתיק הפש"ר מיום 1.4.2019); חלקן (אופיר, בנק ולוי) הוגשו כתשעה חודשים עד שנה לאחר שהחל הליך אכיפת פסקי הדין בחו"ל. אלה פרקי זמן ארוכים במיוחד בלא סיבה כלשהי. שיקול זה מטה את הכף כשיקול בעל משקל ניכר שלא להאריך מועד.

(7) הסתמכות על סופיות פסקי הדין

242. כלל התובעים, ללא יוצא מן הכלל, הסתמכו על סופיות פסקי הדין. בראש ובראשונה במישור הכלכלי. חלקם (בן צבי, אוטובי, סמית, ראובני, אביטל) ניהלו הליך פשיטת רגל נגד דוביצקי והוציאו הוצאות לשם כך. כעת הם נדרשים להוציא הוצאות לצורך התדיינות לא פשוטה בבקשות הביטול. שלושה תובעים נוספים (אופיר, בנק ולוי) פעלו להוציא את פסקי הדין לפועל במקום מושבו הנוכחי של דוביצקי. אומנם לא הובאו ראיות לעלויות ההתדיינות של הליכים אלו (שעודם מתנהלים, למיטב הידיעה), אך חזקה כי התדיינות בארה"ב כרוכה בהשקעת משאבים משמעותית מצד התובעים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

243. התובעים הסתמכו על חלוף הזמן גם במישור האישי. חלקם טופלו במישור הנפשי. ניסיונו של דוביצקי לבטל את פסקי הדין כעת מחייב את התובעים לחזור לאחור ולהתמודד שוב עם האירועים ועם החשש מפתיחת העניין מחדש במקרה שפסקי הדין יבוטלו. זאת בלא להקל ראש בחומרת מעשיהם ככל שהיה מוכח שאכן נעשו.

244. לסיכום נקודה זו: האיחור הגדול בהגשת בקשות הביטול ומידת הסתמכות על סופיות פסקי הדין, בכל המישורים, מטים את הכף אף הם לדחות את בקשת הארכה.

(8) שיקולי תום לב

245. התנהלותו של דוביצקי – לאורך ההתדיינות כולה – לוקה בחוסר תום לב דיוני משמעותי וניכר. החל מהתעלמותו מכתבי התביעה הרבים שהומצאו לו בכך שלא התגונן; המשך בהגשת בקשות לעיכוב הליכים בחלק מהתיקים (ראובני וסמית), ובדיעבד העלאת טענה שלא הוא הגיש אותן; העלאת טענות למכביר בדבר פגמים בהמצאה על אף שהוא מודע לכלל העובדות הרלוונטיות ושכתבי התביעה הומצאו לו כדין בהתאם לתחליף; ואף סירובו לשוב לישראל בעת שמתנהלות נגדו תביעות כה רבות, תוך שהוא מכביד על ניהול ההתדיינות נגדו מעבר לים. כמו כן, ומבלי לקבוע מסמרות במישור הדוקטרינרי-עיוני, דוביצקי נהג באופן שפוגע בטוהר ההליך השיפוטי (כפי שיפורט להלן), ובאופן שעשוי להיחשב כשלעצמו כחוסר תום לב דיוני בשיעור ניכר. שיקול זה אף הוא מטה את הכף שלא להיעתר לבקשה להארכת מועד.

(9) אי-קיום פסק הדין והפרתו

246. היבט נוסף הנוגע להתנהלותו של דוביצקי, המשווה לה היבט מיוחד של חומרה, חוסר תום לב ופגיעה בטוהר ההליך השיפוטי, עניינו בכך שדוביצקי לא קיים את פסקי הדין שניתנו נגדו גם כשאלה הובאו לידיעתו. כזכור, פסקי הדין שניתנו נגד דוביצקי כללו צווי מניעה ועשה קבועים המורים לו לחדול מלפרסם פרסומים על התובעים, ולהסיר לאלתר כל פרסום הנוגע להם. חלק מהתובעים (אוטובי, בן צבי, אביטל, ראובני, סמית, בנק ולוי) הצביעו על כך שישנם פרסומים אשר עדיין מופיעים באתרים שדוביצקי מפעיל ושעומדים בניגוד לפסקי הדין. כך גם טענו לפניי בישיבת התזכורת שהתקיימה ביום 19.9.2024.

247. דוביצקי לא הציג הסברים מניחים את הדעת במענה לטענות אלו. כך למשל בתגובתו נאמר "המבקש מכחיש את הפרסומים הנוספים שצורפו בתגובה, הוא יודע מי אחראי אליהם וכרגע זה לא נושא שעל סדר היום מאחר שכתב התביעה איננו טוען דבר בגין פרסומים נוספים" (סעיף 8(ב) לתגובה מיום 5.6.2024).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

248. התנהלות זו של דוביצקי היא חמורה. נכון לעתה יש נגדו פסקי דין חלוטים, שלא בוטלו, ואף על פי כן הוא אינו מקיים אותם. דוביצקי אינו בא לבית המשפט בידיים נקיות, וכל זאת כשיש קושי ממשי לתת נגדו סעד בהיותו שוהה בחו"ל, אינו כפוף למרותו הישירה של בית משפט זה מבחינת סעדים אפקטיביים של גורמי אכיפה בישראל, בלא להידרש לסיוע יקר וסבוך של גורמי אכיפת חוץ. הליך בזיון בית משפט שאוטובי נקט נגדו העלה חרס מטעם זה בדיוק. גם ניסיונותיו של אביטל, שקיבל סעדים מכוח פקודת בזיון בית המשפט, לא הועילו. גם שיקול זה נושא משקל ניכר שלא להושיט סעד לדוביצקי.

(10) סירובו של דוביצקי להגיע לישראל להיחקר

249. בהחלטה בעניין ההיוועדות החזותית הוסבר לעומק מדוע התובעים זכאים לחקור את דוביצקי בחקירה נגדית על אף שטענותיו העובדתיות לא נתמכו בתצהיר, ולכאורה אפשר להתעלם מהן. נקבע שיש מקום שחקירה כזו תתקיים כשדוביצקי בישראל, ולא בהיוועדות חזותית. טענות המרמה והזיון שהועלו נגדו משליכות ישירות על תום ליבו, על ניסיונותיו לפגוע בטוהר ההליך השיפוטי, ועל יכולתו של בית המשפט לברר את האמת באמצעות כלי החקירה הנגדית כשדוביצקי אינו שוהה בישראל. נקבע שיש חשיבות לכך שדוביצקי ייחקר כשהוא נמצא בישראל וכפוף למרות אפקטיבית של מערכת אכיפת החוק הישראלית לרבות האפשרות להשית סנקציות בגין עדות שקר. כשדוביצקי בחו"ל ואינו מתכוון להגיע לכאן, היעדר מרותו של הדין הפלילי האוסר על עדות שקר והיכולת המוגבלת לאכפו כשדוביצקי אינו אזרח ישראלי מעוררים חשש שדוביצקי לא יסור למרות הדין ושיעיד לא אמת. ביחס לטענות מסוג זה יש חשיבות להתרשמות בלתי אמצעית של בית המשפט מן העדות. עוד קבעתי באותה החלטה שלא עלה בידי דוביצקי להוכיח שהוא מנוע מלהגיע לישראל עקב בעיה רפואית מאחר שהתיעוד הרפואי שהוגש לא עמד בדרישות דיני הראיות, ועורר כשלעצמו שאלות בדבר חומרת המצב הרפואי, ואיזה נזק ייגרם לדוביצקי אם יטוס לישראל חרף המלצת רופאו שלא לעשות כן.

250. הימנעותו של דוביצקי מלהתייצב בישראל נחזית אף היא כדפוס התנהלות, אשר החל בהליכי התביעה של התובעים, המשכו בהליכים אחרים בענייננו, וסופו בהתדיינות דנא. עוד בבקשת בזיון בית המשפט שהגיש אוטובי הובא תיעוד של סרטון מדף הפייסבוק של דוביצקי שבו הוא אמר במפורש שאין בכוונתו להגיע לישראל (עמ' 3 לבקשה מיום 10.9.2017). התנהלות זו מוליכה למסקנה שדוביצקי מסרב להתייצב בישראל עקב חשש מאימת הדין, ושמצבו הרפואי משמש אמתלה להימנעות זו.

(11) שיקולים נוספים הנוגעים לטוהר ההליך השיפוטי

251. ההתדיינות שלפניי רצופה טענות של התובעים לזיוף מסמכים מצד דוביצקי. החל מהטענות בעניין אימות החתימה של הנוטריון האמריקני (בהקשר זה נטען להיכרות אישית בין

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

השניים, לכך שלא הגיוני שהנוטריון יאמת חתימה של התובע בשמו הקודם, לאחר ששינה את שמו בארה"ב, ולכך שלא צורף אישור אפוסטיל לאף אחד מאימותי החתימה); לזיוף של מסמכי חוות הדעת הרפואית שהוגשו בבקשה להעיד בהיוועדות חזותית, ושנקבע שלא הוכח שהם אותנטיים (ההחלטה בעניין ההיוועדות החזותית, פסקות 31-40, 48, 57-66); המשך בהכחשה גורפת של מסמכים שנחזו להישלח בידי דוביצקי (כשלא ניתנה כל גרסה מניחה את הדעת לקבוע שמישהו אחר שלח אותם).

252. טענת הזיוף נתמכה בחוות הדעת של מומחית בתחום הגרפולוגיה המשפטית וזיהוי כתב יד, גב' מלי קדוש ("המומחית"). המומחית השוותה בין האישור הרפואי ובין מסמכים נוספים שהגיש דוביצקי לערכאות שיפוטיות בכתב ידו. השוואה זו הביאה למסקנה ש"בסבירות גבוהה מסמך אימות חוות דעת רפואית שנעשתה מחוץ לישראל [...] הוא מסמך מזויף, שכתב אבי דוביצקי/רוי מילר בכתב ידו. נוסף על כך ישנה טעות בשם הרופא ואין במסמך חותמת שלו כנדרש. ממצאים אלה פוגמים באותנטיות של מסמך המחלוקת ומבססים את האפשרות שמדובר במסמך מזויף". המומחית הגיעה למסקנה זו בשל מספר ממצאים: העמודים שמרכיבים את המסמך לא הוטבעה חותמת הרופא, ואין בהם דוגמת חתימה; חוסר הקוהרנטיות במסמך בנוגע לשם הרופא מצביעה על כך שהמבקש כתב בעצמו את שמו של הרופא (פסקה 5.7 לחוות הדעת); תמונת הכתב, תנועת הכתיבה ושטף הכתיבה בין המסמכים דומה (פסקות 5.1-5.2 לחוות הדעת); מיומנות הכתיבה דומה, ונכתב בחוות הדעת שהיא "מאפיין כתב יד שאדם מייצר באופן לא מודע ואי לו יכול לשנות את המיומנות כדי לייצר כתב יד במיומנות גבוהה/נמוכה יותר" (פסקה 5.4 לחוות הדעת); ציר הכתיבה דומה והפרישה במרחבים דומים (פסקה 5.4-5.5 לחוות הדעת); עיצוב האותיות והספרות דומה (פסקה 5.6 לחוות הדעת). על חוות הדעת של המומחית ניתנה לדוביצקי זכות תגובה וזו לא הוגשה בחלוף המועד שנקצב לכך. דוביצקי הגיש באיחור מסמך שהוכתר "צירוף חוות דעת רפואית ותגובה שלא נקלטה במערכת נ[ט] המשפט".

253. ניתנה לתובעים זכות תגובה ביחס למסמך זה. כפי שהעלו התובעים בתגובתם, דוביצקי לא התייחס קונקרטי לטענות הזיוף ולנאמר בחוות הדעת של המומחית. הוא הלך על חוות הדעת בשלוש הזדמנויות. בהזדמנות הראשונה, אשר ניתנו לו על ידי משעה שהגיש את תגובתו באיחור, כתב כך: "האישור של ד[ב]ר מאירוביץ הינו א[ו]תנטי, ונחתם בפני הקונסול הישראלי בניו יורד. הטענה של עו"ד צברי לפניה] הוא מזויף הינ[ה] מופרכ[ת] לאור האישור הקונסולרי שצורף לחוות הדעת, ועו"ד צברי לא הציג גל אישור מגורם רשמי לפיו ד[ב]ר מאירוביץ לא התייצב באופן אישי ביחד עם המבקש ביום החתימה בקונסוליה" (עמ' 7 לתגובתו מיום 14.11.2024). הזדמנויות שנייה ושלישית שבגדרן דוביצקי התייחס לחוות הדעת של המומחית, אירעו בימים 5.1.2025 ו-7.1.2025. זאת לפי בקשה לצירוף ראייה שהגישו התובעים. בראייה שהוגשה הובאו תדפיסי דוא"ל ומסרונים ווטסאפ ששלח דוביצקי למומחית. בדוא"ל ששלח למומחית מכתובת המייל שהצהיר עלייה לפני ככתובתו העדכנית כתב כך (נספח 1 לבקשה לצירוף ראייה):

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

המצב אישור מאת משרד המשפטים המאשר שמי שחתם בקונסוליה זה הרופא בעצמו אז למה לך לומר שמדובר במסמך מזויף או חתימה מזויפת?

אני ככל הנראה מגיש כנגדך תביעה בארה"ב על לשון הרע שעשית מבלי לבדוק מול הקונסוליה שבפניהם המקור במידה ולא תעדכני. לגבי הממצאים של משרד המשפטים שבירר את הסוגיה לפני כמה שנים.

יום טוב

אבי דוביצקי

254. במסרונים ששלח למומחית כתב:

"היי מצ"ב הודעה חשובה לגברת מלי קדוש גרפולוגית במידה ולא תבררי מול משרד המשפטים] את הסוגיה ותגדילי ראש אני מגיש נגדך תביעה בארה"ב כנגדך על מסמך שאושר בקונסוליה בארה"ב מבלי לברר מולם את נסיבות עריכת] המסמך והחתימה" (נספח 3 לבקשה).

"עכשיו שאני יודע ב[ו]ודאות שקיבלת את ההודעה הנני מבקש ממך בשנית לפני שאגיש תביעה כנגדך על רשלנות לפנות למשרד החוץ ואילו יאשרו בפניך שאין פה זיוף של החתימה של ד"ר פלורין. כמו כן אפנה בתלונה למועצה של גרפולוגים במידה ואת משתייכת לכזה וכמובן אני פניתי לקבל אישור

כעיתונאי / בלוגר בארה"ב יעביר ביקורת על חוות הדעת ואציג את האישורים שלי. אינני מבין כיצד את מאפשרת לנהוג בכזה פזיזות מבלי לאמת דברים שניתן לאמת חוסר מקצועיות פושעת".

"אשלח לך טיוטה של כתב התביעה במידה ואת חושבת שאני מתלוצץ או לא רציני והתביעה תתברר בארה"ב כי העדים שלי בארה"ב ד"ר פלורין אנשי קונסוליה מניו יורק" (נספח 4 לבקשה).

255. להודעות אלו דוביצקי צירף מסמכים המאשרים כביכול את האישור הרפואי שלו. הבקשה של התובעים לצירוף ההתכתבויות נתמכה בתצהיר מטעם המומחית.

256. החובות להעיד אמת בבית המשפט (ובכלל זה להימנע מלזייף מסמכים), להימנע מלפנות לעדי הצד שכנגד ולהטיל עליהם מורא, ולקיים החלטות שיפוטיות ופסקי דין – הם כולם תנאים בסיסיים לקיומה של מערכת משפט תקינה (וראו לעניין זה את פסק הדין של השופט שטיין בע"א 765/18 חיון נ' חיון (1.5.2019)). התנהלותו של דוביצקי בכל המישורים הללו, כשהיא נלווית לסירובו להגיע לישראל להיחקר ולהכפיף את עצמו באופן אפקטיבי למרותה של מערכת אכיפת החוק הישראלית (כפי שנקבע בהחלטה בעניין ההיוועדות החזותית) – מטה את הכף בבירור – משיקולי מדיניות שיפוטית ראויה והכוונת התנהגות – לדחות את בקשותיו להאריך מועד לביטול פסקי הדין (השוו לרע"א (מחוזי ת"א) 18993-09-19 סינאוני נ' שנהב, פסקה 8(ה) (16.9.2019)).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

(12) היעדר ייצוג

257. ככלל, מחדלים דיוניים שמקורם בהיעדר ייצוג ואי-הכרת הדין הדיוני עשויים לשמש טעם מיוחד להארכת מועד, לצד השיקולים האחרים (בש"א 1766/12 נגר נ' סלמן, פסקות 5-6 (30.4.2012); בש"א 8313/12 סזיר נ' בנק דיסקונט למשכנתאות בע"מ (17.1.2013); עניין גנים נ' רחל, פסקה יא.). ואולם אין מדובר בשיקול בלעדי אלא אחד מני רבים, ואין בו כשלעצמו להביא להארכת מועד (בש"א 9228/10 אביטן נ' מינהל מקרקעי ישראל, פסקות 5-6 (27.4.2011)).

258. העובדה שדוביצקי לא היה מיוצג כשהגיש את בקשות הביטול אינה פועלת לזכותו בשום דרך. עובדתית, דוביצקי היה מיוצג בשתי הישיבות שהתנהלו לפני בהיוועדות חזותית, כך שלכאורה לא הייתה מניעה שיהיה מיוצג בבקשות הביטול כשהוגשו. דוביצקי אף מיוצג בהליכים בארה"ב. הוא לא נתן הסבר מדוע שלא יהיה מיוצג כאן או בכלל, ובמצב דברים זה היעדר הייצוג אינו יכול לפעול לזכותו ולהקנות לו הקלות שאינן מגיעות לאחרים.

259. יתר על כן ועיקר: התנהלותו של דוביצקי אינה מתאפיינת רק במחדלים דיוניים "פורמליים" הנוגעים למועדים, לקבילות ראיות או לסדרי דין, אלא יורדים לשורש העניינים שכל התדיינות משפטית נשענת עליהם באשר היא: החובה להצהיר אמת, להימנע מלטעון טענות עובדתיות לא נכונות, ולקיים החלטות ופסקי דין של בית משפט. מעבר לכך, במישור העובדתי דוביצקי גילה הבנה בניהול ההליך המשפטי. הוא ידע שבקשותיו אינן עומדות בדרישות הראייתיות ונתן הסברים (שאומנם אינם משכנעים ולכן לא התקבלו).

(13) סיכום השיקולים הדיוניים

260. השיקולים הדיוניים כולם, ללא יוצא מן הכלל, פועלים לחובתו של דוביצקי, ובמידה ניכרת וכבדת משקל. נותר לבחון אם כן שיקול אחד ויחיד שעשוי לפעול לחובתו, זה הנוגע לסיכויי ההגנה במישור הדין המהותי. לשיקול זה אפנה עתה.

ב. סיכויי ההגנה במישור הדין המהותי

261. בכתבי התביעה נטען, על דרך ההכללה, שדוביצקי התלונן על התובעים תלונות שווא במשטרה; הביא לפתיחת חקירות נגדם; אך למרות שכלל החקירות הסתיימו בלא שהוגשו כתבי אישום, דוביצקי פרסם שהתובעים פדופילים עברייני מין בקטינים באתרי אינטרנט רבים שבניהולו; פרסם את פרטיהם האישיים לרבות קרובי משפחתם או בני זוג; ואף פנה לקרוביהם או לקהילה שאליה הם משתייכים. דוביצקי מצדו טען להגנת אמת הפרסום לפי סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע; להגנת תום הלב שהחלופה הרלוונטית בעניינה היא חלופת סעיף 15(2); ולהגנת אינטרס ציבורי המצדיק פגיעה בפרטיות לפי סעיף 18(3) לחוק הגנת הפרטיות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

262. אקדים אחרית לראשית ואומר כבר כאן כי אני נוטה לדעה שמידת חוזקת ההגנה של דוביצקי מפני התביעות במישור האחריות מעלה שאלות כבדות משקל, אשר בהסתמך על החומר שהובא לפניי ובראי ההכרעה הנדרשת במקרה דנן אין ביכולתי לספק להן תשובה חד-משמעית. את טעמי לכך אפרט בהרחבה להלן. עם זאת אציין כי אף בהנחה שהיו סיכויי הגנה מסוימים בחלק מהתביעות ביחס לסכום הנתבע, הרי שכלל השיקולים האחרים מטים את הכף – באופן מובהק וברור – שלא להאריך מועד ושלא לבטל את רוב פסקי הדין, למעט אחד, אף זאת בתנאים. ואפרט:

(1) עילת פרסום לשון הרע

(א) המסגרת הנורמטיבית

263. **עילת פרסום לשון הרע:** ניתוח ביטוי בעוולת לשון הרע נעשה בארבעה שלבים. בשלב הראשון יש לשלוף מתוך הביטוי את המשמעות העולה ממנו לפי אמת המידה המקובלת על האדם הסביר. בשלב השני יש לברר אם מדובר בביטוי אשר החוק מטיל חבות בגינו, לפי סעיפים 1 ו-2 לחוק. בשלב השלישי יש לבחון אם עומדת למפרסם אחת ההגנות המנויות בסעיפים 13-15 לחוק. השלב הרביעי הוא מתן הסעד המתאים (ע"א 4534/02 **רשת שוקן בע"מ נ' הרציקוביץ**, פ"ד נח(3) 568, 558 (2004)).

264. **הגדרת לשון הרע:** סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע קובע כי "לשון הרע" היא בין היתר דבר שפרסומו עלול "להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם" (סעיף 1(1) לחוק); "לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו" (סעיף 1(2) לחוק). בבחינת קיומה של לשון הרע יתחשב בית המשפט בדרך שבה נתפס הפרסום בעיני האדם הסביר. זהו מבחן אובייקטיבי, המתמקד באופן שבו אדם רגיל היה מבין את הפרסום. כאשר פונה בית המשפט לבדוק אם פרסום מסוים כולל בחובו לשון הרע עליו לבחון את הפרסום בכללותו. משמעותו נבחנת לא רק על סמך המילים המדויקות שבהן השתמש המפרסם, אלא גם על בסיס מכלול הנסיבות החיצוניות הסובבות את הפרסום (ע"א 751/10 **דיין אורבך נ' פלוני**, פ"ד סה(3) 369, 437-436 (2012)).

265. **הגנת אמת הפרסום:** הגנת אמת הפרסום, המעוגנת בסעיף 14 לחוק איסור לשון הרע, דורשת עמידה בשני תנאים מצטברים: (1) הפרסום היה אמת; (2) טמון בו עניין ציבורי.

266. **הפרסום הוא אמת:** בדנ"א 2121/12 **פלוני נ' דיין אורבך**, פ"ד סז(1) 667 (2014) נקבע כי המונח "אמת" מכוון ל"אמת המשפטית" – אמת שהיא "פרי עיבודו של בית המשפט, בכלים משפטיים, את המציאות העובדתית כפי שהיא מוצגת בפניו" (שם, בעמ' 707-708). אמת זו יכולה להיות שונה מן האמת העובדתית, האובייקטיבית. "כדי להכריע בשאלה האם מה שפורסם היה אמת, יש להשוות בין תוכן הפרסום לבין האמת כפי שנקבעה על ידי בית המשפט באותו עניין" (שם),

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

בעמ' 709). הפרסום נדרש לשקף אמת "שלמה" – כזו שאינה נעדרת פרטים המשנים את הרושם הכללי המתקבל מן הפרסום, ושלא ייכללו בו פרטים משמעותיים שאינם נכונים. ברם לא כל פער בין העובדות העולות מן הפרסום לבין האמת המשפטית יוביל לשלילת התנאי של אמיתות הפרסום. ההגנה לא תישלל רק בשל העובדה שלא הוכח אמתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש. המדובר באמת כפי שהייתה בזמן הפרסום ולא ב"אמת לשעתה" (שם, בעמ' 710).

267. בפרסומים שתוכנם חמור במיוחד ומייחס לנפגע טענות בעלות "גוון פלילי" נקבע שהנתבע נדרש להוכיח את טענותיו במידה המקיימת יחס מתאים לרצינות תוכן הדיבה. במקרה של פרסום המייחס לנפגע עבירה פלילית, נטל ההוכחה עשוי להיות גבוה ממאזן הסתברויות באופן שיהלום את נסיבות תוכן הפרסום (ע"א 7426/14 פלונית נ' דניאל, פסקה 77 לפסק הדין של השופט (כתוארו אז) י' עמית (14.3.2016); ע"א 670/79 הוצאת עתון הארץ בע"מ נ' מזרחי, פ"ד מא(2) 169, 186-187 (1987)).

268. **עניין ציבורי בפרסום:** אשר לתנאי השני של ההגנה – קיומו של עניין ציבורי – מדובר ב"עניין שידיעתו ברבים רלוונטית להגשמת מטרה ציבורית או שיש לציבור תועלת בידיעה לגביו, אם לצורך גיבוש דעתו בעניינים ציבוריים ואם לשם שיפור אורחות חייו" (ע"א 1104/00 אפל נ' חסון, פ"ד נו(2) 607, 621 (2002)). תנאי זה משקף את התפיסה כי חשיבותו של חופש הביטוי גוברת כאשר הפרסום שמדובר בו עניינו הבעת דעה בעניינים ציבוריים ובנוגע לאישים הנושאים תפקידים ציבוריים. הצורך להגן על ביטויים הנוגעים לענייני הציבור נובע מחשיבותם של ביטויים אלה לשם שמירה על שיח חופשי, המאפשר גיבוש עמדות פוליטיות, מדיניות וציבוריות בחברה (ע"א דיין, בעמ' 448-449). "עניין ציבורי" הוא מושג רחב המתייחס גם לחשיבות שבדין הציבורי בנושא חברתי או פוליטי. "ככל שהפרטים נוגעים ומשפיעים יותר על אנשים אחרים, כך קטנה הזכות למנוע את הפרסום" (אורי שנהר **דיני לשון הרע** 421 (מהדורה שנייה 2024)).

269. הפסיקה הבהירה כי המונח "עניין ציבורי" אינו זהה ל"עניין לציבור". אף שיש חשיבות לדעת הקהל הרחבה, לא כל מידע שהציבור היה מעוניין לקבלו – יש אינטרס ציבורי בפרסומו. השאלה אם יש אינטרס ציבורי בפרסום היא שאלה ערכית-נורמטיבית באופייה, והיא נגזרת מאיזון בין הזכויות והאינטרסים המתחרים שעל הכף: חופש הביטוי מזה, והפגיעה בזכויות ובאינטרסים נוגדים מזה (ראו למשל רע"א 10520/03 בן גביר נ' דנקנר, פסקה 20 לפסק הדין של השופטת א' פרוקצ'יה (12.11.2006); שנהר, בעמ' 413). הפסיקה הבחינה בין עניין ציבורי כללי, קרי: לפרסם לציבור הרחב, ובין עניין ציבורי קונקרטי: לפרסם לאדם פרטי או קבוצת אנשים קונקרטית. אפשר שיהיה אינטרס ציבורי בפרסום לאדם או קבוצה פלונית, אך לא יהיה אינטרס ציבורי לפרסם את אותו הפרסום כלפי הציבור הרחב (שנהר, בעמ' 416-417).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

270. ההכרעה אם יש אינטרס ציבורי בפרסום נעשית לפי "מבחן התועלת" המאזן בין התועלת לציבור בפרסום לנזק הכרוך בו. עניין שפרסומו עשוי לבוא בגדר "עניין ציבורי" יהא עניין שידיעתו רלוונטית לצורך הגשמת מטרה ציבורית או שיש לציבור תועלת בידיעה לגביו (עניין **אפל נ' חסון**, בעמ' 621). תועלת זו תיבחן אל מול תוחלת הנזק שהפרסום גורם לו, לרבות מידת הפגיעה בפרט מושא הפרסום וכן בגורמים נוספים המושפעים מכך. ככל שתוחלת הנזק חמורה יותר מתוחלת התועלת שבפרסום, עצם קיומה של תועלת אין די בה, ואפשר שהמסקנה תהיה שאין עניין ציבורי בפרסום על אף שהציבור היה מעוניין במידע הזה. איזון כאמור ייערך לפי נסיבות הפרסום הנדון ובכללן תוכן הפרסום, אופי ההתבטאויות שהובאו בגדרו, ותפוצתו (שנהר, בעמ' 418-419 והאסמכתאות שם). ככלל, כשמדובר בפרסום מידע על אודות אדם פרטי, בשונה מאישיות ציבורית ובראי "מבחן התועלת", מידת התועלת לציבור לגביו נמוכה ומידת הנזק נחזית להיות גדולה יותר (ראו למשל: רע"א 10771/04 **רשת תקשורת והפקות (1992) בע"מ נ' אטינגר**, פ"ד נט(3), 308 316-317 (2004); ע"א 6903/12 **Canwest Global Communications Corp נ' עזר**, פסקות 10-17 (22.7.2015)). ככל שהמידע על אודות פלוני מגשים אינטרסים ציבוריים כגון הגנה על הציבור מסיכונים או אכיפת החוק יש לומר כי בפרסום מידע זה קם עניין ציבורי (ע"א 439/88 **רשם מאגרי מידע נ' ונטורה**, פ"ד מח(3), 808 826-827 (1994)). בפרסומים שעניינם עבירות פליליות ככלל יש תועלת בהבאת המידע לציבור. תועלת זו מתבטאת לעתים בהגשמת התכליות המונחות ביסוד ההליך הפלילי, וביניהן תחושת הצדק ובירור האמת שמביא אתו ההליך השיפוטי (ע"פ 696/81 **אזולאי נ' מדינת ישראל**, פ"ד לז(2), 565 573-572 (1983)). לצד תכליות חשובות אלו, הקשיים הנעוצים בפרסומים מסוג זה נוגעים ליכולת המוגבלת של פרסומים למצות את מכלול השיקולים המונחים ביסודו של ההליך הפלילי. כאשר מדובר בראשית ההליך, קרי: בהליכי החקירה הראשוניים, קשיים אלו מתעצמים, שכן מספיקה הבאת העובדה על קיומה של החקירה כדי שלעניי הציבור הנחקר יתווג כעבריו (שנהר, בעמ' 440-441). הפרסום כשלעצמו, בחסות העניין הציבורי, עלול לחרוץ את הדין ולפגוע בטוהר ההליך השיפוטי ועל כן על המפרסם לגלות רגישות למכלול הנסיבות של העבירה כדי שהפרסום אכן יקים עניין ציבורי ובהתחשב בכך שאפשרות לסיומה של החקירה תהא אי הגשת כתב אישום (דנ"א **דיין**, פסקה כא לפסק הדין של השופט א' רובינשטיין; ע"א 10281/03 **קורן נ' ארגוב**, פסקה 18 (12.12.2006); עניין **אזולאי**, שם; ע"פ 347/75 **הירש נ' מדינת ישראל**, פ"ד ל(3) 197 (1976)).

(ב) סיכויי הוכחת עילת פרסום לשון הרע במקרים שלפנינו

271. ראשית מוטל על התובעים להוכיח שדוביצקי פרסם עליהם לשון הרע. דוביצקי הציג אותם כפדופילים עברייני מין בקטינים. אף שהצגת אדם כעבריו מין בקטינים הוא בבירור לשון הרע ואין צורך להרחיב, אתייחס בכל זאת למשמעות המקצועית-הגדרתית של המונח "פדופיל".

272. הערך "פדופיליה" באתר Wikipedia בעברית (נכון ליום 3.6.2025) נפתח במילים הבאות:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

פדופיליה (באנגלית: Pedophilia) היא הפרעה נפשית המסווגת כפאראפיליה, המתבטאת במשיכה מינית לילדים שטרם הגיעו לגיל הבשלות המינית (גיל 13 או צעיר יותר), והיא באה לידי ביטוי במחשבות, פנטזיות, דחפים, עוררות, או התנהגות פוגענית-מינית חוזרת ונשנית. פדופילים עשויים להיות מעורבים במעשים הנעים על טווח של פעילות מינית עם ילדים, מפעילויות שאינן כוללות מגע, כמו אקסהיביציוניזם, או צפייה בפורנוגרפיה לילדים, ועד לפעילויות פולשניות הכוללות מגע מיני עם הילד. [...] החוק במדינות רבות, ביניהן ישראל, אינו עוסק במושג "פדופיליה", אלא מטיל עונש על קיום פעולה מינית עם קטין מתחת לגיל ההסכמה.

273. בספרות המקצועית בתחום בריאות הנפש מופיעות הגדרות שונות להפרעה מסוג פדופיליה. לפי ה-DSM-5 (AM. PSYCHIATRIC ASS'N, DIAGNOSTIC AND STATISTICAL MANUAL OF MENTAL DISORDERS 697 (5th ed. 2013)), הפרעה זו נבחנת לפי שלושה קריטריונים: (1) פנטזיות מיניות, דחפים מיניים, או התנהגויות המערבות פעילות מינית עם ילד, או ילדים, חסרי סימני בגרות משניים (בדרך כלל עד גיל 13), באופן אינטנסיבי, חוזר ונשנה למשך שישה חודשים לפחות; (2) הפנטזיות, הדחפים המיניים, או ההתנהגויות יוצרים מצוקה קלינית, או פגם בתפקודים חברתיים, מקצועיים ואחרים; (3) האדם הוא לפחות בן 16 שנים וגדול לפחות בחמש שנים מהילד או הילדים חסרי סימני בגרות משניים (משה בן סימון ושרה בן-דוד "פדופיליה: בחינה ראשונית של מנגנון אֶפְקְטִיבִי" עבריינות וסטייה חברתית: תאוריה ויישום 549, 550 (יובל וולף, טובה רוזנבלום ורון שפירא עורכים 2022)). מהגדרה זו עולה כי אפשר שאדם ייחשב לפדופיל על אף שלא ביצע כל עבירה. זאת משום שהפדופיליה באה אצלו לידי ביטוי בפנטזיות ודחפים מיניים בלא שביצע כל פעילות מינית עם קטין. אשר לגיל הקורבן, אין קריטריון מוסכם. יש חוקרים שמציעים להגביל את גיל הקורבן עד 12, 13 או 15 שנים, ויש אף שציינו את 18 כגיל קורבן מרבי לגבי הגדרת פעולה מינית כפדופיליה. אחרים אינם מתייחסים לגיל אלא לדרגת התפתחות. הם מגדירים בגרות מינית כסוף תקופת הילדות (שם, בעמ' 550). ככל שהדמויות הפיקטיביות שדוביצקי התכתב עמן נראות כמי שהגיעו לבגרות מינית בתצלומים שדוביצקי שלח לתובעים (וכך טענו רובם), הרי שקיימת שאלה האם מדובר בפדופיליה כהגדרתה זו, שאלה שכאמור איני נדרש להכריעה בהליך דנן, אולם יש להניח כי אם פסקי הדין יבוטלו יהיה עליו לתת לכך מענה.

274. תהא ההגדרה המקצועית של הפרעה נפשית מסוג פדופיליה כאשר תהא, דומה שאין מי שיחלוק על כך שכינוי אדם "פדופיל" כעניין שבעובדה הוא בגדר לשון הרע. האדם הרגיל מקשר את התואר לאדם שחושב מחשבות מיניות ומפנטז על קטינים, באופן שסוטה מהתנהגות נורמטיבית, ונתפס כמי שעלול גם לפעול להגשים את הפנטזיות שלו. הכינוי פדופיל יוצר קונוטציה של סטייה ועבריינות מין ונתפס לא רק כפדופיליה בקצה הפחות חמור של המנעד, הכוללת גם את מי ש"חושב ולא עושה", אלא כמתייחסת למי שפועל לממש את המחשבות והפנטזיות, ולכן הוא גם מסוכן.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

275. בענייננו דוביצקי לא רק כינה את התובעים "פדופילים" באתרי אינטרנט שונים, אלא יצר רושם בלתי ניתן לניתוק בין כינויים כאלה להיותם עברייני מין בקטינים, ואף כינה אותם כך במפורש. אין ספק שמדובר בלשון הרע. על כן יש לבחון אם עומדת לדוביצקי הגנה.

276. בצד האמור יצוין שברוב כתבי התביעה (למעט בתביעות של אופיר, בנק ולוי) הפרסומים עצמם לא צורפו, לא צוטטו, והתובע הסתפק בהפניה לאתרי אינטרנט שאינם זמינים כיום. חלק מהתובעים (אוטובי, בן צבי, אביטל, ראובני, סמית) טענו שדוביצקי פנה לקרוביהם, בלא לציין לכמה קרובים, למי בדיוק, מה הייתה דרך הפניה, כיצד היא בוצעה, ומה בדיוק נכתב או נאמר. על רקע זה עולה השאלה אם כתבי התביעה שלא כללו את הפרסומים עצמם ופרטים מלאים על אודותיהם גילו עילה לקבל את הסעדים הקונקרטיים שנתבעו. ברע"א 2291/12 **הלפרן נ' איצקוביץ** (25.6.2012) קבע בית המשפט העליון (השופט צ' זילברטל בדן יחיד) כי –

כאשר מדובר בהוצאת דיבה, המילים (או המעשה, לפי העניין) מהוות את הבסיס העיקרי להקמת העילה, ובלעדיהן אין. על כן, כבר נקבע, כי התובע על פי החוק אינו יכול להסתפק בטענה שהנתבע הוציא דיבתו, ועליו לציין בכתב תביעתו את "פירוט המילים, בכתב או בע"פ, בהן השתמש התובע" ואשר מולידות לטענתו את עילת התביעה [...] אמנם, כאשר פרסום לשון הרע נעשה בכתב, מהווה אותו פרסום "מסמך מהותי", והתובע צריך לצרפו לכתב התביעה [...]. במרבית המקרים, יש לדרוש שהמילים שנכתבו או נאמרו, ואשר מקימות לטענת התובע עילת תביעה לפי החוק, יובאו בכתב התביעה במפורש, ומוטב בצורה של ציטוט [...]. משכך, ככלל, אין די בהבאת אמירות מסוימות מתוך הפרסום רק על מנת "לסבר את האוזן בדוגמאות" [...]

277. הדברים נכתבו לצורך קביעה שכלל על תובע לפרט בכתב תביעה שעילתו פרסום לשון הרע את הביטויים שבגינם הוא תובע ולצטטם, ואין להסתפק בהפניה לפרסום כולו. על דרך של קל וחומר, בעל דין התובע בגין לשון הרע מחויב לצרף את הפרסום שבגיננו הוא תובע, ולכל הפחות לצטטו. הואיל ופרסום לשון הרע נבחן על רקע תוכנו וההקשר כפי שהוא מובן לאדם הרגיל, ככלל אין די בתיאור של הפרסום ברמת הפשטה גבוהה או בפרפרזה אשר עלולים להוציא דברים מהקשרם ולא להיות מדויקים דיים. על רקע זה הלכה ותיקה קובעת כי "בתביעה על הוצאת דיבה, תנאי הכרחי הוא שפרשת התביעה תכיל פירוט המילים בהן השתמש הנתבע [...] העדר פירוט כני"ל, שולל קיומה של עילת תביעה" (ע"א 594/66 **אהרונאי נ' בנק י. ל. פויכטונגר בע"מ**, פ"ד כא(1) 160, 164-163 (1967); שנהר, בעמ' 154-158).

278. על רקע פסיקה זו אפשר לכאורה לטעון שכתבי התביעה של אוטובי, בן צבי, אביטל, ראובני וסמית אינם מגלים עילה משום שהפרסומים עצמם לא צורפו אליהם. אין בידי לקבל טענה זו, שכן כל מקרה נבחן לפי נסיבותיו והקשרו. יש פרסומים שנדרש תוכנם המדויק כדי להכריע אם הם לשון הרע, ויש כאלו שאין צורך בכך. לטעמי די בפירוט שנכלל בכתבי התביעה – ובכלל זה עצם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

הטענה שדוביצקי פרסם את שם התובעים באתרי אינטרנט רבים (שכתובותיהם צוינו) שנועדו לשמש "מאגרי פדופילים" ולהציגם כעברייני מין בקטינים – כדי לגבש פירוט מספיק שדי בו כדי להקים עילת תביעה, וזאת גם בלא לצרף או לצטט את הפרסומים עצמם. לפי גישת השופט זוסמן, ועל רקע מכלול פעולותיו של דוביצקי כפי שהוא עולה מהתמונה הראייתית הרחבה שנפרשה בכתבי התביעה, אני סבור שהם גילו עילה אף בהינתן הפירוט הדל שנכלל בהם, ואפשר היה לתת בהם פסקי דין בהיעדר הגנה בלא שחלה על בית המשפט חובה לבקש מהתובעים להוכיח את תביעתם. מסקנתי היא אפוא שלא נפל פגם בכך שניתנו פסקי דין בהיעדר הגנה על יסוד כתבי התביעה בלבד, למעט בעניין אחד.

(ג) הגנת אמת הפרסום : סיכויי הוכחת היות הפרסומים אמת

279. היסוד הראשון של הגנת אמת הפרסום מצריך להראות סיכוי טוב שהיה עולה בידי דוביצקי להוכיח שהתובעים הם בגדר פדופילים עברייני מין בקטינים. בעניין זה ניצבות לפני דוביצקי שתי משוכות לעבור. האחת, בקשות הביטול לא נתמכו בתצהירים שאומתו כדן, ולכן לא הציגו תשתית עובדתית קבילה כראיה לאחר שהתובעים התנגדו נחרצות לקבילותם ואף ביקשו לחקור את דוביצקי. לכאורה די בכך, במישור הראייתי-הפורמלי, כדי לקבוע שהסיכוי שדוביצקי היה מוכיח את טענותיו במישור העובדתי הוא נמוך.

280. המשוכה השנייה עניינה בנטל הראייתי המוגבר להוכיח מעשה חמור, שהוא נטל כבד מהרגיל, כפי רצינות העניין וחומרת המעשים (ראו, נוסף לאזכורים שלעיל: ע"א 359/79 אלחנני נ' רפאל, פ"ד לה(1) 701, 711 (1980); ע"א 260/82 סלומון נ' אמונה, פ"ד לח(4) 253, 257 (1984); ע"א 3546/10 מישאלי נ' קליין, פסקות 14-15 (18.4.2012)). בהקשר זה יצוין שחלק מהתובעים (אוטובי, בן צבי, ראובני) טוענים שדוביצקי זייף או ערך חלק מההתכתבויות. עיון בתמלילי השיחות בווטסאפ מעורר בעניין זה שאלה. המסרונים נשלחו לכאורה בלוח זמנים שאינו כרונולוגי. בענייניו של בן צבי, למשל, מופיע פער בזמנים בין ההודעות שדוביצקי שלח ובין המענה של בן צבי. לדוגמה: המסרון הראשון של בן צבי נשלח בשעה 10:41; המענה של דוביצקי לפי הכתוב היה בשעה 11:48; ובן צבי השיב ב-10:43. לוח זמנים זה אינו הגיוני, ועולה שאלה מה הסיבה לו (אין להוציא מכלל אפשרות שיש לכך הסבר מניח את הדעת, אך הוא לא ניתן).

281. יתרה מזו, חלק מהתובעים (אוטובי, בן צבי, אופיר, בנק ולוי) טענו שסברו כי הם מתכתבים עם בגיר. ה. או קטין. ה. הקרובים לבגירות, בעקבות תצלומים שדוביצקי שלח להם ועל רקע תוכן ההתכתבות, ולכן אין לראות במעשיהם פדופיליה. הואיל ופדופיליה, לפי חלק מההגדרות, מתייחסת לקטינים שטרם נראו בהם סממני בגירות מינית, הרי שאין להוציא מכלל אפשרות שבמישור ההגדרתי-המקצועי היה נקבע שאין מדובר במעשה פדופילי, ולכן הפרסום על התובעים אינו אמת במישור האובייקטיבי. עם זאת אפשר שבכל זאת היה נתפס ככזה בעיניו של האדם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

הסביר, ולכך נוטה דעתי. מובהר היטב שאין בדבריי אלה כדי לגרוע מחומרתם של מעשי התובעים ככל שאכן היו מוכחים.

282. לבסוף, הגדרת פדופיליה מצריכה להוכיח דפוס חשיבה למשך שישה חודשים. למעט בענייניו של סמית, אין ראיה שמדובר בדפוס חוזר ונשנה החורג ממקרה חד פעמי, כנדרש במאפיין הראשון שמנוי ב-DSM-5. ייתכן אפוא שבמישור העובדתי היה נמצא שהתובעים אינם עונים להגדרה המקצועית של פדופילים. מנגד, שוב, ספק אם טענה זו משנה שכן דעתי נוטה למסקנה שהאדם הסביר היה תופס את התובעים ככאלה גם אם לא היו עונים להגדרה הרשמית.

283. חרף המשוכות האמורות, ובהתעלם מהן, לצורך הדיון בלבד (וספק אם אפשר לעשות כן), הרי שעל יסוד ההתכתבויות שדוביצקי צירף – אני מוכן לצאת מנקודת הנחה שיש סיכוי שהיה עולה בידיו של דוביצקי להוכיח שהתובעים אכן התכתבו עם מי שסברו שהם קטינים על תכנים מיניים, חלקם יזמו פגישה, ושהאדם הרגיל היה תופס אותם כפי שאדם רגיל מבין את המונח "פדופיל" ו"עברייני מין בקטינים". אם אכן ביצעו את המעשים הללו בסוברים שהם מתכתבים עם קטינים, הרי שאלו לכאורה מעשים חמורים שיש לגנות, להוקיע ולמנוע את הישנותם. שאלה כבדת משקל, שאלה אטייחס להלן והיא השאלה המרכזית בתיק זה, היא כיצד ראוי למנוע מהם לעשות זאת, ואם פעילותו של דוביצקי בעניינם היא ראויה או פסולה.

284. פירוט בענייניו של כל אחד מהתובעים יובא להלן. על רקע הנחה זו, המטיבה עם דוביצקי, יש לבחון אם מתקיים התנאי השני להגנת אמת הפרסום: אם ישנו אינטרס ציבורי לפרסם את הפרסומים שדוביצקי פרסם על התובעים כפי שפרסם אותם.

(ד) האם יש אינטרס ציבורי בפרסומים?

285. כאמור, תנאי שני להוכחת הגנת אמת הפרסום הוא שיש אינטרס ציבורי בפרסום. השאלה שיש לבחון בהקשר זה נחלקת לשתי שאלות-משנה הקשורות זו בזו: האחת, כלום יש אינטרס ציבורי לתייג ולפרסם את פרטיהם של פדופילים שהם עברייני מין במרשם פומבי? שאלות משנה שעולות בהקשר זה הן מה ייחשב לפדופיל שיש אינטרס ציבורי לפרסם את פרטיו? האם כל פדופיל באשר הוא? שמא רק כאלה שהתנהגותם מאופיינת בחשש מרצידיביזם המגבש סיכון בדרגה גבוהה להישנות של פגיעה מינית בקטינים? עוד יש לבחון איזה פרטים יש אינטרס ציבורי לפרסם, למשך כמה זמן, כיצד ראוי לבצע את הפרסום ועוד. אם יימצא שיש אינטרס ציבורי לפרסם פרטים של פדופילים מסוג מסוים, או אז יש לבחון את השאלה השנייה והיא: אם יש אינטרס ציבורי לפרסם את הפרסומים הקונקרטיים שדוביצקי פרסם בעניין התובעים כפי שהוא פרסם אותם.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

286. **חוק הגנה על הציבור מפני עברייני מין:** השאלה הראשונה – אם יש אינטרס ציבורי לפרסם בציבור שאדם פלוני הוא "פדופיל" – היא שאלה מורכבת. שאלה דומה (אך לא זהה) נדונה בישראל אגב דיון בחקיקה שנועדה להתמודד עם תופעת עבריינות המין באופן כללי. בשנת 2006 חוקק חוק הגנה על הציבור מפני עברייני מין, התשס"ו-2006, שלימים שונה שמו לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006. על תכלית החוק ועיקר ההסדרים שנקבעו בו עמד בית המשפט העליון (הנשיאה ד' ביניש):

יב-1.10.2006 נכנס לתוקפו חוק הגנה על הציבור מפני עברייני מין, התשס"ו-2006 [...] על פי האמור בסעיף 1 לחוק, מטרתו 'להגן על הציבור מפני ביצוע עבירות מין חוזרות על ידי עברייני מין, באמצעות הערכות מסוכנות בשלבים השונים של ההליך המשפטי ותכנית מעקב ופיקוח'. לשם הגשמת תכליתו מורה החוק על ביצוע 'הערכת מסוכנות מינית' לעברייני מין, טרם שחרורם ממאסר בפועל או סמוך לאחר מתן גזר הדין אם לא נגזר מאסר בפועל. הערכה זו נועדה לקבוע את רמת הסיכון הנשקף מעברייני המין להישנות ביצוע עבירות מין על ידו. לאחר הכנת מסמך הערכת המסוכנות, על יחידת הפיקוח שהוקמה מכוח החוק להגיש לבית המשפט המלצה בדבר תנאי פיקוח ומעקב לעברייני המין. על פי הקבוע בסעיף 12 לחוק, אם ראה בית המשפט, לאחר שקיבל הערכת מסוכנות, לקיים דיון בנושא, ואם נוכח שמסוכנותו המינית של עברייני המין מצדיקה זאת, רשאי הוא להוציא לעברייני המין 'צו פיקוח ומעקב' [...] לתקופה מירבית של 5 שנים. על פי הסמכויות הקבועות בסעיף 13 לחוק, מכוח צו הפיקוח מחוייב עברייני המין לקיים מפגשים עם קצין פיקוח ולשתף פעולה עמו. מכוחו גם מוסמכת יחידת הפיקוח לנהל מעקב שוטף אחר עברייני המין. החוק מאפשר לבית המשפט אף לקבוע בגדרו של צו הפיקוח תנאי פיקוח נוספים, ובהם מגבלות על עברייני המין [...] ככל שאלה נדרשים למניעת הסיכונים הנובעים ממסוכנותו המינית. כך, למשל, רשאי בית המשפט להטיל על עברייני המין מגבלות על צריכת אלכוהול, נהיגה בכלי רכב, הימצאות בסביבת מקומות מסוימים, ועוד" (בש"פ 2686/07 **מדינת ישראל נ' פלוני**, פ"ד סב(2) 314, 318-319 (2007). לדיון בחוק ראו גם: חגית לרנאו ואילת עוז "למה אסור להתאהב בחוק הגנה על הציבור מפני עברייני מין – מבט ביקורתי" **הפרקליט** נא 205 (התשע"א)).

287. בין יתר המנגנונים שנקבעו בחוק, נוצר מכוחו מרשם ייעודי של עברייני מין כהגדרתם בסעיף 1 לחוק ("מי שהורשע בביצוע עבירת מין, ושכיום הגשת כתב האישום נגדו בשל אותה עבירה, מלאו לו שמונה עשרה שנים") שתנהל יחידת הפיקוח שהוקמה מכוח החוק, וזאת לצד המרשם הפלילי "הרגיל" המוסדר בחוק המידע הפלילי ותקנות השבים, התשע"ט-2019. סעיף 19(ב) לחוק, בנוסחו עם חקיקתו, קבע כי "המרשם יהיה חסוי ולא יימסר מידע ממנו אלא לפי חוק זה; אדם שהגיע לידיו, במהלך מילוי תפקידיו, מידע מן המרשם, לא יגלה אותו ולא יעשה בו כל שימוש, אלא לפי חוק זה ולצורך מילוי תפקידיו". סעיף 19(ג) קבע את הגורמים שייחשפו למרשם: המשטרה, המשטרה הצבאית, קצין פיקוח ומעריך מסוכנות (כהגדרתם בחוק), שיהיו רשאים לקבל מידע מן המרשם ככל שהדבר דרוש למילוי תפקידיהם לפי החוק. סעיף 20 לחוק קבע את הפרטים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

שהמרשם יכול: שם; מספר תעודת זהות; תצלום; מקום מגורים; ומקום עבודה, והוטלה על עברייני המין שבמרשם חובת לעדכן על שינוי בפרטים תוך 7 ימים ממועד השינוי.

288. במאמר חשוב סוקרת פרופ' דנה פוגץ' את עיקרי ההסדרים הקבועים בחוק, את הרציונלים שביסודם, ומעוררת שאלות לדיון. בין היתר נדונה תכלית של מרשם ייעודי לעברייני מין, הניסיון שנצבר מעבר לים בדבר מרשמים כאלה, ושאלות משנה נוספות הכרוכות בכך לרבות מי יכלול בו, איזה פרטים יפורטו בו, והעיקר: אם ראוי שהמרשם יהיה פתוח לציבור הרחב (דנה פוגץ' "ביום שאחרי" – גישות חדשות במערכת המשפט לניהול סיכון של פגיעה מינית – מענישה בלבד לפיקוח ומניעה" הפרקליט נא 139 (התשע"א)).

289. פרופ' פוגץ' מראה שהמרשם בישראל נועד לתכלית כפולה: לספק מידע לרשויות ולהרתיע עברייני מין. הוא לא נועד לצורך יידוע הציבור הרחב. יצירת מרשם מצריכה הכרעה בשני היבטים: האחד הוא התנאים לצירוף אדם למרשם, והשני הוא חובת הדיווח אשר תוטל עליו לאורך זמן לעדכן את פרטיו שבמרשם. שני היבטים אלה מעלים סוגיות ושאלות ובהן: על מי חלה חובת רישום? לאיזו תקופה? מה תכלול חובת עדכון הפרטים? איזה שימוש יכולות הרשויות לעשות במרשם? האם יהיה המרשם נגיש לציבור? ולבסוף – האם אכן יאפשר המרשם להגן על הציבור. פוגץ' מציינת, על סמך המחקר המועט שהיה בנמצא אותה עת, כי המרשמים אכן יעילים, למצער במידע שהם מספקים לרשויות על מקום הימצאם של עברייני מין, והפחתת עברות כלפי מכרים, בני משפחה ושכנים (שם, בעמ' 152-153). מסקנה זו תומכת בעמדתה שלפיה יש להרחיב את המרשם.

290. עם זאת, עמדתה של פרופ' פוגץ', על סמך הניסיון שהצטבר מעבר לים (בעיקר בארה"ב), הייתה כי יש להותירו סגור מפני הציבור. ראשית, היא מציינת שהמודל האמריקני להתמודדות עם עבריינות מין, בשונה מהמודל הישראלי, מבוסס על שילוב של פיקוח ויידוע הציבור. בארה"ב נוהג מרשם פתוח בעיקרו, אך יש הבדל ברור בין המידע שמופיע במרשם ובין מה שייחשף לציבור. בקליפורניה למשל (נכון לאותה עת) המידע על כ-25% מהעבריינים שנכללו במרשם לא היה חשוף לציבור על רקע טיב העברה (המתאפיינת בחומרה פחותה) והאפשרות לקבל פטור מחשיפה לציבור מטעמי שיקום (שם, בעמ' 154-155).

291. עוד היא עומדת על החסרונות הרבים הטמונים בחשיפת מידע על עברייני מין לציבור: החל בתקיפה של עבריינים (או של אנשים שאינם עבריינים, עקב זיהוי מוטעה); המשך בשימוש של העבריינים עצמם במידע לצורך היכרות ויצירת קשרים בין עבריינים לצורך מטרות פסולות. תוצאה אחרת היא מעבר של הרשומים במרשם לגור באזורים עניים כתוצאה מ"גירושם" מאזורים אמידים. בכך נפגעת אוכלוסייה מוחלשת ממילא, ועלולות להיווצר קהילות של עוברי חוק, דבר שיסכל ניסיונות להשתקם. הפוגעים הרשומים, אלה שנושאים "אות קלון" הידוע לכל, עלולים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

לאבד תמריץ "לחזור למוטב" עקב הפגיעה הנמשכת ונידויים החברתי. חשש זה, לפי פוגץ', מסביר מדוע החוק הפדרלי האמריקני דורש מהמדינות לפרט מידע רק בנוגע לעבריינים המורשעים בעברות החמורות ביותר. מרשם פומבי, שהוא פוגעני ומנדה כאמור, יוצר לאלה החבים בו תמריץ "לרדת למחתרת" כדי להימנע מזיהוי בפומבי ולא להירשם. מרשם חסוי לעומת זאת יוביל לכך שאלה שנכללים בו יעדכנו את פרטיהם. מנקודת מבט של משפטנות טיפולית והשפעת מרשם פתוח על הקהילה עצמה, מרשם פתוח מקנה אומנם תחושת שליטה, אך מנגד מבליט (אולי במידה רבה מדי) את סכנת הפגיעה מעברות מין ומעורר פחדים ודאגות מוגזמים (עוד לביקורת על מרשמים פומביים ראו לימור עצינוני וטליה קלצקי "תופעת הפדופיליה וחוק הגנה על הציבור מפני עברייני מין" **עלי משפט** ט 239, 288-291 (התשע"א)).

292. פרופ' פוגץ' משווה בין ההסדר הקיים בארה"ב להסדר שחוקק באנגליה, המאוחר לו, שם הוחלט, על רקע הניסיון המצטבר ולאחר דיון מקיף, שהמרשם לא יהיה פתוח לציבור. נקבע בו כי למשטרה סמכות לתת מידע לרשויות הרלוונטיות, לרבות בתי ספר, שירותי רווחה ולעתים גם לפרטים. עקב לחץ ציבורי גובר לאפשר חשיפה של חלק מהמידע כדי לאפשר להורים להגן על ילדיהם מחשש לפדופילים מסוכנים, הוקמה תכנית ניסיונית שמאפשרת לחשוף מידע לגבי אדם ספציפי לפי בקשה. אדם שהצביע על אינטרס מספיק יוכל לקבל את המידע, באישור של ועדה רב-מערכתית, ואם יקבלו – יחוב בחובת חיסיון. פוגץ' סבורה שמודל זה עונה על הצורך במניעת פשעים מבלי להסתכן בתוצאות המרשם הפתוח. ממצא נוסף של הספרות המחקרית שמזכירה פוגץ' הוא שהאפקט הציבורי מרתיע אנשים מביצוע עברה ראשונה, אולם דווקא מגביר עבריינות חוזרת (שם, בעמ' 152-157).

293. אשר למרשם בישראל, פוגץ' טענה כי היה מקום להוסיף חובת עדכון של פרטים נוספים, כפי שנעשה בבריטניה. על רקע תכליתו של המרשם בישראל, למטרת פיקוח בלבד, עולה שאלה כיצד יעלה בידו להשיג את התכלית של מניעת פגיעות. לשיטתה יש מקום לשקול להוסיף גורמים נוספים שיהיו חשופים למידע, כגון גורמי הרווחה, ובמקרים המתאימים לאפשר להם להזהיר קורבנות פוטנציאליים, כמו גם לחלוק את המידע עם מדינות אחרות בעולם כמקובל. חרף קריאות בישראל לפתוח את המרשם, בעיקר לשם הגנה על ילדים מפני עברייני מין, פרופ' פוגץ' סבורה שאין מקום לעשות כן. אפשר יהיה לבחון מסירת מידע מוגבלת וחלקית, כפי שנעשה בבריטניה, ולהרחיב את חשיפת המידע לגורמים נוספים, ובמקרים המתאימים לאפשר להם להצליב מידע עם גורמים נוספים – אף זאת בנסיבות של הרשעה בעברות חמורות דיין (שם, בעמ' 157-159).

294. **התיקון לחוק וההכרעה להותיר את המרשם חסוי:** לאחר שנחקק החוק הועלו הצעות לתקנו ולשפרו. על שולחנה של ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת הונחו לכתחילה הצעה מטעם הכנסת שיזם חה"כ מיכאל איתן ז"ל (הצעת חוק הגנה על הציבור מפני עברייני מין (תיקון) – שיקום

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

מניעת), התשס"ו-2006), והצעת חוק פרטית שיזם חה"כ אלי אפללו (הצעת חוק המלחמה בפדופיליה, התשס"ו-2006). בהצעת החוק הפרטית הוצע, בעיקרו של דבר, לפתוח לציבור את מרשם עברייני המין של מי שהורשע בביצוע עברות מין בילדים. ההצעות נדונו יחד בסדרה של 14 ישיבות של הוועדה החל מ-2008, והסתיימו בתיקון מקיף לחוק שהתקבל ב-2011 (חוק הגנה על הציבור מפני עברייני מין (תיקון מס' 3), התשע"א-2011, ס"ח 1144 (חוברת 2317 מיום 17.8.2011)). אגב כך נדונה השאלה אם יש מקום לפרסם מאגר פומבי של עברייני מין בכלל, ועברייני מין בילדים בפרט. זאת בשונה מההסדר שנקבע בחוק המקורי, הקובע שהמרשם יהיה חסוי לציבור.

295. סוגיית המרשם החלה להידון בישיבת הוועדה מיום 29.1.2008, שם ביקש ד"ר יצחק קדמון, מנכ"ל המועצה לשלום הילד, להבחין בין מאגר מידע (שכבר היה קיים בחוק) ובין מאגר שמטרתו ליידע את הציבור. עוד הוא ביקש להבחין בין פדופילים, שאינם בהכרח עבריינים משום שחלקם לוקים בהפרעה המלווה בדחפים מיניים כלפי קטינים אך הם אינם באים לידי ביטוי במעשים, ובין עברייני מין בילדים. ככל שנשקלת האפשרות ליצור מרשם שמטרתו ליידע את הציבור, רק הסוג השני הוא רלוונטי (ישיבה 435 של ועדת החוקה, חוק ומשפט, הכנסת ה-17, 24 (29.1.2008)).

296. המשך דיון במרשם נערך בישיבת הוועדה מיום 10.5.2010, שם עמדה עו"ד עמית מררי ממשרד המשפטים על התפיסה שביסוד ההחלטה שהמרשם יהיה חסוי, וכך אמרה [ההדגשות הוספו]:

"לגבי המרשם. התפיסה בבסיס הצעת החוק, וזו גם היתה עמדת הממשלה לגבי הצעות חוק שקדמו לה – בחוק הנוכחי קבועות הוראות לגבי המרשם – היא שהמרשם מנוהל על-ידי יחידת הפיקוח, **זה מרשם סגור, שהמטרה שלו כרגע, לפי החוק, היא קיום הוראות חוק זה.** בהצעת החוק הממשלתית אנחנו מבקשים להרחיב, וליצור אפשרות להשתמש במרשם גם לצורך אכיפה על-ידי המשטרה והמשטרה הצבאית, ליצור אפשרות להשתמש במרשם גם לצורך מניעת עבירות. כלומר, לא רק לצורך הפיקוח והשיקום, אלא גם לצורכי המשטרה. [...] בכל מקרה, **התפיסה בבסיס החוק, שהמרשם צריך להיות סגור.** מכמה טעמים: ראשית, כמו שאמרתי קודם לכן, **התפיסה שמי שהאחריות עליו למנוע עבירות מין זו המדינה ולא האזרח הפרטי. לא היינו רוצים שאזרח פרטי ירגיש צורך לאכוף את החוק.** אנחנו מודעים לזה שאנשים היו רוצים לדעת מיהו השכן שלהם והאם הוא עבר עבירות מין, אבל במגוון האיזונים אנחנו חושבים שזה האיזון הנכון. אני חייבת גם לומר שהמרשם הפתוח, וזה גם הלקח ממקומות שבהם קיים מרשם פתוח, יכול להגביר את המסוכנות של עברייני המין, בכך שהוא מונע מהם שיקום, בכך שהוא מכניס אותם למחתרת ומעלה את רמת המסוכנות" (פרוטוקול ישיבה 192 של ועדת החוקה, חוק ומשפט, הכנסת ה-18, 11-10 (10.5.2010)).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

297. הדיון המשיך בישיבת הוועדה מיום 9.8.2010 על רקע ההצעה להרחיב את הגורמים שיהיו חשופים למרשם לתכליות פיקוח ואכיפה, אך לא לתכלית יידוע. נקודת המוצא הייתה ונותרה שהמרשם צריך להיות סגור. ד"ר קדמן שב על עמדתו בנושא, ואמר:

"במקור, כשהחוק הזה הוגש, לפני הרבה מאוד שנים, הוא עוד היה תחת הכותרת 'חוק המרשם והיידוע'. דובר אז לעשות מרשם כללי על עברייני מין, כפי שקיים, אגב, ברוב ארצות העולם המערבי. ברוב ארצות העולם המערבי יש מרשם עברייני מין. חשוב לדעתנו, שיהיה מרשם הרבה יותר כולל. המרשם הוא חלקי ביותר. התזה שעברייני מין שהוגדרו במסוכנות פחות מבינונית לא יכולים לפגוע, זו תזה שנפרצת פעם אחרי פעם. אני לא אלאה אתכם בדוגמאות, אבל יש בלי סוף דוגמאות של אנשים שעברו עבירה רק של חשיפה בפני שכנתם הקטינה ואמרו שהם לא מסוכנים, ואחר כך הסתבר לנו שהאנשים האלה, באותה הזדמנות, גם אנסו את הגיסות הקטנות שלהם ועשו עוד דברים אחרים. מוכרח להיות מרשם כולל על עברייני מין. המרשם הזה איננו היום, המרשם הזה אינו מעודכן ואינו מחייב עברייני מין ששינו כתובות להודיע על שינוי כתובת. לכן מה שצריך להיות זה, להרחיב את המרשם, לא לצמצם אותו. מה שכן צריך לעשות זה, לדאוג שהמרשם הזה לא ידלוף ולא יזלוג לכל מיני מקומות שהוא לא צריך לזלוג אליהם. זה לא אמור להיות משהו פתוח, לא לציבור הרחב, כפי שהציע חבר הכנסת אפללו, וגם לא לציבורים נוספים, גם לא לכל אנשי המקצוע, אבל הכרחי שלאנשים מאוד מוגדרים ומאוד מסוימים יהיה מרשם כולל של עברייני מין. במצב היום המרשם על עברייני מין הוא חלקי ביותר, לא משקף את המצב.

[...]

אני אומר שוב, אני חושב שצריך את כל ההקפדה. אני מסכים פה עם חגית לרנאו [נציגת הסנגוריה הציבורית דאז ומומחית בתחום – ט' ח'], **אסור שהמרשם הזה יהיה נחלת הכלל, אפילו לא חצי הכלל, צריך מאוד להחמיר בקביעה למי יש נגישות למרשם, אבל המרשם עצמו חייב לכלול את כל עברייני המין, גם כאלה שהוגדרו במסוכנות נמוכה.** האינפורמציה הזאת היא בעלת חשיבות עצומה למי שמופקד על אכיפת החוק ושמירה על הציבור" (פרוטוקול ישיבה 241 של ועדת החוקה, חוק ומשפט, הכנסת ה-18, 32-35 (9.8.2010)).

298. בישיבת הוועדה מיום 3.1.2021 נדונה השאלה איזה גורמים רצוי שיהיו פתוחים למרשם ולאיזה חלק ממנו, כשנקודת המוצא הייתה שהמרשם סגור (פרוטוקול ישיבה 308 של ועדת החוקה, חוק ומשפט, הכנסת ה-18, 18-20 (3.1.2021)). הדיון בסוגיה אם יש מקום לפתוח את המרשם כך שתכליתו תהיה ליידע את הציבור בדבר עברייני מין בילדים שהם פדופילים הסתיים בישיבת הוועדה מיום 11.1.2021, שם הוחלט, נכון לאותו שלב, שלא לכלול בתיקון מרשם פתוח (פרוטוקול ישיבה 314 של ועדת החוקה, חוק ומשפט, הכנסת ה-18, 10-11 (11.1.2021)).

299. להשלמת התמונה יוער כי ביום 15.11.2021 הונחה על שולחן הכנסת ה-24 הצעת חוק פרטית החוזרת בעיקרה על קודמותיה: להקים מרשם שמטרתו ליידע את הציבור על עברייני מין

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

בילדים (הצעת חוק המלחמה בפדופיליה (מאגר מידע), התשפ"ב-2021 (מספר פנימי: 2163403, פ/2541/24). בדברי ההסבר להצעת החוק נכתב:

ההגנה על הציבור מפני תופעת הפדופיליה, מחייבת נקיטת צעדים חמורים כלפי עברייני המין הסובלים מפדופיליה. הצעת החוק באה להקים מאגר מידע ארצי אשר יכיל את פרטיהם של כלל עברייני המין הסובלים מפדופיליה המוכרים לרשויות אכיפת החוק ויהיה פתוח לעיון הציבור, כפי שנהוג הדבר בארה"ב. מאגר המידע יאפשר להורים להשגיח באופן יותר יסודי על סביבת המגורים שלהם ושל ילדיהם ובכך למנוע עבירות מין נוספות.

למיטב הידיעה הצעת חוק זו לא קודמה ולא נדונה בוועדה.

300. **המצב מעבר לים:** לבקשת ח"כ קרן ברק ערכה הלשכה המשפטית של הכנסת (תחום מידע ומחקר) סקירה משווה בנושא מרשמי מידע בנוגע לעברייני מין. סקירה זו העלתה שמרשמי עברייני מין פתוחים שמטרתם ליידע את הציבור קיימים במדינות הים, בעיקר בארה"ב. המחקר מדגיש כי המרשמים כולם אינם כוללים מידע על כל מי שביצע עבירה פלילית, גם אם עבירה זו היא עבירת מין, אלא רק על מי שביצעו עבירות חמורות (בדרך כלל עבירות מין חמורות או עבירות חמורות אחרות הקשורות בביצוע עבירות מין ונועדו "לשרת" את עבירת המין כגון: רצח, תקיפה, חטיפה, כליאת שווא וכדומה), או מי שהוכח כי יש להם נטייה לביצוע עבירות באופן סדרתי. המאגרים מבוססים בצורה כזו או אחרת על הערכת המסוכנות של העבריינים הרשומים במאגר, בין אם בשל חומרת העבירה שביצעו, בין אם בשל הערכת המסוכנות שלהם כגבוהה, ואשר נחשבים מסוכנים יותר לציבור. מכאן שקיימת הצדקה מיוחדת להטלת מגבלות עליהם מעבר לענישה הרגילה (גלעד נווה "מרשמי מידע בנוגע לעברייני מין: סקירה משווה" 1 (הכנסת, הלשכה המשפטית, תחום מידע ומחקר 26.1.2022)). המחקר סקר בקצרה את היתרונות והחסרונות הטמונים במרשם פומבי, וציין שברוב מדינות הים (ובהן צרפת, אוסטרליה, קנדה, בריטניה, מדינות האיחוד האירופי, דרום אפריקה, הודו, פורטוגל ואירלנד) המרשם הוא סגור על רקע החסרונות הטמונים בו כפי שנמנו לעיל (במאמרה של פרופ' פוגץ' ובדבריה של עו"ד מררי בוועדה). עוד הוא מציין כי גם במדינות שבהן המרשם פומבי, מוטלות מגבלות על היקף המידע שנכלל במאגר או שפתוח לציבור (שם, בעמ' 2). בארה"ב, שם קיימים מרשמים פתוחים, ככלל יכללו במרשם עברייני מין שהורשעו בביצוע עבירות מין חמורות ומידת מסוכנותם הוערכה כגבוהה, לאחר שנערכה להם הערכת מסוכנות שבוחנת את הסיכון לרצידיביזם (שם, בעמ' 6).

301. **סיכום ביניים:** עיון בהיסטוריה החקיקתית, בדיון המקצועי בחוק, בדיון בתיקון המרכזי שנערך לו, ובעמדת בעלי המקצוע (לרבות ראש המועצה לשלום הילד דאז) מעלה כי נכון לעת הזו, ההכרעה של המחוקק היא שמרשם עברייני המין, לרבות עברייני מין בקטינים, יהיה חסוי לציבור הרחב ולא ייחשף. גישה זו מקנה משקל רב יותר לחסרונות הרבים הטמונים במשטר ידוע על אודות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

עברייני מין בקטינים. יתר על כן, גם אלה המצדדים במרשם פומבי, אינם מציעים לכלול בו כל פדופיל או עבריון מין בקטינים באשר הוא – שהרי לא כל מי שעונה להגדרת פדופיל הוא עבריון מין, כל שכן עבריון מין מסוכן. אם אכן יוחלט להפוך את המרשם לפומבי, כפי שנעשה בחלק ממדינות ארה"ב (להבדיל מרוב מדינות העולם המערבי), דומה שמי שייכלל בו הם עברייני מין שהורשעו בביצוע עברות מין חמורות, ושבוצעה להם הערכת מסוכנות המעידה על סיכון גבוה לרצידיביזם. לא כל מי שביצע עברת מין ייכלל במאגר.

302. על רקע סקירה זו נשוב לשאלה שבה פתחנו: האם לעמדת המחוקק וגורמי המקצוע יש אינטרס ציבורי לפרסם במאגר פתוח שאדם פלוני הוא פדופיל ואת פרטיו, ולהבדיל – אם יש אינטרס ציבורי לפרסם שאדם פלוני הוא עבריון מין בילדים? מהדין בישראל כיום – אשר גובש לאחר דיון מעמיק ומקיף בשאלה, תוך שקילת הניסיון שנצבר בעניין זה מעבר לים – אפשר לכאורה להסיק שלאותה עת הכרעת המחוקק הייתה שהחסרונות הטמונים במרשם כזה עולים על היתרונות, ולכן הוחלט שלא לאמץ מרשם פומבי. המסקנה שלפיה אפשר שהיה נקבע שאין אינטרס ציבורי בפרסום מאגר פומבי של עברייני מין בתור שכזה אינה מרחיקת לכת. איני רואה צורך להכריע בכך בענייננו.

303. כעת לשאלה השנייה: האם על רקע מסקנה אפשרית זו, שאיני מכריע בה, יש אינטרס ציבורי לפרסם את הפרסומים הקונקרטיים שדוביצקי פרסם בעניין התובעים כפי שפרסם אותם. קרי: לפרסם "מאגר פרטי של עברייני מין בקטינים" המציג את התובעים כפדופילים עברייני מין, כולל את פרטיהם האישיים, פרטי חלק מבני זוגם, תצלומים שלהם הפוגעים בפרטיות (סרטונים של לקיחתם לחקירה, תצלומים חושפניים של חלקם), וכינויים בשמות פוגעניים, וכל זאת לאורך זמן רב ובאופן מהדהד? לדעתי הכף נוטה להשיב לשאלה זו בשלילה.

304. הפרסומים שדוביצקי פרסם על התובעים מתאפיינים בתוכן משפיל ומבזה העונה להגדרת ביוש (Shaming). כידוע, פרקטיקת הביוש נהייתה נפוצה בעידן הרשתות החברתיות כתוצאה מהקלות שבה יכול כל אדם להעלות לאינטרנט פרסומים המבקרים מעשים של אחרים הסוטים מנורמה חברתית ולהפיצם בתפוצה רחבה (מיכל לביא "ביוש לנצח?" משפטים מט 439, 447-449 (2019); הדר דנציג-רוזנברג וענת פלג "Naming, Blaming, Shaming: עמדותיהן של נפגעות עבירות מין כלפי ביוש תוקפיהן ברשתות החברתיות" משפט וממשל כא 69, 74 (2020)). הגבול בין פרקטיקת ביוש רצויה לכזו שאינה רצויה מעורר שאלות לא פשוטות. בראי דיני לשון הרע ופגיעה בפרטיות הוא נסוב על האיזון שבין הפגיעה בזכויות היסוד לשם הטוב ולפרטיות מזה ואינטרס הציבור בחופש הביטוי מזה (רע"א 1688/18 סרנה נ' נתניהו, פסקה 4 (15.4.2018); רע"א 1239/19 שאול נ' חברת נידלי תקשורת בע"מ, פסקות 37-38 (8.1.2020)). הספרות עמדה על כך שיש לביוש יתרונות המאפשרים להשיג תוצאות רצויות שיש קושי להשיג בדרכים אחרות ובהן אזהרת הציבור מפני מפרי נורמות ועבריינים ואכיפה אזרחית; אכיפת נורמות חברתיות שאינן מפרות את הדין,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

ושיש אינטרס ציבורי לאכפן ; הרתעה מפני הישנות של התנהגות לא רצויה ועיצוב נורמות חברתיות רצויות ; העצמת הנפגע מהפרת נורמה חברתית או פלילית ומתן קול ; הביוש מעודד השתתפות בשיח הציבורי ומגלם את חופש הביטוי (לביא, בעמ' 450-451). דנציג-רוזנברג ופלג מציינות שהתומכים בביוש טוענים שהוא משיג תוצאות רצויות ביעילות מאמצעי ענישה אחרים (דנציג-רוזנברג ופלג, בעמ' 80-81).

305. לצד היתרונות, הספרות הצביעה על כך שפרקטיקת הביוש סובלת מחסרונות משמעותיים : ראשית, הביוש לא תמיד מבטא את הערכים השלטים בחברה או את אלה הרצויים. לעתים אדם מבויש בגין נורמה שאינה בקונצנזוס, שהרי כל אחד מגנה לפי ערכיו, ובמקרה כזה הפגיעה בו עלולה להיות לא מוצדקת. שנית, ביוש עלול להוביל לתוצאות לא פרופורציונליות : לפגוע פגיעה לא מידתית בכבוד האדם, לדה-הומניזציה, לאובדן הזדמנויות תעסוקתיות ואף לנידוי חברתי. לעתים הביוש לא מסתיים בנקודת זמן קונקרטית ונמשך גם לאחר שהסנקציה כבר מילאה את תכליתה. שלישית, כאשר הביוש הוא תולדה של יוזמה פרטית, הוא מתבצע ללא משפט או הליך נאות ; העובדות שבבסיס הפרסום לא נבדקות ועלולות להיות לא מדויקות. תצלום או סרטון עלולים להתפרש באופן שגוי, ויכולים לבייש את הפרט באופן שעולה כדי לשון הרע ופגיעה בפרטיות שאינן מוגנות בדין. לא תמיד יש לפרט המבויש מודעות או יכולת להיטיב את הפגיעה בבית המשפט. רביעית, הביוש באינטרנט עלול לצאת משליטה ולהוביל להטרדה, אלימות, בריונות ולעתים לסכן חיים. ביוש שהחל למטרה חברתית ראויה עלול לצאת משליטה ולהוביל לתוצאה הפוכה. חמישית, לביוש עלולות להיות תופעות שליליות על המבויש ועל החברה : חלק מהמבוישים עלולים לבנות חומה סביבם, לאבד רגישות, להוביל להתאגדות אוכלוסיית מבוישים, וליצירת קהילה שלא תציית לנורמות ותחיה בשולי החוק והחברה. לביוש עלולות להיות השלכות שליליות גם על המבוישים שעלולים להתדרדר מבחינה תרבותית, בעיקר כאשר הם מתמקדים בגינוי המבויש ולא המעשה (לביא, בעמ' 451-453). חוקרים טוענים שעונשי ביוש אינם משיגים את מטרתם בדרך של הרתעה כללית, ושאי-אפשר למנוע מעברייני לשוב ולבצע עברה באמצעות ענישה פומבית (דנציג-רוזנברג ופלג, בעמ' 81). פרופ' Dan Kahan טען כי ענישה המבטאת גינוי כה חריף מאשרת רק מגוון מצומצם של אורחות חיים ומוקיעות את כל השאר. נטען שעונשי ביוש גורמים ליצירת בידול בחברה, ולא אינדיווידואליות ושוויון. הם פוגעים יתר על המידה בכבודו של המבויש, ולכן אינם מוסריים. גם מנקודת מבט תועלתנית, הוטל ספק באפקטיביות של ביוש. מחקרים בתחום הפסיכולוגיה הראו שהוא לא בהכרח משיג אפקט הרתעתי או שיקומי, ועלול אף לגרום להחמרה במצבו ובהתנהגותו של המבויש. הספרות הבחינה בין "ביוש משקם", המתמקד במעשה ולא בעושה ומעודד לאי-הישנות, לבין "ביוש מגנה", המתמקד בעושה ומשפיל אותו. בעוד שלביוש משקם עשוי להיות אפקט חיובי, לביוש מגנה יש אפקט שלילי (דנציג-רוזנברג ופלג, בעמ' 81-82). למעשה, היתרונות והחסרונות של ביוש הם תמונת ראי של השאלה אם רצוי לפרסם מאגר פומבי של עברייני מין אם לאו. נכון לעת הזו, נזכיר, המחוקק ביכר שלא לפרסם מאגר פומבי, ושלא לנקוט פרקטיקת ביוש באמצעותו לצורך יידוע הציבור ואזהרתו מפני עברייני מין כמו גם הרתעת עברייני המין.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

306. על סמך אופי הפרסומים דנן, אני נוטה לדעה שהחסרונות הטמונים בהם עולים במשקלם על יתרונותיהם ועל התועלת הגלומה בהם (וזאת בהנחה, לצורך הדיון, שהיה עולה בידי דוביצקי להוכיח את מעשי התובעים שייחס להם). זאת לנוכח אופיים המשפיל, המבזה, הפוגעני, הדחוס לאורך זמן, וחוסר היכולת המעשית לגרום לדוביצקי להפסיקם ולהסירם לאחר שעזב את ישראל ואינו סר למרות מערכת אכיפת החוק הישראלית. יתר על כן, הכך נוטה לקבוע שהפרסומים אינם עולים בקנה אחד עם התכליות הציבוריות שבשמן הם נעשו לטענת דוביצקי-עצמו (להגן על הציבור ולהזהירו). אף בהנחה, לצורך הדיון בלבד, שמטרתם בראשיתם הייתה כזו, כיום דומה שתכליתם היא עונשית על כך שהחליטו לתבוע את דוביצקי ולנהל נגדו התדיינות ואולי גם למטרות אחרות שאינן לגיטימיות.

307. **האם ראוי לעודד אכיפה פרטית מהסוג שביצע דוביצקי ובדרך שעשה אותה? סוגיה** רלוונטית נוספת נוגעת להתנהלות של דוביצקי בנושא הדחת התובעים לביצוע המעשים שהובילה לפרסומים שפרסם עליהם. עניינה בשאלה אימתי יש אינטרס ציבורי לתת לגיטימציה לביצוע פעולות חקירה ואכיפה של הדין בידי גורם פרטי, ואם התשובה חיובית – כיצד ראוי לעשות זאת (לדעה שלפיה אכיפה פרטית מסוג זה אינה בלתי חוקית כשלעצמה, ראו את רשימתו של יורם רבין שאוזכרה לעיל, שבה התייחסה המחבר למעשיו של דוביצקי בלא להביא בחשבון את התנהלותו כפי שהוכחה בהליכים דנן).

308. פסק דין המרכזי שדן בשאלת הפרטת סמכות המדינה לעשות שימוש בכוחה הכופה הוא בג"ץ 2605/05 **המרכז האקדמי למשפט ולעסקים (ע"ר) חטיבת זכויות האדם נ' שר האוצר**, פ"ד סג(2) 545 (2009) שעסק בשאלת חוקתיותו של חוק שהתיר להקים בית סוהר שיופעל וינוהל בידי תאגיד פרטי. ההסדר שנקבע בתיקון העביר סמכויות של המדינה בתחום הכליאה, שהפעלתן כרוכה בהפעלת כוח ובפגיעה בליבת זכויות אדם, לתאגיד פרטי הפועל למטרת רווח. בפסק הדין הוכרע (ברוב דעות) כי החוק אינו חוקתי. בית המשפט מנה שיקולים מנחים בשאלת תוקפה המשפטי של הפרטה באופן כללי, ושל סמכויות אכיפה בפרט, כדלקמן: שיקול ראשון הוא המניע של הגורם שהסמכות מועברת אליו. בעוד שהמדינה אמונה על אינטרס הציבור, הגורם הפרטי מונע מאינטרסים אחרים, זרים לאינטרס הציבורי, ואשר עשויים להתנגש עמו. על כן, אף אם יעלה בידו של הגורם הפרטי לבצע את הפעולות באופן יעיל יותר, אין בכך די. יש לוודא שכלל האינטרסים הציבוריים נשמרים במידה מספקת, וככל שהחשש לפגיעה קשה יותר בזכויות אדם גובר, כך תיטה הכף שלא להפריט את השימוש בסמכות (עניין **הפרטת בתי הסוהר**, בפסקות 18-19 לפסק הדין של הנשיאה ביניים). שיקול שני שיש לשקול הוא המגבלות שחלות על הגורם הפרטי מכוח הדין בהשוואה לאלו שחלות על המדינה. כך למשל, שילוב סוכנים מדיחים מטעם גורמי החקירה כפוף למגבלות המתוות את דרך פעולתם (ע"פ 1224/07 **מדינת ישראל נ' בלדב**, פסקה 67 (10.2.2010)).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

מקום שפעולות אלו מבוצעות בידי אדם פרטי, שאינו כפוף לאותן מגבלות, פוטנציאל הפגיעה בזכויות הנחקרים הוא גדול יותר, ולכן הכף נוטה שלא להתירו. שיקול שלישי נוגע למידת הפיקוח של הגורם השלטוני על הגוף הפרטי שמקבל לידיו סמכויות של המדינה. ככל שהפיקוח של המדינה רב יותר, כך החשש מפני פגיעה בזכויות פוחת. גורמי אכיפת החוק, ובהם חוקרים משטריים מסתייעים בגורמים פרטיים במגוון דרכים ובעשותם כן הם אינם מתפרקים מהחובה המוטלת עליהם לוודא שהסתייעות זו מתבצעת כדין (אן סוצ'יו חוק וסדר בע"מ: ההפרטה של אכיפת החוק בישראל 25-14, 33-38 (טל דהן עורכת, האגודה לזכויות האזרח בישראל 2013)). שונים הם פני הדברים כאשר גורם פרטי נוטל לידיו סמכויות חקירה בלא שהוא נתון לפיקוח כלשהו. היעדר פיקוח על מלאכת אכיפת החוק טומן בחובו היעדר שליטה של המדינה על הנעשה בתחום אחריותה, ועלול להוביל לפגיעה מהותית בזכויות הנחקרים. ככל שמדובר בסמכויות שהפעלת שיקול הדעת בגדרן מורכבת יותר, כך הצורך בפיקוח הדוק יותר עולה, ובהתאם – היכולת של הגורם השלטוני לפקח נעשית מוגבלת (ראו בג"ץ 39/82 הנפלינג נ' ראש עיריית אשדוד, פ"ד לו(2) 537 (1982); בג"ץ 4884/00 עמותת "תנו לחיות לחיות" נ' מנהל השירותים הווטרנריים בשדה במשרד החקלאות, פ"ד נח(5) 202 (2004); דפנה ברק-ארז משפט מינהלי כרך א 181-187 (2010)).

309. הנושא נדון גם בהקשר הקונקרטי של פגיעה מינית בקטינים ברע"פ 1201/12 קטיעי נ' מדינת ישראל (9.1.2024). במסגרת תחקיר של ערוץ 10, אשר דוביצקי טען למעורבות בו (ראו בקשות הביטול בתביעה של אוטובי, בן צבי, אביטל), תחקירני הערוץ גלשו באתרי אינטרנט, הציגו עצמם כילדה בת 13, וניהלו בשמה שיחות עם פונים, כפי שעשה דוביצקי בעניין התובעים. שני פונים יזמו שיחות מיניות עם התחקירניות ונפגשו עמן, ובגין מעשים אלו הועמדו לדין: האחד בעבירת ניסיון למעשה מגונה וניסיון להטרדה מינית; השני בעבירת ניסיון להטרדה מינית. הנאשמים טענו כי הם הודחו לביצוע העבירה על ידי התחקירניות ולפיכך קמה להם הגנה מן הצדק. השניים הורשעו, ועל הרשעתם הגישו בקשות רשות ערעור לבית המשפט העליון. באותו מקרה נדונה הבעייתיות הכרוכה בפעולות אכיפה פרטית על ידי "סוכנים פרטיים", במקרה זה התקשורת. וכך נקבע (שם, בפסקה 9; השופט י' הנדל):

פעילותם של ה"סוכנים" הפרטיים יוצרת קשיים שונים. בית משפט זה הביע בעבר הסתייגות מהעברת סמכויות שלטוניות מובהקות לידיים פרטיות [...]. כאן לא מדובר בהפרטה או האצלת סמכויות שלטוניות אלא תחקיר של גוף פרטי. ההכשרה והפיקוח הקפדני על הפעלת סוכני משטרה מבחינים ביניהם לבין גופים פרטיים [...]. חירותם של גופים פרטיים ככלל וגופי עיתונות בפרט מכבלי הרשות המוסמכת מקלה ומטרידה כאחד. מקלה – לדוגמא, שוטר חייב להזהיר נאשם טרם חקירתו. לא כן המצב ביחס לתחקירן הפרטי. התנהגות השוטר כפופה לביקורת של בית דין משמעת. אף שהעיתונאי כפוף גם הוא לאתיקה העיתונאית ולמועצת העיתונות, מסגרת הביקורת שונה. רשויות האכיפה, כגורם רשמי בהליך הפלילי, כפופות לחוקים ונהלים רבים המגדירים את המותר והאסור להן. הפסיקה דורשת שהפעלת סוכן משטרה מדיח תיעשה רק כאשר היא הדרך הסבירה היחידה להשגת הראיות הדרושות להעמדה לדין [...].

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

חוסר הכפיפות של גופים פרטיים לכללי הרשות הציבורית מעורר חוסר נוחות. נהוג לחשוש מהאפשרות שרשויות האכיפה יפעילו את סמכותן מעבר לנדרש. צידו השני של חשש זה הוא האפשרות שגורם לא מוסמך ימלא את תפקידן.

310. השופט ג'ובראן הוסיף את הדברים הנכוחים הבאים (פסקה 6):

כאשר גוף פרטי נוטל סמכויות המסורות על פי חוק למשטרה, אין הוא פועל תחת המגבלות החוקיות החלות עליה ובכללן על סוכנים מדיחים מטעם הרשות, כגון החובה ליידע חשוד בדבר זכויותיו. לפיכך, תחקירים המתבצעים על ידי גופים פרטיים, אשר כרוכה בהם יצירת מצב עובדתי שאלמלא התקיימותו העבירה הקונקרטית שנעברה לא הייתה נעברת ומסתיימים בהעמדה לדין, יוצרים פוטנציאל לפגיעה בזכות החוקתית להליך הוגן.

311. עוד באותה פרשה (פסקה 10) ציין בית המשפט העליון שביצוע חקירה בידי גורם פרטי עלולה להוביל לביטול כתב האישום לפי דוקטרינת ההגנה מן הצדק במקרים המתאימים.

312. **מן הכלל אל הפרט:** פעולותיו של דוביצקי בעניינם של התובעים – שחלקן פעולות חקירה וחלקן פעולות בעלות אופי עונשי – מתאפיינות בהיעדר כל מגבלות ופיקוח באשר הן ומעוררות קשיים ניכרים: החל בהתחזות מדיחה בצ'טים ובשיחות הוואטסאפ, כשהתובעים טוענים שהחומר שדוביצקי הציג אינו אותנטי ושלם ושהוא ערוך באופן מגמתי; המשך בנוכחותו בזירת החקירה לרבות תיעוד לקיחתם לחקירה במשטרה ומעצרו של אחד מהם; מעורבותו בחקירה המשטרתית, לרבות העובדה ששם את ידיו על הודעות התובעים מבלי שהסביר כיצד הגיעו אליו; העובדה שלא כל החומר הראייתי נשמר אצלו והוצג, לרבות תצלומים ששלח לתובעים ותיעוד מהימן של תדפיסי הצ'טים והקלטות של שיחות הטלפון שהתקיימו; וכלה בפרסום פרסומים פוגעניים ומביישים המתייגים את התובעים כעברייני מין בקטינים, והכללתם במאגרים פרטיים רבים של פדופילים עברייני מין שיצר. כל זאת על אף שלא הוגש נגדם כתב אישום, הם לא הורשעו, ולא נבחנה מידת מסוכנותם. כל אלו נעשו תוך שדוביצקי נוטל לעצמו את תפקיד "החוקר, השופט והתליין", תוך סירוב בולט ומניפולטיבי לקחת אחריות על מעשיו. במקום לאפשר את ניהול ההליכים נגדו בארץ, הוא עזב את ישראל, ופועל כיום להכביד על התובעים בישראל ובארה"ב כאחד. הוא אף לא סר למרות מערכת המשפט בישראל: אינו מקיים את פסקי הדין שניתנו נגדו במישור צווי העשה ותשלום פסקי הדין, וממשיך לפרסם על התובעים פרסומים חדשים גם לאחר שפסקי הדין האוסרים זאת הובאו לידיעתו. על רקע מכלול זה, ספק אם יש מקום לקבוע שיש אינטרס ציבורי בפרסומים שדוביצקי ביצע כפי שביצע אותם (השוו לקשיים הכרוכים בסמכות לנהל הליך פלילי בידי אדם פרטי במסגרת קובלנה פלילית כעולה מבג"ץ 1322/22 כהן נ' מלמד, פסקה 7 (31.3.2022)).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

313. ודוק: קביעה זו – הנוגעת לאופן שבו פורסמו "מאגרי הפדופילים" שדוביצקי פרסם לצד פרסומים נלווים כפוגעת יתר על המידה בתובעים ולכן אינה מוגנת בלשון הרע או פגיעה בפרטיות – היא היחידה שלגביה הכף נוטה לקבוע שאין אינטרס ציבורי בפרסומם. איני קובע ממצא בשאלה אם יש אינטרס ציבורי בפרסום מאגר עברייני מין פומבי באופן כללי, או לפרסם את מעשיהם של התובעים בדרך פוגענית פחות בהנחה שהיה עולה בידי דוביצקי להוכיח שעשו את המעשים שטען להם.

314. עוד יצוין, לסיכום פרק זה, המובן מאליו: אין בדבריי כדי לגרוע מחומרת המעשים המיוחסים לתובעים ככל שאכן היה מוכח שבוצעו, ומהאינטרס הציבורי החשוב למגר את תופעת עבריינות המין ברשת. קביעתי האמורה, שנקבעה במידת הזהירות הנדרשת האופיינית לשלב זה של הדיון (הערכת סיכויי ההגנה בבקשה לביטול פסק דין), תחומה לסיכוי שהיה נקבע שאין אינטרס ציבורי בביצוע מעשיו של דוביצקי כפי שעשה אותם ובפרסומים שפרסם בנסיבות הקונקרטיות שהתבררו. הא ותו לא.

(ה) הגנת תום הלב: חובה חוקית, מוסרית או חברתית לבצע את הפרסום (סעיף 15(2) לחוק)

315. סעיף 15(2) לחוק איסור לשון הרע מקים למפרסם הגנה אם הפרסום נעשה בתום לב ואם "היחסים שבינו לבין האדם שאליו הופנה הפרסום הטילו עליו חובה חוקית, מוסרית או חברתית לעשות אותו פרסום". דרישת תום הלב – תנאי-בלעדיו אין לתחולת ההגנה – כוללת בחובה מאפיינים אובייקטיביים וסובייקטיביים כאחד. שיקולים מרכזיים שיש לשקול לצורך בחינת תום ליבו של המפרסם מנויים בסעיף 16 לחוק, שקובע חזקות הנוגעות לתום לבו של המפרסם. סעיף 16(ב)(3) קובע: "הוא [הנתבע] נתכוון על ידי הפרסום לפגוע במידה גדולה משהיתה סבירה להגנת הערכים המוגנים על-ידי סעיף 15".

316. השאלה אם התנהגות התובעים הטילה על דוביצקי חובה מוסרית או חברתית לבצע את הפרסומים שביצע דומה במהותה לשאלה אם יש אינטרס ציבורי בפרסומים הקונקרטיים שפורסמו, כפי שפורסמו. כאמור לעיל, אני נוטה לדעה שאין אינטרס ציבורי בפרסומיו של דוביצקי, ואם אכן כך היה נקבע – עולה שאין לדוביצקי הגנה גם מכוח סעיף 15(2) לחוק. בהקשר זה יש להבחין בין חובה חברתית שמטרתה להגן על אדם מסוים קרוב, כגון חובה לפרסם את השם כדי להזהיר שכן המוכר למזהיר, לבין רצון להזהיר את הציבור בכללותו. בעוד שיכול שיהיה מקום להכיר בחובה חברתית כלפי אדם מוכר, ספק אם יש מקום להכיר בחובה כללית כלפי הציבור – תפקיד שמסור למדינה בגדרי סמכותה שבחוק. אולם אף בהנחה שיש להכיר באינטרס ציבורי כזה, הכף נוטה לקבוע שאין אינטרס ציבורי לעשות זאת בדרך שבה דוביצקי עשה זאת – ביוש פוגעני במידה העולה על הנדרש. דוביצקי פנה לקרובי התובעים, פרסום את פרטי בני זוגם, את סרטוני ההובלה לחקירה, ותמונות חושפניות של חלקם. כל אלה פגעו כולם מעבר לנדרש, צבועים בגוון

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

עונשי, ולכאורה שוללים את הגנת תום הלב. דומה שההגנה נשללת שבעתיים מכך שדוביצקי לא קיים את פסקי הדין, והוסיף לפרסם על התובעים (למעט אחד) פרסומים לאחר שנודע לו על פסקי הדין. חזקה שעשה כן בכוונה לפגוע.

317. לסיכום נקודה זו: נחזה שסיכויי ההגנה לפי סעיף 15(2) לחוק איסור לשון הרע נמוכים אף הם.

(ו) סיכויי ההגנה ביחס לסעד הכספי שנפסק

318. סעיף 19 לחוק איסור לשון הרע קובע בעניינם של פיצויים:

הקלות

19. בבואו לגזור את הדין או לפסוק פיצויים רשאי בית המשפט להתחשב לטובת הנאשם או הנתבע גם באלה: (1) [...] (2) הוא היה משוכנע באמיתותה של לשון הרע; (3) הוא לא נתכוון לנפגע; (4) הוא התנצל בשל הפרסום, תיקן או הכחיש את הדבר המהווה לשון הרע או נקט צעדים להפסקת מכירתו או הפצתו של עותק הפרסום המכיל את לשון הרע, ובלבד שההתנצלות, התיקון או ההכחשה פורסמו במקום, במידה ובדרך שבהן פורסמה לשון הרע, ולא היו מסוייגים.

וסעיף 22 לחוק קובע:

ראיות על אפיו של הנפגע וכו'

22. במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע אין להביא ראיה או לחקור עד בדבר שמו הרע של הנפגע או בדבר אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו הפגומים, אלא במידה שפרטים אלה נוגעים במישרין ללשון הרע המשמשת נושא למשפט, או שבית המשפט התיר הבאת ראיה או חקירת עד כאמור – (1) [...] (2) במשפט אזרחי, אחרי ההחלטה שהנתבע חייב בפיצויים – להפחתת הפיצויים; (3) [...] (4) [...].

319. **פיצוי ללא הוכחת נזק:** סעיף רלוונטי נוסף לענייננו הוא סעיף 7א לחוק, המקנה לבית המשפט שיקול דעת לפסוק פיצוי ללא הוכחת נזק בסך של 50,000 ש"ח (סעיף 7א(ב) לחוק), ואם הוכח שלשון הרע פורסם בכוונה לפגוע, כפל הסכום (סעיף 7א(ג) לחוק). סכומים אלה צמודים למדד המחירים לצרכן שפורסם בחודש ספטמבר 1998 (סעיף 7א(ה) לחוק). בפסיקה נקבע כי הוראה זו קובעת "פיצוי גג" הנועד למקרה שבו לא הוכח נזק מיוחד ולא הוצגו נתונים כלשהם לגבי נזק כללי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

היא אינה חלה אם הובאו נתונים לגבי נזק כללי, שאז בית המשפט מוסמך לפסוק פיצוי על נזק כללי שנגרם ללא הגבלה. מדובר אפוא בפיצוי מרבי שבית המשפט רשאי לפסוק כאשר לא הוכח כל נזק שהוא – בין מיוחד ובין כללי, אולם אם כן הוכח נזק, מסגרת הפיצוי הסטטוטורי אינה מחייבת (ע"א 89/04 נודלמן נ' שרנסקי, פסקות 44-45 (4.8.2008)). הואיל ובית המשפט מוסמך לפסוק נזק לא ממוני בשיעור העולה על סכומים אלה ודי בכך לעתים בהבאת ראיות נסיבתיות על קיומו של נזק כללי, יש שהוכחת זכאות לפיצוי גבוה מן המגבלה אינה קשה. קרמניצר, גנאים ושנור טוענים שהוראה זו הרעה את מצבם של התובעים משום שלפני הוספתה בשנת 1998 היה אפשר לזכותם בפיצויים כלליים בגובה בלתי מוגבל מבלי להביא בדל של ראיה, וכיום הסעיפים האמורים יוצרים מסגרת ועיגון של הסכומים הנפסקים ובתי המשפט נוטים שלא לפסוק סכומים גבוהים מהם (חאלד גנאים, מרדכי קרמניצר ובוטז שנור דיני לשון הרע: הדין המצוי והדין הרצוי 451 (מהדורה שנייה מורחבת 2019)). עם זאת הצורך להבחין בין "מסלול הפיצוי הסטטוטורי" לפי סעיף 7א לבין "מסלול הפיצוי הכללי" רלוונטי רק כאשר בית המשפט שוקל אם יש מקום לפסוק פיצוי גבוה מהסכום הסטטוטורי (ע"א 6903/12 Canwest Global Communications Corp נ' עזור, פסקות 59-61 לפסק הדין של השופט (כתוארו אז) ע' פוגלמן (22.7.2015)).

320. השיקולים בפסיקת פיצוי בגין לשון הרע: בעניין נודלמן נ' שרנסקי עמד בית המשפט העליון (השופטת א' פרוקצ'יה) בהרחבה של השיקולים שיש לשקול בפסיקת פיצוי בגין לשון הרע, ובכלל זה על המשקל שניתן לייחס גם להתנהגותו של התובע-הניזוק כגורמים להחמרה ולהקלת הפיצוי. שם נקבע כי –

בראש וראשונה, יש לתת משקל לנזק שנגרם לתובע כתוצאה מהפרסום, אשר הפיצוי התרופתי נועד להטבתו. קיימת חזקה, כי נגרם נזק לשמו הטוב של הנפגע מעצם פירסום לשון הרע, המצדיק פסיקת פיצויים אף ללא צורך שיוכיח נזק ממון מיוחד אשר נגרם הלכה למעשה [...]. נזק זה נשקל לא רק בהקשר לפרסום עצמו, אלא גם בהתחשב בהתנהגות הצדדים לאחריו, ואף במהלך הדיון המשפטי, התנהגות העשויה להגדיל את הנזק או להקטין, לפי הענין. אף כאשר למטרה העונשית, החינוכית וההרתעתית, יש לשקול את התנהגות המפרסם, ואת כוונותיו כפי שהן עולות מהתנהגותו כגון, האם היה בהן רישול או קלות דעת, או זדון וכוונה ישירה לפגוע. ברוח זו מונה סעיף 19 לחוק מספר נסיבות שבכוחן להקל על הנאשם, בהן: היות הפרסום חזרה על דברים שנאמרו קודם לכן [...]; היות המפרסם משוכנע באמיתות דבריו, בהיעדר כוונה לפגוע, וכן בקיום התנצלות, תיקון או הכחשה, או בנקיטת צעדים לצמצום תפוצתו של הפרסום. הערכת הנזק נותרת, בסופו של יום, עניין הנתון להערכה שיפוטית, הבנויה על אמות מידה כלליות, ועל נסיבותיו הקונקרטיות של המקרה הפרטי [...].

ובהמשך (פסקה 56):

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

הערכת הנזק תלויה בין היתר, ביחס שבין ערכו הרכושי של השם הטוב קודם לעוולה, לבין מה שנוטר מערך זה אחריה. הנחת היסוד היא כי לנפגע, כלכל אדם, יש שם טוב, וכי לערך זה יש משמעות רכושית בעלת ערך כספי. אולם זוהי חזקה הניתנת לסתירה. ניתן להוכיח כי בציבור אליו כוון הפרסום, לא נהנה הנפגע משם טוב בעניין הנוגע לנושא הפרסום, ולכן הערך הנכסי של שמו נמוך או אינו קיים [...] סעיף 22 לחוק קובע איסור על הבאת ראיות על שמו הרע של הנפגע, אלא במידה שהדבר נוגע במישרין ללשון הרע הנדונה במשפט, או שבית המשפט התיר זאת על פי שיקול דעתו, בהתקיים תנאים מסוימים המפורטים באותה הוראה. כך למשל, ניתן יהיה להביא ראיה בדבר שמו הרע של התובע, לאחר שכבר החליט בית המשפט על קיומה של חבות, ולצורך הפחתת שיעור הפיצויים (סעיף 22(2)). משתמע מכך, כי ניתן להתחשב בשמו הר; ע, באופיו, בעברו, במעשיו, או בדעותיו הפגומים של התובע, אף מקום בו אלו לא היו ידועים לציבור [...].

עוד מציין בית המשפט (פסקה 59):

הערכת הפיצוי על פי דיני לשון הרע אינה מתמקדת בנזק שנגרם לנפגע בלבד, אלא היא רואה לנגד עיניה גם שיקולים ציבוריים כלליים שיש להגשימם במסגרת הסעדים המוענקים, ובהם הגנה על האיזונים הראויים ברמתו של השיח הציבורי, הרתעה וגמול על ביצוע עוולות לשון הרע, והתחשבות בשיקולים מחמירים ומקילים הקשורים הן בפוגע והן בנפגע.

321. **סעד של ציווי:** נוסף לסעד של פיצוי, מוסמך בית המשפט לצוות על הנתבע לפעול להסרת הפרסום המשמץ, ככל שהדבר תלוי בו, וכן להורות לו להימנע מלפרסם בעתיד פרסום בעל תוכן דומה. סעדים של ציווי ומניעה הם דרך המלך לאחר שנקבע כי הפרסום הוא עוולתי (ע"א 214/89 **אבנרי נ' שפירא**, פ"ד מג(3) 840 (1989); גנאים, קרמניצר ושנור, בעמ' 420).

322. **פיצוי ללא הוכחת נזק בגין מספר פרסומים:** ברע"א 2855/20 **פלוני נ' פלוני** (6.10.2022) נקבע כי אפשר לפסוק פיצוי ללא הוכחת נזק במסלול הסטוטורי בגין פרסומים שונים המתייחסים לאותה מסכת עובדתית. לצורך הכרעה אם יש הצדקה לפסוק פיצוי נפרד ללא הוכחת נזק לפי מספר הפרסומים יש לבחון מבחני-עזר אלה: ראשית, תוכן הפרסומים ובפרט אם יש דמיון ביניהם; שנית, הזמן שחלף מפרסום לפרסום; שלישית (בדעת רוב), זהות הנמענים ביחס לכל אחד מהפרסומים. אם בית המשפט הגיע למסקנה כי יישום המבחנים מביא לתוצאה שלפיה מדובר "באותה לשון הרע", באופן שאינו מצדיק פיצוי נפרד בגין כל פרסום, עדיין באפשרותו לשקול את מספר הפרסומים, לצורך הכרעה בשאלת גובה הפיצוי ההולם (שם, בפסקות 73-78 לפסק הדין של השופט נ' סולברג).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13548-01-17 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

323. **סכום הפיצוי בתביעות שעילתן ייחוס עבירות מין בקטינים:** עיון בפסיקה שדנה בתביעות לשון הרע הנוגעות לפרסומים שייחסו לתובע עבירות מין מגלה מנעד רחב (וראו סקירתי בת"א (שלום ת"א) 62999-08-21 מ' נ' לייבוניץ, פסקות 273-274 (9.11.2023)), ובפרט בתביעות שעניינן תיוג התובע כפדופיל. בעניין **בביב** שהוזכר לעיל ניתן פסק דין בהיעדר הגנה על סך של 200,000 ש"ח בגין פרסום לשון הרע על אודות התובע בפייסבוק שבו כונה בין היתר "פדופיל". בקשה לביטול פסק הדין נדחתה, ובקשת רשות ערעור נדחתה גם כן. בתמ"ש (משפחה ת"א) 65418-11-19 ג' נ' ג' (24.5.2021) נפסקו פיצויים בסך של 80,000 ש"ח בגין פרסומים של הנתבעת שהתובעים פגעו מינית בילדים. הפרסומים נעשו לאחר שהנתבעת הגישה נגדם תלונות שווא באותן האשמות. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו (עמ"ש (מחוזי ת"א) 17592-07-21 ג' נ' ג' (11.5.2022); בע"מ 3979/22 **פלונית נ' פלוני** (1.9.2022)). בע"א (מחוזי ת"א) 42162-11-20 **פלונית נ' אלמונית** (22.11.2021) נפסקו פיצויים בסך של 100,000 ש"ח בגין פרסומים של שני תובעים על גנות שבהם היא כונתה "פדופילית", ויוחסו לה עברות מין בילדי הגן. נקבע כי הפרסומים גיבשו עילות לשון הרע ופגיעה בפרטיות. בתלה"מ (משפחה ת"א) 51455-03-17 א' נ' כ' (5.4.2020) נפסקו פיצויים בסך של 150,000 ש"ח, בין היתר בגין פרסום לשון הרע, וזאת בעקבות תלונות של הנתבעת נגד התובע שבהן האשימה אותו באלימות מינית נגד בנם המשותף. בפסק הדין שבערעור נקבע שאין להתערב בסכום הפיצויים, ובעילת לשון הרע העמידם על סך של 40,000 ש"ח. זאת בעקבות פניה של האם לגנות של הבר, לתקשורת ולאנשים בקבוצת תמיכה שאלה שייך התובע, פרסמה את תלונתה על מעשיו, וצעה בפני השכנים כי המשיב הוא "פדופיל" ו"חולה נפש" (עמ"ש (מחוזי ת"א) 63448-06-20 **פלונית נ' פלוני** (30.8.2021)). בתמ"ש (משפחה אשד') 24117-10-17 **פלוני נ' פלונית** (15.11.2021) נפסקו פיצויים בסך של 150,000 ש"ח ללא הוכחת נזק. העובדות: על רקע סכסוך על הליך מינוי אפוטרופוס של בת הנתבעת, פורסמו על התובע שלושה פרסומים שבהם הוא תוג כ"פדופיל". בת"א (שלום ת"א) 25757-09-17 **פלונית נ' אלמונית** (21.10.2020) נפסקו פיצויים בסך של 80,000 ש"ח בגין פרסום לשון הרע של הורים על אודות גנות בשני פרסומים, מכתב ומסרון, שבהם יוחסו לה מעשי הטרדה של ילדים בגן, וכן תיוגה כ"פדופילית" ו"פדופילית סדרתית". נוסף על כך נפסקו פיצויים בסך של 20,000 ש"ח בגין פגיעה בפרטיות שנכרכה באחד הפרסומים. בת"א (שלום ת"א) 58721-09-16 **אלנקרי נ' כהן** (9.9.2018) נפסקו פיצויים בסך של 30,000 ש"ח ללא הוכחת נזק בגין מסרון ששלח הנתבע למכר משותף של השניים שבו ייחס לתובע הרשעות במעשי פדופיליה. הנתבע בדה כתבות שמבססות את ההרשעות הללו ופרסם אותן בפייסבוק. בת"א (שלום י-ם) 545-10-12 **פלוני נ' שגב** (3.5.2017) נפסקו פיצויים בסך של 180,000 ש"ח בגין פרסום של חוות דעת על אודות התובע שבה תואר כ"פדופיל" ו"בעתידו פורענות מינית ופלילית". מזמין חוות הדעת איים להפיץ את חוות הדעת, והנתבעים האחרים, גרפולוגים במקצועם שערכו את חוות הדעת, הציגו את חוות הדעת בפני גורמים נוספים. בת"א (שלום חי') 1386-05-13 ח' נ' שני (9.11.2014) נפסקו פיצויים ללא הוכחת נזק בסך של 25,000 ש"ח בגין תלונת שווא שהוגשה נגד הנתבע שייחסה לו מעשי פדופיליה ועבירות מין בקטינים. התביעה הוגשה לגבי התלונה בלבד, וללא שנטענו לפרסומים נוספים בעקבותיה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13548-01-17 אוזטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

324. בפסק הדין בעניין חורי נ' בנאי שנסקר לעיל נקבע כי סיכויי ההגנה של המבקש לבטל פסק דין נבחנים בראי הסכום שנפסק בפסק הדין. במקרים שבהם יש חוסר הלימה בולט בין הסכום שנפסק בפסק הדין לבין הסכום שהתובע היה זכאי לו בהנחה שכל העובדות יוכחו, הדבר עלול לעלות כדי עיוות דין המטעה את הכף לתת רשות ערעור ב"גלגול שלישי" ולבטל את פסק הדין. ברוח פסיקה זו, פסקי דין שניתנו בהם סעדים בלא שהייתה עילה לתתם, או שהסעד הכספי שניתן בהם מגלה פער ניכר מהנזק הממשי שהתובע זכאי לו בהנחה שכל העובדות נכונות, הכף נוטה לבטל מחמת עיוות דין, וזאת גם כשהשיקולים הדיוניים האחרים תומכים בהותרת פסק הדין על כנו. עם זאת כל מקרה ייבחן לפי נסיבותיו.

325. יישום אמת מידה זו בענייננו מוביל למסקנה שחלק מפסקי הדין ניתנו לכאורה על הצד הגבוה ביחס לסעדים הכספיים שנפסקו בתביעות שייחסו לתובעים ביצוע עבירות מין בקטינים. במישור הוכחת הנזק, חלק מהתובעים (אוזטובי 400,000 ש"ח), בן צבי (300,000 ש"ח), אביטל (250,000 ש"ח), ראובני (300,000 ש"ח), סמית (250,000 ש"ח) לא צירפו לכתב התביעה את הפרסומים כנספחים ונזקיהם לא פורטו די הצורך. התובעים אוזטובי, בן צבי, ראובני, אופיר (750,000 ש"ח) ולוי (300,000 ש"ח) העמידו את תביעתם על סכומים שנחזים להיות גבוהים בהשוואה לאלו שנפסקו עד כה כאמור לעיל. סכום התביעה בענייננו של בנק (100,000 ש"ח) נחזה להיות סביר בנסיבות.

326. מנגד, בכל תביעה נטען לביצוע מספר רב של פרסומים במספר רב של אתרים בנסיבות חמורות ופוגעניות, לרבות כוונה לפגוע. בסופו של דבר כל מקרה ייבחן על רקע הנסיבות הפרטניות שלו. בהקשר זה יש לבחון אם הסכום שנפסק גבוה באופן בלתי מידתי ומקיים חוסר הלימה בולט בין הפיצוי שהיה מקום לפסוק בהנחה שכל העובדות שנטענו יוכחו ושאינן הגנה מפניהן, לבין הפיצוי שנפסק בפועל. עם זאת ייאמר כבר עתה כי הנסיבות בפרשה זו הן חריגות ומיוחדות בחומרתן מצדו של דוביצקי. מעשיו מעוררים קשיים ניכרים במישורים רבים. הוא פגע בשם הטוב ובפרטיותם של התובעים יתר על המידה ושלא לצורך, וניהל את ההתדיינות כולה בחוסר תום לב, לשון המעטה. קשה להצביע על מקרה דומה בחומרתו. מכלול השיקולים מטים את הכף שלא לבטל את פסקי הדין (למעט אחד, גם זאת בתנאים), וזאת גם בהנחה שהסכום שנפסק בחלק מהם הוא על הצד הגבוה. כך נהג בית המשפט המחוזי בעניין נתניהו נ' אלקלעי, והתוצאה יפה שבעתיים בענייננו.

327. ברע"א 6658/09 מולטילוק בע"מ נ' רב בריח (08) תעשיות בע"מ, פסקות 13-14 (12.1.2010) אישר בית המשפט העליון לנתבעת להמשיך להפר את הדין משך תקופה של חצי שנה – ובתוך כך לגרוף רווחים תוך כדי ביצוע ההפרה – כמענה להתנהלות דיונית לקויה. רציונל זה חל בענייננו ביתר שאת, שכן התנהלותו הדיונית של דוביצקי היא חמורה בהרבה מזו שהייתה בעניין

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

מולטילוק. בנסיבות הקונקרטיות של העניין, אני סבור שביטול פסקי הדין (למעט אחד) יהיה בלתי הוגן במידה ניכרת כלפי התובעים, ולכן אין לו מקום.

(2) עילת פגיעה בפרטיות

(א) המסגרת הנורמטיבית

328. **עילת פגיעה בפרטיות:** סעיף 1 לחוק הגנת הפרטיות קובע: "לא יפגע אדם בפרטיות של זולתו ללא הסכמתו". סעיף 2 לחוק הגנת הפרטיות קובע:

2. פגיעה בפרטיות היא אחת מאלה: [...] (4) פרסום תצלומו של אדם ברבים בנסיבות שבהן עלול הפרסום להשפילו או לבזותו; [...] (9) שימוש בידיעה על עניינו הפרטיים של אדם או מסירתה לאחר, שלא למטרה שלשמה נמסרה; (10) פרסומו או מסירתו של דבר שהושג בדרך פגיעה בפרטיות לפי פסקאות (1) עד (7) או (9); (11) פרסומו של ענין הנוגע לצנעת חייו האישיים של אדם, לרבות עברו המיני, או למצב בריאותו, או להתנהגותו ברשות היחיד.

פגיעה בפרטיות מהי

329. **הגדרת הפגיעה בפרטיות:** אפיון הפגיעה בפרטיות נעשה בחוק על דרך השלילה ומבלי להגדיר מהי "פרטיות" ומהם מונחים אחרים הצריכים להכרעה אם אירעה פגיעה בפרטיות. מונחים אלה פורשו בפסיקה. המונח "ענייניו הפרטיים של אדם" שקבוע בסעיף 2(9) נבחן על רקע הנסיבות הפרטניות (ע"מ 9341/05 **התנועה לחופש המידע נ' רשות החברות הממשלתיות**, פסקה 23 (19.5.2009) והשוו לעמדות השופטים בעניין **ונטורה**). בין היתר נקבע כי בגדרי סעיף 2(9) נכנסים נתונים בדבר שם, כתובת ומספר תעודת זהות (ע"מ 2820/13 **רוזנברג נ' רשות האכיפה והגבייה**, פ"ד סז(1) 1, 17-18 (2014)). עוד נקבע כי בגדרי המונח "צנעת חייו האישיים של אדם" שפרסומו מגבש פגיעה בפרטיות לפי סעיף 2(11) לחוק, אין להסתפק בעניינים הקונקרטיים המובאים בלשון הסעיף – עבר מיני, מצב בריאותי או התנהגות ברשות היחיד – וכי יש לבחון אם בנסיבות העניין פרסום המידע חצה רף של אינטימיות אשר יש לראותו כפוגע בפרטיות מושא המידע (ע"א 1697/11 א. גוטסמן **אדריכלות בע"מ נ' ורדי**, פסקות 12-15 (23.1.2013)).

330. **"חלוקת העבודה" בין פגיעה בפרטיות ולשון הרע:** בפסיקה נקבע שחוק איסור לשון הרע וחוק הגנת הפרטיות מגנים כל אחד על אינטרסים שונים, ולכן כוללים מערך שונה של איזונים בכל הסדר חקיקתי. בחינת מסכת עובדתית זהה עשויה להוביל למסקנה כי מתקיימות בגינה יסודות שתי העוולות (ד"נ 9/83 **ועקנין נ' בית הדין הצבאי לערעורים**, פ"ד מב(3) 837 (1988); רע"פ 9818/01 **ביטון נ' סולטון**, פ"ד נט(6) 554, 583-585 (2005); מיכאל בירנהק **מרחב פרטי: הזכות לפרטיות בין משפט לטכנולוגיה** 62-66 (2010); תמר גדרון "פרסום מידע פרטי: בחינה יישומית של הזכות לפרטיות במבט השוואתי" **עלי משפט** ח 133, 188-214 (2010)). בעניין **ביטון נ' סולטון** פירש בית

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

המשפט העליון את המונחים "להשפילו או לבזותו" הקבועים בסעיף 2(4) לחוק הגנת הפרטיות, ועשה כן בהבחנה מול סעיף 1(1) לחוק איסור לשון הרע הנוקט לשון דומה. שם נדון פרסום פוגעני שהכיל תמונה "תמימה" של הנפגעת, ונקבע כי לגבי התמונה לא קמה לנפגעת עילה מכוח חוק הגנת הפרטיות, וזאת כיוון שהתמונה כשלעצמה אינה משפילה או מבזה. אופיו הפוגעני של הפרסום נבחן לפי עילת לשון הרע, ולעומת זאת אופייה של התמונה נבחן במנותק מההקשר של הפרסום בכללותו (שם, בפסקות 35-44). יש צורך לנתח את שתי העוולות בנפרד במצב שבו פסיקת פיצוי לפי אחת מהן אינה ממצה את כל הפיצוי המגיע בגין הנזק שנגרם כתוצאה מאותו מעשה (השוו לרע"א 5255/11 עיריית הרצליה נ' כרם, פסקה 28 (11.6.2013)). למקרה נוסף שבו לא נדרשה הבחנה לנוכח גובה הפיצוי שנפסק כמכלול ראו ע"א 8954/11 פלוני נ' פלונית, פ"ד סו(3) 691 (2014)).

331. **הגנת עניין ציבורי של פגיעה בפרטיות:** סעיף 18(3) לחוק הגנת הפרטיות מקנה הגנה מפני פגיעה בפרטיות אם "בפגיעה היה עניין ציבורי המצדיק אותה בנסיבות העניין, ובלבד שאם היתה הפגיעה בדרך של פרסום – הפרסום לא היה כוזב". על ההבחנה בין המונח "עניין ציבורי" ובין "עניין לציבור" עמד פרופ' סגל ז"ל (זאב סגל "הזכות לפרטיות למול הזכות לדעת" **עיוני משפט** ט 175, 193 (1983)).

לא די בכך שהפגיעה נגעה לעניין ציבורי, אלא צריך להיות ברור שבפגיעה עצמה היה עניין ציבורי. כלומר: העובדה שנושא הפרסום בכללו יש בו משום עניין ציבורי לא תביא לחלוקתה של ההגנה. הטוען לקיומה יצטרך לשכנע שהעניין הציבורי חייב אותו לפגוע בפרטיותו של הזולת. שאלת קיומו של העניין הציבורי לא תוכל להיבחן עלידי בית המשפט עלפי נוסחה כללית בלבד, והוא יצטרך לשית לבו לנסיבות העניין הנדון בפניו, כדי להחליט האם באותן הנסיבות מוצדקת הפגיעה בפרטיות. [...]

המחוקק הישראלי הותיר, אמנם, כר נרחב לפרשנות המונח "עניין ציבורי", אלא שיחד עם זאת, בעצם שימוש במונח זה, יש משום הכרעה חקיקתית ברורה למדי, המורה על כוונת המחוקק להעדיף מסוימת של האינטרס הגלום בזכות לפרטיות על-פני האינטרס של הציבור לדעת. [...]

הדיבור "עניין לציבור" יכול להכיל, כמדומה, כל נושא שיש בו כדי לעניין אדם, ולו גם מטעמי סקרנות ויצר הרכילות גרידא. הדיבור "עניין ציבורי" יתייחס רק לפרסום פוגע בפרטיות, שבידיעתו יש משום תועלת לציבור. מאליו ברור שהבחירה בחלופת ה"עניין הציבורי" תביא להפחתת הפגיעה בפרטיות מטעמי זכות הציבור לדעת בהשוואה לפגיעה בפרטיות שהיתה אפשרית לו די היה בקיומו של "עניין לציבור" כדי להצדיק את הפגיעה. דרישת הוכחת "העניין הציבורי" לא תצדיק, למשל, פרסום שכל מטרתו היא "לספק מזון לסקרנים או למלא יצרם של רכלנים"

פרשנות זו של הגנת עניין ציבורי אומצה בפסיקה (עניין פלוני נ' פלונית, בעמ' 764-765). כמו כן הובהר כי ההגנה חלה על עצם הפגיעה בפרטיות ולא על המידע על אודות הנפגע. על הטוען להגנת עניין ציבורי להראות כי קיים אינטרס ציבורי במידע על הנפגע המצדיק את הפגיעה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוזטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

בפרטיותו. לכן אילו ניתן היה להגשים את האינטרס הציבורי באמצעים שאינם פוגעים בפרטיות, או שפגיעתם הייתה יכולה להיות פחותה, לא תחול ההגנה (שם, בעמ' 770-773). ברוח זו נקבע כי מקום שבו "ההטרדה היא התכלית ולא המסר" כך שהמעשים הפוגעים בפרטיותו של אדם נועדו לתכלית פוגענית ולא לשם הגשמת אינטרס ציבורי, עלולה להישלל תחולת ההגנה (רע"פ 4743/20 לייבל נ' מדינת ישראל, פסקה 7 לפסק הדין של השופט י' הנדל (21.7.2022)).

(ב) סיכויי הוכחת עילת פגיעה בפרטיות

332. חלק מהתובעים (אוזטובי, בן צבי, אביטל, ראובני, סמית, בנק) הגישו את תביעותיהם בגין פגיעה בפרטיות נוסף על עילת פרסום לשון הרע. בעניינם יש לבחון את סיכויי ההגנה של דוביצקי בעילה זו. יש לנתח, לגבי כל אחד מהתובעים, אם הפרסומים נגדו מגבשים לשון הרע, ובנפרד פגיעה בפרטיות המצדיקה פיצוי נפרד (שאו הפיצוי שהתובעים זכאים לו, בהנחה שאין הגנה, הוא גבוה יותר), שמא מדובר בפגיעה החופפת את שני החוקים (שאו אין מקום לפסוק פיצוי נפרד בגין לשון הרע ובגין פגיעה בפרטיות).

333. על פני הדברים ולכאורה, אשר לתובעים שטענו לפגיעה בפרטיות (אוזטובי, בן צבי, אביטל, ראובני, סמית, בנק), הכף נוטה לקבוע שאין חפיפה בין התביעה בלשון הרע לבין הפגיעה בפרטיות בהינתן שצילום הובלתם לחקירה, צילום בתחנת המשטרה, חשיפת פרטיהם האישיים (כגון כתובת מדויקת ומספר טלפון), צילום בעירום חלקי, וחשיפת פרטי בני הזוג – פוגעים בפרטיות נוסף על פרסום לשון הרע וללא קשר אליו, ומצדיקים כשלעצמם פסיקת פיצוי.

6. דיון והכרעה פרטניים בבקשות הביטול

334. עד כאן סקירה הנוגעת לתובעים כולם שנועדה לתת תמונה כללית ביחס להתנהלותו של דוביצקי וסיכויי ההגנה. מאחר שכל תיק שונה ממשנהו בנסיבותיו, אין מנוס מלדון בכל בקשה בנפרד ולהכריע בה על רקע נתוניה הפרטניים. לכך אפנה עתה.

א. תביעת אוזטובי

335. **המצאת כתב התביעה:** ביום 6.2.2017 אוזטובי ביצע מסירה של כתב התביעה בדוא"ל בהתאם לתחליף ההמצאה. ביום 6.3.2017 דוביצקי שלח לאוזטובי הודעת ווטסאפ המעידה על כך שקיומה של התביעה הובא לידיעתו. דוביצקי שלח לאוזטובי (ולתובעים אחרים בהליך דנן) מכתב ביום 24.5.2018 המעיד על קיומה של התביעה, על מודעות דוביצקי לה, ומפציר בהם למחוק את תביעותיהם. דוביצקי כפר בתוקפה המשפטי של המצאת מסמכי התביעה וסמך זאת על כך שכתובת הדוא"ל אינה בשליטתו, וכי נפל פגם במסירת ההזמנה לדין. לא הובאו ראיות המצביעות על עריכת ההזמנה לדין, והאם זו הייתה פגומה או לאו. מנגד אוזטובי צירף תדפיסים המעידים על מסירת כתב התביעה כנדרש בתחליף ההמצאה, וכן ראיות נוספות המעידות על כך שהמסירה הגיעה ליעדה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

336. בהיעדר תצהיר כדין מטעמו של אוטובי, אני קובע כי כתב התביעה הומצא לו כדין לפי התחליף ביום 6.2.2017, ושלא נפל פגם בהמצאה זו.

337. **המצאת פסק הדין וחריג הידיעה:** פסק הדין בהיעדר הגנה בתביעתו של אוטובי ניתן ביום 13.3.2017 על יסוד כתב התביעה. אוטובי לא הציג ראיות לכך שמסר את פסק הדין כנדרש לפי תחליף ההמצאה. נטען לחריג הידיעה בעקבות המכתב שדוביצקי שיגר לאוטובי (ביום 24.5.2018) ובעקבות הודאתו בהליך הפש"ר (מיום 1.4.2019). יש לקבל טענה זו של אוטובי. מסקנתי היא שביום 24.5.2018 התגבשה הידיעה של דוביצקי על אודות קיומו של פסק הדין שניתן נגדו שדינה כדין המצאה כדין.

338. **מועד הגשת בקשת הביטול:** דוביצקי הגיש את בקשת הביטול ביום 1.4.2024. משנקבע כי פסק הדין הומצא לדוביצקי ביום 24.5.2018, המסקנה היא כי בקשת הביטול הוגשה באיחור של כחמש שנים ותשעה חודשים; זאת כשמאז המצאת כתב התביעה ועד בקשת הביטול דוביצקי היה מודע לתביעה, במשך שש שנים וחודשיים, ובכל זאת לא הגיש את הגנתו ולחלופין בקשה לביטול פסק הדין. מדובר באיחור משמעותי ביותר שהארכתו טעונה טעם מיוחד.

339. **דיון והכרעה בבקשה להארכת מועד:** בהתאם לדיון שנערך לעיל המשותף לתובעים כולם, ואשר המחיש היטב כי כלל השיקולים הדיוניים תומכים באי-הארכת המועד, הדיון להלן יתמקד במאפיינים הפרטניים של תביעתו של אוטובי.

א. **סיבת המחדל להתגונן:** דוביצקי טוען שלא התגונן מפני התביעה בגין הפגמים במסירת כתבי התביעה. הוא טען שלא קיבל את כתב התביעה והזמנה לדיון, ולחלופין שמדובר בפגם בטכני בהמצאה. נטען שהמועד שבו נודע לדוביצקי על התביעה היה במסגרת הגשת בקשות ביטול בתיקים אחרים. טענות אלו לא בוססו, כך שיוצא שאין סיבה טובה, למעשה אין סיבה כלשהי, למחדל להתגונן.

ב. **משך האיחור וסיבתו:** דוביצקי הגיש את בקשת הביטול באיחור משמעותי, כחמש שנים ותשעה חודשים ממועד המצאת פסק הדין. כל שנטען הם פגמים בהמצאה. כתבי הטענות של דוביצקי נעדרו התייחסות לטענות שהעלה אוטובי ושלפיהן הוא הודה בהליך הפש"ר על קיומה של התביעה, וכי שלח לאוטובי מכתב המעיד על מודעותו. מסקנה: אין סיבה טובה לאיחור הגדול בהגשת בקשת הביטול.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

ג. **הסתמכות על סופיות פסק הדין ושינוי מצב לרעה:** אוטובי טוען שדוביצקי מבקש להמשיך לרדוף אותו, ומקשה עליו לשקם את שמו הטוב שנפגע כתוצאה מהפרסומים הפוגעניים והמכפישים נגדו. אוטובי נמנה עם התובעים שהשתתפו בהליך פשיטת הרגל נגד דוביצקי, בניסיון להיפרע את הסעד הכספי שנפסק לזכותם. נוהלו דיונים, הובאו ראיות, ובחודש מאי 2019 הוחלט על ביטול ההליך. על החלטה זו אוטובי, והנושים האחרים, הגישו ערעור שנדחה במאי 2019. בכל התקופה כאמור דוביצקי הגיש בקשות ומסר את תשובותיו בנוגע לצו הכינוס. אוטובי גם ניסה לאכוף את פסק הדין בהליך ביזיון בית משפט, ולשם כך נשא בהוצאות משפט. המדובר בהוצאות שהוצאו על סמך סופיות פסק הדין בניסיון לאכפו. אינטרס ההסתמכות של אוטובי על סופיות פסק הדין מטה את הכף לדחות את בקשת הביטול.

ד. **אי-קיום פסק הדין והפרתו:** אוטובי טען שדוביצקי פרסם עליו פרסומים לאחר פסק הדין. על רקע זה הוא הגיש בקשה לפי פקודת ביזיון בית משפט. בפרסומים אלו מופיעים אוטובי ורעייתו, שמותיהם, תמונותיהם, אוטובי תוּיג כעבריין מין וצוינו פרטיו כחלק מרשימת "פדופילים" אשר חלקם ריצו עונשי מאסר בפועל. לאחר מכן, בתשובה לבקשת הביטול, נטען כי דוביצקי ממשיך להעלות פרסומים חדשים שכוללים תמונות של אוטובי, שמו, עיסוקו, וכן רמיזות על מעשיו הפליליים המלוות בתדפיס ההתכתבויות בינו ובין דוביצקי. הפרת פסקי הדין היא שיקול כבד משקל שלא להאריך מועד.

ה. **סיכויי ההגנה:** פסק הדין בתביעה של אוטובי ניתן על יסוד כתב התביעה בלבד. נפסק סעד כספי בסך של 400,000 ש"ח והוצאות משפט. נטען שהפרסומים על אוטובי עולים כדי עוולת פרסום לשון הרע בכוונה לפגוע. נתבע פיצוי בסך של 140,000 ש"ח ללא הוכחת נזק לפי סעיף 7א(ג) לחוק איסור לשון הרע; ופיצוי בסך של 140,000 ש"ח בגין פגיעה בפרטיות ללא הוכחת נזק בכוונה לפגוע לפי סעיף 29א(ב)(2) לחוק הגנת הפרטיות, ו-120,000 ש"ח בגין נזק בפועל. נטען שנגרמו לאוטובי נזקים בדמות סבל נפשי ועגמת נפש, פגיעה בשם הטוב, באיכות החיים ובכבוד האדם.

לכתב התביעה לא צורפו נספחים, ונוסחם המדויק של הפרסומים לא הופיע בו. הפרסומים הובאו על דרך ההפניה, ונטען שכללו את שמו של אוטובי, פרטיו האישיים, כינויו כ"פדופיל", "עבריין מין", ו"מטריד מינית של קטינים", וכן סרטון אינטימי שלו. נטען כי האתרים שבהם עלו הפרסומים הוכתרו "האתר הרשמי והלא מצונזר של כל הפדופילים ומטרידי הקטינים למיניהם בישראל". נטען כי דוביצקי פנה למקורביו של אוטובי והפנה אותם לפרסומים על אודותיו, אך לא הובא פירוט.

אל מול מסכת עובדתית זו, מהחומר שהוצג עולה לכאורה שאוטובי, שהיה מורה במקצועו (עיסוק עם קטינים המגביר את האינטרס הציבורי שבפרסום), ניהל התכתבות באתר וואלה עם מי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

שהציגה את עצמה כילדה בת 13. אף על פי כן עבר להתכתבות בווטסאפ שנשאה אופי מיני, לכאורה ביוזמתו, לרבות החלפת תמונות וסרטונים אינטימיים. התנהלות זו, אם הייתה מוכחת, היא חמורה. אוטובי טען שבתמונה שנשלחה אליו נחזתה מישהי מבוגרת יותר, אך התצלום שצורף אינו ברור. אוטובי לא קבע פגישה עם הקטינה. הוא נחקר בעקבות תלונה שהגיש דוביצקי. בחקירתו הוא לא הכחיש את ההתכתבות, וטען שהוא אינו נוהג כך בדרך כלל. דוביצקי מצדו פרסם את שמו במספר אתרים הידועים כ"אינדקס פדופילים", לרבות סרטון אינטימי שלו (שלא הוצג), ופנה למכריו בנושא (בעניין זה לא נמסרו די פרטים).

אשר למישור האחריות, אני מוכן להניח שיש סיכוי לא מבוטל שהיה נקבע שהפרסום בעניינו של אוטובי הוא אמת. ואולם, ספק אם יש אינטרס בפרסום שמו במאגר עברייני מין בקטינים באופן הקונקרטי שבוצע. הפרסומים נגדו חרגו מגדר הסביר ונשאו אופי פוגעני יתר על המידה ואף עונשי (מסוג שיימינג), כמו גם פגיעה בפרטיות שאינה חופפת ללשון הרע. בשים לב לסכומים הנפסקים בגין לשון הרע מסוג זה, אפשר שיש לדוביצקי סיכויי ההגנה מסוימים ביחס לסכום הפיצוי. מנגד, ואין להקל בכך ראש כל עיקר: עסקינן לכאורה בפרסומים רבים, במדידות שונות, באופן שהיה מאפשר לפסוק פיצוי ללא הוכחת נזק בגין חלק מהפרסומים ובגין נזק בפועל כתוצאה מאחרים. מעבר לכך, נסיבות העניין של אוטובי והיקף הנזק שנגרם לו גדול משמעותית בהשוואה לתביעות לשון הרע אחרות שייחסו לתובעים פדופילים ועבריינות מין. נזכיר כי בעניין **נתניהו** אושר פיצוי בסך של 250,000 ש"ח שניתן בהיעדר הגנה בנסיבות חמורות הרבה פחות. לכן אני סבור שהפער בין הסעד שנפסק לבין הסעד שהיה מקום לפסוק בהנחה שכל העובדות נכונות, אינו גדול במידה המצדיקה לבטל את פסק הדין. הפגמים החריפים בהתנהלותו הדיונית של דוביצקי נושאים כאן משקל מכריע.

340. **התוצאה:** על רקע המכלול, באתי למסקנה שאין מקום להכיר בטעם מיוחד להארכת מועד. פועל יוצא מכך הוא שהבקשה לביטול פסק הדין בעניינו של אוטובי נדחית.

אוסף, מעל הדרוש, שגם אם הייתי מבטל את פסק הדין, היה מקום להתנות את הביטול בהפקדת סכום משמעותי בקופת בית המשפט, ולחלופין בתשלום הוצאות בפועל בסכום משמעותי המבטאות את מחדליו והתנהלותו של דוביצקי במישור הדיוני כפי שפורטה לעיל, וכן שיפוי על הוצאות המשפט שהוציא בניסיון להוציא את פסק הדין לפועל לרבות הליכי ביזיון.

341. פועל יוצא מן האמור הוא שבקשתו של דוביצקי לביטול פסק הדין שניתן לטובת אוטובי נדחית. דוביצקי יישא בהוצאות של אוטובי בגין הבקשה בסך של 7,500 ש"ח. סכום זה מביא בחשבון את היקף ההתדיינות בבקשת הביטול.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13548-01-17 אוזטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

ב. תביעת בן צבי

342. **המצאת כתב התביעה:** מסירה בדוא"ל של כתב התביעה לפי תחליף ההמצאה בוצעה ביום 28.5.2017, ובדומה לעניינו של אוזטובי, אני קובע כי הייתה זו המצאה כדין, ושלא נפל בה פגם. ידיעה על כתב התביעה מקורה גם במכתב מיום 24.5.2018; ובבקשה לבית משפט של פש"ר מיום 1.4.2019.

343. **המצאת פסק הדין וחריג הידיעה:** פסק הדין ניתן ביום 17.5.2017. אין תיעוד להמצאתו לדוביצקי, אך חל כלל הידיעה מכוח המכתב מיום 24.5.2018 ובקשת הפש"ר מיום 1.4.2019.

344. **מועד הגשת בקשת הביטול:** בקשת הביטול הוגשה ביום 7.4.2024, שש שנים ועשרה חודשים ממועד פסק הדין, כחמש שנים ועשרה חודשים לאחר מועד הידיעה על פסק הדין. זהו איחור משמעותי.

345. **דיון בבקשה להארכת מועד:** השיקולים הנשקלים הם כדלקמן:

א. **סיבת המחדל להתגונן:** בדומה לאוזטובי, ומשנדחתה כליל גרסתו של דוביצקי שלפיה כתב התביעה לא הומצא לו כדין, אין סיבה טובה למחדל להתגונן מפני תביעתו של בן צבי.

ב. **משך האיחור וסיבתו:** דוביצקי הגיש את בקשת הביטול באיחור משמעותי, כחמש שנים ועשרה חודשים ממועד המצאת פסק הדין. כל שנטען הם פגמים בהמצאה. גם כאן חסרה התייחסות לטענה שדוביצקי ציין בהליך הפש"ר את דבר קיומה של התביעה; וכי שלח גם לבן צבי מכתב המעיד על מודעותו (המכתב מיום 1.4.2019). גם כאן אין סיבה טובה לאיחור הגדול בהגשת בקשת הביטול.

ג. **הסתמכות על סופיות פסק הדין ושינוי מצב לרעה:** בן צבי הצטרף להליך הפש"ר, ונשא בעלויות הנלוות לכך. הוא צירף לתשובתו לבקשה מכתב של פסיכולוגית המציינת שהוא נמצא בטיפול תקופה ארוכה, ושהאירוע והשלכותיו הביאו למשבר דכאוני חמור. בן צבי מתייסר כתוצאה מהאירועים ומהתנהלותו-שלו, וביטול פסק הדין יחזיר אותו אחורה ויפגע באפשרותו להשתקם. אני מוצא שיסוד ההסתמכות של בן צבי על סופיות פסק הדין נושא משקל גדול במיוחד בנסיבות העניין.

ד. **אי-קיום פסק הדין והפרתו:** בן צבי טען שדוביצקי פרסם עליו פרסומים לאחר פסק הדין: תצלומים שלו, לרבות סרטון המתעד את מעצרו, הרחוב שבו הוא מתגורר, תצלום בעירום חלקו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

(כשהוא לובש תחתונים בלבד), ותצלום שנחזה כמציג אותו אוחד באיבר מינו כשהוא מטושטש (בן צבי מכחיש שזה תצלום שלו). דוביצקי גם פרסם את שם בן הזוג של בן צבי, ובכך פגע בפרטיותו פגיעה משמעותית. פרסומים אלה, שבוצעו לפי הנטען לאחר פסק הדין וכשדוביצקי מודע לו, הם שיקול ניכר שלא לבטל את פסק הדין.

ה. **סיכויי ההגנה:** פסק הדין בתביעה של בן צבי כלל סעד כספי בסך של 300,000 ש"ח, צווי מניעה ועשה. נתבע פיצוי בסך של 100,000 ש"ח ללא הוכחת נזק לפי סעיף 7א(ג) לחוק איסור לשון הרע; ופיצוי בסך של 100,000 ש"ח בגין פגיעה בפרטיות ללא הוכחת נזק בכוונה לפגוע לפי סעיף 29א(ב)(2) לחוק הגנת הפרטיות; והיתר כנוקים בפועל.

בעניינו של בן צבי (בדומה לאוטובי) לא צורפו נספחים לכתב התביעה. נוסחם המדויק של הפרסומים לא פורט בו. הם הובאו על דרך ההפניה, ונטען שכללו את שמו של בן צבי, פרטיו האישיים, כינויו כ"פדופיל", "עבריינין מין", ו"מטריד מינית של קטינים", וכן סרטון המתעד את לקיחתו לחקירה. נטען כי האתרים שבהם עלו הפרסומים הוכתרו "האתר הרשמי והלא מצונזר של כל הפדופילים ומטרידי הקטינים למיניהם בישראל". נטען כי דוביצקי פנה למקורביו של בן צבי והפנה אותם לפרסומים על אודותיו, אך לא הובא פירוט.

מהחומר שהוצג עולה לכאורה שבן צבי, שהיה ספרן בספריה (לכאורה מקצוע שייתכן שיש בו מגע עם קהל צעיר, באופן שמגביר את האינטרס הציבורי שבפרסום), ניהל התכתבות באתר "אטרף" (ההתכתבות עצמה לא צורפה), ולאחר מכן עברו לווטסאפ. בפתח השיחה דוביצקי הציג את עצמו כילד בן 14. בן צבי הביע חששות מהתכתבות, וביקש לקבל תצלום. דוביצקי שלח תצלום, שלא צורף לחומר שלפניי. בן צבי ציין שהייתה לו בעיה בעבר לאחר שניהל התכתבות עם נער בן 16, ושהוא מפחד משוטרים בשל כך. כלומר, לכאורה היה לבן צבי עבר קודם שעשוי להיות רלוונטי, באופן שמשווה להתנהגותו חומרה ומגביר את האינטרס הציבורי שבפרסום. השיחה התפתחה לבעלת אופי מיני, הכולל הבעת רצון לקיים אקט מיני של בן צבי עמו, לכאורה ביוזמתו של בן צבי. השניים קבעו להיפגש במקלט ליד הבית של בן צבי לכאורה לצורך ביצוע אקט מיני (לא ברור מי יזם את המפגש, שכן מתקבל הרושם שההתכתבות הובאה בחלקה). בן צבי נלקח לחקירה במפגש. בחקירה טען שהאמין שמדובר בבגיר; וכי ציון העובדה שהוא בן 14 נעשה מתוך משחק תפקידים ופנטזיה מינית. הוכח לכאורה שדוביצקי פרסם את שמו של בן צבי במספר אתרים, הידועים כ"אינדקס פדופילים", לרבות סרטון המעצר. בפרסומים מאוחרים לפסק הדין דוביצקי פרסם את שם בן הזוג ואת הרחוב שבו בן צבי מתגורר.

אשר למישור האחריות, הכף נוטה לקבוע שיש סיכוי שהיה עולה בידי דוביצקי להוכיח שהפרסום הוא אמת. מנגד, ואף שלבן צבי לכאורה יש עבר קודם שעשוי להיות רלוונטי ומקצוע בעל חשיפה לילדים, הרי שגם כאן הכף נוטה לקבוע שאין אינטרס ציבורי בפרסום שדוביצקי פרסם וכפי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

שפרסם אותו. הפרסומים הם רבים, באתרים שונים, פוגעניים, חושפניים ומעליבים באופיים. נחזה שיש פגיעה בפרטיות שאינה חופפת ללשון הרע. במכלול נראה שסכום הפיצוי שנפסק הוא סביר ביחס לעובדות שנטענו, ולמצער אינו חורג מגדר הסביר במידה המצדיקה התערבות וביטול. על רקע מכלול זה, כמו גם התנהלותו הדיונית של דוביצקי כפי שפורטה לעיל והסתמכותו המיוחדת של בן צבי במישור הנזק הנפשי שנגרם לו, סיכויי ההגנה אינם נושאים משקל נגד לשאר השיקולים המושכים במובהק ובחוזקה שלא להאריך מועד ולהותיר את פסק הדין על כנו.

346. **התוצאה:** על רקע המכלול, באתי למסקנה שגם בעניינו של בן צבי אין מקום להאריך מועד להגשת בקשת ביטול.

גם כאן, אם פסק הדין היה מבוטל, היה מקום להתנות את הביטול בהפקדת סכום משמעותי בקופת בית המשפט, ולחלופין בתשלום הוצאות בפועל בסכום ניכר המבטא את מחדליו והתנהלותו של דוביצקי במישור הדיוני.

347. פועל יוצא מן האמור הוא שבקשתו של דוביצקי לביטול פסק הדין שניתן לטובת בן צבי נדחית. דוביצקי יישא בהוצאות של בן צבי בגין הבקשה בסך של 7,500 ש"ח.

ג. תביעת אביטל

348. עניינו של אביטל הוא שונה משל האחרים. אביטל ניהל התדיינות מאוחרת שעיקרה, בסיכומו של דבר, ניסיונות (שלא הצליחו) לאכוף את צווי העשה והמניעה שניתנו נגד דוביצקי בתיק שלפנינו. במסגרת התדיינות זו ניתן נגד דוביצקי פסק דין המחייב אותו בפיצוי בסך של מיליון ש"ח, אומנם בגין הפרות מאוחרות לפסק הדין שלנו, אך עילתן – כך נדמה – היא הפרה בוטה ומודעת של פסק הדין דנן, שבגינה גם הוטלו סנקציות לפי פקודת בזיון בית המשפט. פסק הדין המאוחר הוא חלוט.

349. מההתדיינות המאוחרת עולה, ללא כחל ושרק, שדוביצקי הגיש בקשה לביטול פסק הדין שניתן נגדו, שעילתו הפרה של פסק דין זה. משמע, כלל הידיעה בעניינו של פסק הדין מתקיים אצל דוביצקי קודם ליום 4.4.2018, המועד שבו בוטל פסק הדין של בית משפט השלום בנתניה לבקשתו של דוביצקי. ואולם דוביצקי שוב לא התגונן באותה תובענה, ניתן נגדו פסק דין בהיעדר הגנה פעם שנייה על סך של מיליון ש"ח, והוא חלוט. כמו כן הוטלו סנקציות בגין הפרתו, ויש ממצאים פוזיטיביים על כך שדוביצקי ידע על אודות פסק הדין ולא קיים אותו. אלו נסיבות חמורות ביותר המטות את הכף שלא להאריך מועד.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

350. במצב דברים זה, אני סבור שדוביצקי מנוע מלהגיש בקשה לביטול פסק הדין שניתן נגדו בתיק זה, שכן פסק חלוט מאוחר יותר למעשה אשרר את פסק הדין שניתן בתיק זה, ולימים גם הוטלו סנקציות בגין הפרתו. מכל מקום, שיקולי האיחור במועד הגשת הבקשה, וההסתמכות של אביטל על סופיות פסק הדין – המתבטאת בנקיטת הליכים יקרים שאף התבררו לפי פקודת בזיון בית משפט – הם שיקולים בעלי משקל מכריע בתיק קונקרטי זה.

351. ממילא כל טענותיו של דוביצקי ביחס לפסק הדין הזה – בנושא ההמצאה של כתב התביעה, של פסק הדין, וכל כיוצא באלה אינם רלוונטיים לאחר שפסק דין המאשרר את פסק הדין הקודם, שדוביצקי ידע עליו לפני 4.4.2018, עומד על כנו והוא חלוט.

352. עוד במישור הסתמכות על סופיות פסק הדין: אביטל נקט הליך לאכיפתו בארה"ב, וגם בגין כך נשא בהוצאות משמעותיות.

353. על רקע מכלול זה, גם אם היה מקום להניח שיש לדוביצקי הגנה, אפילו טובה, מפני התביעה (ולא היא, משיקולי ההגנה שנמנו בעניינם של אוטובי ובן צבי, בשינויים המחויבים), הרי שמדובר בטיפה בים על רקע פסק הדין החלוט בסך של מיליון ש"ח והסנקציות שהוטלו בהליכי הבזיון. מידת הסופיות של פסק הדין בתיק שלנו היא כה חזקה, עד שאין מקום להקנות משקל לסיכויי ההגנה בשים לב גם למצאים החמורים בעניין הפרת פסק הדין והזלזול בפסקי הדין של בית המשפט.

354. העולה מן המקובץ הוא שאין מקום לבטל את פסק הדין בעניינו של אביטל. דוביצקי יישא בהוצאות בסך של 10,000 ש"ח בגין בקשת הביטול בתיק זה שהיא חסרת תום לב במיוחד.

ד. תביעת ראובני

355. **המצאת כתב התביעה, מועד פסק הדין, כלל הידיעה:** בדומה לאחרים עד כה, בהיעדר תצהיר לתמיכה בטענותיו העובדתיות של דוביצקי, ומשהוצגו אסמכתאות למשלוח בדוא"ל לכתובת פעילה שלו, אני קובע כי כתב התביעה הומצא כדין בהתאם לתנאי התחליף ביום 25.6.2017. ממילא דוביצקי ידע על אודות ההליך כשביקש לעכב אותו לאחר שניתן צו הכינוס (ביום 14.9.2017). פסק דין בהיעדר ניתן ביום 15.11.2017. אין תיעוד להמצאתו לדוביצקי, אך חל כלל הידיעה מכוח המכתב מיום 24.5.2018 ובקשת הפש"ר מיום 1.4.2019.

א. **סיבת המחדל להתגונן:** בדומה לאחרים עד כה, לא הוצגה סיבה למחדל להתגונן במועד.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

ב. **משך האיחור וסיבתו:** דוביצקי הגיש את בקשת הביטול ביום 14.4.2024, באיחור משמעותי של כחמש שנים ועשרה חודשים מהמועד שבו נקבע כי הומצא פסק דין. גם כאן, בדומה לאחרים, אין סיבה טובה לאיחור הגדול בהגשת בקשת הביטול. נעדרה התייחסות קונקרטית של דוביצקי לכך שציין את קיומה של התביעה בהליך הפש"ר ולמכתב ששלח לראובני. נטען שהבקשה לעיכוב ההליך לא הוגשה על ידו, אולם טענה זו נעדרה בסיס ממשי והובאה באופן סתמי.

ג. **הסתמכות על סופיות פסק הדין ושינוי מצב לרעה:** ראובני נמנה עם התובעים שהצטרפו להליך הפש"ר, ונשא בעלויות הנלוות לכך. מלבד העלויות הכלכליות שבניהול ההליך נגד דוביצקי, ראובני טען שהפרסומים עליו, אותם ממשיך להדהד דוביצקי עד היום, וההתנהלות הדיונית של דוביצקי מקשים עליו להתקדם הלאה ולהשתקם. ההסתמכות על סופיות פסק הדין רבה גם כאן.

ד. **אי-קיום פסק הדין והפרתו:** ראובני טען שדוביצקי פרסם עליו פרסומים לאחר פסק הדין ובכך הפר את צווי המניעה שניתנו נגדו. תצלומים של הפרסומים צורפו לתשובה לבקשת הביטול וכוללים את שמו של ראובני, סרטון המעצר שלו, ייחוס כוונות לביצוע עבירות מין בקטינה ותיוגו כחלק מרשימת "פדופילים" אשר חלקם ריצו עונשי מאסר בפועל, אף שאין חולק שראובני לא נעצר. הפרת פסקי הדין היא שיקול כבד משקל שלא להאריך מועד.

ה. **סיכויי ההגנה:** פסק הדין בתביעה של ראובני כלל סעד כספי בסך של 300,000 ש"ח, צווי מניעה ועשה. נתבע פיצוי בסך של 100,000 ש"ח ללא הוכחת נזק לפי סעיף 7א(ג) לחוק איסור לשון הרע; ופיצוי בסך של 100,000 ש"ח בגין פגיעה בפרטיות ללא הוכחת נזק בכוונה לפגוע לפי סעיף 29א(ב)(2) לחוק הגנת הפרטיות; והיתר כנזקים בפועל.

בעניינו של ראובני (בדומה לאוטובי ובן צבי) לא צורפו נספחים לכתב התביעה. נוסחם המדויק של הפרסומים לא פורט בו. הם הובאו על דרך ההפניה, ונטען שכללו את שמו של ראובני, פרטיו האישיים, כינויו כ"פדופיל", "עברייני מין", ו"מטריד מינית של קטינים", וכן סרטון המתעד את מעצרו. נטען כי האתרים שבהם עלו הפרסומים הוכתרו "האתר הרשמי והלא מצונזר של כל הפדופילים ומטרידי הקטינים למיניהם בישראל". נטען כי דוביצקי פנה למקורביו של בן צבי והפנה אותם לפרסומים על אודותיו, אך לא הובא פירוט.

מהחומר שהוצג עולה לכאורה שראובני, מנהל אולם אירועים, ניהל התכתבות בצ"ט באתר תפוז עם דוביצקי, שבה דוביצקי הציג את עצמו כקטינה בת 13. לפי ההתכתבות, השיח בין השניים התפתח לבעל אופי מיני. ראובני הציע תשלום לקטינה שאליה דוביצקי התחזה בתמורה ונגיעות מעל הבגדים, וניסה ליזום עמה שיחה טלפונית. ראובני הביע חשש מההתכתבות, ובפרט מכך שגילה 13 שנים. דוביצקי נמנע מלשוחח בטלפון עם ראובני והציע שהשניים יעברו להתכתבות בווטסאפ,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13548-01-17 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

הצעה שאליה ראובני סרב. לבסוף יזם ראובני שהשניים ייפגשו, ושבפגישה יביא את התשלום כאמור, הצעה שדוביצקי נעתר לה, וכשראובני הגיע למקום המפגש, נלקח לחקירה במשטרה. ראובני טען שכוונתו הייתה לעזור לאותה קטינה, אשר הציגה את עצמה במצוקה, ומטרת המפגש הייתה לסייע לה. את אותן טענות העלה במשטרה במהלך החקירה, כפי שעולה מהתמליל שצירפו השניים לכתבי הטענות שלהם.

אשר למישור האחריות, גם כאן נחזה שיש סיכוי שהיה עולה בידי דוביצקי להוכיח שהפרסום הוא אמת. ברם ספק אם יש אינטרס ציבורי בפרסומים שדוביצקי פרסם: פרסומים רבים, באתרים שונים, פוגעניים ובעלי אופי מבייש ומעניש. הכף נוטה אפוא לקבוע שאין הגנה טובה במישור האחריות. כמו כן, פרסום סרטון המעצר של ראובני, פרטיו האישיים ופנייה למקורבים נחזים כפוגעים בפרטיות יתר על המידה ומצדיקים אף הם פסיקת פיצוי נפרד מזה שנפסק בגין לשון הרע. אשר למישור הנזק, בהינתן שמדובר בפיצויים ללא הוכחת נזק בגין לשון הרע בכוונה לפגוע ובנפרד בגין פגיעה בפרטיות, בסך כולל של 200,000 ש"ח; ולפיצוי נוסף של 100,000 ש"ח בגין נזק בפועל, ולעובדה שפורסמו פרסומים רבים, פוגעניים במיוחד, דומה שסכום הפיצוי שנפסק אינו חורג מגדר הסביר באופן שמצדיק התערבות בדיעבד והארכת מועד.

356. **התוצאה:** על רקע המכלול, באתי למסקנה שאין מקום להכיר בטעם מיוחד להארכת מועד.

גם כאן, אם פסק הדין היה מבוטל, היה מקום להתנות את הביטול בהפקדת סכום גבוה קופת בית המשפט ולחלופין בתשלום הוצאות בפועל בסכום ניכר המבטא את מחדליו והתנהלותו של דוביצקי במישור הדיוני.

357. פועל יוצא מן האמור הוא שבקשתו של דוביצקי לביטול פסק הדין שניתן לטובת ראובני נדחית. דוביצקי יישא בהוצאות של ראובני בגין הבקשה בסך של 7,500 ש"ח.

ה. תביעת סמית

358. **המצאת כתב התביעה, מועד פסק הדין, כלל הידיעה:** בהיעדר תצהיר לתמיכה בטענותיו העובדתיות של דוביצקי, ומשהוצגו אסמכתאות למשלוח בדוא"ל כתובת פעילה שלו, אני מוצא שכתב התביעה הומצא כדין בהתאם לתנאי התחליף ביום 5.9.2017. ממילא דוביצקי ידע על אודות ההליך כשביקש לעכב אותו לאחר שניתן צו הכינוס (ביום 14.9.2017). פסק דין בהיעדר ניתן ביום 15.11.2017. אין תיעוד להמצאתו לדוביצקי, אך חל כלל הידיעה עקב הבקשה שהוגשה בתיק הפש"ר מיום 1.4.2019 וכן מכוח צפייתו בכתב התביעה ב"נט המשפט" ביום 13.7.2023.

359. **סיבת המחדל להתגונן:** בדומה לאחרים עד כה, לא הוצגה סיבה למחדל להתגונן במועד.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

360. **משך האיחור וסיבתו:** דוביצקי הגיש את בקשת הביטול ביום 1.4.2024, כחמש שנים מהמועד שבו פסק דין הומצא לו. אין סיבה טובה לאיחור הגדול בהגשת בקשת הביטול. דוביצקי לא התייחס לכך שציין את קיומה של התביעה בהליך הפש"ר ושצפה בכתב התביעה ובכל זאת השתהה משך שנה מאז מלהגיש את בקשת הביטול. הוא טען שלא הגיש את הבקשה לעיכוב ההליך, אולם טענה זו אינה הגיונית ונדחתה. יוצא אפוא שאין סיבה טובה לאיחור, והוא גדול במיוחד.

361. **דיון והכרעה בבקשה להארכת מועד:** להלן מערך השיקולים:

א. **הסתמכות על סופיות פסק הדין ושינוי מצב לרעה:** סמית, בעל מוגבלות שכלית-התפתחותית המטופל מגיל צעיר, טוען שדוביצקי מבקש להמשיך לרדוף אותו, ומקשה עליו להשתקם. סמית נמנה עם התובעים שלקחו חלק בהליך פשיטת הרגל נגד דוביצקי, והוציא הוצאות בשל כך. מצבו הנפשי של סמית מסב לו קשיים עובר לאירועים. נטען שמצבו החמיר, וכי הניסיון להשתקם מהפרסומים על אודותיו הוא שיקול המגביר את הסתמכותו על סופיות פסק הדין. בתשובה לבקשת הביטול צירף סמית חוות דעת פסיכולוגית המוכיחה את השפעת האירועים על מצבו הנפשי הרעוע. יסוד ההסתמכות של סמית על סופיות פסק הדין נושא משקל גדול בנסיבות העניין.

ב. **אי-קיום פסק הדין והפרתו:** בתשובה שהוגשה לבקשת הביטול נטען שדוביצקי ממשיך לפרסם על סמית חרף צווי המניעה שנקבעו בפסק הדין. הפרסומים כוללים את שמו של סמית, עיסוקו ותצלומו. סמית תויג כחלק מרשימת פדופילים, לרבות התיאור "היה מטריד מינית קטינים בפייסבוק".

ג. **סיכויי ההגנה:** בעניינו של סמית, חובש בבית ספר (באופן שבא במגע עם קהל צעיר, ומגביר את האינטרס הציבורי שבפרסום), דוביצקי לא צירף את ההתכתבות. הוא טען שהתכתב עם סמית כשהוא מתחזה לילד בן 14. סמית יזם שאלות בעלות אופי מיני, ותיאר אקטים מיניים שביצע עם אחר. השניים קבעו להיפגש, וסמית נלקח לחקירה במפגש. סמית טען להגנתו שהתמונה בפייסבוק נחזתה להיות של מבוגר מגיל 14, והוא יזם שיחה טלפונית כדי לוודא זאת. סמית הוא היחיד שנעצר ונחקר בעקבות ההתכתבות עם דוביצקי ועל רקע חשדות לביצוע הטרדות מיניות בקטינים ומעשים מגונים. ברם לבסוף הוא שוחרר והוחלט שלא להגיש נגדו כתב אישום. סמית הוא בעל מוגבלות שכלית-התפתחותית, עובדה המשליכה על סיכויי הרשתו במקרה שהיה מוחלט להגיש נגדו כתב אישום, ועל רקע פגמים שנפלו לכאורה בהליכי החקירה בעניינו, כפי שנקבע בהחלטות בהליכי המעצר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוזטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

בדומה לתיקים שנדונו לעיל (אוזטובי, בן צבי, ראובני) סמית לא צירף נספחים והפרסומים שנטענו הובאו על דרך ההפניה. נטען שהפרסומים מכילים את שמו של סמית, תיוגו כ"פדופיל", סרטון המעצר וכי דוביצקי פנה למקורביו. דוביצקי גם פנה למחלקת החינוך בעירייה בניסיון להביא לפיטוריו, וסמית אכן פוטר. סמית תבע 100,000 ש"ח כפיצוי ללא הוכחת נזק בגין לשון הרע; סכום זהה בגין פגיעה בפרטיות; וסך של 50,000 ש"ח בגין נזק בפועל.

אשר למישור האחריות, אני מוכן להניח, בדומה לאחרים, שיש סיכוי שהיה עולה בידי דוביצקי להוכיח שהפרסומים הם אמת בכל הנוגע להתכתבות עם סמית. ברם אף שסמית נעצר ונחקר, בסופו של דבר הוחלט שלא להגיש נגדו כתב אישום. סמית לא הורשע, ולא נקבע בהערכת מסוכנות שיש חשש להישנות. אף שהיו חשדות אחרים בעניינו של סמית, דוביצקי היה נתקל בקושי ממשי להוכיח שהם אמת, והסיכוי שהדבר היה עולה בידו אינו גבוה. במישור אינטרס הציבור בפרסום, גם כאן אני סבור שלנוכח היקף הפרסומים, אופיים הפוגעני והמבייש, הכף נוטה לקבוע שאין אינטרס ציבורי בביצועם כפי שנעשו. אשר למישור הנזק, הרי שבדומה לאחרים, הפרסומים נגד סמית היו רבים, פוגעניים, כללו את סרטון המעצר שלא לצורך, והסכום שנפסק (250,000 ש"ח) אינו חורג מגדר הסביר ביחס לנטען בכתב התביעה.

362. **התוצאה:** על רקע המכלול, באתי למסקנה שאין מקום להכיר בטעם מיוחד להארכת מועד.

גם כאן אם פסק הדין היה מבוטל, היה מקום להתנות את הביטול בהפקדת סכום ניכר בקופת בית המשפט או בתשלום הוצאות בפועל בסכום גדול המבטא את מחדליו והתנהלותו של דוביצקי במישור הדיוני.

363. פועל יוצא מן האמור הוא שבקשתו של דוביצקי לביטול פסק הדין שניתן לטובת סמית נדחת. דוביצקי יישא בהוצאות של סמית בגין הבקשה בסך של 7,500 ש"ח.

1. תביעת אופיר

364. **המצאת כתב התביעה, מועד פסק הדין, כלל הידיעה:** בהיעדר תצהיר לתמיכה בטענותיו העובדתיות של דוביצקי, ומשהוצגו אסמכתאות למשלוח בדוא"ל כתובת פעילה שלו, אני קובע כי כתב התביעה הומצא לדוביצקי כדין בהתאם לתנאי התחליף ביום 12.5.2020. פסק הדין בהיעדר ניתן ביום 14.7.2020. אין תיעוד להמצאתו לדוביצקי, אך חל כלל הידיעה המתבטא בהתנגדות שהגיש בהליך אכיפת פסק הדין בארה"ב ביום 21.6.2023.

365. **סיבת המחדל להתגונן:** לא הוצגה סיבה למחדל להתגונן במועד.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

366. **משך האיחור וסיבתו:** דוביצקי הגיש את בקשת הביטול באיחור משמעותי, כעשרה חודשים משפסק הדין הובא לידיעתו, וכשלוש שנים ו-11 חודשים לאחר שהתביעה הובאה לידיעתו. גם כאן אין סיבה טובה לאיחור בהגשת בקשת הביטול. עם זאת, מהמכלול עולה שסביר שדוביצקי ידע על פסק הדין עוד קודם לכן בשים לב למכלול פסקי הדין שניתנו נגדו, ושכתב התביעה הומצא לו כדין.

367. **הסתמכות על סופיות פסק הדין ושינוי מצב לרעה:** אופיר, שהיה שחקן תיאטרון הקאמרי ופוטר בעקבות הפרשה, טוען כי בחלוף השנים הוא ניסה לשים אותה מאחוריו, להשתקם ולהמשיך הלאה. הוא פתח בהליך אכיפת פסק הדין כפסק-חוץ בפלורידה, הליך הכרוך בעלויות ניכרות, ושינה את מצבו לרעה. מידת הסתמכותו על סופיות פסק הדין זוכה למשקל רב במיוחד בהינתן שדוביצקי התנגד לאכיפת פסק הדין, אך לא ביקש לבטל אותו משך כשנה מאז שהחלו ההליכים בחו"ל.

368. **אי-קיום פסק הדין והפרתו:** בעניינו של אופיר לא נטען שדוביצקי הפר את הוראות פסק הדין.

369. **סיכויי ההגנה:** דוביצקי טען להגנתו שהשניים החלו להתכתב ביישומון "גריינדר", ודוביצקי הציג את עצמו כילד בן 14. דוביצקי פנה לאופיר על סמך דוא"ל שקיבל מאדם אחר שטען שאופיר נפגש עם קטינים למטרות מיניות. השיח התפתח לבעל אופי מיני, לכאורה ביוזמתו של אופיר, לרבות החלפת תצלומים. דוביצקי טען שאופיר האמין לאורך ההתכתבות שמדובר בקטין. השניים קיימו שיחות וידאו, כשבמקום דוביצקי השיחה התקיימה עם מכר שלו, שבמועדים הרלוונטיים היה בן 17. השניים קבעו להיפגש, ובמהלך המפגש אופיר נלקח לחקירה. דוביצקי תיעד זאת בסרטון. דוביצקי הקליט את השיחה הטלפונית שהשניים קיימו. הוא התראיין לעודד בן-עמי בכתבה בערוץ 12 (שבה לא הזכיר את שמו של אופיר, אך הוזכר שהשיחה היא עם שחקן תיאטרון הקאמרי). חלק מהשיחה בין אופיר לקטין הושמע בכתבה. דוביצקי פרסם את הכתבה בשלושה דפי רשתות חברתיות שבניהולו, וכן בחמישה אתרים. הוא כינה את עצמו "צייד הפדופילים" והציג את אופיר כ"פדופיל" ו"עבריי מין מסוכן". אופיר טען שנגרמו לו נזקים כבדים ממעשיו של דוביצקי. האחרון נקט פעולות מכוונות כדי להביא לפיטוריו, פנה ישירות למעסיקיו ולאנשים אחרים שאיתם עבד בעבר או שעשוי היה לעבוד איתם בעתיד בניסיון להציגו כעבריי מין. בפעולות הללו הביא דוביצקי לפגיעה ישירה בפרנסתו של אופיר: הוא פוטר מהתיאטרון והודר מפרויקטים אחרים בתחום עיסוקו. אופיר תבע סך של 750,000 ש"ח כפיצוי על נזק שנגרם בפועל. הוא לא טען לפיצוי ללא הוכחת נזק ולא לפגיעה נפרדת בפרטיות.

אשר למישור האחריות, בדומה לאחרים, אני מוכן להניח שיש סיכוי שהיה עולה בידי דוביצקי להוכיח שהפרסומים הם אמת. ברם גם כאן לא הוגש כתב אישום, וספק אם יש אינטרס

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

ציבורי בפרסום הקונקרטי שנעשה: באופן פוגעני, מבייש ומעניש. הפרסומים היו רבים, זכו לחשיפה בפרופיל גבוה, פגעו משמעותית בפרנסתו של אופיר, וגרמו לו נזק גדול, ממוני ולא ממוני כאחד. הפרסומים שהובאו בכתב התביעה מעידים על כוונה להשפיל ולבזות את אופיר, ולכאורה נעשו באופן העולה על הנדרש.

עם זאת, וכאן עניינו של אופיר שונה מהאחרים, קיים קושי לא מבוטל במישור הסעד הכספי שנפסק, בסך של 750,000 ש"ח. סכום זה, שנפסק כולו בגין נזק שנגרם בפועל (להבדיל מפיצוי ללא הוכחת נזק), גבוה בשיעור ניכר מהסכומים האחרים שנפסקו, והיה מקום לבקש ראיות בגינו, בדומה לנעשה בתחום נזקי הגוף. הדבר נכון במיוחד שעה שאופיר טוען שפוטר מעבודתו, והיה יכול לכאורה להראות ירידה בהכנסות ונזק מיוחד שנגרם לו. בהיקש מעניין **חורי**, הכף נוטה בשל כך, ולא בלי התלבטות, להאריך מועד ולבטל פסק הדין.

על רקע התנהלותו הדיונית החמורה וחוסר תום הלב הניכרים כאמור, יש מקום להתנות את ביטול פסק הדין בהפקדת סכום המשקף סיכון וסיכוי בעניינו של אופיר, וכן פסיקת הוצאות משפט בסכום משמעותי בגין ההסתמכות על סופיות פסק הדין ללא קשר לתוצאות. על רקע הסכומים שנפסקו בפסקי הדין האחרים, מצאתי להעמיד את הסכום על סך של 200,000 ש"ח. הואיל ודוביצקי מתגורר בחו"ל ולא עלה בידי התובעים להיפרע ממנו עד כה, הרי שיש להתנות את ביטול פסק הדין בהפקדתו בפועל בקופת בית המשפט. אין מקום להפחית את הסכום גם בהנחה שאין ידו של דוביצקי משגת לשלם אותו. הפקדתו כתנאי לביטול פסק הדין משקפת איזון הולם בין הזכויות של הצדדים והאינטרסים המתנגשים.

370. **התוצאה:** פסק הדין בעניינו של אופיר יבוטל כפוף להפקדת סך של 200,000 ש"ח בקופת בית המשפט וזאת תוך 21 יום. לא יופקד הסכום, פסק הדין ייוותר על כנו ללא צורך בהחלטה נוספת, ובמקרה כזה יישא דוביצקי בהוצאותיו של אופיר בסך של 7,500 ש"ח.

ז. תביעת בנק

371. **המצאת כתב התביעה, מועד פסק הדין, כלל הידיעה:** בהיעדר תצהיר לתמיכה בטענותיו העובדתיות של דוביצקי, ומשהוצגו אסמכתאות למשלוח בדוא"ל כתובת פעילה שלו, אני קובע כי כתב התביעה הומצא לדוביצקי כדין בהתאם לתנאי התחליף ביום 18.3.2019. פסק הדין ניתן ביום 16.6.2019. אין תיעוד להמצאתו לדוביצקי, אך חל כלל הידיעה מכוח צפייתו במערכת "נט המשפט" מיום 4.7.2019.

372. **סיבת המחדל להתגונן:** בדומה לתיקים הקודמים, ומשנדחתה כליל גרסתו של דוביצקי שלפיה כתב התביעה לא הומצא לו כדין, אין סיבה טובה למחדל להתגונן מפני תביעתו של בנק.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

373. **משך האיחור וסיבתו:** דוביצקי הגיש את בקשת הביטול ביום 8.4.2024, באיחור משמעותי של כארבע שנים ותשעה חודשים מיום המצאת פסק הדין, וכחמש שנים משהומצא לו כתב התביעה.

374. **הסתמכות על סופיות פסק הדין ושינוי מצב לרעה:** בנק טען כי ניסה לשים את הפרשה מאחוריו והסתמך על סופיות פסק הדין. לא נטען שנקט הליכים נוספים דוגמת הליך פשי"ר או אכיפת פסק הדין כפסק חוץ. נטען כי חלוף הזמן, כחמש שנים ממתן פסק הדין, מגבש אינטרס הסתמכות גבוה מצדו של בנק ומטה את הכף להכריע על השארת פסק הדין על כנו.

375. **אי-קיום פסק הדין והפרתו:** דוביצקי הפר את הוראות פסק הדין בכך שפרסם על אודות בנק פרסום הנושא את שמו, מקום מגוריו, ומייחס לו מעשים פליליים של הטרדת קטין והתכתבות עם קטין. תגובתו של דוביצקי נעדרה התייחסות קונקרטית לטענות הפרה אלו. הפרת פסקי הדין היא שיקול בעל משקל ניכר שלא להאריך מועד.

376. **סיכויי ההגנה:** פסק הדין בתביעה של בנק ניתן על יסוד התביעה בלבד, וקבע סעד כספי בסך של 100,000 ש"ח. הפרסומים שהוכחו בתביעה כללו שני פרסומים הכוללים את שמו של בנק, ייחוס עבירות מין עם קטינים וכינויו כ"פדופיל", שיכו למאגר "הפדופילים ומטרידי הקטינים למיניהם בישראל" בניהולו של דוביצקי. סיכויי ההגנה של דוביצקי אשר הובאו בבקשת הביטול עיקרם בכך שהפרסומים על אודות בנק, שהיה אותה עת נגד בצבא, הם פרסומי אמת בשל החקירה של בנק במשטרה. דומה שתמליל החקירה כפי שהובא בבקשת הביטול הוא מסמך מהימן. כמו כן, נחזה שהשניים ניהלו התכתבות שהחלה בציט באינטרנט והמשיכה בהתכתבות בווטסאפ. מתמליל החקירה עולה כי בנק אישר שניהל התכתבות עם דוביצקי, תוך מודעות לכך שמדובר בקטינה בת 14, וכי שלח לה תמונה של איבר המין שלו. עם זאת, נטען בחקירה, וכן בתביעה ובהליך דנן, כי דוביצקי נקט פעולות ש"הדיחו" את בנק לשלוח מסרונים בעלי אופי מיני, בכך שהתכתב עם בנק כבגירה בפלטפורמה אחת, ולאחר מכן טען שמדובר בקטינה. תדפיסים של ההתכתבויות לא הובאו בכתבי הטענות של הצדדים.

אשר למישור האחריות, גם בהנחה שהיה עולה בידי דוביצקי להוכיח שהפרסום הוא אמת, האמור בעניין אינטרס הציבור בפרסום הקונקרטי בעניינם של האחרים יפה גם בעניינו של בנק. מקום שמדובר במספר פרסומים פוגעניים, מעליבים ומביישים לצד פגיעה בפרטיות שלכאורה אינה חופפת ללשון הרע ופיצוי בסך של 100,000 ש"ח, דומה שסיכויי הגנתו של דוביצקי מפני תביעה זו נחזים להיות נמוכים בכל המישורים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

377. **התוצאה:** מכלול השיקולים בעניינו של בנק מטה את הכף בבירור לקבוע שאין מקום להאריך מועד.

מכל מקום, שוב, אם פסק הדין היה מבוטל, היה מקום להתנות את הביטול בהפקדת מלוא הסכום בקופת בית המשפט או לכל הפחות תשלום הוצאות בפועל בסכום ניכר המבטא את מחדליו והתנהלותו של דוביצקי במישור הדיוני.

378. פועל יוצא מן האמור הוא שבקשתו של דוביצקי לביטול פסק הדין שניתן לטובת בנק נדחית. דוביצקי יישא בהוצאות של בנק בגין הבקשה בסך של 7,500 ש"ח.

ח. תביעת לוי

379. **המצאת כתב התביעה, מועד פסק הדין, כלל הידיעה:** בהיעדר תצהיר לתמיכה בטענותיו העובדתיות של דוביצקי, ומשהוצגו אסמכתאות למשלוח בדוא"ל כתובת פעילה שלו, אני קובע כי כתב התביעה הומצא לדוביצקי כדין בהתאם לתנאי התחליף ביום 13.8.2019. פסק הדין בגין התביעה של לוי ניתן ביום 24.11.2019. אין תיעוד להמצאתו לדוביצקי אך חל כלל הידיעה מכוח צפייתו במערכת "נט המשפט" מיום 12.1.2022.

א. **סיבת המחדל להתגונן:** בדומה לאחרים עד כה, לא הוצגה סיבה למחדל להתגונן במועד.

ב. **משך האיחור וסיבתו:** דוביצקי הגיש את בקשת הביטול ביום 21.4.2024. האיחור בהגשתה משמעותי, כשנה ותשעה חודשים ממועד המצאת פסק הדין ובחלוף ארבע שנים ושמונה חודשים ממועד המצאת כתב התביעה.

ג. **הסתמכות על סופיות פסק הדין ושינוי מצב לרעה:** לוי ניסה לאכוף את פסק הדין כפסק חוץ בארה"ב. הליך זה כרוך בהשקעת משאבים. העובדה שדוביצקי התנגד מגבירה את אינטרס ההסתמכות של לוי. עוד נטען כי הפרסומים על אודות לוי הסבו לו נזק כבד.

ד. **אי-קיום פסק הדין והפרתו:** דוביצקי הפר את הוראות פסק הדין בכך שפרסם על לוי פרסום הנושא את שמו, מקום מגוריו, ומייחס לו מעשים פליליים של הטרדת קטין והתכתבות עם קטין. תגובתו של דוביצקי התעלמה מטענות אלו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

ה. **סיכויי ההגנה:** פסק הדין בתביעה של לוי ניתן על יסוד התביעה בלבד. ניתן סעד כספי בסך של 300,000 ש"ח כפיצוי על נזק בפועל. הפרסומים שהוכחו בתביעה כללו שלושה פרסומים, כולל שמו של לוי, מקום מגוריו, ויחוס של עבירות מין וכינויו כ"פדופיל" כחלק ממאגר פדופילים בניהולו של דוביצקי. עוד הוכח כי דוביצקי הפיץ את הפרסומים בקבוצה המיועדת לתושבי מקום מגוריו של לוי, ובמסגרת קבוצה זו פנה באופן אישי למשתמשים החברים בה.

דוביצקי טען שהשניים התכתבו באתר "אטרף", תוך שלוי מאמין שמדובר בקטין בגיל 15. מההתכתבויות עולה שלוי הוביל את השיח לתוכן מיני, החליף עמו תמונות אינטימיות, שלח לו תצלומים של אבר מינו, והפציר בו לשלוח גם. השניים לא קבעו להיפגש. הם שוחחו בטלפון. לוי אמר שהוא מעוניין לבצע בו מין אוראלי. לוי טען שבן שיחו נחזה בתצלום להיות גדול מכפי גילו הנטען, ושהוא יזם את סיום השיחה. עוד טען שמתחילת השיחה סבר שמדובר בבגיר. דוביצקי צירף לבקשתו תמליל (לא המקור) של ההתכתבות, וזאת לאחר שערך אותה. עוד טען דוביצקי כי יש לו חומרים נוספים, לרבות הקלטות של לוי וחקירתו במשטרה. חומרים אלו לא צורפו, לא ברור מדוע, וחזקה שהיו פועלים לחובתו של דוביצקי ולכן לא צירף אותם.

בדומה לאחרים, סיכויי הגנתו של דוביצקי במישור האחריות נחזים להיות נמוכים בהינתן אופיים הפוגעני והמבייש של הפרסומים. במישור הנזק, גם כאן מדובר בפרסומים רבים ובפגיעה בפרטיות שאינה חופפת לתביעת לשון הרע. הסכום הסופי שנפסק אינו שרוי בפער ממשי כה גדול מהסכום שהיה מקום לכאורה לפסוק לאילו העובדות שנטענו היו מוכחות, באופן שמטה את הכף להאריך מועד לביטול פסק הדין.

380. **התוצאה:** גם בעניינו של לוי אין מקום להאריך מועד לביטול פסק הדין.

אם פסק הדין היה מבוטל היה מקום להתנות את הביטול בהפקדת חלק משמעותי מסכום פסק הדין בפועל ולמצער בתשלום הוצאות בפועל בסכום ניכר המבטא את מחדליו והתנהלותו של דוביצקי במישור הדיוני.

381. פועל יוצא מן האמור הוא שבקשתו של דוביצקי לביטול פסק הדין שניתן לטובת לוי נדחית. דוביצקי יישא בהוצאות של לוי בגין הבקשה בסך של 7,500 ש"ח.

7. טרם חתימה

382. על עברות דומות בשיטת הביצוע לאלו שדוביצקי ייחס לתובעים (אך חמורות יותר בנסיבותיהן) נאמרו הדברים הבאים:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

"המקרה שבפנינו חושף את הצד האפל של הרשת. המסוכנות של פעם שינתה את פניה ולפנינו מסוכנות מסוג חדש. האינטרנט אינו מרחב וירטואלי-סטרילי כלל וכלל. האינטרנט חודר לחיים האמיתיים, ומציב סכנות של ממש בתחומים ובדרכים לא שיערו ראשונים. מעשים מגוונים של פעם, שהיו כרוכים במגע פיזי עם נפגע העבירה, נתחלפו להם בסוגים שונים של מעשים בשלט-רחוק. החסות של האנונימיות הלכאורית והריחוק מהיושב בצדו השני של המחשב, משחררים חסמים ועכבות, ואנשים נורמטיביים כלפי חוץ, שולחים ידם במעשים שלא היו מעיזים לעשות בעולם שמחוץ למרחב האינטרנטי. מגע וחדירה פיזית נתחלפו בחדירה אל תוך המרחב האינטרנטי הפרטי-אינטימי של הגולש בצד השני. מגע שנותר בין שניים בחדר סגור נתחלף לו בחשש לחשיפה ולפרסום פומבי בפייסבוק וביו-טיוב, מה שעשוי להעצים את הפגיעה בנפגע העבירה [...] בעבר, יכול היה ההורה לשמור על ילדו שלא יסתובב במקומות מסוכנים או בשעות מסוכנות. לא כך ההורה של היום, המתקשה להגן על ילדיו מהסיבה הפשוטה שהסכנה אורבת לקטין בחדרו-שלו, מאחורי הדלת הסגורה. אלו הסכנות החדשות, והמשפט צריך אפוא להתאים עצמו להתמודד עם תת-התרבות העבריינית של הרשת. זאת, מבלי לשכוח את היתרונות והצדדים החיוביים שברשת, ומבלי לגלוש ל'פאניקה מוסרית' ולהרתעת-יתר" (בש"פ 2065/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (22.3.2013) (השופט (כתוארו אז) "עמית)).

מעשי עבריינות מין בקטינים ברשת מהסוג שדוביצקי ייחס לתובעים על סמך החומר הגולמי שצירף (ושנמצא שהוא לא קביל כראיה לאמיתות תוכנו, ולכן לא עלה בידי דוביצקי להוכיח שהתובעים אכן ביצעו את שייחס להם) – ראויים לכל גנאי. על כך אין מי שיחלוק. עניינן של קביעותיי בהחלטה זו, במישור סיכויי ההגנה, בשאלה אם ראוי שפעולות לסיכול עבריינות מין ברשת תיעשינה בדרך שבה דוביצקי נהג בעניינם של התובעים, בדגש על הפרסומים שפרסם עליהם. התשובה לכאורה לשאלה זו נמצאה שלילית. מיגור עבריינות הופקד בידי המדינה כדי שיעשה בהתאם לחוק, משיקולים עניינים, על ידי בעלי תפקיד שהוכשרו והוסמכו לכך, כפופים לפיקוח, פועלים בהתאם לנהלים מסודרים, ותוך הקפדה על זכויות נחקרים, נאשמים ואף אלה שהורשעו. לחלופין, חקירה יכול שתתבצע על ידי גורם עיתונאי אחראי, זהיר ורציני, בהתאם לכללי האתיקה העיתונאית ולנורמת העיתונאות האחראית. התמונה לכאורה שנחשפה בעניינו של דוביצקי רחוקה עד מאוד מלעמוד בדרישות הללו. תוצאתה נחזית להיות עוולתית כלפי התובעים. הוסיפו ממצא זה להתנהלותו הדיונית הלקויה עד מאוד של דוביצקי, והתוצאה הבלתי נמנעת היא דחיית הבקשות להארכת מועד והותרת פסקי הדין שניתנו נגדו על כנם (זולת בעניינו של אופיר, שם הכף נוטה להאריך מועד ולבטל, אך להתנות את הביטול בתנאים).

383. לבסוף, לא נעלמו מעיניי החלטות שניתנו בענייננו של דוביצקי במקרים אחרים ושתוצאתן שונה. כך, בשלושה מקרים בקשותיו לביטול פסקי הדין שניתנו נגדו בהעדר הגנה התקבלו (ת"א (שלום פ"ת) 23192-11-17 פלוני נ' דוביצקי (20.2.2024); ת"א (שלום פ"ת) 15187-01-18 פלוני נ' דוביצקי (20.2.2024); ת"א (שלום פ"ת) 37183-12-17 פלוני נ' דוביצקי (17.11.2024)). במקרה אחד נדחתה תביעה נגדו בגין לשון הרע (ת"א (שלום ב"י) 29286-01-21 ויילס נ' דוביצקי (2.1.2024)).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-01-13548 אוטובי נ' דוביצקי (ושבעה תיקים נוספים)

במקרה אחד ניתן תוקף של פסק דין להסכמת הצדדים לסילוק טענותיהם (ת"א (שלום ב"י) -25751-01-21 חמדי נ' דוביצקי (25.5.2022)). ברם אין בהחלטות אלו כדי לשנות מהמסקנה שאליה הגעתי בהינתן התשתית הרחבה שנפרשה לפניי והממצאים שבוססו על פיה. כל מקרה נבחן לפי נסיבותיו, והחלטתי נסמכה על צבר רחב של ראיות ומסקנות כמפורט לעיל.

8. סוף דבר

384. הבקשות לביטול פסקי הדין שניתנו לטובת אוטובי, בן צבי, אביטל, ראובני, סמית, בנק ולוי נדחות.

דוביצקי ישלם לכל אחד מתובעים אלה סך של 7,500 ש"ח הוצאות משפט בגין הדיון בכל בקשה. בעניינו של אביטל סכום ההוצאות יעמוד על 10,000 ש"ח.

385. בקשת הביטול בעניינו של אופיר מתקבלת כפוף להפקדת סך של 200,000 ש"ח בקופת בית המשפט תוך 21 יום מהיום. לא יופקד הסכום בתוך מועד זה, ייוותר פסק הדין על כנו ללא צורך בהחלטה נוספת, ובמקרה כזה דוביצקי יחויב בהוצאותיו בסך של 7,500 ש"ח.

אפשר לבקש רשות ערעור על החלטה זו מבית המשפט המחוזי בתל אביב יפו תוך 60 יום ממועד המצאתה.

המזכירות תמציא את ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ז' בסיוון התשפ"ה, 3 ביוני 2025, בהעדר הצדדים.

טל חבקין, שופט, סגן הנשיאה